

KISHA E JEZU KRISHTIT E SHENJTORËVE TË DITËVE TË MËVONSHME • NËNTOR 2019

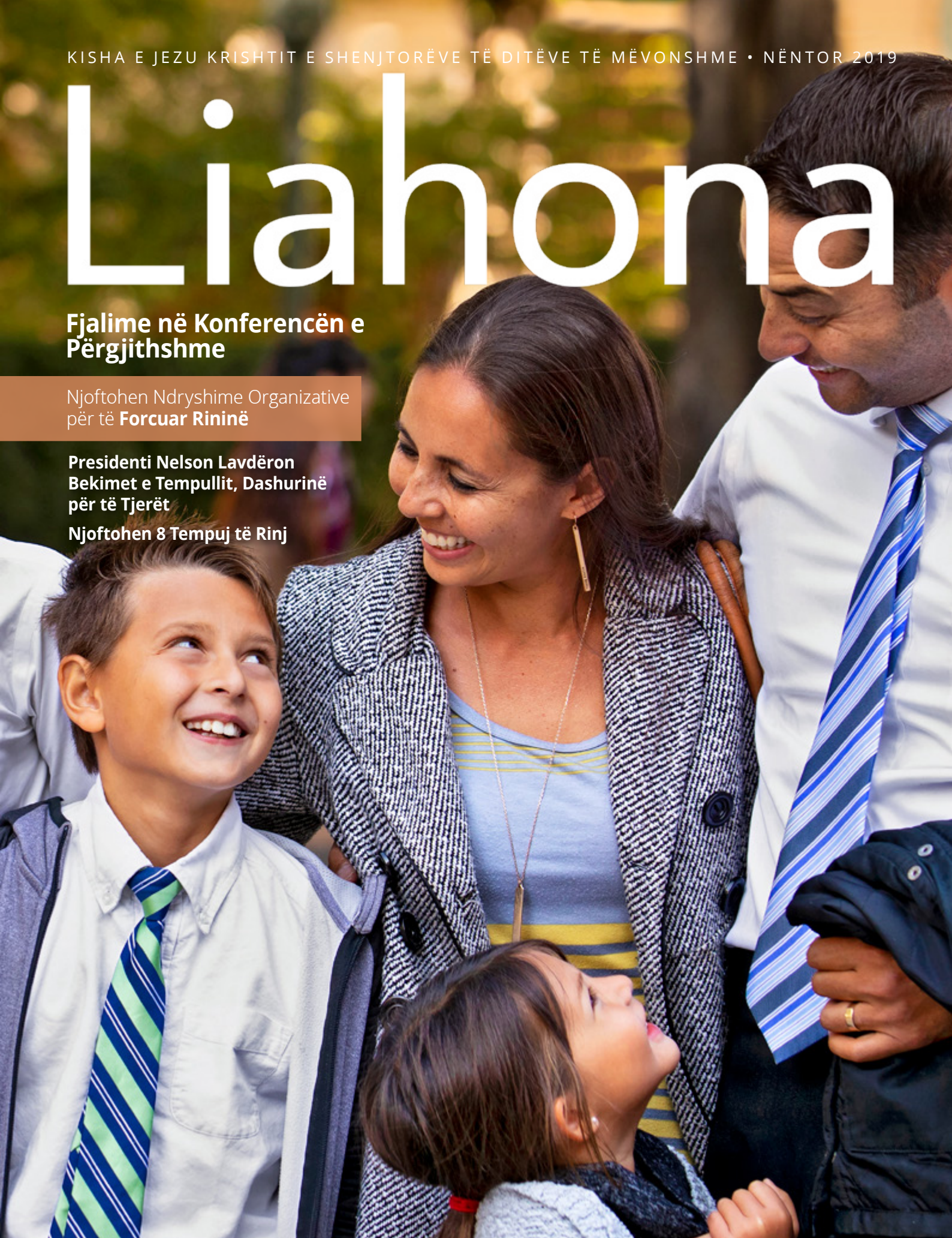
Liahona

Fjalime në Konferencën e Përgjithshme

Njoftohen Ndryshime Organizative
për të **Forcuar Rininë**

Presidenti Nelson Lavdëron
Bekimet e Tempullit, Dashurinë
për të Tjerët

Njoftohen 8 Tempuj të Rinj

**Vetë Mendimi
për Ty (Mesia),
nga Elspeth Young**

*“Duke folur për Shlyerjen
e Shpëtimtarit, Presidenti
Rasëll M. Nelson tha:*

*‘Si në të gjitha gjërat, Jezu
Krishti është shembulli ynë më
i lartë, “i cili, për gëzimin që
ishte përpara tij, duroi kryqin”
[Hebrenjve 12:2]. Merreni me
mend! Në mënyrë që të du-
ronte përvojën më torturuese
të duruar ndonjëherë në tokë,
Shpëtimtari ynë u përqendrua
te gëzimi!’ . . .*

*Po ashtu, gëzimi ‘që [është]
përpara [nesh]’ është gëzimi kur
e ndihmojmë Shpëtimtarin në
punën e Tij të shëlbimit.”*

Plaku D. Tod Kristoferson,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë
Apostujve, “Gëzimi i
Shenjtorëve”, f. 17.

Sesioni i Paradites të së Shtunës

- 6 **Mesazhi, Kuptimi dhe Turma**
Plaku Xhefiri R. Holland
- 9 **Dishepujt e Vërtetë të Shpëtimtarit**
Plaku Terens M. Vinson
- 12 **Jini Besimplotë, Jo Besimpakë**
Stiven W. Ouen
- 15 **Gëzimi i Shenjtorëve**
Plaku D. Tod Kristoferson
- 19 **Aftësia Shpirtërore**
Mishel Krejg
- 22 **Zotim i Patundur ndaj Jezu Krishtit**
Plaku Dejll G. Renland
- 26 **Ki Besim tek Zoti**
Presidenti Dallin H. Oaks

Sesioni i Pasdites të së Shtunës

- 30 **Mbështetja e Autoriteteve të Përgjithshme, Të Shtatëdhjetëve Zonalë dhe Drejtuesve të Përgjithshëm të Kishës**
Presidenti Henri B. Ajring
- 31 **Gjithnjë Vigilentë në Lutje**
Plaku Dejvid A. Bednar
- 35 **I Gjetur nëpërmjet Fuqisë së Librit të Mormonit**
Plaku Ruben V. Alliod
- 38 **Dëshmitarët/et, Kuorumet e Priftërisë Aarone dhe Klasat e Të Rejave**
Presidenti Rasëll M. Nelson
- 40 **Përshtatje për të Forcuar Rininë**
Plaku Kuentin L. Kuk
- 44 **Eja, Më Ndiq – Strategjia Kundërvepruese dhe Plani Paraveprues i Zotit**
Mark L. Pejs
- 47 **Mirëbesimi i Qëndrueshëm dhe i Paepur**
Plaku L. Tod Baxh
- 50 **Pas Provës së Besimit Tonë**
Plaku Horhe M. Alvarado
- 53 **Mbajtja e Premtimeve dhe Besëlidhjeve Tona**
Plaku Ronald A. Rasband

Sesioni i Grave

- 57 **N'Qoft Shi a Diell, Zot, me Mua Rri!**
Reina I. Aburto
- 60 **Nderimi i Emrit të Tij**
Liza L. Harknes

- 67 **Bija të Dashura**
Boni H. Kordën
- 70 **Gra në Besëlidhje në Ortakëri me Perëndinë**
Presidenti Henri B. Ajring
- 73 **Dy Urdhërime të Mëdha**
Presidenti Dallin H. Oaks
- 76 **Thesaret Shpirtërore**
Presidenti Rasëll M. Nelson

Sesioni i Paradites të së Dielës

- 80 **Përkatësia në Besëlidhje**
Plaku Gerit W. Gong
- 83 **Gjetja e Gëzimit të Shpërndarja e Ungjillit**
Kristina B. Franko
- 86 **Aventura Juaj e Madhërishe**
Plaku Diter F. Uhtdorf
- 90 **Prekja e Shpëtimtarit**
Plaku Uolter F. Gonzales
- 93 **Mos më Mashtro**
Plaku Geri E. Stivenson
- 96 **Urdhërimi i Dytë i Madh**
Presidenti Rasëll M. Nelson

Sesioni i Pasdites të së Dielës

- 100 **Shenjtëria dhe Plani i Lumturisë**
Presidenti Henri B. Ajring
- 104 **Të Dimë, Të Duam dhe Të Rritemi**
Plaku Hans T. Bum
- 106 **T'i Japim Shpirtit Tonë Kontroll mbi Trupin Tonë**
Presidenti M. Rasëll Ballard
- 110 **Fuqi për të Mposhtur Kundërshtarin**
Plaku Piter M. Xhanson
- 113 **Ta Marrim Kryqin Tonë**
Plaku Ulises Soares
- 116 **Fryti**
Plaku Nil L. Andersen
- 120 **Fjala e Mbylljes**
Presidenti Rasëll M. Nelson
- 64 **Autoritetet e Përgjithshme dhe Drejtuesit e Përgjithshëm të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme**
- 123 **Lajme të Kishës**
- 127 **Eja, Më Ndiq – Të Mësojmë nga Mesazhet e Konferencës së Përgjithshme**

Konferenca e Përgjithshme Gjysmëvjetoje e 189-të

Sesioni i Përgjithshëm i Paradites të së Shtunës, 5 Tetor 2019

Drejtimi: Presidenti Henri B. Ajring
Lutja e hapjes: Plaku Leri Y. Uilson
Lutja e mbylljes: Plaku Stiven R. Bangerter
Muzika nga The Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit]; Mak Uilberg dhe Rajën Mërfi, drejtues; Endrju Ansuorth, organist: “Mëngjesi Nis”, *Himne*, nr. 1; “From All That Dwell Below the Skies” [“Nga Çdo Gjë që Është Poshtë Qiellit”], *Hymns*, nr. 90, përs. Wilberg; “Kur Kërkoj Shkrimet e Shenjta”, *Himne*, nr. 180, përs. Murphy; “Sa i Fort’ një Themel”, *Himne*, nr. 41; “Besimi”, *Libri i Këngëve të Fëmijëve*, f. 50–51, përs. Elliot; “Tani Le t’Gëzojmë”, *Himne*, nr. 3, përs. Wilberg.

Sesioni i Përgjithshëm i Pasdites të së Shtunës, 5 Tetor 2019

Drejtimi: Presidenti Dallin H. Ouks
Lutja e hapjes: Plaku Methju L. Karpenter
Lutja e mbylljes: Plaku Krejg C. Kristensen
Muzika nga një kor i bashkuar prej kunjeve në Provo, Jutë; Xhim Kejsën, drejtues; Xhozef Pipëlls, organist: “Zoti më Është Drit”, *Himne*, nr. 45, përs. Kasen; “E Ëmbël Puna”, *Himne*, nr. 85, përs. Kasen; “Shëlbuës i Izraelit”, *Himne*, nr. 6; “Shpirti Yt, Zot, Shpirtrat Trazon”, *Himne*, nr. 90, përs. Kasen.

Sesioni i Grave i Mbrëmjes të së Shtunës, 5 Tetor 2019

Drejtimi: Xhoi D. Xhons
Lutja e hapjes: Salote Tukuafu
Lutja e mbylljes: Kerol Kostli
Muzika nga një kor i bashkuar vajzash të Fillores dhe të rejash nga kunjet në Uest Xhordan, Jutë; Kejsi Bredbëri, drejtuese; Linda Margets, organiste: “Praise to the Lord, the Almighty” [“Lavdi Zotit, të Plotfuqishmit”], *Hymns*, nr. 72, përs. Webb; “T’Falemi, Per’ndi, për Profetin”, *Himne*, nr. 13; “Tempullin Shum’ Dua t’Shoh”, *Libri i Këngëve të Fëmijëve*, f. 99, përs. Mohlman; “Ai Dërgoi Birin e Tij”, *Libri i Këngëve të Fëmijëve*, f. 20–21, përs. DeFord.

Sesioni i Përgjithshëm i Paradites të së Dieles, 6 Tetor 2019

Drejtimi: Presidenti Henri B. Ajring
Lutja e hapjes: Plaku O. Vinsent Halek
Lutja e mbylljes: Beki Krejvën

Muzika nga The Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit]; Mak Uilberg, drejtues; Brajën Matias dhe Riçard Eliot, organistë: “Sa t’Mahnitshme Jan”, *Himne*, nr. 174; “Maj’ Malit Atje Lart”, *Himne*, nr. 5, përs. Wilberg; “Lutja e një Fëmije”, *Libri i Këngëve të Fëmijëve*, f. 6–7, përs. Perry; “Mësom’ të Eci në Drit”, *Himne*, nr. 199; “T’Vërtet’ Ndaj Besimit”, *Himne*, nr. 162, përs. Lyon; “Love Divine, All Loves Excelling” [“Dashuri Hyjnore, që ua Kalon Gjithë Dashurive”], Wesley dhe Prichard, përs. Wilberg.

Sesioni i Përgjithshëm i Pasdites të së Dieles, 6 Tetor 2019

Drejtimi: Presidenti Dallin H. Ouks
Lutja e hapjes: Plaku Xhek N. Xherard
Lutja e mbylljes: Daglas D. Holms
Muzika nga The Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit]; Mak Uilberg dhe Rajën Mërfi, drejtues; Riçard Eliot, organist: “Eni, Ju F’mij’ të Zotit”, *Himne*, nr. 30, përs. Murphy; “Qëndro Plot Habi”, *Himne*, nr. 113, përs. Murphy; “Punës Le t’i Vihemi”, *Himne*, nr. 154; “Më Shum’ Shenjtëri m’Jep”, *Himne*, nr. 69, përs. Staheli.

Mundësohen Bisedat e Konferencës

Për të gjetur biseda të konferencës së përgjithshme në internet në shumë gjuhë, vizitoheni faqen conference.ChurchofJesusChrist.org dhe përzgjidhni një nga gjuhët. Bisedat mundësohen gjithashtu në programin kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit]. Përgjithësisht, brenda gjashtë javëve pas konferencës së përgjithshme, mundësohen gjithashtu regjistrime pamore e zanore në anglisht në qendrat e shpërndarjes. Informacion për konferencën e përgjithshme në formate të përdorshme nga anëtarë me paaftësi, mundësohet në faqen disability.ChurchofJesusChrist.org.

Në Kapak

Përpara: Fotografi nga Janae Bingham
Prapa: Fotografi nga Welden Andersen

Fotografimi i Konferencës

Fotografitë në Solt-Lejk-Siti u bënë nga Welden Anderson, Cody Bell, Janae Bingham, Randy Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith dhe Dave Ward.

NËNTOR 2020 VËLLIMI 21 NR. 6
LIAHONA 18611 101

Revista ndërkombëtare zyrtare e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Presidenca e Parë: Rasëll M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henri B. Ajring
Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve: M. Rasëll Ballard, Xhefri R. Holland, Diter F. Uhtdorf, Dejvid A. Bednar, Kuentin L. Kuk, D. Tod Kristoferson, Nil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Geri E. Stivenson, Dejll G. Renland, Gerit W. Gong, Ulises Soares

Kryeredaktor: Randy D. Funk

Këshilltarë: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Drejtor Përgjegjës: Richard I. Heaton

Drejtor i Revistave të Kishës: Allan R. Loyborg

Përgjegjës i Punëve: Garff Cannon

Redaktor Përgjegjës: Adam C. Olson

Ndihmësredaktor Përgjegjës: Ryan Carr

Ndihmëse e Botimit: Camila Castrillón

Grupi i Shkrimit dhe i Redaktimit: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Drejtor Arti: Tadd R. Peterson

Grupi i Faqosjes: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Bashkërenduese për Pronësinë Intellektuale:

Collette Nebeker Aune

Përgjegjëse e Prodhimit: Jane Ann Peters

Grupi i Prodhimit: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Përgatitja për Shtyp: Joshua Dennis, Ammon Harris

Drejtor Shtypi: Steven T. Lewis

Drejtor i Shpërndarjes: Nelson Gonzalez

Mbikëqyrës i Përkthimit Shqip: Sparti Kashari

Për pajtimet dhe për çmimet jashtë Shteteve të Bashkuara dhe Kanadasë, shkoni në store.lds.org ose kontaktoni me qendrën tuaj vendore të Kishës për shpërndarjen ose me udhëheqësin e lagjes apo degës.

Paraqitini dorëshkrimet dhe pyetjet në internet në liahona.ChurchofJesusChrist.org; nëpërmjet postës elektronike liahona@ChurchofJesusChrist.org; ose nëpërmjet postës në Liahona, FL 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (një term nga Libri i Mormonit, që do të thotë "busull" apo "drejtues") botohet në anglisht, armenisht, bislamisht, bullgarisht, çekisht, danisht, estonisht, fihxhisht, finlandisht, frëngjisht, greqisht, gjermanisht, holandisht, hungarisht, indonezisht, islandisht, italisht, japonisht, kamboxhianisht, kinezisht, kiribatisht, koreanisht, kroatisht, letonisht, lituanisht, malagasisht, marshallisht, mongolisht, norvegjisht, polonisht, portugalisht, rumanisht, rusisht, samoaisht, sebuanisht, slovenisht, spanjisht, suahilisht, suedisht, shqip, tagalogisht, tahitisht, taisht, tongaisht, ukrainisht, urduisht dhe vietnamisht. (Periodiciteti ndryshon sipas gjuhës.)

© 2019 nga Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Shtypur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Informacion për të drejtën e autorit: Përveç nëse sugjerohet ndryshe, individët mund të kopjojnë material nga *Liahona* për përdorimin e tyre vetjak, jo për tregti (përfshirë për thirrjet në Kishë). Kjo e drejtë mund të anulohet në çdo kohë. Lënda figurative nuk lejohet të kopjohet nëse ajo shoqërohet me kufizime të shënimi i meritave për punën artistike. Çështjet e së drejtës së autorit duhet të drejtohen tek Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; adresa elektronike: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2019 Vol. 21 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Albanian (ISSN 1521-4753), is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$3.00 per year; Canada, \$3.60 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store. ChurchofJesusChrist.org (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Treguesi i Folësve

Aburto, Reina I., 57
Ajring, Henri B., 30, 70, 100
Alvarado, Horhe M., 50
Alliod, Ruben V., 35
Andersen, Nil L., 116
Ballard, M. Rasëll, 106
Baxh, L. Tod, 47
Bednar, Dejvid A., 31
Bum, Hans T., 104
Franko, Kristina B., 83
Gong, Gerit W., 80
Gonzalez, Volter F., 90
Harknes, Liza L., 60
Holland, Xhefri R., 6
Kordën, Boni H., 67
Krejt, Mishel, 19
Kristoferson, D. Tod, 15
Kuk, Kuentin L., 40
Nelson, Rasëll M., 38, 76, 96, 120
Ouen, Stiven W., 12
Ouks, Dallin H., 26, 73
Pejs, Mark L., 44
Rasband, Ronald A., 53
Renland, Dejll G., 22
Soares, Ulises, 113
Stivenson, Geri E., 93
Uhtdorf, Diter F., 86
Vinson, Terens M., 9
Xhonson, Piter M., 110

Treguesi Tematik

Bekimet, 76, 90, 120
Besëlidhjet, 22, 53, 60, 76, 80, 83, 116
Besimi, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67, 76, 116
Bindja, 15, 73, 93
Bota e shpirttrave, 26, 106
Dallimi, 76, 93
Dashuria, 73, 86, 104, 106, 110, 116
Dishepullimi, 9, 15, 19, 22, 60, 86, 96, 104, 113
Dhënia e shërbesës, 70, 96, 104
Ekzaltimi, 73
Ekzistenca para lindjes, 86, 106
Falja, 113
Familja, 83, 106
Fatkeqësia, 15, 47, 50, 57, 90, 100, 104, 113, 116
Fryma e Shenjtë, 19, 35
Fuqia, 35, 76, 110
Gëzimi, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Gratë, 70, 73, 76
Integriteti moral, 53
Jezu Krishti, 6, 9, 15, 22, 26, 35, 44, 47, 53, 57, 60, 80, 83, 86, 90, 93, 100, 110, 113, 116
Jozef Smithi, 6, 93, 100, 104, 113, 120
Kthimi në besim, 15, 22, 35
Libri i Mormonit, 35, 80, 83, 110
Ligjet, 73
Lumtura, 100
Lutja, 19, 31, 104, 110
Martesa, 73, 80
Mbrojtja, 31, 44
Mirëbesimi, 19, 26, 47
Ndihma humanitare, 96
Njohuria, 104
Ofertat e agjërimit, 96

Ordinancat, 38, 80, 116
Organizimi i Kishës, 40, 67
Pendimi, 73, 100, 104, 106, 113
Peshkopët, 38, 40
Përgatitja, 31, 70
Plani i shpëtimit, 83, 100, 106, 116
Priftëria, 76, 80
Priftëria Aaronë, 38, 40
Puna misionare, 83, 86
Rinia, 12, 38, 40, 53, 120
Rivendosja, 120
Sakramenti, 110
Satani, 31, 44, 93, 110
Sëmundja mendore, 57
Siguria, 31
Studimi i shkrimeve të shenjta, 44, 110
Shembulli, 50
Shenjtëria, 100, 120
Shërbimi, 15, 19, 60, 70, 86, 96
Shërimi, 57, 90
Shkurajimi, 110
Shlyerja, 9, 47, 60, 106, 116
Shoqërimi, 12, 67
Shpirtshmëria, 12, 19, 44
Shpresa, 47, 90
Shtëpia, 12, 44
Teknologjia, 12, 19, 40, 110
Tempujt, 26, 76, 120
Të Rejat, 38, 40, 67
Të Rinjtë, 38, 40
Trupi i vdekshëm, 31, 106
Tundimi, 31, 93
Udhëheqja, 38, 40, 67
Urdhërimet, 15, 73, 93
Varfëria, 96
Vegimi i Parë, 6, 104, 120
Vetëkontrolli, 106, 113
Zotimi, 9, 22

Pjesë të Spikatura nga Konferenca e Përgjithshme Gjysmëvjetore e 189-të

Udhëheqësit e Kishës, të cilët folën gjatë konferencës së përgjithshme, dhanë në mënyrë të përsëritur ftesën për t'u bërë – për t'u bërë më të lumtur, për t'u bërë më të shenjtë, për t'u bërë më shumë si Shpëtimtari dhe për t'i ndihmuar të tjerët që të bëjnë të njëjtën gjë.

Për më tepër, ata e bënë atë ndryshim të duket i arritshëm për secilin prej nesh.

“Zoti dëshiron që të gjithë fëmijët e Tij të marrin bekimet e përgjithshme që janë në dispozicion në tempullin e Tij”, dha mësim Presidenti Rasëll M. Nelson. “. . . Denjësia vetjake për të hyrë në shtëpinë e Zotit kërkon shumë përgatitje shpirtërore vetjake. Por me ndihmën e Zotit, asgjë s'është e pamundur.”

Gjetja e Shpresës dhe e Shenjtërisë

Presidenti Nelson e ftoi secilin prej nesh të kualifikohet për bekimet e

tempullit (shihni faqen 120).

Presidenti Henri B. Ajring shpjegoi lidhjen ndërmjet rritjes së shenjtërisë dhe rritjes së lumturisë (shihni faqen 100).

Plaku D. Tod Kristoferson na dha mësim se si të gjejmë “gëzimin e shenjtoreve” (shihni faqen 15).

Një Ftesë për të Dashur dhe Shpërndarë

Presidenti Nelson dha mësim rëndësishëm për ta dashur të afërmin tonë dhe përshkroi punën humanitare me ndikim të gjerë të Kishës (shihni faqen 96).

Plaku Diter F. Uhtdorf shpjegoi fuqinë që vjen kur i ftojmë të tjerët që të “vijne e të shikojnë” (shihni faqen 86).

Motra Kristina B. Franko përshkroi gëzimin e shpërndarjes së ungjillit (shihni faqen 83).

Forcimi i Rinisë

Profeti paraqiti ndryshimet e organizatave të të rinjve dhe të të rejave që do t'i nxitin të rinjtë e të rejtat në presidencat e kuorumeve dhe të klasave që të ngrihen dhe udhëheqin (shihni faqen 38).

Plaku Kuentin L. Kuk paraqiti se si do të funksionojë udhëheqja e Priftërisë Aarone (shihni faqen 40).

Motra Boni H. Kordën tregoi ndryshimet në organizatën e Të Rejave (shihni faqen 67).

Ndërtimi i Tempujve; Ndërtimi i Vetes Sonë

Presidenti Nelson njoftoi tetë tempuj të rinj gjatë sesionit të grave (shihni faqen 76).

Të dielën pasdite ai dha mësim rreth kualifikimit për të hyrë në tempull dhe paraqiti pyetjet e rishikuara për rekomandim tempulli (shihni faqen 120). ■

NGA PLAKU XHEFRI R. HOLLAND,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Mesazhi, Kuptimi dhe Turma

Përmes poteres dhe ritmit të pandalshëm të ditës sonë, u përpjekshim fort që ta shohim Krishtin në qendër të jetës sonë, të besimit tonë dhe të shërbimit tonë!

Vëllezër e motra, ky është Semi Ho Çingu, shtatë muajsh, që po e sheh konferencën e përgjithshme në televizor, në shtëpinë e tij, prillin e shkuar.

Teksa afrohej koha për ta mbështetur Presidentin Nelson dhe Autoritetet e tjera të Përgjithshme, duart e Semit ishin të zëna duke mbajtur shishen e vet. Ndaj ai bëri me të mirën që mundi.

Semi i jep një kuptim tërësisht të ri konceptit të votimit me këmbë.

Mirë se erdhët në këtë konferencë gjysmëvjetore të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme! Për ta përgatitur atmosferën për një diskutim mbi kuptimin e këtyre mbledhjeve dy herë në vit, po ju kujtoj këtë skenë nga anali i Llukës në Dhiatën e Re¹:

“Tani ndërsa [Jezusi] po i afrohej Jerikos, një i verbër ishte ulur përgjatë rrugës dhe po lypte;

... kur dëgjoi se po kalonte [një] turm[ë], pyeti çfarë ishte.

... Iu përgjigjën se po kalonte Jezusi nga Nazareti.

Atëherë ai bërtiti duke thënë: ‘O Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë për mua’.”

E befasuar nga guximi i tij, turma u përpoq ta bënte burrin të heshte, por “ai bërtiste edhe më fort”, thuhet aty. Si rrjedhojë e ngulmimit të tij, e sollën te Jezusi, i cili e dëgjoi përgjërimit të tij besimplotë për t’ia kthyer shikimin dhe e shëroi atë.²

Mallëngjehem nga ky episod i vogël e i gjallë sa herë që e lexoj. Ne mund ta

Sem Ho Çingu mbështet Presidentin Rasëll M. Nelson gjatë konferencës së përgjithshme në prill 2019.

ndiejmë brengën e këtij burri. Pothuajse mund ta dëgjojmë tek bërtet për t’i tërhequr vëmendjen Shpëtimtarit. Buzëqeshim nga mospranimi i tij për të heshtur – në të vërtetë nga vendosmëria e tij për ta ngritur zërin kur gjithkush tjetër po i thoshte ta ulte. Kjo është, në vetvete, një histori e këndshme për një besim tejet të vendosur. Por si me të gjitha shkrimet e shenjta, sa më shumë e lexojmë, aq më shumë gjëra gjejmë tek ajo.

Një mendim që më lindi vetëm kohët e fundit, është se sa mirë e kuptonte ky burrë që kishte përreth tij njerëz shpirtërisht të ndjeshëm. E gjithë domethënia e kësaj historie varet nga një grusht grash dhe burrash pa emër të cilët, kur i pyeti bashkudhëtari i tyre: “Çfarë kuptimi ka kjo rrëmuje?” patën largpamjen, le ta quajmë, për ta përcaktuar Krishtin si arsyen e zhurmës; Ai ishte “Kuptimi i Personifikuar”. Ka një mësim në këtë shkëmbim të shkurtër fjalësh për të gjithë ne. Në çështjet e besimit dhe bindjes, të vjen në ndihmë t’ua drejtosh pyetjet atyre që në fakt kanë besim dhe bindje! “Një i verbër a mund t’i prijë një të verbri tjetër?” pyeti një herë Jezusi. “[Nëse ndodh], nuk do të bien të dy në gropë?”³

Një kërkim i tillë për besim dhe bindje është qëllimi ynë në këto konferenca dhe, duke u bashkuar me ne sot, ju do ta kuptoni se ky kërkim është një orvatje e përbashkët për shumë njerëz. Hidheni vështrimin përreth. Këtu, përreth kësaj qendre të konferencave, shihni familje të të gjitha përmasave që vijnë nga çdo anë. Miq të vjetër përqafohen në një bashkim të gëzueshëm, një kor i mrekullueshëm po bëhet gati dhe protestuesit thërrasin fjalimet e tyre të parapëlqyera. Misionarët e dikurshëm kërkojnë shokët e tyre të mëparshëm të misionit, ndërkohë që misionarët e sapokthyer kërkojnë shoqëri tërësisht

të reja (nëse e kuptoni për çfarë e kam fjalën!). Dhe fotografitë? Qielli na ndihmoftë! Me telefona celularë në çdo dorë, jemi shndërruar nga “çdo anëtar një misionar” në “çdo anëtar një fotograf”. Në mes të kësaj rrëmuje të këndshme, dikush me shumë të drejtë mund të pyesë: “Çfarë kuptimi ka e gjithë kjo?”

Ashtu si në historinë tonë nga Dhiata e Re, ata që janë bekuar me mundësinë për të parë, do ta dallojnë se, pavarësisht nga gjithçka tjetër që mund të na japë kjo traditë e konferencës, ajo do të ketë pak ose aspak kuptim nëse nuk e gjejmë Jezusin në qendër të gjithë kësaj. Për të marrë dritën e syve që po kërkojmë, shërimin që Ai premton, rëndësinë që disi e dimë se gjendet këtu, ne duhet të çajmë përmes rrëmujës – sado e gëzueshme që është ajo – dhe ta ngulitim vëmendjen tonë tek Ai. Lutja e çdo folësi, shpresa e të gjithë atyre që këndojnë, nderimi i çdo të ftuari – të gjitha i përkushtohen ftesës së Shpirtit të Atij, Kisha e të cilit është kjo – Krishtit të gjallë, Qengjit të Perëndisë, Princit të Pagues.

Por nuk na duhet të jemi në një qendër konferencash për ta gjetur Atë. Kur një fëmijë e lexon Librin e Mormonit për herë të parë dhe i hyn në zemër guximi i Abinadit ose marshimi i 2000 djemve luftëtarë, ne mund të shtojmë butësisht se Jezusi është figura qendrore, e kudogjendur në këtë kronikë të mrekullueshme, duke qëndruar si kolos praktikisht mbi çdo faqe të tij dhe duke qenë hallka lidhëse për të gjitha figurat e tjera në të që nxitin besimin.

Po ashtu, kur një mik/e po mëson rreth besimit tonë, ajo ose ai mund të hutohet pak nga disa prej elementeve të pashoqe dhe fjalori i panjohur i praktikës sonë fetare – kufizimet në regjimin ushqimor, mjetet për mbështetjen te vetja, veprimtaritë e udhëtimeve si

pionierët, pemët elektronike të familjeve, me një numër të pallogaritshëm qendrash të kunjeve ku disa pa dyshim kanë pritur t’u shërbehet një fileto viçi mesatarisht e gatuar në zgarë [nga-që stake në anglisht ngatërrohet me biftek]. Ndaj, ndërkohë që miqtë tanë të rinj përjetojnë një mori pamjesh e tingujsh të rinj, ne duhet t’i drejtojmë përtej rrëmujës e rrëmetit dhe t’i përqendrojmë ata te kuptimi i gjithë kësaj, te zemra rrahëse e ungjillit të përjetshëm – dashuria e Prindërve Qjellorë, dhurata shlyese e një Biri hyjnor, udhërrëfimi ngushëllues i Frymës së Shenjtë, rivendosja në ditët e mëvonshme e gjithë këtyre të vërtetave e kaq shumë gjëra të tjera.

Kur dikush shkon në tempullin e shenjtë për herë të parë, ai ose ajo mund të mahnetet disi nga ajo përvojë. Puna jonë është të sigurohemi që simbolet e shenjta dhe ritet që zbulohen aty, veshjet ceremoniale dhe paraqitjet pamore, kurrë të mos e largojnë vëmendjen, por përkundrazi t’i drejtojnë njerëzit për te Shpëtimtari, të cilin kemi shkuar që ta adhurojmë atje. Tempulli është shtëpia e Tij dhe Ai duhet të jetë mbizotërues në mendjen dhe zemrën tonë – doktrina madhështore e Krishtit duhet ta përshkojë gjithë qenien tonë ashtu si përshkon ordinancat e tempullit – nga koha kur e lexojmë shkrimin

mbi derën e hyrjes, deri në çastin e fundit fare që kalojmë në atë ndërtesë. Në mes të të gjitha çudive që hasim, ne duhet të shohim, mbi gjithçka tjetër, kuptimin e Jezusit në tempull.

Merreni parasysh vorbullën e nis-mave guximtare e të lajmërimeve të reja në Kishë gjatë këtyre muajve të fundit. Teksa i japim shërbesë njëri-tjetrit, ose e përmirësojmë përvojën tonë në Shabat, ose përqafojmë një program të ri për fëmijët dhe rininë, ne do ta humbasim arsyen e vërtetë të këtyre përshtatjeve të marra nëpërmjet zbulësës nëse i shohim si elemente të tjetërlojshme, të palidhura me njëra-tjetrën në vend që t’i shohim si një përpjekje e ndërlidhur për të na ndihmuar që të ndërtojmë me më shumë qëndrueshmëri mbi Shkëmbin e Shpëtimit tonë.⁴ Sigurisht, sigurisht kjo është ajo që ka për qëllim Presidenti Rasëll M. Nelson kur na bën ta përdorim emrin e Kishës që është dhënë nëpërmjet zbulësës.⁵ Nëse Jezusi – emri i Tij, doktrina e Tij, shembulli i Tij, natyra e Tij hyjnore – mund të jenë në qendër të adhurimit tonë, ne do ta përforcojmë të vërtetën e madhërishtme që dha mësim Alma dikur: “Shumë gjëra do të vijnë; [por] vini re, një prej këtyre gjërave ka rëndësi më të madhe nga të gjitha të tjerat – . . . Shëlbuesi [që] jeto[n] dhe do të vijë mes popullit të tij”⁶.

Një mendim përmbyllës: Mjedisi kufitar ku jetonte Jozef Smithi në shekullin e 19-të ishte përflakur nga një turmë konkurruese dëshmitarësh të krishterë.⁷ Por në trazirën që krijuan, këta rigjallërues energjikë të fesë, për ironi, po e mbulonin pikërisht Shpëtimtarin që Jozefi i ri po e kërkonte me aq zell. Duke u ndeshur me atë që e quajti “errësirë dhe ngatërresë”⁸, ai u tërhoq drejt vetmisë së një korije pemësh ku pa dhe dëgjoi dëshminë më të lavdishme se çdo dëshmi tjetër që

verbër iu kthye shikimi në Udhën e lashtë të Jerikos. Unë dëshmoj me këta të dy dhe një mori të tjerësh përgjatë kohës që sigurisht pamja dhe tingulli më ngazëllyes në jetë janë ato të Jezusit, jo vetëm duke na kaluar pranë¹⁰, por gjithashtu dhe të ardhjes së Tij drejt nesh, duke ndaluar *përkrah* nesh dhe duke e bërë vendbanimin e Tij pranë nesh¹¹.

Motra dhe vëllezër, përgjatë poteres dhe ritmit të pandalshëm të ditës sonë, u përpjekshim fort që ta shohim Krish-tin në qendër të jetës sonë, të besimit tonë dhe të shërbimit tonë! Aty gjendet kuptimi i vërtetë. Dhe nëse në disa ditë largpamja jonë është e kufizuar, ose siguria jonë është venitur, ose besimi ynë po vihet në provë e po përpunohet – siç do të ndodhë me siguri – atëherë thërritshim më fort: “Jezus, Bir i Davidit, ki mëshirë për mua”¹². Ju premtoj me zjarr dhe bindje apostolike se Ai do t’ju dëgjojë dhe do të thotë, herët a vonë: “Rimerr dritën e syve, Besimi yt të shëroi”¹³. Mirë se vini në konferencën e përgjithshme! Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Kjo mund të jetë ose mos jetë e njëjta ndodhi e shënuar te Mateu 20:30–34, në të cilin janë dy të verbër që po përgjigjen, ose ajo e shënuar te Marku 10:46–52, në të cilën i verbri identifikohet si Bartimeu, biri i Timoteut.
2. Shih Lluca 18:35–43; theksimi i shtuar.
3. Lluca 6:39.
4. Shih 2 Nefi 9:45.
5. Shih Rasëll M. Nelson, “Emri i Saktë i Kishës”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 87–89.
6. Alma 7:7.
7. Rajonit në veri të Nju-Jorkut pranë Palmirës shpesh i referoheshin si “distrikti i përzhitur” për shkak të entuziazmit fetar që përhapej rregullisht nëpër ato komunitete të vogla.
8. Joseph Smith – Historia 1:13.
9. Joseph Smith – Historia 1:17.
10. Shih Lluca 18:37.
11. Shih Gjoni 14:23.
12. Marku 10:47.
13. Lluca 18:42.

kemi përmendur këtu këtë mëngjes, që Shpëtimtari është qendra e ungjillit. Me dhuratën e një pamjeje të papërfytyruar e të papritur, Jozefi pa në vegim Atin e tij Qjellor, Perëndinë e madhë-rishëm të gjithësisë dhe Jezu Krishtin, Birin e Tij të përsosur e të Vetëmlindur. Pastaj Ati dha shembullin të cilin e kemi diskutuar këtë mëngjes: Ai tregoi për nga Jezusi, duke thënë: “Ky është Biri Im i Dashur. Dëgjoje Atë!”⁹ Asnjë shprehje më e shkëlqyer e identitetit hyjnor të Jezusit, të vendit të Tij të nderit në planin e shpëtimit dhe të pozicionit të Tij në sytë e Perëndisë nuk

mund t’ia kalonte kurrë asaj shpalljeje të shkurtër shtatëfjalëshe.

Rrëmuje dhe pështjellim? Turma dhe grindje? Ka plot si këto në botën tonë. Njëmend, skeptikët dhe besimtarrët ende debatojnë për këtë vegim dhe praktikisht për të gjitha gjërat e tjera të cilat i kam përmendur sot. Në rast se ju mund të jeni duke u stërmunduar për të parë më qartë e për të gjetur kuptim në mes të një grumbullimi mendimesh, ju drejtoj për tek i njëjti Jezus dhe jap dëshmi apostolike për përvojën e Jozef Smithit, të ardhur ashtu siç erdhi rreth 1800 vjet më parë pasi mikut tonë të

NGA PLAKU TERENS M. VINSON,
i Presidencës së Të Shtatëdhjetëve

Dishepujt e Vërtetë të Shpëtimtarit

Ne mund të ndiejmë gëzim afatgjatë kur Shpëtimtari ynë dhe ungjilli i Tij bëhen struktura brenda së cilës e ndërtojmë jetën tonë.

Disi i fshehur në librin e Hagait në Dhiatën e Vjetër është një përshkrim i një grupi njerëzish të cilët mund ta kishin përdorur këshillën e Plakut Holland. Ata kishin gabuar ngaqë nuk e kishin vendosur Krishtin në qendër të jetës së tyre dhe të shërbimit të tyre. Hagai vizaton disa shembëllyra përshkruese që nxitin mendime, kur i qorton këta njerëz që po qëndronin në shtëpitë e tyre të rehatshme në vend që të ndërtonin tempullin e Zotit:

“A është vallë për ju koha për të banuar në shtëpitë tuaja të mbuluara mirë, ndërsa ky tempull është ende i rrënuar?”

Prandaj Zoti i ushtrive thotë tani: ‘Mendohuni mirë për sjelljen tuaj!’

Ju keni mbjellë shumë, por keni korrur pak; ju hani por jo aq sa të ngopeni; ju pini, por jo aq sa të shuani etjen tuaj; ju visheni, por askush nuk rrin ngrohtë; ai që fiton një mëditje, e fiton për ta shtënë në një qese të shpuar.’

Kështu thotë Zoti i ushtrive: ‘Mendohuni mirë për sjelljen tuaj!’”¹

A nuk ju pëlqejnë ato përshkrime mbi faktin se sa e kotë është t’u jepet përparësi gjërave që nuk kanë pasoja

të përjetshme, më shumë sesa gjërave të Perëndisë?

Në një mbledhje sakramenti të kohëve të fundit ku isha i pranishëm, një misionar i kthyer nga misioni citoi një baba që e përmbloodhi këtë ide në mënyrë të përsosur kur u tha fëmijëve të vet: “Ajo

që na nevojitet këtu, është më pak nga interneti dhe më shumë nga profeti!”

Kur jetova në Afrikën Perëndimore për pesë vjet, pashë shumë shembuj njerëzish që i dhanë përparësi ungjillit në mënyrë të natyrshme dhe pa u turpëruar. Një shembull i tillë është emri i një biznesi që rregullon rrota dhe timonë makinash në Ganë. Pronari e ka quajtur “Përputhja me Vullnetin Tënd”.

Ne mund të ndiejmë gëzim jetëgjatë² kur Shpëtimtari ynë dhe ungjilli i Tij bëhen struktura brenda së cilës e ndërtojmë jetën tonë. Gjithsesi, është kaq e lehtë që ajo strukturë të përbëhet, përkundrazi, nga gjërat e botës, ku ungjilli qëndron si një diçka shtesë kur kemi dëshirë, ose si një frekuentim i thjeshtë i kishës për dy orë të dielave. Kur ky është rasti, ai është i barasvlershëm me vendosjen e të ardhurave tona në “një qese të shpuar”.

Hagai po na thotë të jemi të zotuar, të jemi, sikurse themi në Australi, “fair dinkum” [lexohet “fer dinkëm” dhe do

të thotë 'të vërtetë'] rreth të jetuarit të ungjillit. Njerëzit janë fair dinkum kur ata janë ajo që thonë se janë.

Mësova pak rreth të qenit fair dinkum dhe të qenit i zotuar duke luajtur regbi. Mësova se kur luaja sa më mirë që mundesha, kur jepja gjithçka, gëzimi im për lojën ishte më i madhi.

Viti im i parapëlqyer i regbisë ishte viti pas shkollës së mesme. Skuadra ku bëja pjesë, ishte si e talentuar ashtu edhe e zotuar. Ishim skuadra kampione atë vit. Sidoqoftë, një ditë ne duhej të luanim ndaj një skuadre të renditur nga fundi dhe pas lojës të gjithë kishim takime me vajza që do t'i çonim te mbrëmja e vallëzimit e madhe dhe vjetore e kolegjit. Mendova se ngaqë kjo do të ishte një lojë e lehtë, duhej të përpiqesha ta ruaja veten nga ndonjë dëmtim që të isha në gjendje të kënaqesha plotësisht në mbrëmjen e vallëzimit. Në atë lojë, nuk ishim aq të zotuar në përplasjet me skuadrën tjetër sa mund të kishim qenë, dhe humbëm. Për t'i bërë gjërat më keq, e mbarova ndeshjen me një buzë të ënjtur e të fryrë që nuk e përmirësoi pamjen time për takimin që mezi e prisja. Ndoshta më nevojitej të mësoja diçka.

Një përvojë shumë e ndryshme ndodhi në një lojë të mëvonshme në

të cilën isha tërësisht i zotuar. Në një rast unë vrapova me qëllim të vërtetë ndaj një lojtari kundërshtar; menjëherë ndjeva ca dhembje në fytyrë. Ngaqë më kishte mësuar babai im që nuk duhej kurrë ta lejoja kundërshtarin që të dinte se isha dëmtuar, vazhdova të luaja deri në fund të ndeshjes. Atë natë, teksa përpiqesha të haja, zbulova se nuk mund të kafshoja. Të nesërmen, shkova në spital ku një radiografi vërtetoi se kisha thyer nofullën. Ma mbyllën gojën me tela për gjashtë javët e ardhshme.

U nxorën mësimet nga kjo shembëlltje e buzës së ënjtur dhe e nofullës së thyer. Pavarësisht nga kujtimet e mia për dëshirat e paplotësuara për ushqime të forta gjatë gjashtë javëve kur mund të gëlltitja vetëm lëngje, nuk ndiej asnjë keqardhje për nofullën e thyer, sepse ajo erdhi si rezultat i dhënies së gjithçkaje timen. Por ndiej keqardhje për buzën e ënjtur, sepse ajo ishte simboli që nuk bëra sa duhej.

Dhënia e gjithçkaje nuk do të thotë që vazhdimisht do të përjetojmë bekime ose që gjithmonë do të kemi sukses. Por ama do të thotë që do të kemi gëzim. Gëzimi nuk është kënaqësi kalimtare apo madje lumturi e përkohshme. Gëzimi është afatgjatë dhe bazohet mbi përpjekjet tona që të pranohemi nga Zoti.³

Terens M. Vinsoni, duke qëndruar në këmbë i katërti nga e majta, si anëtar i skuadrës së tij të regbisë pas shkollës së mesme

Shembull i një pranimi të tillë është historia e Oliver Granxherit. Sikurse tha Presidenti Bojd K. Paker: "Kur shenjtorët i përzunë nga Kirtlandi, . . . Oliverin e lanë prapa për të shitur pronat e tyre me çfarëdo çmimi që të mundte. Nuk kishte shumë shanse se ai do t'ia dilte mbanë. Dhe, vërtet, ai nuk ia doli mbanë!"⁴ Ai ishte autorizuar nga Presidenca e Parë që të kryente një detyrë që ishte e vështirë, për të mos thënë e pamundur. Por Zoti e përgëzoi për përpjekjet e tij në dukje të pasuksesshme me këto fjalë:

"Unë e kujtoj shërbëtorin tim Oliver Granger; vini re, në të vërtetë unë i them atij se emri i tij do të mbahet në kujtesë të shenjtë nga brezi në brez, përherë e përgjithmonë, thotë Zoti.

Si rrjedhim, ai duhet të përpiqet me dëshirë për shëlbimin e Presidencisë së Parë të Kishës sime, . . . dhe kur të bjerë, ai do të ngrihet përsëri, sepse sakrifica e tij do të jetë më e shenjtë sesa sukcesi i tij, thotë Zoti."⁵

Kjo mund të jetë e vërtetë për të gjithë ne – nuk janë sukseset tona, por përkundrazi sakrifica jonë dhe përpjekjet tona që kanë rëndësi për Zotin.

Një tjetër shembull i dishepules së vërtetë të Jezu Krishtit është një mike e shtrenjtë e jona në Bregun e Fildishtë në Afrikën Perëndimore. Kjo motër e mrekullueshme dhe besnike vuajti keqtrajtim të tmerrshëm emocional si edhe ca fizik nga bashkëshorti i saj për një periudhë të gjatë kohe dhe përfundimisht ata u shkurorëzuan. Ajo nuk u lëkund kurrë në besimin dhe mirësinë e saj por, për shkak të mizorisë së tij ndaj saj, ajo ishte e lënduar thellë për një kohë të gjatë. Me fjalët e veta ajo përshkruan se çfarë ndodhi:

"Edhe pse thashë që e fala, unë gjithmonë flija me një plagë; i kaloja ditët e mia me atë plagë. Ishte si një djegie në zemrën time. Shumë herë iu luta Zotit

të ma largonte, por më dhembte aq shumë sa besoja fuqishëm se do ta kaloja tërë pjesën e mbetur të jetës sime me atë dhembje. Pata më shumë dhembje kur e humba nënën time në moshë të re; pata më shumë dhembje kur e humba babanë tim dhe madje birin tim. Dukej se ajo po zgjerohej dhe po e mbulonte zemrën time, duke më dhënë përshtypjen se madje do të vdisja nga çasti në çast.

Disa herë të tjera e pyetja veten se çfarë do të kishte bërë Shpëtimtari në situatën time dhe në njëfarë mënyre thoshja: 'Kjo është vërtet e tepërt, Zot'.

Më pas, një mëngjes e kërkoja në zemrën time dhembjen që vinte nga e gjithë kjo gjë dhe shkova më thellë, duke e kërkuar atë brenda shpirtit tim. Nuk gjendej askund. Me të shpejtë mendja ime i shqyrtoi të gjitha arsyet që [kisha] për t'u ndier e lënduar, por nuk e ndjeva dhembjen. Prita gjithë ditën që të shihja a do ta ndieja dhembjen në zemër; por nuk e ndjeva. Atëherë rashë në gjunjë dhe e falënderova Perëndinë që e bëri flijimin shlyes të Zotit të funksiononte për mua.¹⁶

Kjo motër është tani e vulosur lumturisht me një burrë të mrekullueshëm e besnik, i cili e do shumë.

Pra, cila duhet të jetë sjellja jonë nëse jemi dishepuj të vërtetë të Krishtit? Dhe cila është vlera e ungjillit për ne kur "mendoh[emi] mirë për sjelljen t[onë]", siç sugjeroi Hagai?

Më pëlqen shumë shembulli i sjelljes së duhur që tregoi babai i mbretit Lamoni. Ju kujtohet zemërimi i tij fillestar kur e gjeti birin e tij që shoqërohej nga Amoni, një nefit – një popull të cilin lamanitët e urrenin. Ai e nxori shpatën që të ndeshej me Amonin dhe shpejt e gjeti shpatën e Amonit te fyti i vet. "Tani mbreti, duke pasur frikë se mund të humbte jetën e tij, tha: Në qoftë se do të më falësh mua, unë do të të jap ty çdo gjë që do të kërkosh, madje gjysmën e mbretërisë."¹⁷

Vini re ofertën e tij – gjysmën e mbretërisë së tij për jetën e vet.

Më vonë, pasi e kuptoi ungjillin, ai bëri një ofertë tjetër. "Çfarë duhet të bëj që të mund të kem këtë jetë të përjetshme, për të cilën fole? Po, çfarë duhet të bëj që të mund të lind nga Perëndia, duke shkullur këtë shpirt të keq nga gjoksi im dhe të marr Shpirtin e tij, që të jem plot gëzim, që të mos përjashtohem në ditën e fundit? Vër re, tha ai, unë do të heq dorë nga çdo gjë që kam, po, unë do ta braktis mbretërinë time, që të mund të marr këtë gëzim të madh."¹⁸

Këtë herë, ai ishte i përgatitur për të hequr dorë nga *e gjithë* mbretëria e tij, sepse ungjilli kishte më shumë vlerë se gjithçka që ai kishte! Ai ishte fair dinkum rreth ungjillit.

Pra, pyetja për secilin prej nesh është a jemi edhe ne fair dinkum rreth

ungjillit? Pasi të jesh me gjysmë zemre nuk është të jesh fair dinkum! Dhe Perëndia nuk njihet për lavdërime të shumta ndaj njerëzve të vaktë.⁹

Nuk ka asnjë thesar, as ndonjë vepërimtari të kohës së lirë, as ndonjë status, as ndonjë media shoqërore, as ndonjë lojë kompjuterike, as ndonjë sport, as ndonjë shoqërim me një njeri të famshëm, as ndonjë gjë në tokë që është më e çmuar sesa jeta e përjetshme. Prandaj këshilla e Zotit ndaj çdo njeriu është: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj".

Ndjenjat e mia shprehen më mirë me fjalët e Nefit: "Unë ngazëllem në qartësi, unë ngazëllem në të vërtetën, unë ngazëllem në Jezusin tim, pasi ai e ka shëlbuar shpirtin tim nga ferri"¹⁰.

A jemi ndjekës të vërtetë të Atij që dha gjithçka të Tijën për ne? Atij që është Shëlbuesi ynë dhe Avokati ynë me Atin? Atij që ishte, Vetë, tërësisht i zotuar në flijimin e Tij shlyes dhe është kështu edhe tani në dashurinë e Tij, në mëshirën e Tij dhe në dëshirën e Tij që ne të kemi gëzim të përjetshëm? Iu lutem të gjithë atyre që i dëgjojnë dhe i lexojnë këto fjalë: "Ju lutem, ju lutem, mos e lini pas dore zotimin tuaj të plotë duke menduar se do të ktheheni tek ai zotim në njëfarë kohe të ardhshme që nuk ekziston. Bëhuni fair dinkum tani dhe ndiejeni gëzimin!" Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Hagai 1:4–7.
2. Shih Gjoni 15:11; Romakëve 14:17; 2 Korintasve 8:2; Hebrenjve 12:2; Moisiu 5:10, 7:53.
3. Shih Enosi 1:3–6, 27; Doktrina e Besëlidhje 52:15; 97:8–9.
4. Bojd K. Paker, "Më të Voglit prej Këtyre", Konferenca e Përgjithshme, tetor 2004, f.127; *Liahona*, nëntor 2004, f. 86.
5. Doktrina e Besëlidhje 117:12–13.
6. Letërkëmbim vetjak.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Shih Zbulesa 3:15–16.
10. 2 Nefi 33:6.

NGA STIVEN W. OVEN,
Presidenti i Përgjithshëm i Të Rinjve

Jini Besimplotë, Jo Besimpakë

Ne duhet të gjejmë kohë qëllimisht çdo ditë për t'u shkëputur nga bota dhe për t'u lidhur me qiellin.

Jo shumë kohë më parë u zgjova dhe u bëra gati për të studiuar shkrimet e shenjta. Mora telefonin inteligjent dhe u ula në një karrige pranë shtrazit, me qëllim që të hapja programin Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit]. E shkyça telefonin dhe isha gati të filloja të studioja kur pashë një duzinë lajmërimesh për mesazhet në celular dhe postën elektronike që kishin ardhur gjatë natës. Mendova: “Do t’i kontrolloj shpejt ato mesazhe

dhe më pas do t’u kthehem shkrimeve të shenjta.” Epo, dy orë më vonë unë isha ende duke lexuar mesazhet në celular, postën elektronike, përmbledhjet e lajmeve dhe materialet që publikohen në mediat shoqërore. Kur e kuptova se sa ishte ora, nxitova si i marrë të bëhesha gati për ditën. Atë mëngjes e humba studimin tim të shkrimeve të shenjta dhe, për pasojë, nuk e mora ushqimin shpirtëror për të cilin shpresoja.

Ushqimi Shpirtëror

Jam i sigurt se shumë nga ju kanë pasur përvoja të ngjashme. Teknologjia bashkëkohore na bekon në shumë mënyra. Ajo mund të na lidhë me miqtë e familjen, me informacionin dhe me lajmet rreth ngjarjeve të tanishme kudo në botë. Megjithatë, ajo mund të na shpërqendrojë gjithashtu nga lidhja me të rëndësishme: lidhja jonë me qiellin.

Po e përsëris atë që profeti ynë, Presidenti Rasëll M. Nelson, ka thënë: “Ne jetojmë në një botë që është e ndërlikuar dhe gjithnjë e më shumë kundërshtuese. [Prania e vazhdueshme] e mediave shoqërore dhe cikli 24-orësh i lajmeve na bombardojnë me mesazhe të pamëshirshme. Nëse duam të kemi ndonjë shpresë për ta shoshitur morinë e zërave dhe filozofive të njerëzve që e sulmojnë të vërtetën, ne duhet të mësojmë të marrim zbulësë.”

Presidenti Nelson vazhdoi duke paralajmëruar se “në ditët e ardhshme, nuk do të jetë e mundur të mbijetojmë shpirtërisht pa ndikimin udhërrëfyes, drejtues, ngushëllues dhe të vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë”¹.

Vite më parë, Presidenti Bojd K. Paker tregoi për një tufë drerësh që, për shkak të dëborës së madhe, u bllokuan jashtë vendbanimit të tyre natyror dhe rrezikonin të ngordhnin urie. Disa njerëz nisur nga dëshira e mirë, në një përpjekje për t’i shpëtuar drerët, hodhën ngarkesa me kashtë përreth zonës – nuk ishte ajo që drerët zakonisht hanë, por ata shpresonin se të paktën do t’i ndihmonte drerët të kalonin dimrin. Fatkeqësisht, shumica e drerëve më vonë u gjendën të ngordhur. Ata e kishin ngrënë kashtën, por ajo nuk i kishte ushqyer ata, dhe ata ngordhën urie me stomakun plot.²

Shumë prej mesazheve që na bombardojnë në epokën e informacionit janë e barasvlershmja shpirtërore e

ushqyerjes së drerëve me kashtë – ne mund ta hamë atë gjatë gjithë ditës, por nuk do të na ushqejë.

Ku e gjejmë ne ushqimin e vërtetë shpirtëror? Shumicën e kohës, ai nuk është i përhapur në mediat shoqërore. Ne e gjejmë atë kur “shty[imë] gjithnjë e më përpara” në shtegun e besëlidhjeve, “duke u mbajtur vazhdimisht me vendosmëri të shufra e hekurit” dhe marrim frutën e pemës së jetës.³ Kjo do të thotë që ne duhet të gjejmë kohë qëllimisht çdo ditë për t’u shkëputur nga bota dhe për t’u lidhur me qiellin.

Në ëndrrën e tij, Lehi pa njerëz të cilët morën nga fruta, por më pas e braktisën për shkak të ndikimit të ndërtesës së gjerë dhe të madhe, krenarisë së botës.⁴ Është e mundur që të rinjtë të rriten në një shtëpi shenjtorë të ditëve të mëvonshme, të marrin pjesë në të gjitha mbledhjet dhe klasat e duhura të Kishës, madje të marrin pjesë në ordinancat në tempull, dhe më pas të ecin tutje “në shtigje të ndaluara dhe [të] humb[im]”⁵. Përse ndodh kjo? Në shumë raste ndodh sepse, megjithëse mund të kenë bërë gjëra që duken shpirtërore, ata nuk qenë vërtet të kthyer në besim. Ata hëngrën, por nuk u ushqyen.

Në dallim, kam takuar shumë prej jush, të rinj e të reja shenjtorë të ditëve të mëvonshme, të cilët janë të fortë, inteligjentë dhe besimplotë. Ju e dini se jeni bij dhe bija të Perëndisë dhe se Ai ka një punë që duhet bërë nga ju. Ju e doni Perëndinë me gjithë “zemrën, fuqinë, mendjen dhe forcën” tuaj.⁶ Ju i mbani besëlidhjet tuaja dhe u shërbeni të tjerëve, duke filluar nga shtëpia. Ju ushtroni besim, pendoheni e përmirësoheni çdo ditë, dhe kjo ju sjell gëzim të qëndrueshëm. Ju po përgatiteni për bekimet e tempullit dhe mundësi të tjera që ju do të keni si pasues të vërtetë të Shpëtimtarit. Dhe ju po ndihmoni që ta përgatitni botën për Ardhjen e Dytë,

duke i ftuar të gjithë që të vijnë te Krishti dhe të marrin bekimet e Shlyerjes së Tij. Ju jeni të lidhur me qiellin.

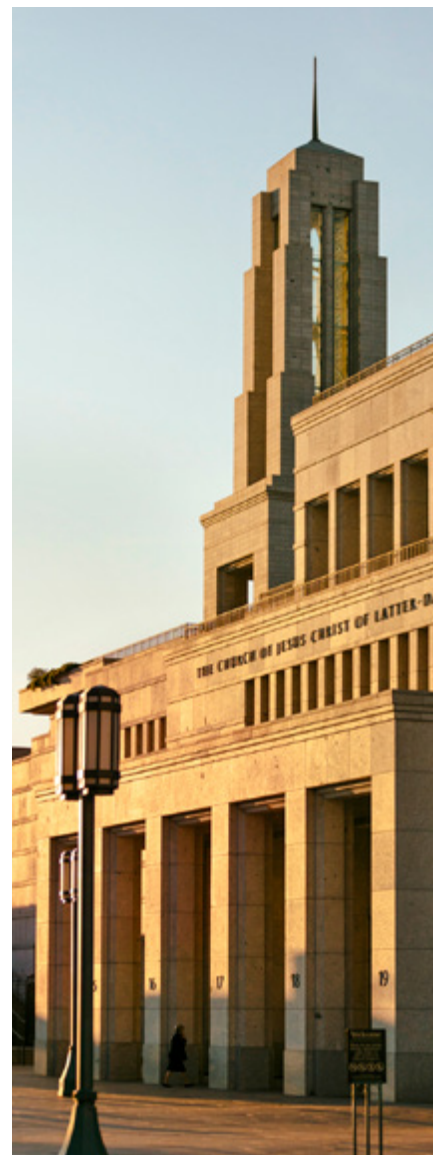
Po, ju ndesheni me sfida. Po kështu ndodh me çdo brez. Këto janë ditët tona dhe ne kemi nevojë të jemi besimplotë, jo besimpakë. Dëshmoj se Zoti është në dijeni të sfidave tona dhe përmes udhëheqjes së Presidentit Nelson, Ai po na përgatit që të përballemi me to. Besoj se thirrja e kohëve të fundit të profetit për një kishë të përqendruar te shtëpia, të përkrahur nga ajo që bëjmë në ndërtesat tona,⁷ ka për qëllim të na ndihmojë të mbijetojmë – madje të lulëzojmë – në këtë kohë kequshqyerjeje shpirtërore.

Të Përqendruar te Shtëpia

Çfarë do të thotë të jesh një kishë e përqendruar te shtëpia? Shtëpitë mund të duken shumë të ndryshme anembanë botës. Ju mund t’i përkisni një familjeje që ka qenë në Kishë për shumë breza. Ose, ju mund të jeni i vetmi anëtar i Kishës në familjen tuaj. Ju mund të jeni i martuar apo beqar, me ose pa fëmijë në shtëpi.

Pavarësisht nga rrethanat tuaja, ju mund ta bëni shtëpinë tuaj qendër të të mësuarit dhe të jetuarit të ungjillit. Kjo thjesht do të thotë të merrni përsipër përgjegjësi vetjake për kthimin tuaj në besim dhe rritjen tuaj shpirtërore. Do të thotë të ndiqni këshillën e Presidentit Nelson për “ta shndërr[uar] shtëpinë [tuaj] në një shenjtorë besim”⁸.

Kundërshtari do të përpiqet t’ju bindë se ushqyerja shpirtërore nuk është e nevojshme ose, me dredhi, se ajo mund të presë. Ai është mjeshtri i shpërqendrimin dhe autori i zvarritjes së gjërave. Ai do të sjellë në vëmendjen tuaj gjëra të tjera që duken të ngutshme, por që, në të vërtetë, nuk janë aq të rëndësishme. Ai do që ju të “kujdesë[ni] për [kaq]

shumë gjëra” sa të lini pas dore “[atë] gjë [që] është e nevojshme”⁹.

Sa mirënjohës jam për “prindër[it e mi] të mirë”¹⁰, të cilët e rritën familjen e tyre në një shtëpi me ushqim të vazhdueshëm shpirtëror, marrëdhënie plot dashuri dhe veprimtari të shëndetshme argëtuese. Mësimet që më dhanë në rininë time dolën se ishin të dobishme. Prindër, ju lutemi ndërtoni marrëdhënie të forta me fëmijët tuaj. Ata kanë nevojë për më shumë nga koha juaj, jo për më pak.

Të Përkrahur nga Kisha

Ndërsa e bëni këtë, Kisha është këtu për t’ju përkrahur. Përvojat tona në kishë mund ta forcojnë ushqimin

shpirtëror që merret në shtëpi. Deri tani këtë vit, ne e kemi parë këtë lloj përkrahjeje të Kishës në Shkollën e së Dielës dhe Fillore. Ne do ta shohim atë më shumë edhe në mbledhjet e Priftërisë Aarone dhe të Të Rejave. Duke filluar nga ky janar, programi mësimor për këto mbledhje, do të përshtatet paksa. Ai ende do të përqendrohet tek tema të ungjillit, por ato tema do të përputhen me manualin *Eja, Më Ndiq – Për Individët dhe Familjet*. Ky është një ndryshim i vogël, por mund të ketë një ndikim të madh tek ushqyerja shpirtërore e të rinjve dhe të rejave.

Ç’lloje të tjera përkrahjesh siguron Kisha? Në Kishë ne marrim sakramentin, i cili na ndihmon ta ripërtërijmë zotimin tonë ndaj Shpëtimtarit çdo javë. Dhe në Kishë ne mblidhemi me besimtarë të tjerë që kanë bërë të njëjtat besëlidhje. Marrëdhëniet plot dashuri që zhvillojmë me bashkëdishepujt e Jezu Krishtit mund të jenë një përkrahje e fuqishme për vetë dishepullimin tonë të përqendruar në shtëpi.

Kur isha 14 vjeç, familja ime u shpërngul në një lagje të re. Tani, kjo mund të mos duket si një tragjedi e tmerrshme për ju, por në mendjen time, në atë kohë, ishte shkatërrimtare.

Do të thoshte të rrethohesha nga njerëz që nuk i njihja. Do të thoshte që të gjithë të rinjtë e tjerë në lagjen time [në kishë] do të frekuentonin një shkollë tjetër dhe jo timen. Dhe me mendjen time 14-vjeçare, mendova: “Si mund ta ma bëjnë këtë prindërit e mi?” Ndihesha sikur jeta ime ishte shkatërruar.

Sidoqoftë, nëpërmjet veprimtarive tona të Të Rinjve, unë munda të krijoj marrëdhënie me anëtarët e tjerë të kuorumit tim, dhe ata u bënë miqtë e mi. Për më tepër, anëtarët e peshkopatës dhe këshilltarët në Priftërinë Aarone filluan të kishin një interesim të veçantë për jetën time. Ata merrnin pjesë në ngjarjet e mia sportive. Ata më shkruanin shënime inkurajuese që i kam ruajtur edhe sot e kësaj dite. Ata vazhduan të mbanin lidhje me mua pasi shkova në kolegji dhe kur u largova për në mision. Njëri prej tyre ishte madje në aeroport kur u ktheva në shtëpi. Do të jem përgjithmonë mirënjohës për këta vëllezër të mirë dhe që e ndërthurën dashurinë e tyre me pritshmëri të larta. Ata më udhëhoqën drejt qiellit dhe jeta u bë e shndritshme, e lumtur dhe e gëzueshme.

Në ç’mënyrë ne, si udhëheqës dhe prindër, i ndihmojmë të rinjtë e të rejtat

të dinë se nuk janë vetëm ndërsa ecin në shtegun e besëlidhjeve? Përveç ndërtimit të marrëdhënieve vetjake, ne i ftojme ata në mbledhje të mëdha e të vogla – nga konferencat Për Forcën e Rinisë dhe kampet rinore deri te veprimtaritë e përjavshme të kuorumit ose të klasës. Asnjëherë mos e nënvlerësoni forcën që vjen nga qëndrimi së bashku me të tjerët që gjithashtu po përpiqen të jenë të fortë. Peshkopë dhe udhëheqës të tjerë, ju lutemi përqendrohuni tek ushqyerja e fëmijëve dhe e të rinjve dhe të rejave në lagjen tuaj. Ata kanë nevojë për më shumë nga koha juaj, jo për më pak.

Nëse jeni një udhëheqës, një fqinj, një anëtar i kuorumit apo thjesht një bashkëshenjtor, nëse keni mundësinë për të prekur jetën e një të riu ose të reje, ndihmoheni atë të lidhet me qiellin. Ndikimi juaj mund të jetë pikërisht “përkrahja nga Kisha” për të cilën ka nevojë i riu ose e reja.

Vëllezër dhe motra, dëshmoj se Jezu Krishti është në krye të kësaj Kise. Ai po i frymëzon udhëheqësit tanë dhe po na udhërrëfen drejt ushqimit shpirtëror që na nevojitet për të mbijetuar dhe për t’u gëzuar në ditët e mëvonshme. Ai ushqim shpirtëror do të na ndihmojë të jemi besimplotë dhe jo besimpakë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 96.
2. Shih Jeffrey R. Holland, “Teaching and Learning in the Church”, *Liahona*, qershor 2007, f. 64.
3. 1 Nefi 8:30.
4. Shih 1 Nefi 8:24–28; 11:36.
5. 1 Nefi 8:28.
6. Doktrina e Besëlidhje 4:2.
7. Shih Rasëll M. Nelson, “Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 7–8.
8. Rasëll M. Nelson, “Të Bëhemi Shenjtorë Shembullorë të Ditëve të Mëvonshme”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 113.
9. Lluca 10:41–42.
10. 1 Nefi 1:1.

NGA PLAKU D. TOD KRISTOFERSON,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Gëzimi i Shenjtorëve

Gëzimi vjen nga zbatimi i urdhërimeve të Krishtit, nga kapërcimi i hidhërimit e dobësisë nëpërmjet Tij dhe nga shërbimi sikurse shërbeu Ai.

Profeti i Librit të Mormonit, Enosi, nipi i Lehit, shkroi për një përvojë të jashtëzakonshme që i ndodhi më herët në jetën e tij. Ndërsa ishte duke gjuajtur i vetëm në pyll, Enosi filloi të përsiaste mësimet që i kishte dhënë i ati, Jakobi. Ai tregoi: “Fjalët që kisha dëgjuar shpesh atin tim të fliste në lidhje me jetën e përjetshme dhe me gëzimin e shenjtorëve, më hynë thellë në zemrën time”¹. Me urinë shpirtërore të frymës të tij, Enosi u gjunjëzua në lutje, një lutje mbresëlënëse që zgjati gjatë gjithë ditës dhe deri natën, një lutje që i solli atij zbulesa, siguri dhe premtime vendimtare.

Ka shumë që mund të mësohet nga përvoja e Enosit, por sot, gjëja që më bie veçanërisht në sy, është kujtimi i Enosit për të atin duke folur shpesh për “gëzimin e shenjtorëve”.

Në këtë konferencë tre vjet më parë, Presidenti Rasëll M. Nelson foli për gëzimin.² Mes gjërave të tjera, ai tha:

“Gëzimi që ndiejmë, ka të bëjë pak me rrethanat e jetës sonë dhe ka të bëjë plotësisht me përqendrimin e jetës sonë.

Kur përqendrimi i jetës sonë është te plani i Perëndisë për shpëtim[in] . . . dhe te Jezu Krishti e ungjilli i Tij, ne mund të ndiejmë gëzim pavarësisht nga

ajo që po ndodh – apo nuk po ndodh – në jetën tonë. Gëzimi vjen prej Tij dhe për shkak të Tij. . . . Për shenjtorët e ditëve të mëvonshme, Jezu Krishti është gëzim!”³

Shenjtorët janë ata që kanë hyrë në besëlidhjen e ungjillit nëpërmjet pagëzimit dhe po përpiqen fort që ta ndjekin Krishtin si dishepujt e Tij.⁴ Kështu, “gëzimi [i] shenjtorëve” vë në dukje gëzimin e bërjes si Krishti.

Do të më pëlqente të flisja për gëzimin që vjen nga zbatimi i urdhërimeve të Tij, gëzimin që ngrihet nga kapërcimi i hidhërimit dhe dobësisë nëpërmjet

Tij, dhe gëzimit që është tipar i qenësishtëm i shërbimit sikurse shërbeu Ai.

Gëzimi nga Zbatimi i Urdhërimeve të Krishtit

Ne jetojmë në një epokë hedonizmi [që karakterizohet nga ndjekja e gjërave që sjellin kënaqësi] kur shumë e vënë në pikëpyetje rëndësinë e urdhërimeve të Zotit ose thjesht i shpërfillin ato. Jo rrallë, njerëzit që nuk i përfillin porositë hyjnore, të tilla si ligjin e dëlirësisë, standardin e ndershmërisë dhe shenjtërinë e Shabatit, duket se janë të begatë dhe i kanë të gjitha gjërat e mira të jetës, me raste edhe më shumë sesa ata që po përpiqen fort të jenë të bindur. Disa fillojnë të pyetnin veten a kanë ndonjë vlerë përpjekja dhe sakrificat. Populli i lashtë i Izraelit dikur u ankua:

“Është e kotë t’i shërbesh Perëndisë; ç’përfitim kemi nga respektimi i urdhërimeve të tij dhe nga vajtja para Zotit të ushtrive të veshur me rroba zie?

Dhe tani, ne i quajmë kryelartët të lumtur; po, ata që punojnë poshtërsi janë lartësuar; po, ata që tundojnë Perëndinë, janë të shpëtuar.”⁵

Vetëm prisni, tha Zoti, deri “atë ditë kur të mbledh xhevahiret e mia. . . . Atëherë ju . . . do të dalloni mes të drejtit dhe të ligut, mes atij që i shërben Perëndisë dhe atij që nuk i shërben.”⁶ Të ligjtë mund të kenë “gëzim në veprat e tyre për një stinë”, por ai është gjithmonë i përkohshëm.⁷ Gëzimi i shenjtorëve është jetëgjatë.

Perëndia i sheh gjërat në perspektivën e tyre të vërtetë dhe Ai na e jep atë perspektivë nëpërmjet urdhërimeve të Tij, duke na udhërrëfyer me efektshmëri që të anashkalojmë grackat e mbuluara dhe gropat e dukshme të vdekshmërisë drejt gëzimit të përjetshëm. Profeti Jozef Smith shpjegoi: “Kur urdhërimet e Tij na mësojnë, kjo është sipas

këndvështrimit të përjetshëm; sepse Perëndia na sheh sikur të ishim në përjetësi; Perëndia jeton në përjetësi dhe nuk i sheh gjërat si i shohim ne”⁸.

Nuk kam takuar asnjëri që e gjeti ungjillin më vonë në jetë, që nuk dëshironte ta kishte gjetur më herët. “O, zgjedhjet jo të mira dhe gabimet që mund t’i kisha shmangur”, do të thonë ata. Urdhërimet e Zotit janë udhërrëfyesi ynë drejt zgjedhjeve më të mira dhe rezultateve më të lumtura. Sa duhet të gëzohemi dhe ta falënderojmë Atë ngaqë na e tregoi këtë udhë më të shkëlqyer!

Kur ishte adoleshente, Motra Kalombo Rozet Kamuania nga Republika Demokratike e Kongos, që tani po shërben në Misionin e Abixhanit Perëndimor në Bregun e Fildishtë, agjëroi dhe u lut për tri ditë për të gjetur drejtimin që Perëndia donte që ajo të merrte. Në një vegim të mrekullueshëm natën, asaj iu treguan dy godina, një godinë kishe dhe diçka që ajo tani e kupton se ishte një tempull.

Motra Kalombo Rozet Kamuania

Filloi të kërkonte dhe shpejt e gjeti godinën që e kishte parë në ëndërr. Tabela thoshte: “Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme”. Motra Kamuania u pagëzua dhe më pas u pagëzuan nëna dhe gjashtë vëllezërit e saj. Motra Kamuania tha: “Kur e mora ungjillin, u ndjeva si një zog i robëruar që ishte çliruar. Zemra ime u mbush me gëzim. . . . Pata sigurinë që Perëndia më donte.”⁹

Zbatimi i urdhërimeve të Perëndisë na aftëson më tërësisht e më lehtësisht që ta ndiejmë dashurinë e Tij. Shtegu i ngushtë dhe i ngushtuar i urdhërimeve çon drejtpërsëdrejti te pema e jetës, dhe pema dhe fruta e saj, më e ëmbla dhe “më e dëshirueshme mbi të gjitha gjërat”¹⁰, janë një përfaqësim i dashurisë së Perëndisë dhe e mbushin shpirtin “me gëzim jashtëzakonisht të madh”¹¹. Tha Shpëtimtari:

“Po të zbatoni urdhërimet e mia, do të qëndroni në dashurinë time, sikurse unë i zbatova urdhërimet e Atit tim dhe qëndroj në dashurinë e tij.

Xhek dhe Xho Ena Rashtëni

Këto gjëra jua kam thënë që *gëzimi* im të qëndrojë në ju dhe *gëzimi* juaj të jetë i plotë.”¹²

Gëzimi nga Kapërcimi i Vështirësive nëpërmjet Krishtit

Edhe kur gjendemi besnikë në zbatimin e urdhërimeve, ka sprova dhe tragjedi që mund ta ndërpresin gëzimin tonë. Por, teksa përpiqemi fort që t’i kapërcejmë këto sfida me ndihmën e Shpëtimtarit, ruajmë si gëzimin që ndiejmë tani, ashtu edhe gëzimin që presim në të ardhmen. Krishti u dha siguri dishepujve të Tij: “Në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën”¹³. Është në kohën kur kthehemi tek Ai, i bindemi Atij, e lidhim vetveten me Të, që sprova dhe hidhërimi kthehen në gëzim. Po përmend një shembull.

Në vitin 1989, Xhek Rashtëni po shërbente si president i Kunjit Ërvajn të Kalifornisë në Shtetet e Bashkuara. Gjatë një kohe pushimesh me familjen në bregdetin e Kalifornisë, Xheku po bënte sërif kur një dallgë e përplasi mbi një shkëmb të zhytur në ujë, duke i thyer qafën dhe duke e dëmtuar rëndë shtyllën e tij kurrizore. Xheku më vonë tha: “Në çastin kur godita shkëmbin, e kuptova se u paralizova”¹⁴. Ai nuk mund të fliste më dhe as nuk mund të merrte më frymë vetë.¹⁵

Familja, miqtë dhe anëtarët e kunjit u grumbulluan përreth Vëllait Rashtën dhe bashkëshortes së tij, Xho Enës, dhe, mes gjërave të tjera, e rimodeluan një pjesë të shtëpisë së tyre që të përshatej për karrigen me rrota të Xhekut. Xho Ena u bë kujdestarja kryesore e Xhekut për 23 vitet në vijim. Duke iu drejtuar tregimeve të Librit të Mormonit për mënyrën se si Zoti i vizitoi njerëzit e tij në pikëllimet e tyre dhe ua bëri të lehta barrët e tyre¹⁶, Xho Ena tha: “Shpesh mahnitem nga lehtësimi

i zemrës që ndiej kur kujdesem për bashkëshortin tim”¹⁷.

Një ndryshim në sistemin e tij të frymë marrjes i dha sërish Xhekut aftësinë për të folur dhe brenda vitit Xheku u thirr si mësues i Doktrinës së Ungjillit dhe patriark kunji. Kur ai do të jepte një bekim patriarkal, një mbajtës tjetër i priftërisë do ta vendoste dorën e Vëllait Rashtën mbi kokën e personit që po merrte bekimin dhe e mbante dorën dhe krahun e tij gjatë bekimit. Xheku ndërroi jetë ditën e Krishtlindjes në 2012-n, pas 22 vjetësh shërbimi të përkushtuar.

Një herë në një intervistë, Xheku vërejti: “Probleme do të vijnë në jetë për të gjithë ne; është thjesht pjesë e të qenit këtu në këtë tokë. Dhe disa njerëz mendojnë se feja ose pasja e besimit te Perëndia do t’ju mbrojnë nga gjërat e këqija. Nuk mendoj se ky është rasti. Mendoj se çështja është që, nëse besimi ynë është i fortë, kur ndodhin gjërat e këqija, të cilat do të ndodhin, ne do të jemi në gjendje t’i përballojmë ato. . . . Besimi im nuk u lëkund kurrë, por kjo s’do të thoshte që nuk kisha depresione. Mendoj se për herë të parë në jetën time, preka fundin dhe vërtet nuk kisha ku të drejtohesha, dhe kështu që u drejtova te Zoti dhe, deri më sot, ndiej gëzimin që vjen vetvetiu.”¹⁸

Kjo është një kohë sulmesh nga njëherë të pamëshirshme në mjetet shoqërore të komunikimit dhe ballë për ballë kundër atyre që përpiqen të mbrojnë standardin e Zotit për veshjen, argëtimin dhe pastërtinë seksuale. Është zakonisht rinia dhe të rinjtë në moshë madhore mes shenjtoreve, si edhe gratë dhe nënat, që e durojnë këtë kryq të talljes dhe përndjekjes. Nuk është e lehtë ta kapërcëjmë një keqtrajtim të tillë, por sillini ndërmend fjalët e Pjetrit: “Në qoftë se ju fyejnë për emrin e Krishtit, lum ju, sepse Fryma e lavdisë

dhe Fryma e Perëndisë prehet mbi ju; nga ana e tyre ai blasfemohet, kurse nga ana juaj ai përlëvdohet”¹⁹.

Në Kopshtin e Edenit, Adami dhe Eva ishin “në një gjendje pafajësie, pa patur gëzim, pasi ata nuk njihnin mjerim”²⁰. Tani, si qenie të përgjegjshme, ne gjejmë gëzim në mposhtjen e mjerimit të çfarëdo lloji, qoftë ai mëkati, sprova, dobësia ose ndonjë pengesë tjetër për lumturinë. Ky është gëzimi i të ndjerit të përparimit në shtegun e dishepullimit; gëzimi “pasi k[emi] marrë një heqje të mëkateve . . . dhe pasi k[emi] paqe të ndërgjegjes”²¹; gëzimi kur e ndien shpirtin të zgjerohet dhe të rritet nëpërmjet hirit të Krishtit.²²

Gëzimi nga Shërbimi si Shërben Krishti

Shpëtimtari gjen gëzim kur bën të ndodhë pavdekësia dhe jeta jonë e përjetshme.²³ Duke folur për Shlyerjen e Shpëtimtarit, Presidenti Rasëll M. Nelson tha:

“Si në të gjitha gjërat, Jezu Krishti është shembulli ynë më i lartë, ‘i cili, për gëzimin që ishte përpara tij, duroi kryqin’ [Hebrenjve 12:2]. Merreni me mend! Në mënyrë që të duronte përvojën më torturuese të duruar ndonjëherë në tokë, Shpëtimtari ynë u përqendrua te gëzimi!

Dhe cili qe gëzimi që ishte përpara Tij? Me siguri ai përfshiu gëzimin e pastrimit, shërimit dhe forcimit tonë; gëzimin e pagimit për mëkatet e të gjithë atyre që do të pendoheshin; gëzimin e bërjes së mundshme për mua dhe ju që të kthehemi në shtëpi – të pastër dhe të denjë – për të jetuar me Prindërit tanë Qjellorë dhe me familjet tona.”²⁴

Po ashtu, gëzimi “që është përpara nesh” është gëzimi kur e ndihmojmë Shpëtimtarin në punën e Tij të shëlbimit. Si fara dhe fëmijët e Abrahimit²⁵, ne marrim pjesë në bekimin e të gjitha familjeve të tokës “me bekimet e

Ungjillit, të cilat janë bekimet e shpëtimit, madje të jetës së përfjetshme”²⁶.

Fjalët e Almës më vijnë në mendje:

“Kjo është lavdia ime se ndoshta unë mund të jem një mjet në duart e Perëndisë, që të sjell ndonjë shpirt në pendim dhe ky është gëzimi im.

Dhe vini re, kur unë shoh shumë nga vëllezërit e mi me të vërtetë të penduar dhe duke ardhur te Zoti, Perëndia i tyre, atëherë është shpirti im i mbushur me gëzim. . . .

Por unë nuk gëzohem vetëm për suksesin tim, por gëzimi im është më i plotë, për shkak të suksesit të vëllezërve të mi që shkuan në tokën e Nefit. . . .

Tani, kur unë mendoj për suksesin e këtyre vëllezërve të mi, shpirti im rrëmbehet, madje aq shumë, sikurse të ishte i ndarë nga trupi, aq i madh është gëzimi im.”²⁷

Frytet e shërbimit tonë ndaj një-ri-tjetrit në Kishë janë pjesë e gëzimit “që është përpara nesh”. Edhe në kohë shkurajimi ose stresi, ne mund të japim shërbesë me durim nëse përqendrohem te gëzimi për ta kënaqur Perëndinë dhe për t’u sjellë dritë, ndihmë dhe gëzim fëmijëve të Tij, vëllezërve dhe motrave tona.

Kur ishin në Haiti muajin që shkoi për përkushtimin e Tempullit të Port-o-Prensit, Plaku Dejvid dhe Motra Suzan Bednar u takuan me një motër të re në moshë, bashkëshorti i së cilës

kishte vdekur pak ditë më parë në një aksident tragjik. Ata vajtuan së bashku me të. Prapëseprapë, të dielën kjo motër e dashur ishte në vendin e saj si shoqëruese në shërbimet përkushtuese me një buzëqeshje të ëmbël, mikpritëse për të gjithë ata që hynë në tempull.

Unë besoj se “gëzimi [i] shenjtore” vjen kur e dinë se Shpëtimtari e mbron çështjen e tyre²⁸ “dhe askush nuk mund ta kuptojë gëzimin që [do të] mbushë shpirtrat tanë kur e dëgj[ojmë Jezusin] t’i lute[t] Atit për ne”²⁹. Me Presidentin Rasëll M. Nelson, unë dëshmoj se gëzimi është një dhuratë për shenjtoret besnikë “që [i] kanë duruar kryqet e botës”³⁰ dhe që po përpiqen “qëllimshëm për të jetuar një jetë të drejtë, siç na u mësuara nga Jezu Krishti”³¹. Qoftë i plotë gëzimi juaj, unë lutem në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Enosi 1:3.
2. Shih Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesat Shpirtërore”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 81–84.
3. Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesat Shpirtërore”, f. 82.
4. Shih Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Shenjtore”.
5. Malakia 3:14–15.
6. Malakia 3:17–18.
7. Shpëtimtari shpalli që, në qoftë se një kishë (ose një jetë) “nuk është ndërtuar mbi ungjillin tim dhe është ndërtuar mbi veprat e njerëzve ose mbi veprat e djallit, në të vërtetë, unë ju them juve, ata kanë gëzim në veprat e tyre për një stinë dhe së shpejti vjen fundi

dhe ata kositen, dhe hidhen në zjarr, prej nga nuk dalin dot” (3 Nefi 27:11).

8. *Mësimet të Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 507.
9. Letërkëmbim vetjak.
10. 1 Nefi 11:22; shih edhe 1 Nefi 8:11.
11. 1 Nefi 8:12.
12. Gjoni 15:10–11; theksimi i shtuar.
13. Gjoni 16:33.
14. Jack Rushton, në “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”, SmallandSimpleTV, 2 shtator 2009, YouTube.com.
15. Shih Allison M. Hawes, “It’s Good to Be Alive”, *Ensign*, prill 1994, f. 42.
16. Shih Mosia 24:14.
17. Jo Anne Rushton, në Hawes, “It’s Good to Be Alive”, f. 43.
18. Jack Rushton, në “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”.
19. 1 Pjetër 4:14. Kujtojeni edhe premtimet e cituara te 2 Nefi 9:18 dhe 3 Nefi 12:12.
20. 2 Nefi 2:23; shih edhe Moisiu 5:10–11.
21. Mosia 4:3.
22. Ne i kujtojmë fjalët e Jakobit që e frymëzuan Jozef Smithit “të kërko[nte] nga Perëndia” (Jakob [Bibël] 1:5). Më pak të njohura janë vargjet para tyre:
“Vëllezërit e mi, konsideroheni të gjithë gëzim, kur të bini në shumë fatkeqësi;
dhe e ditur se sprovat e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri.
Dhe qëndrueshmëria të kryejë në ju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë” (Përkthimi prej Joseph Smith-it, Jakobi 1:2 [në Udhëzuesin për Shkrimet e Shenjta]; Jakob [Bibël] 1:3–4).
23. Shih Moisiu 1:39.
24. Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesat Shpirtërore”, f. 82–83; theksimi në origjinal.
25. “Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit” (Galatasve 3:29; shih edhe Zanafilla 22:18; 26:4; 28:14; Veprat e Apostujve 3:25; 1 Nefi 15:18; 22:9; Doktrina e Besëlidhje 124:58).
26. Abraham 2:11.
27. Alma 29:9–10, 14, 16. Po kështu, Zoti na thotë: “Nëse gëzimi juaj do të jetë i madh me një shpirt që [e sillni] tek unë në mbretërinë e Atit tim, sa i madh do të jetë gëzimi juaj nëse do të më sillni shumë shpirta!” (Doktrina e Besëlidhje 18:16). Tre Nefitëve iu premtua plotësisht gëzimi ngaqë dëshiruan të sillnin shpirta te Krishti “derisa të jetë bota” (3 Nefi 28:9; shih edhe 3 Nefi 28:10).
28. Shih Doktrina e Besëlidhje 45:3–5.
29. 3 Nefi 17:17.
30. 2 Nefi 9:18.
31. Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesat Shpirtërore”, f. 84.

NGA MISHEL KREJG,
Këshilltare e Parë në Presidencën e Përgjithshme të Të Rejave

Aftësia Shpirtërore

Si dishepull besnik i Jezu Krishtit, ju mund të merrni frymëzim dhe zbulesë vetjake në përputhje me urdhërimet e Tij që janë përshtatur për ju.

Teksa po largohesha nga një kamp i Të Rejave këtë verë, një e re e këndshme më dha një shënim. Në të, ajo pyeste: “Si mund ta kuptoj kur Perëndia po përpaket të më thotë diçka?” Më pëlqen shumë pyetja e saj. Shpirtrat tanë digjen nga dëshira për një lidhje me shtëpinë tonë qiellore. Ne duam të ndihemi të nevojshëm e të dobishëm. Por me raste ne hasim vështirësi për të bërë dallimin midis vetë mendimeve tona dhe mbresave të buta të Shpirtit. Profetë, të lashtë e bashkëkohorë, kanë dhënë mësim se “nëse

diçka ju fton dhe ju nxit të bëni mirë, ajo vjen nga Krishti”¹.

Presidenti Rasëll M. Nelson ka bërë një ftesë të thjeshtë e të fuqishme: “Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ju lutem që ta rritni aftësinë tuaj shpirtërore për të marrë zbulesë. . . . Zgjidhni të bëni punën shpirtërore që kërkohet për ta pasur dhuartën e Frymës së Shenjtë dhe për ta dëgjuar zërin e Shpirtit më shpesh e më qartë.”²

Dëshira ime këtë mëngjes është t’ju flas nga zemra rreth katër mënyrave për ta rritur aftësinë tuaj shpirtërore për të marrë zbulesë.

1. Jini të Qëllimshëm në Krijimin e Kohës dhe të Hapësirës për ta Dëgjuar Zërin e Perëndisë

Teksa përdorni lirinë tuaj të zgjedhjes që të kushtoni kohë çdo ditë për t’iu afruar zërit të Perëndisë, veçanërisht në Librin e Mormonit, me kalimin e kohës, zëri i Tij do të bëhet më i qartë e më i njohur për ju.

Në të kundërt, *shpërqendrimet* dhe *zhurma* që mbushin botën dhe shtëpitë tona e jetën tonë, mund të na e bëjnë më të vështirë për ta dëgjuar zërin e Tij. Këto shpërqendime mund të na e pushtojnë kaq shumë mendjen dhe

zemrën, sa nuk lëmë vend për nxitjet e buta të Frymës së Shenjtë.

Profeti Jozef Smith dha mësim se më shpesh Perëndia ia zbulon Vetën “individ[ve] në mënyrë vetjake, në dhomën e tyre; në shkretëtirë apo fusha dhe kjo në përgjithësi pa zhurmë ose gurgule”³.

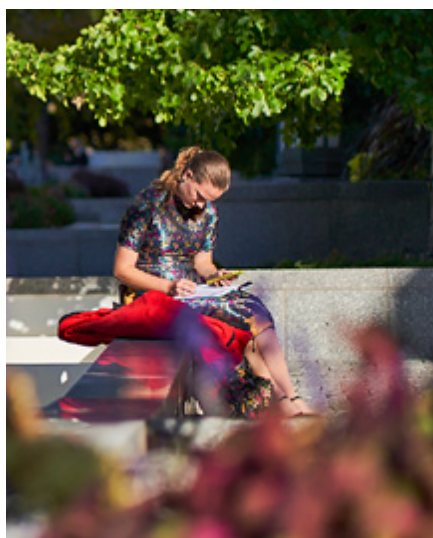
Satani do të na shpëpusë nga zëri i Perëndisë duke na mbajtur jashtë atyre vendeve të qeta. Nëse Perëndia flet me një zë të qetë e të ulët, unë dhe ju duhet të afrohemi për ta dëgjuar Atë. Thjesht përfytyroni se çfarë do të ndodhte nëse do të ishim po aq të vendosur për të qëndruar të lidhur me qiellin sa jemi për të qëndruar të lidhur me valët e internetit! Zgjidhni një kohë dhe një vend dhe mbani vesh për zërin e Perëndisë çdo ditë. Dhe mbajeni këtë takim të shenjtë me përpikëri, sepse kaq shumë gjëra varen prej kësaj!

2. Veproni pa Vonesë

Kur merrni nxitje dhe më pas veproni me qëllim, Zoti mund t’ju përdorë. Sa më shumë të veproni, aq më i njohur bëhet zëri i Shpirtit. Ju gjithnjë e më shumë do ta dalloni udhërrëfimin e Perëndisë dhe se Ai është “i gatshëm . . . për ta zbuluar mendjen dhe vullnetin e Tij”⁴. Nëse vonoheni, ju mund ta harroni nxitjen ose të humbni mundësinë për ta ndihmuar dikë në emër të Perëndisë.

3. Merreni Punën Tuaj nga Zoti

Lutja që Ati Qiellor duket se pret me padurim t’i përgjigjet, është përgjërimi ynë për t’u drejtuar te dikush që ka nevojë për ndihmën tonë. Presidenti Henri B. Ajring na ka mësuar të kërkojmë zbulesë duke i kërkuar Perëndisë se kë mund të ndihmojmë në emrin e Tij. “Nëse bëni pyetje si kjo, Fryma e Shenjtë do të vijë dhe ju do të ndieni shtytje të lehta rreth gjërave që mund të bëni për njerëz të tjerë. Kur shkoni

dhe i bëni ato gjëra, ju jeni në punën e Zotit dhe kur jeni në punën e Zotit, ju kualifikoheni për dhuratën e Frymës së Shenjtë.”⁵

Ju mund të luteni dhe t’i kërkonti Zotit për një punë [që ta kryeni]. Teksa e bëni këtë, Ai mund t’i përdorë aftësitë tuaja të zakonshme për të përmbushur veprën e Tij të jashtëzakonshme.

Gjyshi im, Fric Hjalmar Lundgreni, emigroi nga Suedia kur ishte 19 vjeç. Mbërriti në Amerikë i vetëm, me një valixhe dhe gjashtë vjet shkollë. Në pamundësi për të folur anglisht, ai udhëtoi drejt Oregonit dhe punoi atje si sharrëxhi dhe, më vonë, u bashkua me Kishën me gjyshen e nënën time. Ai kurrë nuk kryesoi në një lagje, por si një mësues besnik i shtëpisë, ai shkaktoi aktivizimin e më shumë se 50 familjeve të ndryshme në Kishë. Si e bëri ai atë?

Pas vdekjes së gjyshit, po kontrolloja një kuti me letrat e tij dhe gjeta një letër

të shkruar nga një njeri që ishte kthyer në Kishë për shkak të dashurisë së gjyshit. Në letër shkruhej: “Sekreti i vëllait Fric, besoj, është se ai është gjithmonë duke bërë punë për Atin Qiellor.”

Kjo letër ishte nga Vëllai Uejn Simonis. Gjyshi i bëri një vizitë atij dhe u njoh me secilin pjesëtar të familjes. Më vonë, gjyshi u tha atyre se ata ishin të nevojshëm dhe i ftoi të merrnin pjesë në kishë. Por atë të diel, Vëllai Simonis u zgjua me një mëdyshje – ai nuk e kishte përfunduar vënien e çatisë së re në shtëpinë e tij dhe atë javë pritej shi. Vendosi që do të shkonte në kishë, do t’i shtrëngonte duart gjyshit, por pastaj do të largohej dhe do të shkonte në shtëpi për të përfunduar çatinë. Familja e tij mund të merrte pjesë në mbledhjen e sakramentit pa të.

Plani i tij po funksiononte mirë, derisa, mbi çati, ai dëgjoi dikë që po ngjiste shkallët. Sipas fjalëve të tij:

“Kur ngrita sytë . . . në majë të shkallës po qëndronte Vëllai Fric. Ai thjesht më buzëqeshi fort. Fillimisht isha në siklet dhe u ndjeva si një fëmijë i vogël që kapet duke lënë orët e mësimi. Pastaj. . . ndjeva zemërim. [Por, Vëllai Fric thjesht] hoqi xhakëtën e kostumit dhe e vari në shkallë. Teksa përvishte mëngët e këmbës së tij të bardhë, ai u kthye nga unë dhe tha: ‘Vëllai Simonis, a ke një çekiq tjetër? Kjo punë duhet të jetë shumë e rëndësishme përndryshe nuk do ta kishe lënë familjen tënde dhe, nëse është kaq e rëndësishme, dua të të ndihmoj.’ Ndërsa shikoj sytë e tij, pashë vetëm dashamirësi dhe dashuri si të Krishtit. Zemërimi m’u largua. . . . I lashë veglat atë të diel dhe zbrita shkallët pas mikut tim të mirë dhe vajta përsëri në godinën kishtarë.”

Gjyshi e kishte marrë punën e tij nga Zoti dhe e dinte se duhej të kërkonte delet e humbura. Ashtu si të katër burrat që e ngritën shokun e tyre të paralizuar në një çati dhe më pas e zbritën poshtë për t’u shëruar nga Jezu Krishti⁶, kështu edhe puna e gjyshit e çoi atë majë një çatie. Zoti u dërgon zbulesë atyre që kërkojnë t’i ndihmojnë të tjerët.

4. Besoni dhe Mirëbesoni

Kohët e fundit, në shkrimet e shenjta lexova rreth një tjetër misionari të shkëlqyer që e mori punën e tij nga Zoti. Aaroni po mësonte mbretin e lamanitëve, i cili u çudit se përse nuk kishte ardhur edhe vëllai i Aaronit, Amoni, që t’i jepte mësim. “Dhe Aaroni i tha mbretit: Vër re, Shpirti i Zotit e ka thirrur *gjetiu*.”⁷

Shpirti më foli në zemër: secili prej nesh ka një mision të ndryshëm për të kryer dhe me raste Shpirti mund të na thërrasë “gjetiu”. Ka shumë mënyra për ta ndërtuar mbretërinë e Perëndisë si dishepuj të Jezu Krishtit që bëjnë

besëlidhje e që i mbajnë besëlidhjet. Si dishepull i Tij besnik, ju mund të merrni frymëzim dhe zbulesë vetjake në përputhje me urdhërimet e Tij që janë përshtatur për ju. Ju keni misione dhe role unike për të kryer në jetë dhe do t'ju jepet udhërrëfim unik për t'i përmbushur ato.

Nefi, vëllai i Jaredit, dhe madje Moisiu, të gjithë kishin një hapësirë të madhe ujore për të kaluar – dhe secili e kaloi atë ndryshe. Nefi punoi “trarë prej druri me mjeshtëri të çuditshme”⁸. Vëllai i Jaredit ndërtoi barka që ishin “të puthitura sikurse një tas”⁹. Dhe Moisiu “ec[i] në tokë të thatë në mes të detit”¹⁰.

Secili prej tyre mori udhëzime të personalizuar, të përshtatura për ta, dhe secili mirëbesoi e veproi sipas tyre. Zoti është i vëmendshëm ndaj atyre që i binden dhe, sipas fjalëve të Nefit, “do të përgatit[ë] një udhë për [ne], që [ne] të plotësoj[m]ë gjënë, që ai [na] urdhëron”¹¹. Vini re se Nefi thotë “një udhë” – jo “udhën”.

A i lëmë pa bërë ose i shpërfillim punët vetjake nga Zoti ngaqë Ai ka përgatitur “një udhë” të ndryshme nga ajo që presim?

Gjyshi im u udhëhoq drejt një vendi të pazakontë – veshur me kostum, në majën e një çatie, një të diel. Mirëbesojini Perëndisë që t'ju udhëheqë, edhe nëse kjo udhë duket ndryshe nga ajo që prisnit ose është e ndryshme nga të tjerat.

Shenjtoret e ditëve të mëvonshme vijnë në shumë forma dhe madhësi, por “të gjithë janë njësoj para Perëndisë” – “të zinj dhe të bardhë, skllëvër dhe të lirë, burra dhe gra”, beqarë dhe të martuar, të pasur dhe të varfër, të rinj dhe të moshuar, anëtarë tërë jetën dhe të kthyer në besim kohët e fundit.¹² Pavarësisht se kush jeni ose me çfarë po përballeni, ju jeni të ftuar në tryezën e Zotit.¹³

Teksa kërkimi dhe bërja e vullnetit të Atit bëhen kadenca e jetës suaj të përditshme, ju, natyrisht, që do të udhëhiqeni për të ndryshuar e për t'u penduar.

Programi i ri i Kishës për fëmijët dhe rininë është ndërtuar mbi bazën e të mësuarit për të kërkuar zbulesë, duke zbuluar se çfarë do Zoti që ne të bëjmë, dhe pastaj duke vepruar sipas atij udhëzimi. Secili prej nesh, pavarësisht nga mosha apo rrethanat, mund të përpiqet fort për të *kërkuar, marrë dhe vepruar*. Teksa e ndiqni këtë model të përzetshëm të shuguruar për kohën tonë, ju do të afroheni më shumë me Jezu Krishtin – dashurinë e Tij, dritën e Tij, drejtimin e Tij, paqen e Tij dhe fuqinë e tij shëruese e mundësuese. Dhe ju do ta rritni aftësinë tuaj shpirtërore për t'u bërë një mjet i përditshëm në duart e Tij për kryerjen e veprës së Tij

madhështore. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. David A. Bednar, në *Face to Face with Elder and Sister Bednar* (transmetim mbarëbotëror për rininë, 12 maj 2015), *facetoface*. ChurchofJesusChrist.org; shih edhe Moroni 7:16.
2. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 96; theksimi i shtuar.
3. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 125.
4. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, f. 94.
5. Henry B. Eyring, në “President Eyring 1990s”, *Deseret News*, 2 prill 2009, deseretnews.com.
6. Shih Marku 2:1–12.
7. Alma 22:4; theksimi i shtuar.
8. 1 Nefi 18:1.
9. Shih Ethëri 6:5–8.
10. Eksodi 14:29.
11. 1 Nefi 3:7.
12. 2 Nefi 26:33.
13. Shih Kuentin L. Kuk, “Të Përditshmen si Përzetësinë”, *Liahona*, nëntor 2017, f. 51.

NGA PLAKU DEJLL G. RENLAND,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Zotim i Patundur ndaj Jezu Krishtit

Perëndia na fton që t'i flakim mënyrat tona të vjetra aq larg sa të mos i arrijmë dot më dhe të fillojmë një jetë të re në Krishtin.

Prillin e kaluar, pata privilegjin të përkushtoja Tempullin e Kinshasës në Republikën Demokratike të Kongos.¹ Fjalët nuk mund ta shprehin gëzimin që ndien kongolezët besnikë dhe unë tek shihnim një tempull të përkushtuar në vendin e tyre.

Individët që hyjnë në Tempullin e Kinshasës, shohin një pikturë origjinale të titulluar *Ujëvarat e Kongos*.² Ajo u kujton në mënyrë të pasqyrtë atyre që shkojnë në tempull, zotimin e patundur që kërkohet për t'u ankoruar te Jezu Krishti dhe për të ndjekur shtegun e besëlidhjes të planit të Atit tonë Qjellor. Ujëvarat e paraqitura në pikturë të sjellin ndërmend një praktikë që ishte e zakonshme më shumë se një shekull më parë midis të kthyerve

të parë në besim te krishterimi në Kongo.

Përpara kthimit të tyre në besim, ata adhuronin objekte jofrymore, duke besuar se sendet zotëronin fuqi të mbinatyrshme.³ Pas kthimit në besim, shumë njerëz bënë një pelegrinazh te një prej ujëvarave të panumërtat përgjatë lumit të Kongos, të tilla si ujëvarat e Nxongos.⁴ Këta të kthyer në besim i hodhën objektet e tyre të idhujtarisë së mëparshme në ujëvara si një simbol ndaj Perëndisë dhe të tjerëve që ata kishin hequr dorë nga

traditat e tyre të vjetra dhe kishin pranuar Jezu Krishtin. Ata në mënyrë të qëllimshme nuk i hodhën objektet e tyre në ujërat e patrazuara e të cekëta; ata i hodhën ato në ujërat gurgullues të një ujëvare masive, prej ku sendet nuk mund të merreshin më. Këto veprime ishin një shenjë e një zotimi të ri por të patundur ndaj Jezu Krishtit.

Njerëz në vende dhe epoka të tjera e treguan zotimin e tyre ndaj Jezu Krishtit në mënyra të ngjashme.⁵ Njerëzit në Librin e Mormonit të njohur si anti-nefi-lehitët i "ulën armët e rebelimit të tyre", duke i varrosur "thellë në tokë" si "një dëshmi ndaj Perëndisë . . . se ata nuk do t'i përdornin kurrë më armët [e tyre]"⁶. Duke e bërë këtë, ata prematuan se do t'i zbatonin mësimet e Perëndisë dhe nuk do ta shkelnin kurrë më zotimin e tyre. Ky veprim ishte fillimi i të qenit i "kthye[r] në besim te Zoti" dhe i të mos hequrit kurrë dorë.⁷

Të jesh i "kthye[r] në besim te Zoti" nënkupton largimin nga një rrjedhë veprimi, e drejtuar nga një sistem i vjetër bindjesh, dhe përvetësimin e një [rrjedhe] të re bazuar te besimi në planin e Atit Qjellor dhe te Jezu Krishti dhe Shlyerja e Tij. Ky ndryshim është më shumë se një pranim intelektual i mësimave të ungjillit. Ai i jep formë identitetit tonë, ndryshon të kuptuarin tonë për domethënien e jetës dhe çon drejt besnikërisë së pandryshueshme ndaj Perëndisë. Dëshirat vetjake që janë në kundërshtim me të qenit i ankoruar te Shpëtimtari dhe ndjekjen e shtegut të besëlidhjes, zbehen dhe zëvendësohen nga një vendosmëri për t'iu nënshtruar vullnetit të Atit Qjellor.

Të qenit i kthyer në besim te Zoti fillon me një zotim të patundur ndaj Perëndisë, i pasuar me bërjen e atij zotimi pjesë të asaj që jemi. Përvetësimi i një zotimi të tillë është një proces për gjithë jetën që kërkon durim dhe

Tempulli i Kinshasës, Republika Demokratike e Kongos

Ujëvarat në Kongo, nga David Meikle

pendim të vazhdueshëm. Si përfundim, ky zotim bëhet pjesë e asaj që jemi, i ngulitur në qenien tonë dhe gjithmonë i pranishëm në jetën tonë. Ashtu siç nuk e harrojmë kurrë emrin tonë pavarësisht se çfarë kemi tjetër në mendje, ashtu nuk e harrojmë kurrë një zotim që është i gdhendur në zemrën tonë.⁸

Perëndia na fton që t'i flakim mënyrat tona të vjetra aq larg sa të mos i arrijmë dot më dhe të fillojmë një jetë të re në Krishtin. Kjo ndodh kur ne zhvillojmë besim te Shpëtimtari, i cili fillon duke dëgjuar dëshminë e atyre që kanë besim.⁹ Pas kësaj, besimi thellohet kur veprojme në mënyra që na ankorojnë në mënyrë më të patundur tek Ai.¹⁰

Tani, do të ishte bukur sikur rritja e besimit të transmetohej ashtu si gripi ose ftohja e zakonshme. Atëherë, një "teshtimë [e thjeshtë] shpirtërore" do të ndërtonte besim tek të tjerët. Por nuk funksionon në atë mënyrë. Mënyra e vetme se si besimi rritet, është që një individ të veprojë me

besim. Këto veprime shpesh nxiten nga ftesat që u bëjmë të tjerëve, por ne nuk mund ta "rritim" besimin e dikujt tjetër ose të mbështetemi vetëm tek të tjerët për ta fuqizuar besimin tonë. Në mënyrë që besimi ynë të rritet, ne duhet të zgjedhim veprime që ndërtojnë besimin, të tilla si lutja, studimi i shkrimeve të shenjta, marrja e sakramentit, zbatimi i urdhërimeve dhe shërbimi ndaj të tjerëve.

Ndërsa besimi ynë në Jezu Krisht rritet, Perëndia na fton që të bëjmë premtime me Të. Këto besëlidhje, siç njihen premtimet e tilla, janë manifestime të kthimit tonë në besim. Besëlidhjet krijojnë gjithashtu një themel të sigurt për përparim shpirtëror. Ndërsa zgjedhim të pagëzohemi, ne fillojmë të marrim mbi vete emrin e Jezu Krishtit¹¹ dhe të zgjedhim ta identifikojmë veten me Të. Ne premtojmë që të bëhemi si Ai dhe të zhvillojmë cilësitë e Tij.

Besëlidhjet na ankorojnë te Shpëtimtari dhe na shtyjnë drejt shtegut

që të çon drejt shtëpisë sonë qiellore. Fuqia e besëlidhjeve na ndihmon që ta ruajmë ndryshimin e fuqishëm të zemrës, ta thellojmë kthimin tonë në besim te Zoti dhe të marrim më plotësisht shëmbëlltërinë e Krishtit në pamjen tonë.¹² Por një zotim ndaj besëlidhjeve tona i [bërë] me gjysmë zemre nuk do të na garantojë asgjë.¹³ Ne mund të tundohemi të përdorim dy kuptime, t'i flakim mënyrat tona të vjetra në ujëra të patrazuara, apo t'i varrosim armët tona të rebelimit me doreza mbi dhe. Një zotim i dyzuar ndaj besëlidhjeve tona nuk do t'ia hapë derën fuqisë shenjtëruese të Atit Qjellor dhe Jezu Krishtit.

Zotimi ynë për t'i mbajtur besëlidhjet nuk duhet të jetë i kushtëzuar ose të ndryshojë me ndryshimin e rrethanave në jetën tonë. Qëndrueshmëria jonë ndaj Perëndisë duhet të jetë si lumi i pandryshueshëm i Kongos që rrjedh pranë Tempullit të Kinshasës. Ky lumë, ndryshe nga shumica e lumenjve në botë, ka një rrjedhje të rregullt gjatë gjithë vitit¹⁴, dhe sjell rreth 41.5 milionë litra ujë për sekondë në Oqeanin Atlantik.

Shpëtimtari i ftoi dishepujt e Tij që të ishin po kaq të besueshëm dhe të qëndrueshëm. Ai u tha që ta ngulitnin këtë në zemrën e tyre, që ata të bënin gjërat që Ai do t'u mësonte dhe urdhëronte atyre.¹⁵ Një vendosmëri e "ngulitur" për t'i mbajtur besëlidhjet tona lejon përmbushjen e plotë të premtimit të Perëndisë për gëzim të paseshtur.¹⁶

Shumë shenjtore besnikë të ditëve të mëvonshme kanë treguar se ata e kanë të "ngulitur" mbajtjen e besëlidhjeve të tyre me Perëndinë dhe janë ndryshuar përgjithmonë. Më lejoni t'ju tregoj rreth tre individëve të tillë – Vëllait Muçoko Banxa, Motrës Rezhin Banxa dhe Vëllait Nkatabungi Mbui.

Në vitin 1977, familja Banxa jetonte në Kinshasa, në shtetin e Zairesë, që

tani njihet si Republika Demokratike e Kongos. Ata respektoheshin tej mase në komunitetin e tyre në kishën protestante. Për shkak të talenteve të tyre, kisha e tyre e rregulloi që familja e re të shkonte në Zvicër për të studiuar dhe u siguroi një bursë universitare.

Ndërkohë që ishin në Gjenevë, në autobus rrugës për në shkollë, Vëllai Banxa shpesh shihte një shtëpi të vogël mbledhjesh me emrin “Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme”. Ai pyeste veten: “A ka Jezu Krishti shenjtorë tani, në ditët e mëvonshme?” Ai më në fund vendosi të shkonte e të shihte.

Vëllanë dhe Motrën Banxa i pritën shumë ngrohtësisht në degë. Ata bënë disa nga pyetjet ngulmuese që kishin në lidhje me natyrën e Perëndisë, të tilla si: “Nëse Perëndia është një shpirt, si era, si mund të jemi krijuar në ngjashmërinë e Tij? Si mund të ulet Ai në fron?” Ata nuk kishin marrë kurrë një përgjigje të kënaqshme derisa misionarët ua shpjeguan doktrinën e rivendosur në një mësim të shkurtër. Kur misionarët u larguan, çifti Banxa vështroi nga njëri-tjetri dhe thanë: “A nuk është kjo që dëgjuam, e vërteta?” Ata vazhduan të vinin në kishë dhe të takoheshin me misionarët. Ata e dinin se pagëzimi në Kishën e rivendosur të Jezu Krishtit do të kishte pasoja. Atyre do t’u priteshin bursat; do t’u hiqeshin vizat dhe atyre

e dy fëmijëve të tyre të vegjël do t’u kërkohej të largoheshin nga Zvicra. Ata zgjodhën të pagëzoheshin dhe të konfirmoheshin në tetor të vitit 1979.

Dy javë pas pagëzimit të tyre, Vëllai dhe Motra Banxa u kthyen në Kinshasa si anëtarët e parë e të dytë të Kishës në vendin e tyre. Anëtarët e degës së Gjenevës mbajtën lidhje me ta dhe i ndihmuan që të lidheshin me udhëheqësit e Kishës. Familjen Banxa e nxitën që të priste me besnikëri kohën e premtuar kur Perëndia do ta themelonte Kishën e Tij në Zaire.

Ndërkohë, një student tjetër me program shkëmbimi nga Zaireja, Vëllai Mbui po studioje në Belgjikë. Ai u pagëzua në vitin 1980 në Lagjen e Brukselit. Pak kohë pas kësaj, ai shërbeu në një mision me kohë të plotë në Angli. Dhe Perëndia i shfaqti mrekullitë e Tij. Vëllai Mbui u kthye në Zaire si anëtar i tretë i Kishës në vendin e tij. Me lejen e

prindërve, mbledhjet e Kishës u mbajtën në shtëpinë e tij. Në shkurt të vitit 1986 u bë një kërkesë për njohje zyrtare të Kishës nga qeveria. Kërkohehin nënshkrimet e tre qytetarëve të Zaires. Tre nënshkruesit e gëzuar të kërkesës ishin Vëllai Banxa, Motra Banxa dhe Vëllai Mbui.

Këta anëtarë të paepur e njohën të vërtetën kur e dëgjuan; ata bënë një besëlidhje në pagëzim që i ankoroi te Shpëtimtari. Ata në mënyrë metaforike i flakën mënyrat e tyre të vjetra në një ujëvarë gurgulluese pa pasur qëllim për t’i marrë. Shtegu i besëlidhjes nuk qe kurrë i lehtë. Trazirat politike, kontaktet e rralla me udhëheqësit e Kishës dhe sfidat e pandara për ndërtimin e një komuniteti shenjtorësh, mund t’i kishin shkurajuar individë më pak të përkushtuar. Por Vëllai e Motra Banxa dhe Vëllai Mbui qenë ngulmues në besimin e tyre. Ata ishin të pranishëm në përkushtimin e Tempullit të Kinshasës, 33 vjet pasi kishin nënshkruar kërkesën që çoi në njohjen zyrtare të Kishës në Zaire.

Çifti Banxa është këtu në Qendrën e Konferencave sot. Ata janë të shoqëruar nga dy bijtë e tyre, Xhuniatori dhe Fili dhe nuset e djemve, Eni dhe Juju. Në vitin 1986, Xhuniatori dhe Fili, ishin dy individët e parë që u pagëzuan në Kishë në Zaire. Vëllai Mbui po i sheh këto mbledhje nga Kinshasa me

Muçoko Banxa, Rezhin Banxa dhe bijtë e tyre

Nkitabungi Mbui si misionar kohëplotë

bashkëshorten e tij, Megin dhe pesë fëmijët e tyre.

Këta pionierë e kuptojnë domethënien dhe pasojat e besëlidhjeve nëpërmjet të cilave janë sjellë “në njohurinë e Zotit, Perëndisë së tyre dhe të gëzohen në Jezu Krishtin, Shëlbuesin e tyre”.¹⁷

Si ta ankorojmë veten te Shpëtimtari dhe të mbetemi besnikë si këta dhe shumë prej dhjetëra mijëra shenjtorëve kongolezë që i ndoqën ata dhe miliona të tjerë anëmbanë botës? Shpëtimtari na e mësoi mënyrën. Çdo javë ne marrim sakramentin dhe bëjmë një besëlidhje me Atin tonë Qjellor. Ne japim fjalën që ta lidhim identitetin tonë me Shpëtimtarin duke premtuar gatishmërinë tonë që të marrim mbi vete emrin e Tij, që gjithmonë ta kujtojmë Atë e të zbatojmë urdhërimet e Tij.¹⁸ Përgatitja e vazhdueshme për këto besëlidhje dhe bërja e tyre denjësisht çdo javë, na ankoron te Shpëtimtari, na ndihmon që ta përvehtësojmë zotimin tonë¹⁹ dhe na shtyn fuqimisht drejt shtegut të besëlidhjes.

Unë ju ftoj që të zotoheni në një proces dishepullimi për gjithë jetën. Bëjini dhe mbajini besëlidhjet. Flakini mënyrat tuaja të vjetra në ujëvarat e thella, gurgulluese. Varrosini plotësisht armët tuaja të rebelimit pa doreza mbi dhe. Për shkak të Shlyerjes së Jezu Krishtit, bërja e besëlidhjeve me një qëllim të vërtetë për t’i nderuar me besnikëri ato, do ta bekojë jetën tuaj përgjithmonë. Ju

do të bëheni më shumë si Shpëtimtari ndërsa do ta kujtoni gjithmonë Atë, do ta ndiqni Atë dhe do ta adhuronit Atë. Unë dëshmoj se Ai është themeli i patundur. Ai është i besueshëm dhe premtimet e Tij janë të sigurta. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Përkushtimi ndodhi të Dielën e Palmave, më 14 prill 2019, siç u caktua nga Presidenti Rasëll M. Nelson.
2. Artisti, David Meikle, i pikturoi *Ujëvarat e Kongos* duke punuar me fotot e ujëvarave të Kiubut. Ujëvarat e Kiubut ndodhen afërsisht 400 km në veri të Lubumbashit në pjesën juglindore të Republikës Demokratike të Kongos.
3. Këto objekte njiheshin si *inkisi* në kikongonisht, dhe si *fétiches* në frëngjisht. Fjala përkthehet si “hajmali” ose “fetish”.
4. David Meikle pikturoi edhe *Ujëvarat e Nxongos* duke punuar me fotot e ujëvarave. Ujëvarat e Nxongos ndodhen afërsisht 130 km larg nga Kinshasa në Republikën Demokratike të Kongos. Lumi në këto ujëvara u bë i njohur si *Nzadi Inkisi*, ose “Lumi i Fetishëve”. Emri pasqyron praktikën e përshkruar në tekst.
5. Në vitin 1000 ps.K., udhëheqësit e klaneve islandeze takoheshin bashkë për [festën] e tyre vjetore, dy javore të Allting-ut, një asamble jozyrtare që hartonte ligje që do të ishin detyruese për të gjithë. Një burri të quajtur Torgeir iu kërkua të merrte vendim për të gjithë rreth kthimit në besim në krishterim apo vazhdimin në adhurimin e perëndive nordike. Pas tri ditësh izolimi në tendën e vet, Torgeiri e shpalli vendimin e tij: klanet do të bëheshin të krishterë. Ndërkohë që Torgeiri po kthehej në fshatin e tij, ai mori idhujt e çmuar të

tij, të perëndive nordike, dhe i flaku në një ujëvarë, tani e njohur si *Godafoss*, ose “Ujëvara e Perëndive”. Ky veprim tregoi kthimin e plotë në besim në krishterim të Torgeirit.

6. Alma 23:13; 24:17–18.
7. Shih Alma 23:6; Dejvid A. Bednar, “Të Kthyer në Besim te Zoti”, *Liahona*, nëntor 2012, f. 106–109.
8. Shih Ezekiel 11:19–20; 2 Korintasve 3:3.
9. Shih Romakëve 10:14, 17.
10. Shih *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service*, bot. i rish. (2018), f. 203.
11. Shih Dallin H. Oaks, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ”, *Ensign*, maj 1985, f. 80–83.
12. Shih Alma 5:12–14.
13. Shih Doktrina e Besëlidhje 82:10.
14. Lumi i Kongos është më i thelli, lumi i dytë më i fuqishëm dhe lumi i nëntë më i gjatë në botë. Për shkak se ai e kalon dy herë ekuatorin, të paktën një pjesë e lumit është gjithmonë në një sezon me shira, duke shkaktuar një rrjedhje të rregullt të ujit. Rrjedhja është relativisht e qëndrueshme gjatë gjithë vitit, duke arritur me përafërsi në 41 000 metra kub ujë për sekondë, edhe pse niveli i rrjedhjes mund të ndryshojë përgjatë viteve (shkon në 23 000–75 000 metra kub për sekondë).
15. Joseph Smith Translation, Luke 14:28 (në Llukë 14:27, poshtëshënimi b, [në variantin anglisht]).
16. Shih 2 Nefi 9:18, Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesa Shpirtërore”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 81–84. Presidenti Nelson tha: “Gëzimi është një dhuratë për besnikët” (faqe 84).
17. Alma 37:9.
18. Shih Doktrina e Besëlidhje 20:77. Në seminarin për udhëheqjen e misioneve në qershor të vitit 2019 pas marrjes së sakramentit, përpara se të fillonte mesazhin e tij zyrtar, Presidenti Rasëll M. Nelson tha: “Më lindi një mendim se bërja e besëlidhjes sot është shumë më e rëndësishme sesa mesazhi që kam përgatitur. Unë bëra një besëlidhje ndërsa mora sakramentin se do të isha i gatshëm të merrja mbi vete emrin e Jezu Krishtit dhe se jam i gatshëm t’iu bindem urdhërimeve të Tij. Shpesh, dëgjoj shprehjen se ne e marrim sakramentin për të ripërtërirë besëlidhjet e bëra në pagëzim. Ndonëse është e vërtetë, është shumë më tepër se aq. Unë kam bërë një besëlidhje të re. Ju keni bërë besëlidhje të reja. . . . Tani, si këmbim për këtë, Ai bën deklarinim që ne do të kemi gjithmonë Shpirtin e Tij me ne. Çfarë bekimi!”
19. Shih 3 Nefi 18:12.

Rezhin Banxa dhe Muçoko Banxa

Nikitabungi Mbui dhe Magui Mbui

NGA PRESIDENTI DALLIN H. OUKS,
Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë

Ki Besim tek Zoti

Mbështetja jonë e vetme e sigurt është t'i mirëbesojmë Zotit dhe dashurisë së Tij për fëmijët e Tij.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, një letër që e mora disa kohë më parë, paraqet temën e bisedës sime. Shkruesja po mendonte të martohej në tempull me një burrë, shoqja e përjetshme e të cilit kishte vdekur. Ajo do të ishte bashkëshortja e dytë. Ajo bëri këtë pyetje: A do të ishte ajo në gjendje të kishte vetë shtëpinë e saj në jetën tjetër, apo do t'i duhej të jetonte me bashkëshortin e saj dhe bashkëshorten e tij të parë? Thjesht i thashë t'i mirëbesonte Zotit.

Vazhdoj me një përvojë që e dëgjova nga një bashkëpunëtor i besuar, të cilën e tregoj me lejen e tij. Pas vdekjes së bashkëshortes së tij të dashur dhe nënës së fëmijëve të tij, një baba u rimartua. Disa fëmijë të rritur e kundërshtuan fort rimartesën dhe kërkuan këshillën e një të afërmi të tyre, i cili ishte një udhëheqës i respektuar i Kishës. Pasi i dëgjoi arsyet e kundërshtimeve të tyre, të cilat u përqendruan te kushtet dhe marrëdhëniet në botën e shpirtave apo në mbretëritë e lavdisë që vijnë pas Gjykimit Përfundimtar, ky udhëheqës tha: "Ju po shqetësoheni për gjërat e gabuara. Duhet të shqetësoheni nëse *ju* do të arrini të shkoni në ato vende. Përqendrohuni te kjo. Nëse arrini atje, gjithçka do të jetë më e mrekullueshme nga sa mund ta përfytyroni."

Çfarë mësimi ngushëllues! Mirëbesojini Zotit!

Nga letrat që kam marrë, e di se ka të tjerë që janë të shqetësuar nga pyetje që lidhen me botën e shpirtave, ku ne do të banojmë pasi të vdesim dhe para se të ringjallemi. Disa hamendësojnë se në botën e shpirtave do të vazhdojnë shumë prej rrethanave dhe çështjeve tokësore që ne përjetojmë në këtë jetë të vdekshme. Çfarë dimë me të vërtetë për

kushtet në botën e shpirtave? Unë besoj se një artikull i një profesori të fesë në UBJ mbi këtë temë kishte të drejtë: "Kur e pyetim veten se çfarë dimë për botën e shpirtave nga veprat standarde, përgjigjja është – 'jo aq shumë sa mendojmë shpesh'"¹.

Natyrisht, nga shkrimet e shenjta ne dimë se pasi trupat tanë vdesin, ne vazhdojmë të jetojmë si shpirta në botën e shpirtave. Shkrimet e shenjta gjithashtu japin mësim se kjo botë e shpirtave ndahet midis atyre që kanë qenë "të drejtë" ose "të vërtetë" gjatë jetës dhe atyre që kanë qenë të ligj. Ato gjithashtu përshkruajnë mënyrën se si disa shpirta besnikë ua mësojnë ungjillin atyre që kanë qenë të ligj apo rebelë (shih 1 Pjetër 3:19; Doktrina e Besëlidhje 138:19–20, 29, 32, 37). Më e rëndësishmja, zbulosa moderne zbulon se puna e shpëtimit shkon përpara në botën e shpirtave (shih Doktrina e Besëlidhje 138:30–34, 58) dhe, megjithëse ne nxitemi të mos e shtyjmë pendimin tonë gjatë vdekshmërisë

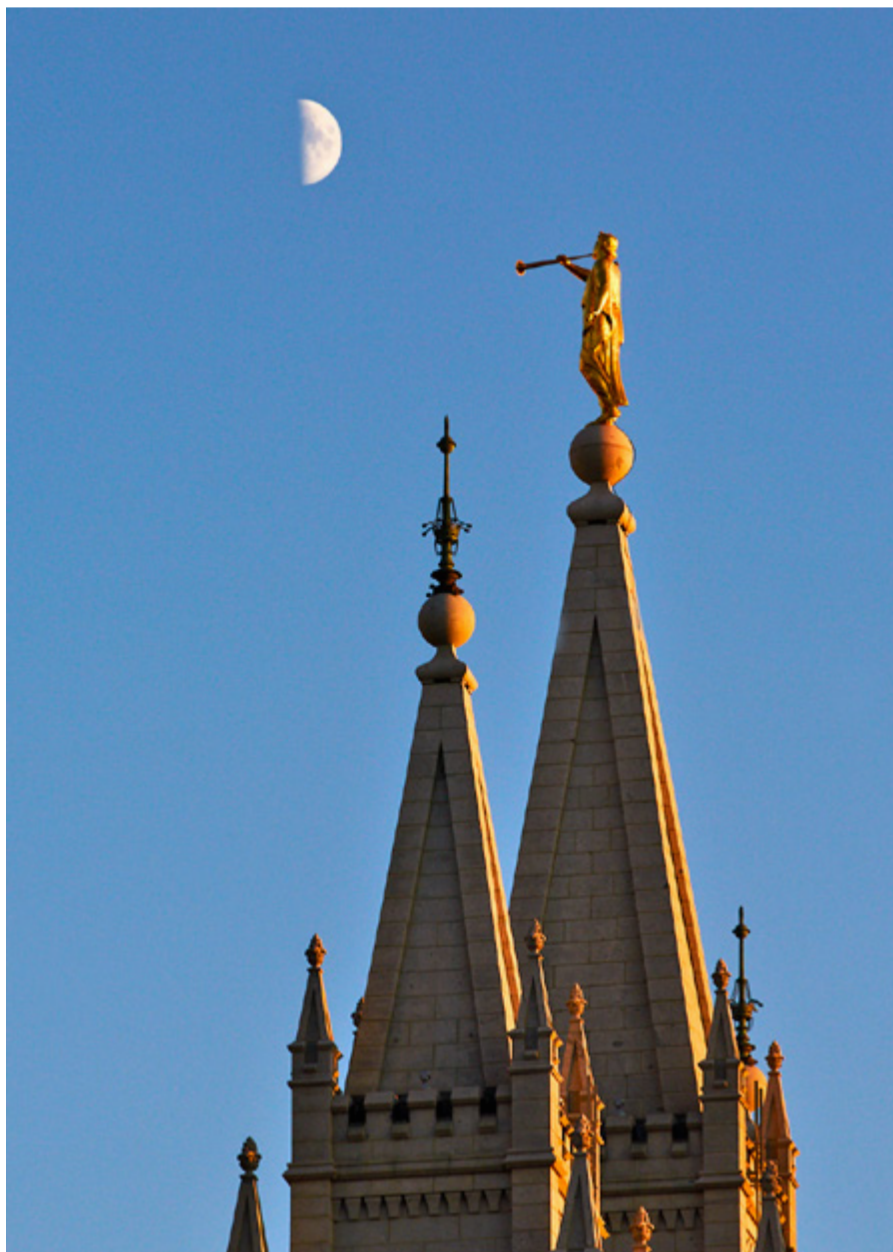

(shih Alma 13:27), neve na mësohet se njëfarë pendimi është i mundur atje (shih Doktrina e Besëlidhje 138:58).

Puna e shpëtimit në botën e shpirtave qëndron te çlirimi i shpirtave nga ajo që shkrimet e shenjta shpesh e përshkruajnë si “robëri”. Të gjithë në botën e shpirtave janë nën një lloj robërie. Zbulesa e mrekullueshme e Presidentit Jozef F. Smith, e kanonizuar në seksionin 138 të Doktrina e Besëlidhje, thotë se të vdekurit e drejtë, të cilët ishin në gjendje “paqe[je]” (Doktrina e Besëlidhje 138:22) teksa prisnin Ringjalljen (shih Doktrina e Besëlidhje 138:16), “e kishin parë mungesën e gjatë të shpirtave të tyre nga trupat e tyre si një robëri” (Doktrina e Besëlidhje 138:50).

Të ligjtë vuajnë edhe një robëri tjetër. Për shkak të mëkateve për të cilat nuk u penduan, ata janë në atë që Apostulli Pjetër e përmendi si “burg[u]” i shpirtave (1 Pjetër 3:19; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 138:42). Këta shpirta përshkruhen si “të lidhur” ose si “të robëruar” (Doktrina e Besëlidhje 138:31, 42), apo si të “dëb[uar] në errësirën e mëtejshme” me “qarje dhe vajtime dhe kërcëllimë dhëmbësh” teksa presin ringjalljen dhe gjykimin (Alma 40:13–14).

Ringjallja për të gjithë në botën e shpirtave sigurohet nga Ringjallja e Jezu Krishtit (shih 1 Korintasve 15:22), edhe pse ajo ndodh në kohë të ndryshme për grupe të ndryshme. Deri në atë kohë të caktuar, ajo që shkrimet e shenjta na tregojnë për veprimtarinë në botën e shpirtave, kryesisht ka të bëjë me punën e shpëtimit. Shumë pak tjetër na është zbuluar. Ungjilli u predikohet të paditurve, të papenduarve dhe rebelëve, në mënyrë që ata të mund të çlirohen nga robëria e tyre dhe të shkojnë në përpara drejt bekimeve që një Atë i dashur Qiellor i ka të ruajtura për ta.

Robëria në botën e shpirtave që zbatohet për shpirtat e drejtë të kthyer në besim, është se atyre u duhet të presin – dhe ndoshta madje u lejohet të nxitin – kryerjen e ordinancave të tyre mëkëmbëse në tokë, në mënyrë që ata të mund të pagëzohen dhe të shijojnë bekimet e Frymës së Shenjtë (shih Doktrina e Besëlidhje 138:30–37, 57–58).² Këto ordinanca mëkëmbëse në vdekshmëri i fuqizojnë gjithashtu ata që të shkojnë përpara nën autoritetin e priftërisë për të zgjeruar ushtritë e të drejtëve, të cilët mund t’ua predikojnë ungjillin shpirtave në burg.

Përveç këtyre koncepteve themelore, kanuni ynë i shkrimit të shenjtë përmban shumë pak rreth botës së shpirtave që vjen pas vdekjes dhe përpara Gjyimit Përfundimtar.³ Pra, ç’gjë tjetër dimë për botën e shpirtave? Shumë anëtarë të Kishës kanë pasur vegime ose frymëzime të tjera për t’i informuar ata se si funksionojnë ose janë të organizuara gjërat në botën e shpirtave, por këto përvoja vetjake shpirtërore nuk duhet të kuptohen ose jepen mësim si doktrinë zyrtare e Kishës. Dhe, natyrisht, ka shumë spekulime nga anëtarë dhe njerëz të tjerë në burime të

Pra, çfarë të themi për një pyetje si ajo që përmenda më parë, se ku jetojnë shpirtrat? Nëse kjo pyetje ju duket e çuditshme ose e parëndësishme, merrni parasysh shumë nga vetë pyetjet tuaja, ose edhe ato për të cilat jeni tunduar të përgjigjeni, në bazë të diçkaje që e keni dëgjuar nga një person tjetër diku në të kaluarën. Për të gjitha pyetjet rreth botës së shpirtave, unë sugjeroj dy përgjigje. *Së pari*, mbani mend se Përndia i do fëmijët e Tij dhe me siguri do të bëjë atë që është më e mira për secilin prej nesh. *Së dyti*, mbani mend këtë mësim të njohur nga Bibla, i cili ka qenë shumë i dobishëm për mua për një mori pyetjesh që janë pa përgjigje: “Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tënd; pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe ai do të drejtojë shtigjet e tua” (Fjalët e Urta 3:5–6).

Në mënyrë të ngjashme, Nefi e përmbylli psalmin e tij të mrekullueshëm me këto fjalë: “O Zot, unë kam besuar te ti dhe unë do të besoj te ti përgjithmonë. Unë nuk do ta vë besimin tim në krahun prej mishi” (2 Nefi 4:34).

Të gjithë mund ta pyetim veten veçmas lidhur me rrethanat në botën e shpirtave, ose madje të diskutojmë për këto apo pyetje të tjera që janë pa përgjigje, në familje ose në mjedise të tjera të ngushta. Por, le të mos ta japim mësim apo të mos ta përdorim si doktrinë zyrtare atë që nuk i plotëson standardet e doktrinës zyrtare. Bërja e kësaj nuk e çon më tej punën e Zotit dhe madje mund t’i shkurojë individët që të mos kërkojnë ngushëllimin ose lartësimin e tyre përmes zbulesës vetjake, të cilën plani i Zotit e siguron për secilin prej nesh. Mbështetja e tepëruar te mësimet apo spekulimet vetjake madje mund të na largojë nga përqendrimi tek të mësuarit dhe përpjekjet që *do ta* çojnë më tej të kuptuarit tonë dhe

botuara si për shembull libra që flasin mbi përvojat e njerëzve që kanë qenë në prag të vdekjes.⁴

Sa për të gjitha këto, është e rëndësishme të mbahen mend paralajmërimet e mençura të Plakut D. Tod Kristoferson dhe Plakut Nil L. Andersen në mesazhe të konferencave të përgjithshme të mëparshme. Plaku Kristoferson dha mësim: “Duhet mbajtur mend se jo çdo deklaram i bërë nga një udhëheqës i Kishës, në të shkuarën ose në të tashmen, është doktrinë detyruesisht. Është përgjithësisht e kuptueshme në Kishë se një deklaram i bërë nga një udhëheqës mbi një rast të vetëm, shpesh përfaqëson një opinion vetjak, sado që është i menduar mirë, që nuk është e thënë të jetë zyrtar ose i detyrueshëm për të gjithë Kishën.”⁵

Në konferencën vijuese, Plaku Andersen dha mësim këtë parim: “Doktrina [jepet] mës[im] nga të 15 pjesëtarët e Presidencës së Parë e të Kuorumit të Të Dymbëdhjetëve. Ajo nuk fshihet në një paragraf të turbullt

të një bisede.”⁶ Proklamata e familjes, e nënshkruar nga të 15 profetët, shikuesit dhe zbuluesit, është një ilustrim i mrekullueshëm i atij parimi.

Përtej diçkaje aq zyrtare sa proklamata për familjen, mësimet profetike të Presidentëve të Kishës, të pohuara nga profetë dhe apostuj të tjerë, janë gjithashtu një shembull i kësaj. Sa i përket rrethanave në botën e shpirtave, Profeti Jozef Smith dha dy mësimet pranë përmbylljes së shërbesës së tij, të cilat janë dhënë mësim shpesh nga pasardhësit e tij. Një prej këtyre është mësimi i tij në predikimin e King Folletit se pjesëtarët e familjes që ishin të drejtë, do të jenë së bashku në botën e shpirtave.⁷ Një tjetër është kjo deklaramatë [që u bë] në një ceremoni varrimi në vitin e fundit të jetës së tij: “Shpirtrat e të drejtëve ekzaltohen në një punë më të madhe dhe më të lavdishme . . . [në] botën e shpirtave. . . Ata nuk janë larg nesh dhe i njohin e i kuptojnë mendimet, ndjenjat dhe veprimet tona, dhe shpesh përfetojnë dhembje.”⁸

do të na ndihmojnë të shkojmë përpara në shtegun e besëlidhjes.

Mirëbesimi në Zot është një mësim i njohur dhe i vërtetë në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ky ishte mësimi i Jozef Smithit kur shenjtorët e hershëm përjetuan përndjekje të mëdha dhe pengesa në dukje të pakapërcyeshme.⁹ Ky është ende parimi më i mirë që mund të përdorim kur përpjekjet tona për të mësuar ose orvatjet tona për të gjetur ngushëllim, ndeshen me pengesa në çështje që ende nuk janë zbuluar apo që nuk janë pranuar si doktrinë zyrtare e Kishës.

Po ai parim zbatohet për pyetjet pa përgjigje rreth vulosjeve në jetën tjetër ose ripërshtatjeve të dëshiruara për shkak të ngjarjeve apo shkeljeve në vdekshmëri. Ka kaq shumë gjëra që ne nuk i dimë, sa që mbështetja jonë e vetme e sigurt është t'i mirëbesojmë Zotit dhe dashurisë së Tij për fëmijët e Tij.

Si përfundim, ajo që vërtet dimë për botën e shpirtave është se puna e shpëtimit e Atit dhe Birit vazhdon atje. Shpëtimtari ynë e filloi punën duke u shpallur liri robërve (shih 1 Pjetër 3:18–19; 4:6; Doktrina e Besëlidhje 138:6–11, 18–21, 28–37) dhe ajo punë vazhdon teksa lajmëtarë të denjë e të kualifikuar vazhdojnë t'u predikojnë ungjillin, përfshirë pendim, atyre që kanë ende nevojë për ndikimin e tij pastrues (shih Doktrina e Besëlidhje 138:57). Synimi i të gjithë kësaj përshkruhet në doktrinën zyrtare të Kishës, dhënë në zbulesën moderne.

“Të vdekurit që pendohen, do të shëlbehen, nëpërmjet bindjes ndaj ordinancave të shtëpisë së Perëndisë,

Dhe pasi e kanë paguar gjobën për shkeljet e tyre dhe janë pastruar, do të marrin një shpërblim sipas veprave të tyre, sepse ata janë trashëgimtarë të shpëtimit” (Doktrina e Besëlidhje 138:58–59).

Detyra e secilit prej nesh është të japim mësim doktrinën e ungjillit të rivendosur, t'i zbatojmë urdhërimet, ta duam dhe ta ndihmojmë njëri-tjetrin dhe të bëjmë punën e shpëtimit në tempujt e shenjtë.

Unë dëshmoj për të vërtetën e asaj që kam thënë këtu, dhe për të vërtetat që janë dhënë mësim e që do të jepen mësim në këtë konferencë. Kjo e gjitha është bërë e mundur për shkak të Shlyerjes së Jezu Krishtit. Ashtu siç e dimë nga zbulesa moderne, Ai e “përlëvdon Atin dhe i shpëton gjithë veprat e duarve të tij” (Doktrina e Besëlidhje 76:43; theksimi i shtuar). Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. “What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World”, *Religious Educator*, vëll. 14, nr. 2 (2013), f. 48.
2. Shih *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, përz. Joseph Fielding Smith (1976), f. 309–310; Joseph Smith, “Journal, December 1842–June 1844; Book 2”, f. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.
3. Një zbulesë që iu dha Jozef Smithit, e cila citohet shpesh rreth botës së shpirtave thotë: “Dhe po ai shoqërim që ekziston mes nesh këtu, do të ekzistojë mes nesh atje” (Doktrina e Besëlidhje 130:2). Kjo mund të përshkruajë një mbretëri lavdie më shumë sesa botën e shpirtave, meqenëse vazhdon: “Veçse do të jetë me lavdi të përjetshme, lavdi të cilën nuk e gëzojmë tani” (vargu 2).
4. Për shembull, George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) dhe Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. D. Tod Kristoferson, “Doktrina e Krishtit”, *Liahona*, maj 2012, f. 88; shih edhe Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, bot. 5-të, (1939), f. 42. Shih, për shembull, përshkrimin të Doktrina e Besëlidhje 74:5 të një mësimi vetjak nga Apostulli Pal.
6. Nil L. Andersen, “Prova e Besimit Tuaj”, *Liahona*, nëntor 2012, f. 41.
7. Shih *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 182.
8. *History of the Church*, 6:52; përfshirë të *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, f. 326; shpesh cituar, si të Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), f. 122; shih edhe *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), kapitulli 38, “The Spirit World”.
9. Shih *Mësimet: Jozef Smith*, f. 243–245.

PARAQITUR NGA PRESIDENTI HENRI B. AJRING,
Këshilltar i Dytë në Presidencën e Parë

Mbështetja e Autoriteteve të Përgjithshme, Të Shtatëdhjetëve Zonalë dhe Drejtuesve të Përgjithshëm të Kishës

Vëllezër dhe motra, propozohet që ne të mbështetim Rasëll Marion Nelsonin, si profet, shikues e zbulues dhe si President të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Dallin Harris Ouxsin, si Këshilltar të Parë në Presidencën e Parë; dhe Henri Benion Ajringun, si Këshilltar të Dytë në Presidencën e Parë.

Ata që janë dakord, mund ta shfaqin atë.

Ata që janë kundër, nëse ka, mund ta shfaqin atë.

Propozohet që ne të mbështetim Dallin H. Ouxsin si President të Kuoromit të Dymbëdhjetë Apostujve dhe M. Rasëll Ballardin si President Veprues të Kuoromit të Dymbëdhjetë Apostujve.

Ata që janë dakord, lutemi ta tregojnë. Ndonjë kundër mund ta shfaqë.

Propozohet që ne të mbështetim sa vijnë si anëtarë të Kuoromit të Dymbëdhjetë Apostujve: M. Rasëll Ballard, Xhefri R. Holland, Diter F. Uhtdorf, Dejvid A. Bednar, Kuentin L. Kuk, D. Tod Kristoferson, Nil L.

Andersen, Ronald A. Rasband, Geri E. Stivenson, Dejll G. Renland, Gerit W. Gong dhe Ulises Soares.

Atyre që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Ndonjë kundër, mund ta bëjë të ditur po ashtu.

Propozohet që ne t'i mbështetim këshilltarët në Presidencën e Parë dhe Kuorumin e Dymbëdhjetë Apostujve si profetë, shikues e zbulues.

Të gjithëve që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Kundër, në qoftë se ka ndonjë, me të njëjtën shenjë.

Propozohet që t'i lirojmë nga thirrja si Autoritete të Përgjithshme Të Shtatëdhjetë me vlerësim për shërbimin e tyre të përkushtuar Pleqtë Uilford W. Andersen, Kim B. Klark, Lorens E. Korbrih, Klaudio R. M. Kosta, Bredli D. Foster, O. Vinsent Halek, Donald L. Hallstrom, Stiven E. Snou dhe Leri Y. Uilson dhe t'u japim atyre pozicion nderi.

Atyre që dëshirojnë të bashkohen me ne për t'u shprehur mirënjohje këtyre Vëllezërve dhe familjeve të tyre për shërbimin e tyre të shquar, u lutemi ta shfaqin.

Propozohet që t'i lirojmë sa vijnë nga thirrja si Të Shtatëdhjetë Zonalë: Hulio C. Akosta, Blejk R. Alder, Alen L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiçi Aoba, Karlos F. Arredondo, Alei K. Auna i Riu, Grant C. Benet, Majkëll H. Bourn, Romulo V. Kabrera, Uilson B. Kalderon, Hernando Kamargo, Hoze C. F. Kampos, Nikolas Kastanjeda, Uolter Çatora, Zeno Çou, Robert J. Dadfild, J. Kevin

NGA PLAKU DEJVID A. BEDNAR,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Ens, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Klod R. Gamiet, Mauricio G. Gonzaga, Leonard D. Grir, Hoze L. Izagire, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselski, Milan F. Kunc, Brajën R. Larsen, G. Keneth Li, Geraldo Lima, W. Zhan-Pier Lono, Kumbulani Medletshe, Dejll H. Munk, Norman R. Nemrou, Jutaka Onda, Volfgang Pilc, Raimundo Paçeko De Pinjo, Genadi N. Podvodov, Abraham E. Kero, Marko A. Rais, Stiven K. Randall, Francisko J. Ruiz de Mendoza, Eduin A. Sekston, Raul H. Spitale, C. Valter Trevinjo, Aisake K. Tukuafu, Huan A. Urta, Raul S. Vijanueva dhe Leonard Vu.

Atyre që dëshirojnë të bashkohen me ne për t'u shprehur vlerësimin për shërbimin e tyre të shkëlqyer, u lutemi ta shfaqin atë.

Propozohet që të mbështetim sa vijnë si Të Shtatëdhjetë të rinj Zonalë: Majkëll J. Karter, Alfred Kiungu, R. Peper Murrej, Rajën K. Olsen dhe Iotua Tune.

Ata që janë dakord, mund ta shfaqin atë.

Ata që janë kundër, nëse ka, mund ta shfaqin atë.

Propozohet që ne t'i mbështetim Autoritetet e tjera të Përgjithshme, Të Shtatëdhjetë Zonalë dhe Drejtuesit e Përgjithshëm të Kishës me përbërjen e tyre të tanishme.

Të gjithëve që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Kundër, në qoftë se ka ndonjë, me të njëjtën shenjë.

Ata që ishin kundër ndonjërit prej propozimeve, duhet të vihen në kontakt me presidentët e tyre të kunjeve.

Vëllezër dhe motra, ne jemi gjithmonë mirënjohës për besimin dhe lutjet tuaja të vazhdueshme në emrin e udhëheqësve të Kishës. ■

Gjithnjë Vigjilentë në Lutje

(Alma 34:39; Moroni 6:4; Lluca 21:36)

Kërkohet vigjilencë e vazhdueshme për të kundërvepruar ndaj vetëkënaqësisë dhe shkujdesjes.

Lutem me zell për ndihmën e Frymës së Shenjtë për ju dhe për vete teksa gëzo-hemi dhe adhurojmë së bashku.

Në prill të vitit 1976, Plaku Bojd K. Parker i foli posaçërisht rinisë së Kishës në konferencë të përgjithshme. Në mesazhin e tij klasik me titull “Krokodilët Shpirtërorë”, ai përshkroi mënyrën se si gjatë një detyre në Afrikë vëzhgoi krokodilë të kamufluar mirë duke pritur që të gjuanin viktimë që nuk dyshonin. Më pas ai i krahasoi krokodilët me Satanin, i cili gjuan të rinj e të reja të pakujdesshëm duke e kamufluar natyrën vdekjeprurëse të mëkatit.

Isha 23 vjeç kur Plaku Parker e dha atë bisedë, dhe unë e Suzana po prisnim lindjen e fëmijës sonë të parë për punë ditësh. Na bëri përshtypje përmbajtja e mesazhit të tij rreth shmangies së mëkatit dhe mënyra mjeshërore se si e përdori ai sjelljen e zakonshme të kafshëve për të dhënë një mësim të rëndësishëm shpirtëror.

Suzana dhe unë gjithashtu kemi udhëtuar në Afrikë në shumë detyra. Dhe ne kemi pasur mundësi t'i shohim kafshët e mahnitshme që jetojnë në atë

kontinent. Duke kujtuar ndikimin e bisedës së Plakut Parker në jetën tonë, ne jemi munduar të vëzhgojmë dhe mësojmë mësim nga sjellja e jetës së egër afrikane.

Dua të përshkruaj karakteristikat dhe taktikat e dy çitave që unë dhe Suzana i pamë duke gjuajtur prenë e tyre, dhe t'i lidh disa nga gjërat që

vëzhguam me të jetuarit e përditshëm të ungjillit të Jezu Krishtit.

Çitat dhe Antilopat

Çitat janë kafshët më të shpejta në tokë dhe arrijnë një shpejtësi vrapimi deri në 120 km/orë. Këto kafshë të bukura mund ta përshpejtojnë hapin nga një pozicion në pritje dhe të fillojnë të vrapojnë me një shpejtësi deri në 109 km/orë në më pak se tre sekonda. Çitat janë kafshë grabitqare që e presin në mënyrë tinëzare prenë e tyre dhe vrapojnë shpejt në një distancë të shkurtër për ta ndjekur e sulmuar atë.

Unë dhe Suzana kaluam pothuajse dy orë duke parë dy çita që i ishin vënë pas një grupi të madh antilopash, llojit të antilopave më të zakonshme dhe të përhapura në Afrikë. Bari i gjatë dhe i thatë i savanës afrikane ishte në ngjyrë kafe të artë dhe pothuajse i fshihte tërësisht kafshët grabitqare ndërsa ndiqnin një grup antilopash. Çitat i ndanin gati 91 metra nga njëra-tjetra, por ato punuan së bashku.

Ndërkohë që njëra prej çitave u ul në këmbët e pasme në bar dhe nuk lëvizte, çita tjetër u ul rrafsh me tokën dhe dalëngadalë u zvarrit më afër antilopave

që nuk po dyshonin për asgjë. Më pas çita që ishte ulur në këmbët e pasme, u zhdruk në bar pikërisht në të njëjtin çast kur çita tjetër u ul në këmbët e pasme. Ky model këmbimi ku një çitë ulej rrafsh me tokën dhe zvarritej duke shkuar përpara ndërkohë që çita tjetër qëndronte e ulur në këmbët e pasme në bar, vazhdoi për një kohë të gjatë. Mprehtësia pa zhurmë e strategjisë kishte për qëllim t'i shpërqendronte dhe t'i mashtronte antilopat dhe në këtë mënyrë ta largonte vëmendjen e tyre nga rreziku që u kanosej. Me durim dhe ngulm, të dy çitat punuan si një ekip për të siguruar vaktin e tyre të ardhshëm.

Të vendosura mes grupit të madh të antilopave dhe çitave që po afroreshin ishin disa antilopa më të mëdha në mo-shë dhe më të forta, të cilat qëndronin si roja në një kodrinë termitesh. Pamja e mirë e kullotave nga kodrat e vogla u dha mundësinë këtyre antilopave mbrojtëse që të bënin rojë për shenja rreziku.

Pastaj papritur, ndërsa çitat duke-shin sikur ishin brenda rrezes së goditjes, i gjithë grupi i antilopave u kthye dhe ia mbathi me vrap. Nuk e di nëse apo se si komunikuan antilopat roja me grupin më të madh, por në njëfarë

mënyre një paralajmërim u dha, dhe të gjitha antilopat lëvizën drejt një vendi të sigurt.

Dhe çfarë bënë më pas çitat? Pa asnjë vonesë, të dy çitat rifilluan modelin e tyre të këmbimit ku një çitë ulej rrafsh me tokën dhe zvarritej duke shkuar përpara ndërkohë që çita tjetër qëndronte ulur në këmbët e pasme në bar. Modeli i ndjekjes vazhdoi. Ato nuk ndaluan. Ato nuk u çlodhën ose nuk bënë pushim. Ato ishin këmbëngulëse në ndjekjen e strategjisë së tyre të shpërqendrimit e largimit të vëmendjes. Unë dhe Suzana i pamë çitat të zhdukeshin në distancë, duke lëvizur gjithnjë e më afër grupit të antilopave.

Atë natë, unë dhe Suzana bëmë një bisedë të paharruar për ato që kishim vëzhguar e mësuar. Ne e diskutuam këtë përvojë edhe me fëmijët e nipërit tanë, dhe përcaktuam shumë mësimë me vlerë. Tani do të përshkruaj tre nga ato mësimë.

Mësimi 1 – Ruhuni nga Maskimet Mashtruese të të Ligut

Për mua, çitat janë krijesa elegante, joshëse dhe magjepsëse. Gëzofi ngjyrë kafe në të verdhë dhe gri në të bardhë me njolla të zeza i një çite vepron si një maskim i bukur që i bën këto kafshë thuajse të padukshme, teksa i vihen pas presë së tyre në kullotat afrikane.

Në mënyrë të ngjashme, idetë dhe veprimet e rrezikshme shpirtërore shpesh mund të duken tërheqëse, të dëshirueshme ose të këndshme. Pra, në botën tonë bashkëkohore, secili prej nesh duhet të ruhet nga e keqja mashtruese që hiqet sikur është e mirë. Ashtu siç paralajmëroi Isaia: “Mjerë ata që e quajnë të mirë të keqen dhe të keqe të mirën, që ndërrojnë terrin në dritë dhe dritën në terr, që ndërrojnë hidhësinë në ëmbëlsi dhe ëmbëlsinë në hidhësi!”¹

Në një periudhë paradoksale kur shkëlja e shenjtërisë së jetës njerëzore përshëndetet si një e drejtë dhe kaosi përshkruhet si liri, sa të bekuar jemi që jetojmë në këtë periudhë ungjillore të ditëve të mëvonshme kur drita e ungjillit të rivendosur mund të ndriçojë fort në jetën tonë dhe të na ndihmojë t'i dallojmë mashtrimet dhe shpërqendrimet e errëta të kundërshtarit.

“Sepse ata që janë të urtë dhe e kanë pranuar të vërtetën, dhe kanë marrë Shpirtin e Shenjtë si udhëzuesin e tyre, dhe nuk janë mashtruar – në të vërtetë unë ju them, ata nuk do të priten e nuk do të hidhen në zjarr, por do t'i qëndrojnë ditës.”²

Mësimi 2 – Qëndroni zgjuar dhe jini Syçelë

Për një antilopë, një çast i shkurtër pakujdesie ose mungesë vëmendjeje mund t'i japë shkas një sulmi të shpejtë nga një çitë. Po kështu, vetëkënaqësia dhe shkujdesja shpirtërore na bëjnë të cenueshëm ndaj përparimeve të kundërshtarit. Moskokëçarja shpirtërore sjell rrezik të madh në jetën tonë.

Nefi e përshkroi mënyrën se si në ditët e mëvonshme Satani do të orvatej t'i paqësonte dhe do t'i përkundte fëmijët e Perëndisë në një ndjesi të rreme “siguri[c] trupore, që ata do të thonë: Gjithçka është mirë në Sion; po, Sioni lulëzon, gjithçka është mirë – dhe kështu djalli gënjen shpirtrat e tyre dhe ai i çon me kujdes poshtë në ferr”³.

Kërkohet vigjilencë e vazhdueshme për të kundërvepruar ndaj vetëkënaqësisë dhe shkujdesjes. Të qenit vigjilent është gjendja ose veprimi i *bërjes rojë me kujdes* për rreziqe apo vështirësi të mundshme. Dhe bërja e rojës me kujdes nënkupton veprimin e *qëndrimit zgjuar* për të ruajtur e për të mbrojtur. Duke folur nga pikëpamja shpirtërore, ne kemi nevojë të qëndrojmë zgjuar dhe

të jemi syçelë ndaj mbresave të Frymës së Shenjtë dhe sinjaleve që vijnë nga rojat e Zotit në kulla.⁴

“Po, dhe unë po ju këshilloj . . . që të jeni gjithnjë vigjilentë në lutje, që të mos drejtoheni nga tundimet e djallit . . . pasi vini re, ai nuk ju shpërblen me asgjë të mirë.”⁵

Përqendrimi i jetës sonë në dhe te Shpëtimtari e ungjilli i Tij, na mundëson që ta mposhtim prirjen e njeriut natyror për të qenë shpirtërisht të përgjumur dhe përtacë. Teksa bekohemi me sy për të parë dhe veshë për të dëgjuar,⁶ Fryma e Shenjtë mund ta rritë aftësinë tonë për të vështuar e për të dëgjuar, kur ne zakonisht mund të mendojmë se nuk kemi nevojë të vështrojmë ose të dëgjojmë, apo kur ne mund të mendojmë se asgjë nuk mund të shihet ose të dëgjohet.

“Rrini zgjuar, pra, që të mund të jini gati.”⁷

Mësimi 3 – Kuptojeni Qëllimin e Armikut

Një çitë është një kafshë grabitqare që për nga natyra gjuan kafshët e tjera.

Gjatë gjithë ditës, çdo ditë, një çitë është një kafshë grabitqare.

Satani “është armiku i drejtësisë dhe i atyre që kërkojnë të bëjnë vullnetin e Perëndisë”⁸. Gjatë gjithë ditës, çdo ditë, qëllimi i tij i vetëm dhe synimi i tij i veçantë është që t'i bëjë bijtë dhe bijat e Perëndisë të mjeruar sikurse është ai vetë.⁹

Plani i Atit për lumturinë është hartuar që të sigurojë drejtim për fëmijët e Tij, t'i ndihmojë ata të përjetojnë lumturi të qëndrueshme dhe t'i kthejë të sigurt në shtëpi tek Ai, me trupa të ringjallur e të ekzaltuar. Djalli punon për t'i bërë bijtë dhe bijat e Perëndisë të pështjelluar e të pakënaqur dhe për ta penguar përparimin e tyre të përjetshëm. Kundërshtari punon pa ndërprerje për të sulmuar elementet e planit të Atit që ai urren më shumë.

Satani nuk ka një trup dhe përparimi i tij i përjetshëm ka ndaluar. Ashtu siç ndalet uji që rrjedh në një shtrat lumi nga një digë, kështu përparimi i përjetshëm i kundërshtarit pengohet ngaqë ai nuk ka një trup fizik. Për

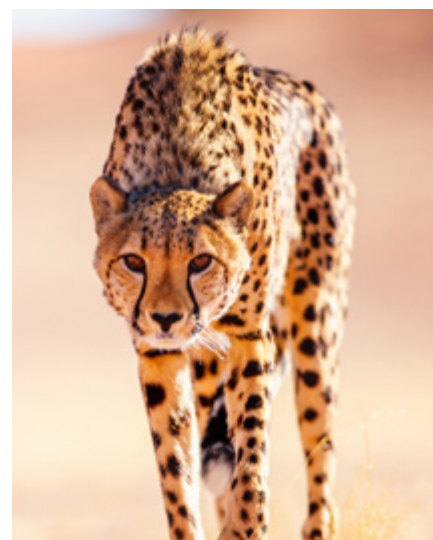
Për një antilopë, një çast i shkurtër pakujdesie ose mungesë vëmendjeje mund t'i japë shkas një sulmi të shpejtë nga një çitë. Po kështu, vetëkënaqësia dhe shkujdesja shpirtërore na bëjnë të cenueshëm nga përparimet e kundërshtarit.

Ftesë, Premtim dhe Dëshmi

Ashtu siç mund të nxirren mësimet të rëndësishme duke vëzhguar sjelljen e çitave dhe të antilopave, kështu secili prej nesh duhet të kërkojë mësimet dhe paralajmërimet që gjenden në ngjarjet e thjeshta të jetës së përditshme. Teksa kërkojmë një mendje dhe zemër të hapur për të marrë drejtim qiellor nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, atëherë disa nga udhëzimet më të mëdha që mund të marrim dhe shumë prej paralajmërimeve më të fuqishme që mund të na mbrojnë, do të burojnë nga vetë përvojat tona të zakonshme. Shëmbëlltyrat e fuqishme përfshihen si në shkrimet e shenjta, ashtu edhe në jetën tonë të përditshme.

Kam theksuar vetëm tre nga shumë mësimet që mund të përcaktohen në aventurën që patëm unë dhe Suzana në Afrikë. Ju ftoj dhe ju inkurajoj të reflektoni mbi këtë histori me çita e antilopa, dhe të përcaktoni mësimet të tjera për ju dhe familjen tuaj. Ju lutem, mbajeni mend gjithmonë se shtëpia juaj është qendra e vërtetë e të mësuarit dhe të jetuarit të ungjillit.

shkak të rebelimit të tij, Luciferi ia ka mohuar vetes të gjitha bekimet dhe përvojat e vdekshmërisë që bëhen të mundura nëpërmjet një tabernakulli me mish e kocka. Një nga kuptimet e fuqishme të fjalës *i mallkuar* nga pikëpamja e shkrimeve të shenjta ilustrohet nga paaftësia e tij që të vazhdojë të përparojë dhe të bëhet si Ati ynë Qjellor.

Për shkak se një trup fizik është kaq thelbësor në planin e Atit për lumturinë dhe zhvillimin tonë shpirtëror, Luciferi kërkon ta pengojë përparimin tonë duke na tunduar që t'i përdorim trupat tanë në mënyrë të papërshtatshme. Presidenti Rasëll M. Nelson ka dhënë mësim se siguria shpirtërore përfundimisht qëndron në atë që “kurrë të mos e ndërmerrni hapin e parë joshës për të shkuar atje ku nuk duhet të shkoni dhe të bëni atë që nuk duhet ta bëni”. . . . Si qenie njerëzore të gjithë ne kemi orekse [fizike] të domosdoshme për mbijetesën tonë. ‘Këto orekse janë absolutisht thelbësore për vazhdimësinë e jetës. Atëherë, çfarë bën kundërshtari? . . . Ai na sulmon nëpërmjet orekseve tona. Ai

na tundon të hamë gjëra që nuk duhet t'i hamë, të pimë gjëra që nuk duhet t'i pimë dhe të dashurojmë ashtu siç nuk duhet të dashurojmë!’”¹⁰

Një nga ironitë më të mëdha të përjetësisë është se kundërshtari, i cili është i mjeruar pikërisht ngaqë nuk ka një trup fizik, na fton dhe na josh ta përjetojmë mjerimin e tij nëpërmjet përdorimit të papërshtatshëm të trupave tanë. Vetë mjeti që ai nuk e ka dhe nuk mund ta përdorë, është, pra, objektivi kryesor i orvatjeve të tij për të na tërhequr drejt shkatërrimit fizik dhe shpirtëror.

Të kuptuarit e qëllimit të një armiku është jetik për përgatitjen në mënyrë të efektshme për sulme të mundshme.¹¹ Pikërisht ngaqë kapiten Moroni e dinte qëllimin e lamanitëve, ai ishte i përgatitur për t'u ndeshur me ta në kohën e ardhjes së tyre dhe doli fitimtar.¹² Dhe i njëjti parim e premtim gjen zbatim për secilin prej nesh.

“Nëse jeni të përgatitur, ju s'do të frikësoheni.

Dhe që ju të mund t'i shpëtoni pushetetit të armikut.”¹³

NGA PLAKU RUBEN V. ALLIOD,
i Të Shtatëdhjetëve

Ndërsa reagoni me besim ndaj kësaj ftese, mendime të frymëzuara do të vijnë në mendjen tuaj, ndjenja shpirtërore do të shtohen në zemrën tuaj, dhe ju do të dalloni veprimet që duhet të ndërmerren ose të vazhdoni në mënyrë që të mund të “merrni mbi vete gjithë armaturën [e Perëndisë], që të mund të jeni në gjendje t’i bëni ballë ditës së ligë, duke bërë gjithçka, që ju të mund të jeni në gjendje të qëndroni të fortë”¹⁴.

Unë pretoj se bekimet e përgatitjes me efektshmëri dhe të mbrojtjes shpirtërore do të vërshojnë në jetën tuaj, ndërsa jeni gjithnjë dhe vazhdimisht vigjilentë në lutje.

Dëshmoj se shkuarja përpara në shtegun e besëlidhjeve krijon siguri shpirtërore dhe fton gëzim të qëndrueshëm në jetën tonë. Dhe unë dëshmoj se Shpëtimtari i ringjallur dhe i gjallë do të na përkrahë e forcojë si në kohë të mira, ashtu dhe në kohë të këqija. Për këto të vërteta unë dëshmoj, në emrin e shenjtë të Zotit Jezu Krisht, amen. ■

SHËNIME

1. Isaia 5:20.
2. Doktrina e Besëlidhje 45:57; theksimi i shtuar.
3. 2 Nefi 28:21; theksimi i shtuar.
4. Shih Ezekiel 33:7, Doktrina e Besëlidhje 101:44–58, Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Ruaj, Roje”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Alma 34:39.
6. Shih Mateu 13:16.
7. Doktrina e Besëlidhje 50:46.
8. Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Djall”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Shih 2 Nefi 2:27.
10. Russell M. Nelson, në “Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World”, Newsroom, 18 shkurt 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Shih Alma 2:7–13.
12. Shih Alma 43:29–33, 48–50.
13. Doktrina e Besëlidhje 38:30–31.
14. Doktrina e Besëlidhje 27:15.

I Gjetur nëpërmjet Fuqisë së Librit të Mormonit

Të gjithë duhet ta përjetojnë dhe të gjenden me anë të fuqisë së të vërtetave që përmbahen në Librin e Mormonit.

Kur i vizitohet të kthyerit në besim në shtëpitë e tyre, një nga pyetjet që më pëlqen t’u bëj më shpesh, është mënyra se si ata dhe familjet e tyre mësuan rreth Kishës dhe se si ndodhi që u pagëzuan. Nuk ka rëndësi nëse personi në atë çast është një anëtar aktiv apo nëse nuk e ka frekuentuar kishën për shumë vjet. Përgjigjja është gjithmonë e njëjta: me një buzëqeshje dhe me pamje rrezatuese në fytyrë, ata fillojnë të tregojnë historinë se si u gjetën. Në fakt, duket sikur historia e kthimit në besim është gjithmonë historia se si u gjetëm.

Vetë Jezu Krishti është Zoti i gjërave të humbura. Ai kujdeset për gjërat e humbura. Me siguri kjo është arsyeja pse Ai dha mësim tri shëmbëlltyrat që i gjejmë te kapitulli 15 te Llukës: shëmbëlltyra e deles së humbur, monedhës së humbur dhe, në fund, e djalit plëngprishës. Të gjitha këto histori kanë një emërtues të përbashkët: nuk ka rëndësi se përse kishin humbur. Nuk ka rëndësi, madje, as nëse ishin të vetëdijshëm që kishin humbur. Atje

mbizotëron sublime një ndjenjë gëzimi që jehon: “Gëzohuni bashkë me mua, sepse e gjeta delen time që më kishte humbur”.¹ Në fund, asgjë nuk është vërtet e humbur për Të.²

Më lejoni t’ju tregoj këtë pasdite, një nga gjërat më të çmuara për mua – historinë se si unë vetë u gjeta.

Pak kohë para se të mbushja 15 vjeç, mora një ftesë nga daja im, Manuel Bustosi që të kaloja pak kohë me të

dhe familjen e tij këtu në Shtetet e Bashkuara. Kjo do të ishte një mundësi e shkëlqyer për mua që të mësoja pak anglisht. Daja im ishte kthyer në besim në Kishë shumë vite më parë dhe ai kishte një shpirt të shkëlqyer misionari. Ndoshta, prandaj nëna ime, pa dijeninë time, foli me të dhe tha se do të binte dakord për ftesën me një kusht: që ai të mos përpiquej të më bindte për t'u bërë një anëtar i Kishës së tij. Ne ishim katolikë, dhe kishim qenë për breza, dhe nuk kishte arsye për të ndryshuar. Daja im iu përmbajt plotësisht marrëveshjes dhe e mbajti fjalën deri në pikën sa nuk dëshironte t'i u përgjigjej madje as pyetjeve të thjeshta rreth Kishës.

Sigurisht, atë që nuk e shmangnin dot daja dhe bashkëshortja e tij e dashur, Marxhëri, ishte ajo që ata ishin.³

Më dhanë një dhomë që përmbanëte një bibliotekë të madhe me libra. Mund të shihja se në këtë bibliotekë kishte afërsisht 200 kopje të Librit të Mormonit në gjuhë të ndryshme, 20 prej tyre në spanjisht.

Një ditë, nga kureshtja, mora në dorë një kopje të Librit të Mormonit në spanjisht.

Ishte një nga ato kopje me një kapak të butë bojë qielli, me figurën e engjëllit Moroni përpara. Kur e hapa, në faqen e parë aty ishte shkruar premtimi vijues: “Dhe kur ju t’i merrni këto gjëra, unë do t’ju këshilloja që të pyesni Perëndinë, Atin e Amshuar, në emrin e Krishtit, në qoftë se këto gjëra nuk janë të vërteta; dhe në qoftë se ju do të kërkonit me një zemër të singertë, me qëllim të vërtetë duke pasur besim në Krisht, ai do t’ju tregojë të vërtetën, nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë”.

Dhe pastaj shtonte: “Dhe nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, ju mund të dini të vërtetën e të gjitha gjërave”.⁴

Është e vështirë të shpjegosh ndikimin që patën në mendjen dhe zemrën time këto shkrime të shenjta. Të jem i singertë, nuk po e kërkoja “të vërtetën”. Isha thjesht një adoleshent, i lumtur me jetën e vet, duke shijuar këtë kulturë të re.

Sidoqoftë, me atë premtim në mendje, unë fillova ta lexoja fshehtas librin. Ndërsa lexova më shumë, kuptova që, nëse doja vërtet të përfitoja diçka nga kjo, do të bëja mirë të filloja të lutesha. Dhe të gjithë ne e dimë se çfarë

ndodh kur vendos jo vetëm të lexosh, por edhe të lutesh rreth Librit të Mormonit. E pra, pikërisht kjo gjë më ndodhi mua. Ishte diçka kaq e veçantë dhe kaq unike – po, pikërisht ashtu siç u ka ndodhur miliona të tjerëve anembanë botës. Arrita të dija me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë se Libri i Mormonit ishte i vërtetë.

Më pas shkova te daja që t’i shpjegoja se çfarë kishte ndodhur dhe se unë isha gati të pagëzohesha. Daja im nuk e përmbajti dot habinë e tij. Ai i hipi makinës, shkoi deri në aeroport dhe u kthye me biletën time të avionit që unë të kthehesha në shtëpi, me një shënim që i drejtohej nënës sime, i cili thoshte vetëm: “Nuk kam fare gisht në këtë punë”.

Në njëfarë mënyre ai kishte të drejtë. Isha gjetur drejtpërdrejt me anë të fuqisë së Librit të Mormonit.

Mund të ketë shumë njerëz që janë gjetur nëpërmjet misionarëve të mrekullueshëm anembanë botës, në çdo rast nëpërmjet mënyrave të mrekullueshme. Ose, ndoshta, janë gjetur nëpërmjet miqve që Perëndia i ka vendosur qëllimisht në shtegun e tyre. Madje mund të jetë që janë gjetur prej dikujt nga ky brez ose nëpërmjet njërit prej paraardhësve të tyre.⁵ Sido që të jetë rasti, me qëllim që të përparojnë drejt një kthimi të vërtetë vetjak në besim, më mirë shpejt sesa vonë, të gjithë ata duhet ta përjetojnë dhe të gjenden me anë të fuqisë së vërtetave që përmbahen në Librin e Mormonit. Në të njëjtën kohë, ata duhet të vendosin personalisht që të bëjnë një zotim të thellë ndaj Perëndisë, që ata do të përpiqen fort t’i zbatojnë urdhërimet e Tij.

Kur u ktheva në Buenos-Ajres, nëna ime e kuptoi se doja vërtet të pagëzohesha. Duke qenë se kisha disi një shpirt rebel, në vend që të më kundërshtonte, ajo plot urtësi mbajti

anën time. E madje pa e ditur, ajo ma bëri vetë intervistën e pagëzimit. Në të vërtetë, unë besoj se intervista e saj ishte edhe më e hollësishme sesa ato që bëjnë misionarët tanë. Ajo më tha: “Nëse do që të pagëzohesh, unë do të të përkrah. Por fillimisht do të të bëj disa pyetje dhe dua që të mendohesh mirë dhe të më përgjigjesh me sinqeritet. A zotohesh që ta frekuentosh patjetër kishën çdo të diel?”

I thashë asaj: “Po, sigurisht, do ta bëj”.

“A ke ndonjë ide se sa kohë zgjat kisha?”

“Po”, thashë unë.

Ajo u përgjigj: “Atëherë, nëse pagëzohesh, unë do të sigurohem që ta

frekuentosh”. Pastaj më pyeti nëse isha vërtetë i gatshëm që të mos pija kurrë pije alkoolike ose duhan.

Unë iu përgjigja: “Po, sigurisht, do të bindem edhe për këtë”.

Për këtë ajo shtoi: “Nëse pagëzohesh, unë do të sigurohem që të ndodhë kështu”. Dhe ajo vijoi në atë mënyrë pothuajse me çdo urdhërim.

Daja im i kishte telefonuar nënës sime për t’i thënë që të mos shqetësohej, që unë do të hiqja dorë shpejt nga e gjithë kjo. Pas katër vjetësh, kur mora thirrjen time për të shërbyer në Misionin e Montevideos në Uruguai, nëna ime i telefonoi dajës tim për ta pyetur saktësisht se kur do të hiqja dorë nga e gjithë kjo. E vërteta është se,

që nga koha kur u pagëzova, nëna ime ishte një nënë më e lumtur.

Arrita të dija se Libri i Mormonit ishte vendimtar për procesin e kthimit në besim duke e përjetuar personalisht premtimin që “një njeri do t’i afrohet më shumë Perëndisë duke iu bindur porosive të tij”.⁶

Nefi e shpjegoi qëllimin kryesor të Librit të Mormonit në këtë mënyrë:

“Pasi ne punojmë me zell që të shkruajmë, të bindim fëmijët tanë dhe gjithashtu vëllezërit tanë të besojnë në Krisht dhe të pajtohen me Perëndinë. . . .

Dhe [kështu që] ne flasin për Krishtin, ne gëzohemi në Krishtin, ne predikojmë për Krishtin [dhe] ne profetizojmë mbi Krishtin, . . . që fëmijët tanë të mund të dinë se cilit burim t’i drejtohen për heqjen e mëkateve të tyre.”⁷

I gjithë Libri i Mormonit është i mbushur me atë qëllim të shenjtë.

Për këtë arsye, çdo lexues që zotohet ta studiojë me sinqeritet atë, me shpirtin e lutjes, nuk do të mësojë vetëm rreth Krishtit, por do të mësojë nga Krishti, veçanërisht nëse e marrin vendimin që ta “provojnë” virtytin e fjalës⁸ dhe të mos e hedhin poshtë para kohe për shkak të mosbesimit paragjykses nga ajo që të tjerët kanë thënë për gjëra që nuk i kanë lexuar kurrë.

Presidenti Rasëll M. Nelson arsyetoi: “Kur unë mendoj për Librin e Mormonit, mendoj për fjalën *fuqi*. Të vërtetat e Librit të Mormonit kanë *fuqinë* ta shërojnë, ngushëllojnë, rivendosin, ndihmojnë, forcojnë, përkrahin dhe gëzojnë shpirtin tonë.”¹⁰

Ftesa ime këtë pasdite për secilin prej nesh, pavarësisht se për sa kohë kemi qenë anëtarë të Kishës, është që ta lejojmë fuqinë e të vërtetave të Librit të Mormonit që të na gjejë dhe të na rrokë edhe një herë dhe ditë pas dite, ndërsa kërkojmë me zell zbulesë

NGA PRESIDENTI RASËLL M. NELSON

vetjake. Ajo do të veprojë në këtë mënyrë nëse e lejojmë.

Unë dëshmoj solemnisht se Libri i Mormonit përmban plotësinë e ungjillit të Jezui Krishtit dhe se Fryma e Shenjtë do t'ia pohojë vërtetësinë e saj herë pas here kujtdo që me një zemër të singertë, kërkon njohuri për shpëtimin e shpirtit të vet.¹¹ Në emrin e Jezui Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Lluca 15:6; shih edhe Lluca 15:9, 32.
2. Në një kuptim më të gjerë, shkrimet e shenjta përmbajnë tregime mbi profecitë që flasin për mbledhjen e fiseve të humbura të Izraelit (shih Rasëll M. Nelson, “Mbledhja e Izraelit të Shpërndarë”, *Liahona*, nëntor 2006, f. 79–82, [Konferenca e Përgjithshme, tetor 2006, f. 106–110]. Ndonëse ato janë të humbura, nuk janë të humbura për Atin (shih 3 Nefi 17:4). Gjithashtu, është interesante kur vë re që ata nuk e kuptojnë se kishin humbur deri në çastin që gjenden, veçanërisht kur marrin bekimin e tyre patriarkal.
3. Plaku Diter F. Uhtdorf citoi Shën Françeskun e Asisit kur tha: “Predikojeni ungjillin gjithmonë [me sjellje] dhe nëse është e nevojshme, përdorni fjalët” (“Duke Pritur në Rrugën për Damask”, *Liahona*, maj 2011, f. 77; shih edhe William Fay dhe Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], f. 22).
4. Moroni 10:4–5.
5. Historia e kthimit në besim e paraardhësve tanë është edhe vetë historia jonë. Plaku Uilliam R. Uolker dha mësim: “Do të ishte një gjë e mrekullueshme nëse çdo shenjtor i ditëve të mëvonshme do t'i njihte historitë e kthimit në besim të paraardhësve të tyre.” (“Jeto i Vërtetë ndaj Besimit”, *Liahona*, maj 2014, f. 97). Kështu që, të gjithë ne në njëfarë mënyre jemi gjetur drejtpërdrejt ose nëpërmjet paraardhësve tanë, falë Atit tonë Qjellor, i cili e njeh mbarimin që nga fillimi (shih Abraham 2:8).
6. Parathënia e Librit të Mormonit; shih edhe Alma 31:5.
7. 2 Nefi 25:23, 26.
8. Alma 31:5.
9. Shih Alma 32:28.
10. Rasëll M. Nelson, “Libri i Mormonit: Si do të Ishte Jeta Juaj pa Të?” *Liahona*, nëntor 2017, f. 62.
11. Shih 3 Nefi 5:20.

Dëshmitarët/et, Kuorumet e Priftërisë Aarone dhe Klasat e Të Rejave

Përshtatjet që do të njoftojmë tani, synojnë t'i ndihmojnë të rinjtë e të rejtat që ta zhvillojnë potencialin e tyre të shenjtë vetjak.

Vëllezër dhe motra të dashura, është e mrekullueshme të jem sërish me ju në konferencën e përgjithshme. Më herët këtë javë, u bënë njoftime për anëtarët e Kishës mbi ndryshime në rregullore lidhur me ata që mund të shërbejnë si

dëshmitarë/e në pagëzime dhe ordinanca vulosjeje. Do të doja t'i vija në dukje këto tri pika.

1. Një pagëzim me mëkëmbës për një person të vdekur mund të dëshmohet

nga kushdo që mban një rekomandim aktual tempulli, përfshirë një rekomandim me përdorim të kufizuar.

2. Cilido anëtar/e që e ka marrë dhurimin, me një rekomandim tempulli aktual, mund të shërbejë si dëshmitar/e për ordianca vulosjeje, për të gjallë ose me mëkëmbës.
3. Kushdo anëtar/e i/e pagëzuar i/e Kishës mund të shërbejë si dëshmitar/e i/e pagëzimit të një personi të gjallë. Ky ndryshim u përket të gjitha pagëzimeve jashtë tempullit.

Këto përshtatje në rregullore janë për procedurën. Doktrina dhe besëlidhjet [ku procedura] mbështetet, janë të pandryshuara. Ato janë njëlloj të efektshme në të gjitha ordiancat. Këto ndryshime duhet ta shtojnë së tepërmi pjesëmarrjen familjare në këto ordianca.

Gjithashtu dëshiroj të flas me ju në këtë kohë për të paraqitur përshtatjet që u përkasin të rinjve e të rejave tona dhe udhëheqësve të tyre.

Ju kujtohet se unë i kam ftuar të rinjtë e të rejtat e Kishës së Jezu

Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme për t'u regjistruar në batalionin e të rinjve dhe të rejave të Zotit që të marrin pjesë në kauzën më të madhe në tokë sot – në mbledhjen e Izraelit.¹ Jua bëra këtë ftesë të rinjve dhe të rejave tona sepse ata janë jash-tëzakonisht të talentuar për të komunikuar me të tjerët dhe për ta shprehur atë që besojnë në një mënyrë bindëse. Kauza e mbledhjes është një pjesë thelbësore e ndihmës për ta përgatitur botën dhe njerëzit e saj për Ardhjen e Dytë të Zotit.

Në secilën lagje, batalioni i rinisë së Zotit udhëhiqet nga një peshkop, një shërbëtor i përkushtuar i Perëndisë. Përgjegjësia e parë dhe më e rëndësishme e tij është që të kujdeset për të rinjtë dhe të rejtat në lagjen e tij. Peshkopi dhe këshilltarët e tij drejtojnë punën e kuorumeve të Priftërisë Aarone dhe klasave të Të Rejave në lagje.

Përshtatjet që do të njoftojmë tani, synojnë t'i ndihmojnë të rinjtë e të rejtat që ta zhvillojnë potencialin e tyre të shenjtë vetjak. Ne gjithashtu dëshirojmë që t'i forcojmë kuorumet e Priftërisë

Aarone dhe klasat e Të Rejave dhe që t'u japim përkrahje peshkopëve dhe udhëheqësve të tjerë në moshë madhore teksa ata i shërbejnë këtij brezi të ri.

Plaku Kuentin L. Kuk do të diskutojë tani përshtatjet që lidhen me të rinjtë. Dhe sonte, në sesionin e përgjithshëm të grave, Motra Boni H. Kordën, Presidente e Përgjithshme e Të Rejave, do të diskutojë përshtatjet që lidhen me të rejtat.

Presidenca e Parë dhe Të Dymbëdhjetët janë të bashkuar në miratimin e këtyre përpjekjeve për t'i forcuar të rinjtë dhe të rejtat tona. O sa shumë i duam dhe lutemi për ta! Ata janë "shpresë" e Izraelit . . . [ushtri e Sionit], fëmijë të [ditës së] premtimit"². Ne shprehim mirëbesimin tonë të plotë tek të rinjtë e të rejtat tona dhe mirënjohjen tonë për ta. Në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih edhe Rasëll M. Nelson, "Shpresa e Izraelit" (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
2. "Shpresë" e Izraelit", *Himne*, nr. 166.

NGA PLAKU KUENTIN L. KUK,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Përshtatje për të Forcuar Rininë

Më shumë të rinj e të reja do t'i përgjigjen kësaj sfide dhe do të qëndrojnë në shtegun e besëlidhjeve për shkak të këtij përqendrimi që ka pikërisht në qendër rininë tonë.

Faleminderit, i dashur Presidenti Nelson, për atë udhëzim të gëzueshëm e zbulues për sa u përket dëshmitarëve të pagëzimeve dhe drejtimit për të cilin na keni kërkuar të flasim, që të ndihmojmë për t'i forcuar të rinjtë e të rejtat dhe për të zhvilluar potencialin e tyre të shenjtë.

Përpara se të flas për ato përshtatje, ne shprehim vlerësimin tonë të sinqertë për mënyrën e jashtëzakonshme se si anëtarët u janë përgjigjur zhvillimeve në Rivendosjen e vazhdueshme të ungjillit. Sikurse sugjeroi Presidenti Nelson vitin e shkuar, ju i keni marrë vitaminat tuaja!¹

Ju studioni plot gëzim programin *Eja, Më Ndiq* në shtëpi.² Ju gjithashtu u jeni përgjigjur përshtatjeve në kishë. Anëtarët e kuorumit të pleqve dhe motrat e Shoqatës së Ndihmës së bashku po kryejnë punën e shpëtimit.³

Nuk ka fjalë që ta shprehin mirënjohjen tonë.⁴ Jemi veçanërisht mirënjohës që rinia jonë vazhdon të mbetet e fortë dhe besnike.

Rinia jonë jeton në një kohë emocionuese, por edhe sfiduese. Zgjedhjet e

mundshme kurrë nuk kanë qenë më të skajshme. Një shembull: telefoni inteligjent bashkëkohor siguron përdorim të informacionit jashtëzakonisht të rëndësishëm dhe lartësues, përfshirë historinë familjare dhe shkrimet e shenjtë. Nga ana tjetër, ai përmban marrëzi, pamoralshmëri dhe ligësi që nuk ishin lehtësisht në dispozicion në të shkuarën.

Që ta ndihmojmë rininë tonë të gjejë udhën nëpër këtë labirint zgjedhjesh, Kisha ka përgatitur tri nisma domethënëse dhe gjithëpërfshirëse. Së pari, programi mësimor është forcuar e zgjeruar në shtëpi. Së dyti, një program për fëmijët dhe rininë që përfshin veprimtari emocionuese dhe zhvillim vetjak, u paraqit pikërisht të dielën e shkuar nga Presidenti Rasëll M. Nelson, Presidenti M. Rasëll Ballard dhe Drejtuesit e Përgjithshëm. Një nisim e tretë janë ndryshimet organizative për ta bërë rininë një përqendrim më të rëndësishëm për peshkopët dhe udhëheqësit tanë të tjerë. Ky përqendrim duhet të jetë i fuqishëm shpirtërisht dhe ta ndihmojë rininë tonë që të bëhet batalioni i rinisë që Presidenti Nelson i ka kërkuar të bëhet.

Modelet Ndërthurëse

Këto përpjekje, së bashku me ato të shpallura gjatë disa viteve të fundit, nuk janë ndryshime të veçuara. Secila nga përshtatjet është pjesë përbërëse e një modeli ndërthurës për t'i bekuar shenjtorët dhe për t'i përgatitur ata që të takohen me Perëndinë.

Një pjesë e modelit lidhet me brezin e ri. Rinisë sonë po i kërkohet të ndërmarrë më shumë përgjegjësi individuale në moshë më të vogla – pa prindërit dhe udhëheqësit duke marrë përsipër atë që të rinjtë e të rejt mund ta bëjnë vetë.⁵

Njoftim

Sot ne njoftojmë ndryshime organizative për rininë në nivelet e lagjeve dhe të kunjeve. Siç shpjegoi Presidenti Nelson, Motra Boni H. Kordën do të diskutojë ndryshimet për të rejtat këtë mbrëmje. Një qëllim për ndryshimet që do ta diskutoj tani, është që të forcohen mbajtësit e Priftërisë Aarone, kuorimet dhe presidencat e kuorumeve të Priftërisë Aarone. Këto ndryshime e përputhin praktikën tonë me vargun të Doktrina e Besëlidhje 107:15 që thotë: “Këshilli i peshkopit është presidencia e kësaj priftërie [Aarone] dhe mban çelësat ose autoritetin e saj”.

Një nga detyrat e peshkopit në shkrimet e shenjta është që të kryesojë mbi priftërinjtë dhe të ulet në këshill me ta, duke ua mësuar detyrat e thirrjes së tyre.⁶ Përveç kësaj, këshilltari i parë në peshkopatë do të ketë përgjegjësi të veçantë për mësuesit dhe këshilltari i dytë për dhjakët.

Sipas kësaj, për t’u përputhur me këtë zbulës të Doktrina e Besëlidhje, do të ndërpriten presidencat e Të Rinjve në nivel lagjeje. Këta vëllezër besnikë kanë bërë shumë gjëra të mira dhe ne u shprehim atyre mirënjohje.

Është shpresa jonë që peshkopatat do t’u vënë theks dhe përqendrim më të madh përgjegjësive të priftërisë për të rinjtë dhe do t’i ndihmojnë ata për detyrat e kuorumeve të tyre. Këshillues për Të Rinjtë, të aftë dhe në moshë madhore, do të thirren për t’i ndihmuar presidencat e kuorumeve të Priftërisë Aarone dhe peshkopatën në detyrat e tyre.⁷ Kemi besim se më shumë të rinj e

të reja do t’i përgjigjen kësaj sfide dhe do të qëndrojnë në shtegun e besëlidhjeve për shkak të këtij përqendrimi që ka pikërisht në qendër rininë tonë.

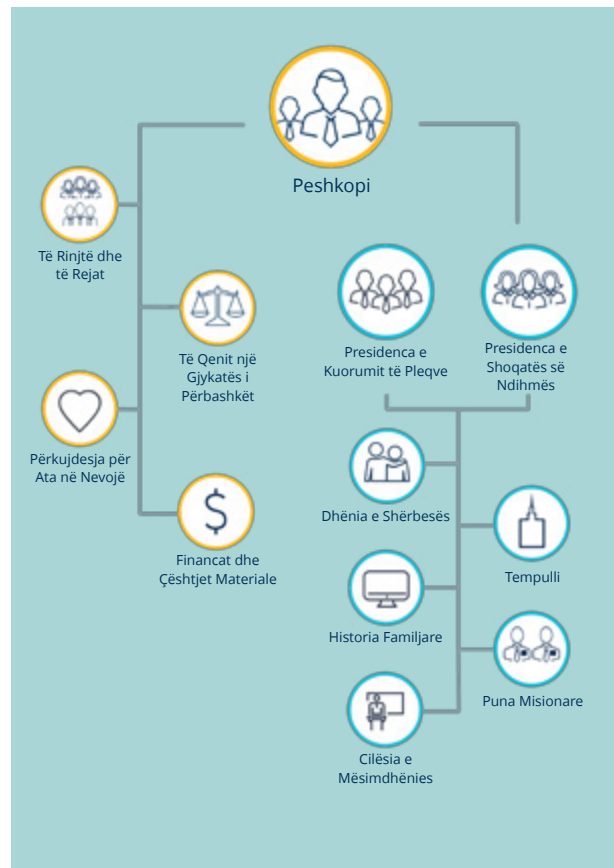
Në planin e frymëzuar të Zotit, peshkopi ka përgjegjësi për çdo njeri në lagje. Ai bekon prindërit e të rinjve dhe të rejave, si edhe rininë vetë. Një peshkop zbuloi se teksa këshillonte një të ri që po ndeshej me pornografinë, ai mund ta ndihmonte të riun në pendimin e tij vetëm teksa i ndihmoi prindërit që të reagonin me dashuri e mirëkuptim. Shërimi i të riut ishte një shërim për familjen e tij dhe ishte i mundur nëpërmjet peshkopit që po punonte me të gjithë familjen. I riu është bërë tani mbajtës i denjë i Priftërisë Melkizedeke dhe misionar kohëplotë.

Siç sugjeron ky tregim, këto përshtatje do t’i:

- Ndihmojnë peshkopët dhe këshilltarët e tyre që të përqendrohen te përgjegjësitë e tyre thelbësore për rininë dhe fëmijët e Fillores.
- Vendosin fuqinë dhe detyrat e Priftërisë Aarone në qendër të jetës dhe synimeve vetjake të çdo të ri.

Këto përshtatje gjithashtu:

- Theksojnë përgjegjësitë e presidencave të kuorumeve të Priftërisë Aarone dhe linjën e tyre të drejtpërdrejtë të raportimit te peshkopata.
- I nxitin udhëheqësit e rritur që t’i ndihmojnë dhe këshillojnë presidencat e kuorumeve të Priftërisë Aarone

për të lartësuar fuqinë dhe autoritetin e detyrës së tyre.

Siç u përmend, këto përshtatje nuk e pakësojnë përgjegjësinë e peshkopatës për të rejtat. Siç dha mësim Presidenti Nelson pak më parë: “Përgjegjësia e parë dhe më e rëndësishme e [peshkopit] është që të kujdeset për të rinjtë dhe të rejtat në lagjen e tij”⁸.

Si do ta përmbushin këtë përgjegjësi peshkopët tanë të dashur dhe shumë punëtorë? Siç ju kujtohet, në vitin 2018 kuorimet e Priftërisë Melkizedeke u përshtatën për të punuar edhe më ngushtësisht me Shoqatat e Ndhmës, me qëllim që kuorimet e pleqve dhe Shoqatat e Ndhmës, nën drejtimin e peshkopit, të mund të ndihmojnë për mbajtjen e përgjegjësive të rëndësishme që më parë merrnin shumë prej kohës së tij. Këto përgjegjësi përfshijnë punën misionare, punën në tempull dhe për historinë familjare në lagje⁹ – si edhe shumë prej dhënies së shërbesës për anëtarët e lagjes.

Peshkopi *nuk mund* të delegojë disa përgjegjësi, të tilla si forcimi i rinisë, të qenit një gjykatës i përbashkët, përkujdesja për njerëzit në nevojë dhe mbikëqyrja e financave dhe e çështjeve materiale. Gjithsesi, këto janë më pak nga ç'mund ta kemi kuptuar në të shkuarën. Siç e shpjegoi Plaku Xhefri R. Holland vitin e kaluar kur u shpallën përshtatjet e kuorumeve të Priftërisë Melkizedeke: “Peshkopi mbetet, sigurisht, prifti i lartë kryesues i lagjes. Ky bashkërendim i ri [i kuorumeve të pleqve dhe Shoqatave të Ndihmës] duhet ta lejojë atë që të kryesojë mbi punën e Priftërisë Melkizedeke dhe të Shoqatës së Ndihmës *pa kërkuar prej tij që ai të bëjë punën e asnjërit prej këtyre trupave*.”¹⁰

Për shembull, një presidente e Shoqatës së Ndihmës dhe një president i kuorumit të pleqve, sipas caktimit, mund të ndërmarrin një rol më të madh në këshillimin me të rriturit – *siç mund të ndërmarrë një presidente e Të Rejave në këshillimin me të rejtat*. Ndërkohë që vetëm peshkopi mund të shërbejë si gjykatës i përbashkët, këta udhëheqës të tjerë gjithashtu kanë të drejtën për të marrë zbulës nga qielli që të ndihmojnë lidhur me sfidat që nuk kërkojnë një gjykatës të përbashkët ose që nuk përfshijnë keqtrajtim të çfarëdo lloji.¹¹

Kjo nuk do të thotë që një e re nuk mund ose nuk duhet të flasë me

peshkopin ose prindërit e saj. Përqendrimi i tyre është rinia! Por do të thotë që një udhëheqës e Të Rejave mund t'i plotësojë më së miri nevojat e një të reje të veçantë. Peshkopata është po aq e interesuar për të rejtat sa është për të rinjtë, por ne e vëmë në dukje forcën që vjen nga pasja e udhëheqësve të forta, të përfshira dhe të përqendruara për Të Rejtat, të cilat i duan dhe i këshillojnë, duke mos i marrë përsipër rolet e presidencave të klasave, por duke e ndihmuar rininë që të ketë sukses në ato role.

Sonte Motra Kordën do të flasë për ndryshime të tjera emocionuese për të rejtat. Sidoqoftë, unë shpall se presidentet e Të Rejave të lagjeve tani do t'i raportojnë dhe do të këshillohen drejtpërsëdrejti me peshkopin e lagjes. Në të shkuarën, kjo detyrë mund t'i caktohej një këshilltari, por tani e tutje, të rejtat do të jenë një përgjegjësi e drejtpërdrejtë e dikujt që mban çelësat e kryesimit për lagjen. Presidentja e Shoqatës së Ndihmës do të vazhdojë t'i raportojë drejtpërsëdrejti peshkopit.¹²

Në nivelet e drejtuesve të përgjithshëm dhe të kunjit, ne do të vazhdojmë të kemi presidenca të Të Rinjve. Në nivelin e kunjit, një këshilltar i lartë do të jetë presidenti i Të Rinjve¹³ dhe, së bashku me këshilltarët e lartë të caktuar për Të Rejtat dhe Filloren, do të jetë pjesë e komitetit të kunjit për Priftërinë

Aarone dhe Të Rejtat. Këta vëllezër do të punojnë me presidencën e Të Rejave të kunjit në këtë komitet. Me një këshilltar të presidentit të kunjit si kryetar, ky komitet do të ketë rëndësi të shtuar ngaqë shumë prej programeve dhe veprimtarive në nismën e re për Fëmijët dhe Rininë do të jenë në nivelin e kunjit.

Këta këshilltarë të lartë, nën drejtimin e presidencës së kunjit, mund të shërbejnë si burim për peshkopin dhe kuorumet e Priftërisë Aarone në mënyrë të ngjashme me shërbimin e dhënë nga këshilltarët e lartë për kuorumet e pleqve të lagjeve.

Si një çështje që lidhet me këtë, një tjetër këshilltar i lartë do të shërbejë si presidenti i Shkollës të së Diellës për kunjin dhe, sipas nevojës, mund të shërbejë në komitetin e kunjit për Priftërinë Aarone dhe Të Rejtat.¹⁴

Ndryshime organizative shtesë do të shpjegohen më tej në informacionin e dërguar udhëheqësve. Këto ndryshime përfshijnë:

- Mbledhja e komitetit të peshkopatës për rininë do të zëvendësohet nga një këshill i lagjes për rininë.
- Termi “Aktivitete të Përbashkëta” do të ndërpritet dhe do të bëhet “aktivitete të Të Rejave”, “aktivitete të kuorumeve të Priftërisë Aarone” ose “aktivitete të rinisë” të cilat do të mbahen çdo javë atje ku është e mundur.
- Buxheti i lagjes për aktivitetet e rinisë do të ndahet në mënyrë të drejtë midis organizatave të të rinjve dhe të rejtave në përputhje me numrin e të rinjve dhe të rejtave në secilën organizatë. Një shumë e mjaftueshme do të sigurohet për aktivitetet e Filllores.
- Në të gjitha nivelet – e lagjes, të kunjit dhe të përgjithshme – ne do të përdorim termin “organizatë” në vend të termit “organizatë

ndihmëse”. Ata që udhëheqin organizatat e përgjithshme të Shoqatës së Ndihmës, të Të Rejave, të Të Rinjve, Filllores dhe Shkollës të së Dielës do të njihen si “Drejtues të Përgjithshëm”. Ata që udhëheqin organizata në nivelet e lagjeve dhe të kunjeve do të njihen si “drejtues lagjeje” dhe “drejtues kunji”¹⁵.

Përshtatjet e shpallura sot mund të fillojnë sapo të jenë gati degët, lagjet, distriktet dhe kunjet, por duhet të jenë në funksionim më 1 janar 2020. Këto përshtatje, kur ndërthuren dhe gërshe-tohen me përshtatjet e mëparshme, përfaqësojnë një përpjekje shpirtërore dhe organizative në përputhje me doktrinën për të bekuar e forcuar çdo burrë, grua, të ri, të re dhe fëmijë, duke e ndihmuar secilin që të ndjekë shembullin e Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, tekta përparojmë në shtegun e besëlidhjeve.

Të dashur vëllezër e motra, unë premtoj dhe dëshmoj se këto përshtatje gjithëpërfshirëse, nën drejtimin e një presidenti dhe profeti të frymëzuar, Rasëll M. Nelsonit, do ta fuqizojnë dhe forcojnë çdo anëtar të Kishës. Rinia jonë do të zhvillojë besim më të madh te Shpëtimtari, do të jetë më e mbrojtur nga tundimet e kundërshtarit dhe do të qëndrojë e përgatitur për t’u bërë ballë sfidave të jetës. Në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Russell M. Nelson, në “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, Newsroom, 30 tetor 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Përveç kësaj, ju keni bërë përpjekje të veçanta për të përdorur emrin e saktë të Kishës siç na u mësuara nga Presidenti Rasëll M. Nelson dhe për ta kujtuar Shpëtimtarin tonë me dashuri e nderim ndërkohë që e bëni këtë gjë.
3. “Anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit dërgohen ‘për të punuar në vreshtin e tij për shpëtimin e shpirtit në njerëzve’ (Doktrina e

Besëlidhje 138:56). Kjo punë për shpëtim përfshin punën misionare të anëtarit, mbajtjen e të kthyerve në besim, aktivizimin e anëtarëve më pak aktivë, punën në tempull e për historinë familjare dhe mësimdhënien e ungjillit. Peshkopata drejton këtë punë në lagje, e ndihmuar nga anëtarë të tjerë të kështillit të lagjes” (*Handbook 2: Administering the Church [Manuali 2: Administrimi i Kishës]*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org).

4. Si udhëheqës, ne i duam anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme për mirësinë e tyre dhe dishepullimin e tyre. Ne i përgëzojmë individët, nënat, baballarët, rininë dhe fëmijët që po ecin në shtegun e besëlidhjeve – dhe po e bëjnë këtë gjë me përkushtim e gëzim.
5. Në vitin 2019, dhjakët 11-vjeçarë filluan të shpërndajnë sakramentin dhe të reja të rinjtë 11-vjeçarë morën rekomandime tempulli me përdorim të kufizuar. Vitin e kaluar, Presidenti Nelson iu drejtoi sfidën të rinjve dhe të rejave tona që të jenë pjesë e batalionit të rinisë për ta mbledhur Izraelin e shpërndarë në të dyja anët e velit (shih “Shpresa e Izraelit” [takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Përgjigjja ka qenë e jashtëzakonshme. Misionarët kohëplotë tani shërbejnë në mënyrë të jashtëzakonshme në moshë më të vogël. Që nga 6 tetori 2012 të rinjtë kanë pasur të drejtën të shërbejnë në moshën 18-vjeçare dhe të reja në moshën 19-vjeçare.
6. “Gjithashtu detyra e presidentit mbi Priftërinë e Aaronit është të kryesojë mbi . . . priftërinj[të] dhe të ulët në kështill me ta, për t’u mësuar atyre detyrat e thirrjes së tyre. . . . Ky president duhet të jetë një peshkop; sepse kjo është një nga detyrat e kësaj priftërie” (Doktrina e Besëlidhje 107:87–88).
7. Do të thirren gjithashtu udhëheqës në moshë madhore si specialistë të kuorumeve të Priftërisë Aaronë që të ndihmojnë për programet dhe aktivitetet, si dhe që të marrin pjesë në mbledhjet e kuoromit me qëllim që peshkopata të mund të vizitojë rregullisht klasat dhe aktivitetet e Të Rejave dhe me raste të vizitojë Filloren. Disa specialistë mund të thirren për të ndihmuar për një veprimtari të veçantë, të tillë si një kamp; të tjerë mund të thirren mbi baza më aftgjate që të ndihmojnë këshilluesit e kuorumeve. Do të ketë gjithmonë të paktën dy burra në moshë madhore në çdo mbledhje, program ose aktivitet të kuorumeve. Ndërkohë që rolet dhe titujt do të ndryshojnë, ne nuk presim një ulje të numrit të burrave në moshë madhore që shërbejnë dhe i përkrahin kuorumet e Priftërisë Aaronë.
8. Rasëll M. Nelson, “Dëshmitarët/et,

Kuorumet e Priftërisë Aaronë dhe Klasat e Të Rejave”, *Liahona*, nëntor 2019, f. 39, theksimi i shtuar; shih edhe Ezra Taft Benson, “To the Young Women of the Church”, *Ensign*, nëntor 1986, f. 85.

9. Ne gjithashtu po i këshillojmë peshkopët që të shpenzojnë më shumë kohë me anëtarët që janë të rinj e të reja beqarë në moshë madhore dhe me vetë familjet e tyre.
10. Jeffrey R. Holland, mbledhje e udhëheqjes në konferencën e përgjithshme, prill 2018; shih edhe “Dhënia e Shërbesës së Efektshme”, ministering.ChurchofJesusChrist.org. Plaku Holland dha mësim se përgjegjësitë që peshkopi nuk mund t’ua caktojë të tjerëve, janë kryesimi mbi kuorumet e Priftërisë Aaronë dhe të reja, të qenit një gjykatës i përbashkët, vëzhgimi mbi financat e çështjet materiale të Kishës dhe përkujdesja për të varfrit e nevojtarët. Presidentat e kuoromit të pleqve dhe të Shoqatës së Ndihmës si edhe të tjerë mund të ndërmarrin përgjegjësinë kryesore për punën misionare, punën në tempull dhe për historinë familjare, cilësinë e mësimdhënies në lagje, për kujdesin dhe dhënien e shërbesës ndaj anëtarëve të Kishës.
11. Përveç rrethanave që kërkojnë çelësat e një gjykatësi të përbashkët, çështjet e keqtrajtimet të çfarëdo lloji duhet të trajtohen nga peshkopët në përputhje me rregulloren e Kishës.
12. Presidentja e Shoqatës së Ndihmës së kunjit gjithashtu do të vazhdojë t’i raportojë drejtpërsëdrejti presidentit të kunjit.
13. Këshilltarët e presidentit të Të Rinjve të kunjit mund të thirren nga anëtarësia e kunjit ose, sipas nevojës, mund të jenë këshilltari i lartë i caktuar për Të Reja dhe këshilltari i lartë i caktuar për Filloren.
14. Vëllai që shërben si president i Shkollës të së Dielës, ka përgjegjësi të rëndësishme për programin mësimor të rinisë gjatë dy të dielave çdo muaj.
15. Presidentat e Shoqatës së Ndihmës, të Të Rejave, Të Rinjve, Shkollës të së Dielës dhe Filllores në nivelet e përgjithshme dhe të kunjeve janë Drejtues të Përgjithshëm ose drejtues kunji. Në nivelin e lagjes, peshkopata udhëheq të rinjtë, kështu që këshilluesit e kuorumeve të Priftërisë Aaronë nuk janë drejtues të lagjes.

NGA MARK L. PEJS,
Presidenti i Përgjithshëm i Shkollës të së Dielës

Eja, Më Ndiq – Strategjia Kundërvepruese dhe Plan i Paraveprues i Zotit

Zoti e përgatit popullin e Tij ndaj sulmeve të kundërshtarit. [Programi] Eja, Më Ndiq është strategjia kundërvepruese dhe plani paraveprues i Zotit.

Ne gëzohemi kur mbledhemi së bashku në këtë konferencë të përgjithshme të mrekullueshme të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Është një bekim të marrim mendjen dhe vullnetin e Zotit nëpërmjet mesimeve të profetëve dhe apostujve të Tij. Presidenti Rasëll M. Nelson është profeti i gjallë i Zotit. Sa mirënjohës jemi për këshillën dhe drejtimin e tij të frymëzuar që morëm sot.

Unë u shtoj dëshminë time atyre që u thanë më parë. Unë dëshmoj për Perëndinë, Atin tonë të Amshuar. Ai jeton dhe na do e na mbron. Plan i lumturisë i Tij na siguron bekimin e kësaj jete në vdekshmëri dhe kthimin tonë përfundimtar në praninë e Tij.

Unë gjithashtu jap dëshmi për Jezu Krishtin. Ai është Biri i Vetëmlindur i Perëndisë. Ai na shpëtoi nga vdekja dhe Ai na shëlbonte nga mëkati ndërsa ushtrujmë besim tek Ai dhe pendohemi. Flijimi i Tij i pafund shlyes në emrin tonë

sjell bekimin e pavdekësisë dhe të jetës së përjetshme. Me të vërtetë, “i qofshim falë Perëndisë për dhuratën e pashoqe që na ka bërë duke na dhënë Birin e Tij hyjnor” (“Krishti i Gjallë: Dëshmia e Apostujve”, *Liahona*, maj 2017, brenda kapakut të përparmë.)

Shenjtorët e ditëve të mëvonshme rreth e qark botës janë të bekuar që ta adhurojnë Jezu Krishtin në tempujt e Tij. Një prej këtyre tempujve është aktualisht në ndërtim e sipër në Unipeg të Kanadasë. Unë dhe bashkëshortja ime, En Mari, patëm mundësinë ta vizitonim kantierin e ndërtimit në gusht të këtij viti. Tempulli është projektuar bukur dhe me siguri që do të jetë madhështor kur të përfundojë. Sidoqoftë, nuk mund të kesh një tempull madhështor në Unipeg, apo kudo tjetër, pa një themel të fortë e të qëndrueshëm.

Cikli i ngrirjes e shkrirjes dhe gjendja e bymyer e dheut në Unipeg, e bënë sfiduese përgatitjen e themelit të tempullit. Prandaj, u vendos që themeli për këtë tempull do të përbëhej nga 70 shtylla çeliku të veshura me beton. Këto shtylla janë 18 metra të gjata dhe e kanë diametrin 30 deri në 50 centimetra. Ato futen në tokë derisa arrijnë shtratin shkëmbor, rreth 15 metra nën sipërfaqe. Në këtë mënyrë, të 70 shtyllat sigurojnë një themel të fortë e të qëndrueshëm për atë që do të jetë tempulli i bukur i Unipegut.

Si shenjtorë të ditëve të mëvonshme, ne kërkojmë një themel të ngjashëm, të qëndrueshëm e të sigurt në jetën tonë – një themel shpirtëror të nevojshëm për udhëtimin tonë përmes vdekshmërisë dhe në rrugën e kthimit drejt shtëpisë sonë qiellore. Ky themel është ngritur mbi shtratin shkëmbor të kthimit tonë në besim te Zoti Jezu Krisht.

Ne risjellim në kujtesë mesimet e Helamanit nga Libri i Mormonit: “Dhe tani bijtë e mi, mbani mend, mbani mend se është mbi shkëmbin e Shëlbuesit tonë që është Krishti, biri i Perëndisë, që ju duhet të ndërtoni themelin tuaj; që kur djalli të çojë erërat e tij të fuqishme, po shigjetat e tij në shtjellë të erës . . . nuk do të ketë fuqi mbi ju, që t’ju tërheqë në humnerën e mjerimit

dhe të vuajtjes së pafund, për shkak të shkëmbit mbi të cilin jeni ndërtuar, që është një bazë e sigurt, një bazë mbi të cilën në qoftë se njerëzit ndërtojnë, nuk mund të bien” (Helamani 5:12).

Fatmirësisht, jetojmë në një kohë kur profetët dhe apostujt na japin mesim për Shpëtimtarin Jezu Krisht. Ndjekja e këshillës së tyre na ndihmon të ngremë një themel të qëndrueshëm në Krishtin.

Një vit më parë, në fjalën e tij të hapjes në konferencën e përgjithshme të tetorit 2018, Presidenti Rasëll M. Nelson dha këtë deklaratë dhe paralajmërim: “Qëllimi afatgjatë i Kishës është t’u japë ndihmesë të gjithë anëtarëve që ta rritin besimin e tyre te Zoti ynë Jezu Krishti dhe te Shlyerja e Tij, t’u japë ndihmesë atyre për t’i bërë dhe mbajtur besëlidhjet e tyre me Perëndinë, si dhe për t’i forcuar dhe vulosur familjet e tyre. Në këtë botë të ndërlikuar sot, kjo nuk është e lehtë. *Kundërshtari po i rrit sulmet e tij mbi besimin dhe mbi ne dhe familjet tona me një shkallë eksponenciale. Që të mbijetojmë shpirtërisht, kemi nevojë për strategji kundërvepruese dhe plane paravepruese*” (“Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 7–8; theksimi i shtuar).

Pas mesazhit të Presidentit Nelson, Plaku Kuentin L. Kuk, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, paraqiti materialin burimor *Eja, Më Ndiq* për individët dhe familjet. Fjalët e tij përfshinë pohimet vijuese:

- “Materiali i ri burimor për studimin në shtëpi, *Eja, Më Ndiq* . . . është hartuar që t’i ndihmojë anëtarët ta mësojnë ungjillin në shtëpi.”
- “Ky burim është për çdo individ dhe familje në Kishë” [*Eja, Më Ndiq – Për Individët dhe Familjet* (2019), f. vi].
- “Qëllimi ynë është t’i baraspeshojmë përvojat në Kishë dhe në shtëpi

në një mënyrë që do ta rritë shumë besimin e shpirtshmërinë dhe do ta thellojë kthimin në besim tek Ati Qjellor dhe Zoti Jezu Krisht.” (“Kthim i Thellë dhe Afatgjatë në Besimin tek Ati Qjellor dhe Zoti Jezu Krisht”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 9–10).

Duke filluar nga janari i këtij viti, shenjtoret e ditëve të mëvonshme në mbarë botën filluan të studionin Dhiatën e Re, me materialin burimor *Eja, Më Ndiq* si udhëzuesin e tyre. Me një program të përjavshëm, manuali *Eja, Më Ndiq* na ndihmon të studiojmë shkrimet e shenjta, doktrinën e ungjillit dhe mësimet e profetëve e të apostujve. Ai është një burim i mrekullueshëm për të gjithë ne.

Pas nëntë muajsh të kësaj përpjekjeje mbarëbotërore për studimin e shkrimeve të shenjta, çfarë shohim? Ne shohim shenjtore të ditëve të mëvonshme kudo, që po rriten në besim e përkushtim ndaj Zotit Jezu Krisht. Ne shohim që individët dhe familjet po lënë mënjane kohë gjatë gjithë javës për të studiuar fjalët e Shpëtimtarit tonë. Ne shohim përmirësim në udhëzimin për ungjillin në orët tona mësimore të së dielës teksa i studiojmë shkrimet e shenjta në shtëpi dhe i tregojmë pikëpamjet tona në kishë. Ne shohim gëzim dhe unitet më të madh familjar teksa kemi kaluar nga thjesht leximi i shkrimeve të shenjta në

studimin e shkrimeve të shenjta në një mënyrë të thellë.

Ka qenë privilegji im të vizitoj shumë shenjtore të ditëve të mëvonshme dhe të dëgjoj drejtpërdrejt përvojat e tyre me manualin *Eja, Më Ndiq*. Shprehjet e tyre të besimit e mbushin zemrën time me gëzim. Këtu janë vetëm disa nga komentet që kam dëgjuar nga anëtarë të ndryshëm të Kishës në pjesë të ndryshme të botës:

- Një baba tregoi: “Më pëlqen manuali *Eja, Më Ndiq*, pasi më ofron mundësinë për t’u dëshmuar fëmijëve të mi për Shpëtimtarin”.
- Në një shtëpi tjetër, një fëmijë tha: “Kjo është një mundësi për t’i dëgjuar prindërit e mi të japin dëshmitë e tyre”.
- Një nënë tregoi: “Ne jemi frymëzuar për mënyrën se si ta vendosim Perëndinë të parin. Koha që [menduar] se ‘nuk e kishim’ është [mbushur] me shpresë, gëzim, paqe dhe sukses në mënyra që nuk e dinim se ishin të mundshme.”
- Një çift vërejt: “Ne po i lexojmë shkrimet e shenjta krejtësisht ndryshe nga sa i kemi lexuar ndonjëherë më parë. Po mësojmë shumë më tepër sesa kemi mësuar ndonjëherë më parë. Zoti dëshiron që ne t’i shohim gjërat ndryshe. Zoti po na përgatit.”
- Një nënë tha: “Më pëlqen shumë fakti që ne po mësojmë të njëjtat

gjëra së bashku. Më parë, ne e lexonim atë. Sot, ne jemi duke e mësuar atë.”

- Një motër shprehu këtë këndvështrim të mprehtë: “Më parë, ju bënit mësimin dhe shkrimet e shenjta e plotësonin atë. Tani, ju keni shkrimet e shenjta dhe mësimi i plotëson ato.”
- Një motër tjetër komentoi: “Ndiej një lloj ndryshimi kur e bëj atë [krahasuar me] kur nuk e bëj. E kam më të lehtë të flas me të tjerët për Jezun Krishtin dhe bindjet tona.”
- Një gjyshe tha: “Unë thërras fëmijët dhe nipërit e mbesat e mia të dielave dhe ndajmë së bashku pikëpamje nga manuali *Eja, Më Ndiq*”.
- Një motër vërejti: “Manuali *Eja, Më Ndiq* më jep ndjesinë sikur Shpëtimtari po më jep shërbesë mua personalisht. Ai është i frymëzuar nga qielli.”
- Një baba komentoi: “Kur përdorim manualin *Eja, Më Ndiq*, ne jemi si bijtë e Izraelit, duke shenjuar shtalkat e dyerve tona, duke i mbrojtur familjet tona nga ndikimi i shkatërruesit”.

Vëllezër e motra, është një gëzim të takohem me ju dhe të dëgjoj se si përpjekjet tuaja me manualin *Eja, Më Ndiq*

po e bekojnë jetën tuaj. Ju faleminderit për përkushtimin tuaj.

Studimi i shkrimeve të shenjta me manualin *Eja, Më Ndiq* si një udhëzues po e forcon kthimin tonë në besim te Jezun Krishtin dhe ungjilli i Tij. Ne nuk po shkëmbejmë thjesht një orë më pak në kishë të dielën për një orë më shumë studim të shkrimeve të shenjta në shtëpi. Mësimi i ungjillit është një përpjekje e vazhdueshme gjatë gjithë javës. Ashtu si më tha një motër me mprehtësi: “Qëllimi nuk është ta bëjmë kishën një orë më të shkurtër; është ta bëjmë kishën gjatë ditë më të gjatë!”

Tani, merreni sërish në shqyrtim paralajmërimin e profetit tonë, Presidentit Nelson, që e dha ndërsa hapi konferencën e përgjithshme të tetorit 2018:

“Kundërshtari po i rrit sulmet e tij mbi besimin dhe mbi ne dhe familjet tona me një shkallë eksponenciale. Që të mbijetojmë shpirtërisht, kemi nevojë për strategji kundërvepruese dhe plane paravepruese” (Fjalët e Hapjes”, f. 7–8).

Më pas (gati 29 orë më vonë) të dielën pasdite, ai e mbylli konferencën me këtë premtim: “Teksa ju punoni me zell për ta shndërruar shtëpinë tuaj në një qendër të të mësuarit të ungjillit . . . ndikimi i kundërshtarit në jetën tuaj dhe në shtëpinë tuaj do të pakësohet”

(“Të Bëhemi Shenjtorë Shembullorë të Ditëve të Mëvonshme”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 113).

Si mund të rriten në mënyrë eksponenciale sulmet e kundërshtarit ndërkohë që në të njëjtën kohë ndikimi i kundërshtarit në të vërtetë po zvogëlohet? Mund të ndodhë dhe po ndodh në të gjithë Kishën, sepse Zoti e përgatit popullin e Tij ndaj sulmeve të kundërshtarit. *Eja, Më Ndiq* është strategjia kundërvepruese dhe plani paraveprues i Zotit. Ashtu siç dha mësim Presidenti Nelson: “Programi i ri dhe i harmonizuar mësimor, i përqendruar te shtëpia dhe i përkrahur nga Kisha ka fuqinë ta çlirojë forcën e familjeve”. Megjithatë, kjo kërkon dhe do të kërkojë përpjekjet tona më të mira; ne kemi nevojë të “vijo[jmë] me vetëdije dhe me kujdes që ta shndërroj[m]ë shtëpinë [tonë] në një shenjtërore besimi” (“Të Bëhemi Shenjtorë Shembullorë të Ditëve të Mëvonshme”, f. 113).

Mbi të gjitha, ashtu siç e tha edhe Presidenti Nelson: “Secili prej nesh është përgjegjës për rritjen tonë shpirtërore vetjake” (“Fjalët e Hapjes”, f. 8).

Me materialin burimor *Eja, Më Ndiq*, Zoti po na përgatit “për kohët e rrezikshme me të cilat përballemi tani” (Kuentin L. Kuk, “Kthim i Thellë dhe Afatgjatë në Besimin [tek Ati Qjellor dhe Zoti Jezun Krisht]”, f. 10). Ai po na ndihmon të vendosim atë “bazë [të] sigurt, një bazë mbi të cilën në qoftë se njerëzit ndërtojnë, nuk mund të bien” (Helamani 5:12) – themeli i një dëshmie të ankoruar fort në shtratin shkëmbor të kthimit tonë në besim te Zoti Jezun Krisht.

Na forcofshin përpjekjet tona të përditshme për studimin e shkrimeve të shenjta dhe na provofshin të denjë për këto bekime të premtuara. Unë lutem kështu, në emrin e Jezun Krishtit, amen. ■

NGA PLAKU L. TOD BAXH,
i Të Shtatëdhjetëve

Mirëbesimi i Qëndrueshëm dhe i Paepur

*Mirëbesimi te Zoti përfshin mirëbesimin në kohën
e duhur të Tij dhe kërkon durim e rezistencë që u
mbijetojnë stuhive të jetës.*

Biri ynë, Deni, u sëmur rëndë gjatë misionit të tij në Afrikë dhe e dërguan në një ndërtesë mjekësore me burime të kufizuara. Teksa lexonim letrën e parë ku na drejtohej pas sëmundjes së tij, prisnim që të ishte i shkurajuar, por në vend të kësaj ai shkroi: “Edhe kur qëndroja në dhomën e urgjencës, ndjeva paqe. Nuk jam ndier kurrë i lumtur në

mënyrë kaq të qëndrueshme e të paepur në jetën time.”

Teksa bashkëshortja ime dhe unë i lexonim këto fjalë, u pushtuam nga emocionet. *I lumtur në mënyrë të qëndrueshme e të paepur.* Nuk kishim dëgjuar kurrë të shpjegohej lumturia në atë mënyrë, por fjalët e tij na tingëlluan të vërteta. Ne e dinim se lumturia që ai përshkroi,

nuk ishte një kënaqësi e thjeshtë ose një gjendje e mirë shpirtërore, por një paqe dhe gëzim që vijnë kur ia dorëzojmë veten Perëndisë dhe e vëmë mirëbesimin tonë tek Ai për *të gjitha gjërat*¹. Edhe ne i kishim pasur ato raste në jetë kur Perëndia i foli paqe shpirtit tonë dhe bëri që të kemi shpresë në Krisht madje edhe kur jeta ishte e vështirë dhe e pasigurt.²

Lehi na mëson se po të mos kishin rënë Adami dhe Eva, “ata do të kishin qëndruar në një gjendje pafajësie, pa patur gëzim, pasi ata nuk njihnin mjerim; . . .

Por, vini re, *të gjitha gjërat* janë bërë në diturinë e atij që i di *të gjitha gjërat*.

Adami ra që njerëzit të mund të jenë; dhe njerëzit janë, që ata të mund të kenë gëzim.”³

Në një mënyrë paradoksale, hidhërimet dhe pikëllimet na përgatitin të përjetojmë gëzim nëse do t’i mirëbesojmë Zotit dhe planit të Tij për ne. Kjo e vërtetë shprehet bukur nga një poet i shekullit të 13-të: “Pikëllimi të përgatit për gëzimin. Ai vrullshëm të zbraz gjithçka nga shtëpia, që gëzimi i ri të mund të gjejë vend ku të hyjë. Ai t’i shkund gjethet e verdha nga degët e zemrës, që gjethet të freskëta, të gjelbra të rriten në vend të tyre. Ai t’i shkul rrënjët e kalbura, që rrënjët e reja, fshehur poshtë tyre të kenë vend ku të rriten. Çfarëdo që të jetë ajo që pikëllimi ta shkund nga zemra, vendin do t’ia zënë gjëra shumë më të mira.”⁴

Presidenti Rasëll M. Nelson dha mësim: “Gëzimi që do të [na] japë Shpëtimtari është i vazhdueshëm, duke na siguruar se ‘mjerimet tona do të jenë veçse një çast i shkurtër’ [Doktrina e Besëlidhje 121:7] dhe do të shenjtërohen për përfitimin tonë”⁵. Sprovat dhe hidhërimet tona mund të bëjnë vend për gëzim më të madh.⁶

Lajmi i mirë i ungjillit nuk është premtimi për një jetë pa pikëllime dhe mundime por për një jetë plot qëllim e kuptim

– një jetë ku pikëllimet dhe mundimet tona mund të “përfshihe[n] vetëm në gëzimin për Krishtin”. Shpëtimtari shpalli: “Në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën”⁸. Ungjilli është një mesazh shprese. Pikëllimi i ndërthurur me shpresën te Jezu Krishti mban premtimin e një gëzimi që zgjat.

Tregimi për udhëtimin e Jareditëve drejt tokës së premtuar mund të përdoret si metaforë për udhëtimin tonë përgjatë vdekshmërisë. Zoti i premtoi vëllait të Jaredit dhe popullit të tij që Ai do të “shko[nte] para t[yre] në një tokë të zgjedhur përmbi të gjitha tokat e dheut”⁹. Ai i urdhëroi ata të ndërtonin mauna dhe ata me bindje filluan punën për ndërtimin e tyre sipas udhëzimeve të Zotit. Megjithatë, teksa puna përparonte, vëllait të Jaredit iu krijuan shqetësime se projekti i Zotit për maunat nuk qe i mjaftueshëm. Ai thirri:

“O Zot, unë e krena punën që më urdhërove të bëja dhe unë i bëra maunet si më udhëzove.

Dhe vër re, O Zot, në to nuk ka dritë.”¹⁰

“Vër re, O Zot, a do të lejosh që ne të kalojmë këtë ujë të madh në errësirë?”¹¹

A ia keni hapur ndonjëherë zemrën tuaj Perëndisë në një mënyrë të tillë? Kur përpiqeni fort për të jetuar siç urdhëron Zoti dhe pritshmëritë e drejta nuk përmbushen, a e keni pyetur ndonjëherë veten a duhet ta kaloni këtë jetë në errësirë?¹²

Vëllai i Jaredit shprehu një shqetësim akoma më të madh rreth mundësisë së tyre për të mbijetuar në mauna. Ai vajtoi: “Dhe gjithashtu ne do të mbarojmë, pasi në to ne nuk mund të marrim frymë, vetëm me ajrin që ato kanë brenda”¹³. A jua kanë marrë ndonjëherë frymën vështirësitë e jetës dhe a ju kanë bërë të pyetni veten se si mund të mbijetoni deri në fund të ditës, e jo më pastaj se si të ktheheni në shtëpinë tuaj qiellore?

Pasi Zoti punoi me vëllanë e Jaredit për ta zgjidhur çdo shqetësim të tijin, Ai më pas shpjegoi: “Ju nuk mund ta kapërceni këtë thellësi të madhe, në qoftë se nuk . . . *përgatis* [një mënyrë për ju] kundër dallgëve të detit dhe erërave që kanë dalë dhe përmbytjeve që do të vijnë”¹⁴.

Zoti e bëri të qartë që përfundimisht Jareditët nuk do t’ia dilnin dot për në tokën e premtuar pa Të. Nuk e kishin ata kontrollin dhe e vetmja mënyrë se si mund t’ia dilnin ta kalonin thellësinë e madhe, ishte që ta vinin mirëbesimin e tyre në Të. Këto përvoja dhe udhëheqja nga Zoti dukej se e thelluan besimin e vëllait të Jaredit dhe e forcuan mirëbesimin e tij te Zoti.

Vërejeni se si ndryshuan lutjet e tij nga pyetje dhe shqetësime, në shprehje besimi e mirëbesimi:

“Unë e di, O Zot, se ti ke të gjithë fuqinë dhe se mund të bësh çdo gjë që do për të mirën e njeriut; . . .

Vër re, O Zot, ti mund ta bësh këtë. Ne e dimë se ti je në gjendje të tregosh fuqi të madhe, që i duket e vogël kuptimit të njerëzve.”¹⁵

Në anal shënohet se Jareditët më pas “hipën . . . në maunet e tyre dhe u nisën nëpër det, *duke ia dorëzuar* veten Zotit, Perëndisë së tyre”¹⁶. Të *dorëzosh* do të

thotë t’ia besosh diçka dikujt ose t’ia lësh në dorë. Jareditët nuk hynë në mauna ngaqë e dinin me saktësi se si do të shkonin gjërat në udhëtimin e tyre. Ata hipën në to sepse kishin mësuar të mirëbesonin te fuqia, mirësia dhe mëshira e Zotit dhe prandaj qenë të gatshëm t’ia linin në dorë Zotit veten dhe çdo dyshim e frikë që mund të kishin pasur.

Kohët e fundit nipi ynë, Ejbi, kishte frikë të hipte në një prej kafshëve të karuzelit që lëvizte lart e poshtë. Ai parapëlqente një nga kafshët që nuk lëvizte. Gjyshja e tij më në fund e bindi atë që do të ishte i sigurt, kështu, duke i mirëbesuar asaj, ai hipi. Më pas ai tha me një buzëqeshje të madhe: “Nuk ndihem i sigurt, por jam i sigurt”. Ndoshta kështu u ndien dhe Jareditët. Të mirëbesosh te Perëndia mund të mos të të bëjë gjithmonë të ndihesh i sigurt menjëherë, por pas kësaj vjen gëzimi.

Udhëtimi nuk ishte i lehtë për Jareditët. “Shumë herë ata u mbuluan në thellësinë e detit nga dallgët si male që binin mbi ta”¹⁷. Prapëseprapë shënohet se “era kurrë nuk pushoi së fryri [për t’i shtyrë], *në drejtim* të tokës së premtuar”¹⁸. Sado e vështirë të jetë për t’u kuptuar, veçanërisht në kohën kur erërat që fryjnë në drejtim të kundërt janë të fuqishme dhe detet janë të trazuar,

ne mund të marrim ngushëllim nga dijenia se Perëndia me mirësinë e Tij të pafundme është gjithnjë duke na shtyrë në drejtim të shtëpisë.

Anali vazhdon: “Dhe kështu ata u shtynë përpara; dhe asnjë përbindësh i detit nuk i copëtoi, as balena nuk mundi t’i dëmtonte; dhe ata patën dritë vazhdimisht, qoftë kur ishin mbi ujë, ose kur ishin nën ujë”¹⁹. Jetojmë në një botë ku dallgët vigane të vdekjes, sëmundjeve fizike e mendore dhe sprovat e brengat e çdo lloji përplasen te ne. Prapëseprapë, nëpërmjet besimit te Jezu Krishti dhe zgjedhjes për t’i mirëbesuar Atij, *edhe ne* mund të kemi dritë vazhdimisht qoftë mbi ujë ose nën ujë. *Ne* mund të kemi sigurinë se Perëndia nuk pushon kurrë së na shtyri në drejtim të shtëpisë sonë qiellore.

Ndërkohë që po përplaseshin sa andej këndeje nëpër mauna, Jareditët “i kënduan lavde Zotit; . . . dhe [e] falënder[uan] dhe lavdër[uan] Zotin gjithë ditën; dhe kur vinte nata, ata nuk pushonin së lavdëruari Zotin”²⁰. Ata ndien gëzim dhe mirënjohje madje në mes të hidhërimeve të tyre. Nuk kishin mbërritur ende në tokën e premtuar, e prapëseprapë po gëzoheshin nga bekimi i premtuar për shkak të mirëbesimit të tyre *të qëndrueshëm* dhe *të paepur* në Të.²¹

Jareditët shkuan përpara 344 ditë në ujë.²² A mund ta imagjinoi këtë? Mirëbesimi te Zoti përfshin mirëbesimin në kohën e duhur të Tij dhe kërkon durim e rezistencë që u mbijeton stuhive të jetës.²³

Përfundimisht, Jareditët “zbritën në breg të tokës së premtuar. Dhe kur ata vunë këmbë mbi brigjet e tokës së premtuar, u përkulën mbi faqen e dheut dhe u përulën para Zotit dhe derdhen lot gëzimi para Zotit për shkak të madhësisë së mëshirës së tij të dashur ndaj tyre.”²⁴

Nëse jemi besnikë në zbatimin e urdhërimeve tona, edhe ne një ditë do të

mbërrijmë të sigurt në shtëpi dhe do të përkulemi para Zotit e do të derdhim lot gëzimi për morinë e mëshirave të Tij të dhembshura në jetën tonë, përfshirë pikëllimet që bënë vend për më tepër gëzim.²⁵

Dëshmoj se, kur zgjedhim t’u mirëbesojmë në mënyrë të qëndrueshme dhe të paepur Jezu Krishtit dhe qëllimeve të Tij hyjnore në jetën tonë, Ai do të na vizitojë duke na dhënë siguri, do t’i flasë paqe shpirtit tonë dhe do të bëjë që ne “të shpresojmë në të për çlirimin tonë”²⁶.

Dëshmoj se Jezusi është Krishti. Ai është burimi i të gjithë gëzimit.²⁷ Hiri i tij është i mjaftueshëm dhe është i fuqishëm për të na shpëtuar.²⁸ Ai është drita, jeta dhe shpresa e botës.²⁹ Ai nuk do të lejojë që ne të mbarojmë.³⁰ Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Alma 36:3; 57:27.
2. Shih Alma 58:11.
3. 2 Nefi 2:23–25; theksimi i shtuar.
4. Shih *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–1940), përkth. Reynold A. Nicholson, vëll. 5, f. 132.
5. Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesa Shpirtërore”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 82.
6. Shih Neal A. Maxwell, “Plow in Hope”, *Liahona*, korrik 2001, f. 73: “Jezusi Shëlbues ‘e zbrazi shpirtin e tij deri në vdekje’. . . . Në rastet kur ne ‘e zbrazim’ shpirtin në përgjërime vetjake, në këtë mënyrë boshatisemi, duke bërë vend për më tepër gëzim!”
7. Alma 31:38; shih edhe Neal A. Maxwell, “Brim with Joy”, (takim shpirtëror në Brigham Young University 23 janar 1996),

speeches.byu.edu: “Kur arrijmë një pikë shenjtërimi, hidhërimet tona do të përpihen nga gëzimi për Krishtin. Kjo nuk do të thotë se nuk do të kemi hidhërimet, por ato do të shtrohen në një perspektivë që na lejon t’i përballojmë. Me kërkimin tonë të patundur për gëzim dhe me çdo shkallë të shtuar drejtësie, do të përjetojmë një pikë shtesë kënaqësie – pikë pas pike – derisa, me fjalët e një profeti, zemra jonë të jetë ‘plot e përplot me gëzim’ (Alma 26:11). Derisa, në fund, kupa e shpirtit përfundimisht të derdhet!”

8. Gjoni 16:33.
9. Ethëri 1:42.
10. Ethëri 2:18–19.
11. Ethëri 2:22.
12. Shih Gjoni 8:12.
13. Ethëri 2:19; krahaso me vargun te Marku 4:38; shih edhe Marku 4:35–41.
14. Ethëri 2:25; theksimi i shtuar.
15. Ethëri 3:4–5.
16. Ethëri 6:4; theksimi i shtuar.
17. Ethëri 6:6.
18. Ethëri 6:8; theksimi i shtuar; shih edhe 1 Nefi 18:8.
19. Ethëri 6:10.
20. Ethëri 6:9; shih edhe 1 Nefi 18:16.
21. Shih 1 Nefi 5:5. Ndonëse ishte ende në vendin e shkretët, Lehi u gëzua nga bekimi i premtuar.
22. Shih Ethëri 6:11.
23. Shih Hebrejve 10:36; Alma 34:41; Doktrina e Besëlidhje 24:8; 64:32.
24. Ethëri 6:12.
25. Shih 1 Nefi 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Shih Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesa Shpirtërore”, f. 82.
28. Shih 2 Nephi 31:19; Alma 34:18; Moroni 10:32.
29. Shih “Krishti i Gjallë: Dëshmia e Apostujve”, *Liahona*, maj 2017, brendësia e kapakut të përparmë.
30. Shih 1 Nefi 1:14.

NGA PLAKU HORHE M. ALVARADO,
i *Të Shtatëdhjetëve*

Pas Provës së Besimit Tonë

Teksa e ndjekim zërin e Perëndisë dhe shtegun e Tij të besëlidhjeve, Ai do të na forcojë në sprovat tona.

Kur isha fëmijë, Frenk Telli, një anëtar i Kishës deshi ta ndihmonte familjen time që të udhëtonte me avion nga Porto-Riko drejt Solt-Lejk-Sitit që të mund të vuloseshim në tempull, por shpejt pengesa filluan të shfaqeshin. Një nga motrat e mia, Marivida, u sëmur. Të shqetësuar, prindërit e mi u lutën se ç'të bënin dhe prapëseprapë ndien nxitje për ta bërë udhëtimin. Ata mirëbesonin se teksa e ndiqnin besnikërisht nxitjen e Zotit, familja jonë do të ruhej e do të bekohej – dhe kështu ndodhi.

Pavarësisht nga pengesat me të cilat përballemi në jetë, ne mund të mirëbesojmë se Jezu Krishti do të përgatitë një udhë përpara nesh teksa ecim me besim. Perëndia ka premtuar se të gjithë ata që jetojnë sipas besëlidhjeve që kanë bërë me Të, në kohën e Tij, do t'i marrin të gjitha bekimet e premtuara prej Tij. Plaku Xhefri R. Holland na mësoi: “Disa bekime vijnë shpejt, disa vijnë vonë dhe disa nuk vijnë derisa të jemi në qiell; por për ata që e përqafojnë ungjillin e Jezu Krishtit, *ato vijnë*”.¹

Moroni na mësoi se “besimi qëndron në gjërat që shpresohen dhe nuk shihen; prandaj mos dyshoni, sepse nuk shihni, pasi ju nuk do të merrni asnjë dëshmi, deri pas provës së besimit tuaj”.²

Pyetja jonë është: “Çfarë duhet të bëjmë për t'i kaluar më së miri sprovat që na dalin përpara?”

Në fjalimin e tij të parë publik si President i Kishës, Presidenti Rasëll M. Nelson na mësoi: “Si Presidencë e re, ne dëshirojmë të fillojmë me përfundimin në mendje. Për këtë arsye, ne po ju flasim sot nga një tempull. Përfundimi për të cilin përpiqet fort secili prej nesh, është të na dhurohet fuqi në një shtëpi të Zotit, të vulosur si familje, besnikë

ndaj besëlidhjeve të bëra në tempull të cilat na kualifikojnë për dhuratën më të madhe të Perëndisë – dhuratën e jetës së përjetshme. Ordinancat e tempullit dhe besëlidhjet që bëni atje, janë thelbësore për ta forcuar jetën tuaj, martesën e familjen tuaj dhe aftësinë tuaj për t'u bërë ballë sulmeve të kundërshtarit. Adhurimi juaj në tempull dhe shërbimi juaj atje për paraardhësit tuaj do t'ju bekojnë me zbulesë dhe paqe të shtuar vetjake dhe do ta forcojnë zotimin tuaj për të qëndruar në shtegun e besëlidhjeve.”³

Teksa e ndjekim zërin e Perëndisë dhe shtegun e Tij të besëlidhjeve, Ai do të na forcojë në sprovat tona.

Udhëtimi i familjes sime për në tempull, vite më parë që i vështirë, por ndërsa iu afruam tempullit në Solt-Lejk-Siti të Jutës, nëna ime, plot besim dhe gëzim tha: “Do të jemi mirë; Zoti do të na mbrojë”. Ne u vulosëm si familje dhe motra ime e mori veten. Kjo ndodhi vetëm pas provës së besimit të prindërve të mi dhe ndjekjes së nxitjeve të Zotit.

Ky shembull i prindërve të mi ndikon ende sot te familja jonë. Shembulli i tyre na mësoi arsyen *pse* e kemi doktrinën e ungjillit dhe na ndihmoi të kuptojmë domethënien, qëllimin dhe bekimet që sjell ungjilli. Të kuptuarit e arsyes *pse* e kemi ungjillin e Jezu Krishtit mund të na ndihmojë edhe që të përballemi me sprovat tona me besim.

Përfundimisht, gjithçka që Perëndia na fton e na urdhëron të bëjmë është një shprehje e dashurisë së Tij për ne dhe e dëshirës së Tij për të na i dhënë bekimet e ruajtura për besnikët. Ne nuk mund ta marrim me mend se fëmijët tanë do të mësojnë ta duan ungjillin vetë; është përgjegjësia jonë t'ua mësojmë atyre. Teksa i ndihmojmë fëmijët tanë të mësojnë se si ta përdorin me urtësi lirinë e tyre të zgjedhjes,

shembulli ynë mund t'i frymëzojë ata që të bëjnë zgjedhje të drejta të tyre. Kur ata të jetojnë me drejtësi, kjo një ditë do t'i ndihmojë fëmijët e tyre që ta dinë të vërtetën e ungjillit vetë.

Të rinj dhe të reja, dëgjojeni profetin sot tek ju flet. Kërkoni t'i mësoni të vërtetat hyjnore dhe kërkoni ta kuptoni vetë ungjillin. Kohët e fundit, Presidenti Nelson na këshilloi: “Çfarë urtësie ju mungon? . . . Ndiqni shembullin e Profetit Jozef. Gjeni një vend të qetë. . . . Përluleni veten përpara Perëndisë. Hapjani zemrën Atij tuaj Qiellor. Drejtojuni Atij për përgjigje.”⁴ Ndërsa kërkoni udhërrëfim nga Ati juaj i dashur Qiellor, duke e dëgjuar këshillin e profetëve të gjallë dhe duke parë shembullin e prindërve të drejtë, edhe ju mund të bëheni një hallkë lidhëse e fortë besimi në familjen tuaj.

Prindër, fëmijët e të cilëve janë larguar, kthehuni prapa me dhembshuri.

Ndihmohuni ata t'i kuptojnë të vërtetat e ungjillit. Fillojeni tani, nuk është kurrë tepër vonë.

Shembulli ynë i të jetuarit me drejtësi mund të sjellë një ndryshim të madh. Presidenti Nelson ka thënë: “Si shenjtore të ditëve të mëvonshme, jemi mësuar ta mendojmë ‘kishën’ si diçka që ndodh në shtëpitë tona të mbledhjeve, e përkrahur nga ajo që ndodh në shtëpi. Kemi nevojë për një përshtatje të këtij modeli. Është koha për një *Kishë të përqendruar te shtëpia*, të përkrahur nga ajo që ndodh brenda ndërtesave tona të degës, lagjes dhe kunjtit.”⁵

Shkrimet e shenjta na mësojnë: “Mësoji fëmijës rrugën që duhet të ndjekë, dhe ai nuk do të largohet prej saj edhe kur të plakët”⁶.

Aty thuhet edhe: “Dhe tani, pasi predikimi i fjalës kishte një prirje të madhe ta çonte popullin të bënte atë që ishte e drejtë—po, kishte pasur një ndikim më të fuqishëm mbi mendjet e njerëzve sesa

shpata, ose çdo gjë tjetër që u kishte ngjarë atyre—prandaj Alma mendoi se ishte e nevojshme që ata të provonin virtytin e fjalës së Perëndisë”⁷.

Tregohet një histori për një grua që qe e mërzitur se djali i saj hante shumë karamеле. Pavarësisht se sa herë i kishte thënë atij të mos i hante, ai vazhdonte ta kënaqte nepsin e tij për ëmbëlsira. Tërësisht e acaruar, ajo vendosi ta çonte të birin të takohet me një dijetar që ai e respektonte.

Ajo iu afrua atij dhe tha: “Zotëri, djali im ha shumë karamеле. Të lutem, a do t'i thuash që të mos i hajë më?”

Ai dëgjoi me kujdes dhe i tha birit të saj: “Shko në shtëpi dhe kthehu pas dy javësh”.

E kapi për dore të birin dhe shkoi në shtëpi, e shatisur pse ai nuk i kishte kërkuar djalit që të mos hante aq shumë karamela.

Dy javë më vonë ata u kthyen. Djetari e pa drejt e në sy djalin dhe i tha: “Djalë, duhet të ndalosh së ngrëni kaq shumë karamela. Nuk të bëjnë mirë për shëndetin.”

Djali pohoi me kokë dhe premtoi se nuk do hante më karamela.

Nëna e djalit pyeti: “Pse nuk ia the këtë dy javë më parë?”

Djetari buzëqeshi. “Dy javë më parë, edhe unë vetë po haja shumë karamela.”

Ky burrë jetonte me një integritet të tillë moral, sa që e dinte që këshilla e tij do të jepte efekt vetëm nëse ai vetë do ta zbatonte këshillën që do t’i jepte tjetrit.

Ndikimi që kemi te fëmijët tanë është më i fuqishëm kur ata na shohin të ecim besnikërisht në shtegun e besëlidhjeve. Profeti Jakob i Librit të Mormonit është shembull i një drejtësie të tillë. Biri i tij, Enosi, shkroi për ndikimin e mësimave të të atit:

“Unë, Enosi, duke ditur se ati im ishte një burrë i drejtë – pasi ai më mësoi mua në gjuhën e tij dhe gjithashtu në kujdesin dhe këshillën e Zotit – dhe bekuar qoftë emri i Perëndisë tim për këtë . . .

. . . dhe fjalët që kisha dëgjuar shpesh atin tim të fliste në lidhje me jetën e përvetshme dhe me gëzimin e shenjtoreve, më hynë thellë në zemrën time.”⁸

Nënat e djemve luftëtarë e jetonin ungjillin dhe fëmijët e vet qenë plotësisht të bindur për të. Udhëheqësi i tyre raportoi:

“Nënat u kishin mësuar se, në qoftë se nuk do të dyshonin, Perëndia do t’i shpëtonte.

Dhe më përsëritën fjalët e nënave të tyre, duke thënë: Ne nuk dyshojmë që nënat tona e dinin atë.”⁹

Enosi dhe djemtë luftëtarë u forcuan nga besimi i prindërve të tyre, gjë që i ndihmoi ata t’i kalonin provat e tyre vetjake të besimit.

Ne jemi bekuar me ungjillin e rivedosur të Jezu Krishtit në kohën tonë, i cili na ngre shpirtërisht kur ndihemi të shkurajuar ose të trazuar. Ne sigurohemi që përpjekjet tona do të japin fryte në kohën e duhur të Zotit nëse shkojmë përpara gjatë provave të besimit tonë.

Gruaja ime dhe unë, me Presidencën e Zonës, kohët e fundit, e shoqëruam Plakun Dejvid A. Bednar në përkushtimin e Tempullit të Port-O-Prensit në Haiti. Djali ynë, Horheja i cili erdhi me ne tha për përvojën e tij: “E hatashme, Babi! Sapo Plaku Bednar e filloi lutjen përkushtuese, unë mund ta ndieja që dhoma u mbush me ngrohësi dhe dritë. Lutja ma shtoi shumë

kuptueshmërinë për qëllimin e një tempulli. Ai është vërtet shtëpia e Zotit.”

Në Librin e Mormonit, Nefi na mëson se, kur dëshirojmë ta dimë vullnetin e Perëndisë, Ai do të na forcojë. Ai shkroi: “Unë, Nefi, duke qenë shumë i ri . . . dhe gjithashtu duke pasur dëshira të mëdha për të ditur misteret e Perëndisë, prandaj i thirra Zotit dhe vini re, ai më vizitoi dhe ma zbuti zemrën, sa që unë besova të gjitha fjalët që ishin thënë nga ati im; prandaj unë nuk ngrita krye kundër tij, si vëllezërit e mi.”¹⁰

Vëllezër e motra, le t’i ndihmojmë fëmijët tanë dhe të gjithë ata që janë përreth nesh që ta ndjekin shtegun e besëlidhjeve të Perëndisë në mënyrë që Shpirti të mund t’u japë mësim dhe t’ua zbutë zemrën, që të dëshirojnë ta ndjekin Atë gjatë gjithë jetës.

Kur e marr në shqyrtim shembullin e prindërve të mi, e kuptoj se besimi ynë te Zoti Jezu Krisht do të na tregojë udhën në kthim për në shtëpinë tonë qiellore. Unë e di se mrekullitë vijnë pas provës së besimit tonë.

Jap dëshmi për Jezu Krishtin dhe sakrificën e Tij shlyese. E di se Ai është Shpëtimtari dhe Çliruesi ynë. Ai dhe Ati ynë Qjellor erdhën atë mëngjes, në pranverën e vitit 1820, tek i riu Jozef Smith, profeti i Rivendosjes. Presidenti Rasëll M. Nelson është profeti i kohës sonë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Jeffrey R. Holland, “An High Priest of Good Things to Come”, *Liahona*, janar 2000 f. 45.
2. Ethëri 12:6.
3. Rasëll M. Nelson, “Teksa Ecim Përpara së Bashku”, *Liahona*, prill 2018, f. 7.
4. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 95.
5. Rasëll M. Nelson, “Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 7.
6. Fjalët e Urta 22:6.
7. Alma 31:5.
8. Enosi 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1 Nefi 2:16.

NGA PLAKU RONALD A. RASBAND,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Mbajtja e Premtimeve dhe Besëlidhjeve Tona

Ju ftoj të merrni në shqyrtim premtimet dhe besëlidhjet që bëni me Zotin dhe të tjerët, me integritet të madh moral, duke e ditur që keni dhënë besën.

Vëllezër e motra të dashura, teksa e mbylлим këtë sesion, i mbajtshim në zemrën tonë dëshmitë e dhëna sot për të vërtetat e ungjillit të Jezu Krishtit. Ne jemi të bekuar që e kalojmë këtë kohë të shenjtë së bashku për ta forcuar premtimin tonë ndaj Zotit Jezu Krisht, se ne jemi shërbëtorët e Tij dhe Ai është Shpëtimtari ynë.

Rëndësia e bërjes dhe mbajtjes së premtimeve e besëlidhjeve rëndon së tepërmi në mendjen time. Sa e rëndësishme është për ju që ta mbani fjalën tuaj? Që tjerët të kenë besim te ju? Ta bëni atë që thoni se do ta bëni? Të përpiqeni fort për t'i nderuar besëlidhjet tuaja të shenjta? Të keni integritet moral? Duke jetuar të vërtetë ndaj premtimeve që i kemi bërë Zotit dhe të tjerëve, ne ecim në shtegun e besëlidhjeve për tek Ati ynë në Qiejll dhe e ndiejmë dashurinë e Tij në jetën tonë.

Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti, është Shembulli ynë i madh kur bëhet fjalë për bërjen dhe mbajtjen e premtimeve dhe të besëlidhjeve. Ai erdhi në tokë duke premtuar se do të bënte vullnetin

e Atit. Ai i dha mësim parimet e ungjillit me fjalë e me vepra. Ai shleu për mëkatet tona që ne të mund të jetojmë sërish. Ai e ka mbajtur çdo premtim të Tij.

A mund të thuhet e njëjta gjë për secilin prej nesh? Cilat janë rreziqet nëse mashtrojmë pak, i jepemi tundimit ose nuk i mbajmë plotësisht zotimet tona? Po sikur të largohemi nga besëlidhjet tona? A do të vijnë të tjerët te Krishti për shkak të shembullit tonë? A jeni të besës? Mbajtja e premtimeve nuk është një zakon; është një karakteristikë e të qenit dishepull i Jezu Krishtit.

Gjithmonë i vetëdijshëm për brishtësinë tonë në jetën tokësore, Zoti premtoi: “Merrni zemër dhe mos u frikësoni, sepse unë, Zoti, jam me ju dhe do t’ju qëndroj përkrah”.¹ E kam ndier praninë e Tij kur kisha nevojë për siguri, ngushëllim, ose ide apo forcë më të madhe shpirtërore, dhe jam përlur thellësisht e jam mirënjohës për shoqërimin e Tij hyjnor.

Zoti ka thënë: “Çdo shpirt, i cili i braktis mëkatet e tij dhe vjen tek unë,

dhe lutet në emrin tim, dhe i bindet zërit tim, dhe i mban urdhërimet e mia, do ta shohë fytyrën time dhe do të dijë se unë jam.”² Ky është ndoshta premtimi i Tij më i madh.

E mësova rëndësinë e mbajtjes së fjalës në rininë time. Një shembull i kësaj është kur u ngrita në këmbë për të thënë përmendsh betimin e skautistit. Bashkëpunimi ynë me organizatën Skautistët e Amerikës, që përmbyllet tani, do të jetë gjithmonë një trashëgimi e rëndësishme për mua dhe këtë Kishë. Organizatës së skautistëve, shumë burrave dhe grave që kanë shërbyer me zell si udhëheqës skautistë, nënave – merita e vërtetë u shkon atyre – dhe të rinjve që kanë marrë pjesë në skautizëm, ne u themi, “Faleminderit”.

Pikërisht në këtë sesion, profeti ynë i dashur, Presidenti Rasëll M. Nelson dhe Plaku Kuentin L. Kuk kanë njoftuar përshtatje që do ta përqendrojnë sërish vëmendjen tonë te rinia dhe do t’i përputhin organizatat tona me të vërtetën e zbuluar. Përveç kësaj, vetëm të dielën e kaluar, Presidenti Nelson dhe Presidenti M. Rasëll Ballard

Një besëlidhje është një premtim i dyanshëm i bërë midis nesh dhe Zotit. Si anëtarë të Kishës, ne besëlidhim në pagëzim për të marrë mbi vete emrin e Jezu Krishtit, për të jetuar ashtu si jetoi Ai. Ashtu si ata që u pagëzuan në ujërat e Mormonit, ne besëlidhim të bëhemi populli i Tij, “të mbaj[më] barrat e njëri-tjetrit, që ato të mund të jenë të lehta . . . të vajtoj[më] me ata që vajtojnë . . . të ngushëllo[jmë] ata që kanë nevojë të ngushëllohen dhe të qëndro[jmë] si dëshmitarë të Perëndisë në të gjitha kohërat dhe në të gjitha gjërat dhe në të gjitha vendet”⁴. Dhënia e shërbesës ndaj njëri-tjetrit në Kishë pasqyron zotimin tonë për t’i nderuar ato premtime.

Kur e marrim sakramentin, ne e përtërijmë atë besëlidhje për të marrë mbi vete emrin e Tij dhe bëjmë premtime të tjera për t’u përmirësuar. Mendimet dhe veprimet tona të përditshme, të mëdha e të vogla, pasqyrojnë zotimin tonë ndaj Tij. Në kthim, premtimi i Tij i shenjtë është: “Në qoftë se ju më kujtoni gjithnjë, ju do të keni Shpirtin tim që të jetë me ju”⁵.

Pyetja ime sot është, a i mbajmë premtimet dhe besëlidhjet tona apo ndonjëherë ato janë zotime me gjysmë zemre, të bëra rastësisht dhe prandaj thyhen me lehtësi? Kur i themi dikujt “Do të lutem për ty”, a lutemi? Kur zotohemi “Unë do të të gjendem pranë për të ndihmuar”, a do të jemi? Kur premtojmë ta paguajmë një borxh, a e paguajmë? Kur i ngremë duart tona për ta mbështetur një bashkëanëtar në një thirrje të re, që do të thotë të japim përkrahje, a e bëjmë?

Një mbërmje kur isha i ri, nëna ime u ul me mua te këmbët e shtratit të saj dhe foli me zell për rëndësinë e të jetuarit të Fjalës së Urtësisë. “E di nga përvojat e të tjerëve, disa vite më parë”, tha ajo, “humbjen e anës shpirtërore dhe të

shpjeguan programin e ri për Fëmijët dhe Rininë e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme për të gjithë Kishën. Kjo është një nismë mbarëbotërore e përqendruar te Zoti dhe Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti. Presidenca e Parë dhe Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve janë të bashkuar në këtë drejtim të ri, dhe unë personalisht jap dëshminë time që Zoti na ka udhërrëfyer në çdo hap të udhës. Unë jam i entuziazmuar që fëmijët dhe rinia e Kishës do ta përjetojnë këtë përqendrim të integruar tek ata si në shtëpi dhe në kishë – nëpërmjet të mësuarit të ungjillit, shërbimit e veprimtarive dhe zhvillimit vetjak.

Tema e rinisë për këtë vit të ardhshëm, 2020, flet për premtimin klasik

të Nefit për të “shk[uar] dhe [për të] bë[rë]”. Ai shkroi: “Dhe ndodhi që unë, Nefi, i thashë atit tim: Unë do të shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar, pasi e di se Zoti nuk u jep urdhërime fëmijëve të njerëzve pa përgatitur një udhë për ta, që ata të mund të plotësojnë gjënë, që ai i urdhëron.”³ Megjithëse u shqiptua shumë kohë më parë, ne në Kishë e mbajmë atë premtim [edhe] sot.

Të “shkoj[më] dhe . . . të bëj[më]” do të thotë të ngrihemi mbi mënyrat e botës, të marrim e të veprojmë sipas zbulesës vetjake, të jetojmë drejtësisht me shpresë e besim në të ardhmen, të bëjmë e të mbajmë besëlidhjet për ta ndjekur Jezu Krishtin, dhe si rrjedhim, ta rritim dashurinë tonë për Të, Shpëtimtarin e botës.

ndjeshmërisë që vjen nga mosndjekja e Fjalës së Urtësisë”. Ajo më pa drejt e në sy dhe unë i ndjeva fjalët e saj të depërtorin në zemër: “Më premtro, Roni, sot [ajo më thërriste Roni], se do ta jetosh gjithmonë Fjalën e Urtësisë”. Unë solemnisht ia bëra atë premtim asaj dhe e kam mbajtur gjatë gjithë këtyre viteve.

Ai zotim më hyri në punë në rininë time dhe në vitet e mëvonshme kur isha në rrethe biznesi ku pijet vërshonin si lumë. Mora një vendim të rëndësishëm paraprakisht për t’i ndjekur ligjet e Perëndisë dhe kurrë nuk m’u desh ta rishikoja atë. Zoti ka thënë: “Unë, Zoti, lidhem kur ju bëni çfarë ju them; por kur nuk e bëni çfarë ju them, ju nuk keni premtim.”⁶ Çfarë po u thotë Ai atyre që qëndrojnë sipas Fjalës së Urtësisë? Se ne do të kemi premtimin e shëndetit, të forcës, të urtësisë, të njohurisë dhe engjëjve për të na mbrojtur.⁷

Disa vjet më parë, unë dhe Motra Rasband ishim në Tempullin e Solt-Lejkut për vulosjen e njëres prej bijave

tona. Ndërsa qëndruam jashtë tempullit me një nga bijat tona më të vogla, ende jo në moshë për të marrë pjesë në ceremoni, ne folëm për rëndësinë e të qenit të vulosur në tempullin e shenjtë të Perëndisë. Ashtu si nëna ime më kishte mësuar vite më parë, ne i thamë bijës sonë: “Ne duam që të jesh e vulosur me siguri në tempull dhe duam të na premtosh se kur ta gjesh shokun tënd të përjetshëm, ti do të caktosh një datë me të që të vuloseni në tempull”. Ajo na dha fjalën.

Ajo tha se që nga ai çast biseda jonë dhe premtimi i saj e mbrojtën atë dhe i kujtuan asaj “çfarë ishte më e rëndësishme”. Ajo më vonë bëri besëlidhje të shenjta ndërsa u vulos me bashkëshortin e saj në tempull.

Presidenti Nelson ka dhënë mësim: “Ne e rritim. . . fuqinë e Shpëtimtarit në jetën tonë kur bëjmë besëlidhje të shenjta dhe i mbajmë ato besëlidhje me saktësi. Besëlidhjet tona na lidhin me Të dhe na japin fuqi të përëndishme”⁸.

Kur i mbajmë premtimet ndaj njëri-tjetrit, ka më shumë të ngjarë t’i mbajmë premtimet ndaj Zotit. Mbajini mend fjalët e Zotit: “Sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua”⁹.

Reflektoni me mua mbi disa shembuj premtimesh në shkrimet e shenjta. Amoni dhe bijtë e Mosias në Librin e Mormonit u zotuan që “t[ë] predikonin fjalën e Perëndisë”¹⁰. Kur Amoni u kap nga forcat lamanite, ai u çua para mbretit lamanit, Lamoni. Ai iu zotua mbretit: “Unë do të jem shërbëtori yt.”¹¹ Kur keqbërësit erdhën për të vjedhur

e ungjillit të rivendosur të Jezu Krishtit.”¹⁷

Si një Apostull i Zotit Jezu Krisht, unë e përmbyll me një ftesë dhe premtim. Së pari, ftesa: Ju ftoj të merrni në shqyrtim premtimet dhe besëlidhjet që bëni me Zotin dhe të tjerët, me integritet të madh moral, duke e ditur që keni dhënë besën. Së dyti, unë ju premtoj, se ndërsa e bëni këtë, Zoti do t’i vërtetojë fjalët tuaja dhe do t’i miratojë veprat tuaja ndërsa përpiqeni fort me një zell të palëkundur për të ndërtuar jetën tuaj, familjet tuaja dhe Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Ai do të jetë me ju, vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, dhe ju me siguri, mund të shpresoni që të “m[erreni] në qiell, që si rrjedhim të jeto[ni] me Perëndinë në një gjendje lumturie të pafund . . . pasi Zoti Perëndi i ka folur”¹⁸.

Për këtë dëshmoj dhe premtoj në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 68:6.
2. Doktrina e Besëlidhje 93:1.
3. 1 Nefi 3:7.
4. Mosia 18:8–9.
5. 3 Nefi 18:7.
6. Doktrina e Besëlidhje 82:10.
7. Shih Doktrina e Besëlidhje 89:18–21.
8. Rasëll M. Nelson, “Marrja e Fuqisë së Jezu Krishtit në Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2017, f. 41.
9. Mateu 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Ruthit 1:16.
13. Lluca 10:35.
14. 1 Nefi 4:37.
15. Doktrina e Besëlidhje 2:2; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 27:9; 128:17; Joseph Smith – Historia 1:39.
16. John A. Widtsoe, “The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, tetor 1934, f. 189.
17. Rasëll M. Nelson, “Shpresa e Izraelit” (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org, f. 8.
18. Mosia 2:41.

delet e mbretit, Amoni u preu krahët. Kaq i befusuar ishte mbreti, sa ai e dëgjoi mesazhin e Amonit për ungjillin dhe u kthye në besim.

Ruthi, në Dhiatën e Vjetër, i premtoi vjehrrës së saj, “Kudo që të shkosh ti, do të shkoj edhe unë”¹². Ajo jetoi e vërtetë ndaj fjalës së dhënë. Samaritani i mirë, në një shëmbëlltyrë në Dhiatën e Re, i premtoi hanxhiut se nëse do të kujdesej për udhëtarin e plagosur, “ç’të shpenzosh me shumë, do të të jap kur të kthehem”¹³. Zorami, në Librin e Mormonit, premtoi të shkonte në vendin e shkretët me Nefin dhe vëllezërit e tij. Nefi tregoi: “Kur Zorami na u betua, frika jonë për të pushoi.”¹⁴

Po për premtimin e lashtë që iu “bë etërve” siç përshkruhet në shkrimet

e shenjta se “zemrat e fëmijëve do të kthehen tek etërit e tyre”¹⁵ Në jetën paratokësore kur e zgjodhëm planin e Perëndisë, ne bëmë një premtim për të ndihmuar në mbledhjen e Izraelit në të dyja anët e velit. “Ne hymë në një ortakëri me Zotin”, shpjegoi Plaku Xhon A. Uidso vite më parë. “Funksionimi i planit u bë atëherë jo thjesht puna e Atit dhe puna e Shpëtimtarit, por edhe puna jonë.”¹⁶

“Mbledhja është gjëja më e rëndësishme që po ndodh në tokë sot”, ka thënë Presidenti Nelson ndërsa ka udhëtuar nëpër botë. “Kur flasim për mbledhje, po themi thjesht këtë të vërtetë themelore: çdonjëri nga fëmijët e Atit tonë Qiejlor, në të dyja anët e velit e meriton ta dëgjojë mesazhin

NGA REINA I. ABURTO,
*Këshilltare e Dytë në Presidencën e
Përgjithshme të Shoqatës së Ndhmës*

N'Qoft Shi a Diell, Zot, me Mua Rri!

*Unë dëshmoj se “n'qoft shi a diell” Zoti do të
rrijë me ne, që “pikëllim[et] [tona të mund] të
përfshihe[n] vetëm në gëzimin për Krishtin”.*

Një nga himnet tona të dashura shpreh lutjen: “N'qoft Shi a Diell, Zot, me Mua Rri!”¹ Një herë isha në avion ndërsa po afrohej një stuhi e madhe. Duke vështuar nga dritarja, mund të shihja një shtresë të dendur resh poshtë nesh. Rrezet e diellit që po perëndonin pasqyroheshin te retë, duke shkaktuar që ato të shndrinin me një dritë të fortë. Shpejt, avioni u ul përmes reve të dendura dhe befaz u mbërthyem nga një errësirë e thellë që na e mbuloi krejtësisht dritën e fortë që kishim dëshmuar pak çaste më parë.²

Edhe në jetën tonë mund të formohen re të zeza, të cilat mund të na e mbulojnë dritën e Perëndisë e madje të na bëjë të mendojmë se ajo dritë nuk ekziston më për ne. Disa nga ato re vijnë nga depresioni, ankthi dhe forma të tjera pikëllimi mendor dhe emocional. Ato mund ta shtrembërojnë mënyrën se si ne e perceptojmë veten, të tjerët dhe madje Perëndinë. Ato prekin gratë dhe burrat e të gjitha moshave anekënd botës.

Po aq dëmtuese është edhe reja e pamëshirshme e skepticizmit që mund të prekë të tjerë që nuk i kanë përjetuar

këto sfida. Si çdo pjesë e trupit, truri u nënshtrohet sëmundjeve, traumave dhe mungesës së ekuilibrit kimik. Kur mendja jonë vuan, gjëja e duhur është që të kërkojmë ndihmë nga Perëndia, nga ata përreth nesh e nga mjekët dhe profesionistët e shëndetit mendor.

“Të gjitha qeniet njerëzore – meshkuj dhe femra – janë krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Secili është një bir ose bijë shpirtërore e dashur e prindërve qiellorë dhe . . . secili ka një natyrë dhe destinacion hyjnor.”³ Ashtu si Prindërit

tanë Qiellor dhe Shpëtimtari ynë, ne kemi një trup fizik⁴ dhe përjetojmë emocione.⁵

Motrat e mia të dashura, është normale që të ndihemi të trishtuara ose të shqetësuara njëherë në kaq kohë. Trishtimi dhe ankthi janë emocione njerëzore të natyrshme.⁶ Sidoqoftë, nëse jemi vazhdimisht të trishtuara dhe nëse dhembja jonë e bllokoi aftësinë për ta ndier dashurinë e Atit tonë Qiellor dhe Birit të Tij dhe ndikimin e Frymës së Shenjtë, atëherë ne mund të jemi duke vuajtur nga depresioni, ankthi ose një gjendje tjetër emocionale.

Ime bijë njëherë shkroi: “Kisha një periudhë . . . [kur] isha tej mase e trishtuar gjatë gjithë kohës. Mendoja gjithmonë që trishtimi ishte si diçka e turpshme dhe kjo ishte një shenjë dobësie. Kështu që e mbajta trishtimin për vete. . . . Ndihesha krejtësisht e pavlerë.”⁷

Një mikeshë e përshkroi në këtë mënyrë: “Që në fëmijërinë time të hershme, jam përballur me një betejë të vazhdueshme ndjenjash si humbja e shpresës, errësira, vetmia e frika dhe ndjenjën se jam e rrënuar dhe e dobët mendorisht.” Bëra gjithçka për ta fshehur dhembjen time dhe të mos bija asnjëherë në sy, por të [dukesh] si e gjallëruar dhe e fortë.”⁸

Miq të mi të dashur, mund t'i ndodhë gjithkujt nga ne – veçanërisht kur, si besimtarë në planin e lumturisë, ne i vëmë vetes barrë të panevojshme duke menduar se kemi nevojë të jemi të përkryer tani. Të tilla mendime mund të jenë sflitëse. Arritja e përsosurisë është një proces që do të ndodhë gjatë jetës sonë në vdekshmëri dhe më tej – dhe vetëm nëpërmjet hirit të Jezu Krishtit.⁹

Në të kundërt, kur ne flasim hapur rreth sfidave tona emocionale, duke e pranuar se nuk jemi të përsosur, ne i

lejojmë të tjerët të na i tregojnë vështirësitë e tyre. Së bashku ne kuptojmë se ka shpresë dhe nuk kemi përse të vuajmë të vetëm.¹⁰

Si dishepuj të Jezu Krishtit, ne kemi bërë një besëlidhje me Perëndinë se ne “je[m]i të gatshëm të mba[jmë] barrat e njëri-tjetrit” dhe “të vajto[jmë] me ata që vajtojnë.”¹¹ Kjo mund të përfshijë të qenit në dijeni për sëmundjet emocionale, gjetjen e burimeve që mund të na ndihmojnë t’i trajtojmë këto vështirësi dhe si përfundim, sjelljen e vetes dhe të tjerëve të Krishti, i cili është Mësuesi Shërues.¹² Ndonëse nuk e dimë se si ta gjejmë veten tek ajo që të tjerët po kalojnë, pohimi se dhembja e tyre është e vërtetë mund të jetë një hap i parë i rëndësishëm për të gjetur kuptim dhe shërim.¹³

Në disa raste, shkak i depresionit ose i ankthit mund të identifikohet, ndërkohë që herë të tjera mund të jetë i vështirë të dallohet.¹⁴ Truri ynë mund të vuajë për shkak të stresit¹⁵ ose nga lodhja drobitëse,¹⁶ e cila ndonjëherë mund të përmirësohet nëpërmjet rregullimeve të regjimit ushqimor, gjumit dhe stërvitjes. Në të tjera raste, mund

të jenë të nevojshme edhe terapia ose mjekimi nën drejtimin e profesionistëve të trajnuar.

Sëmundjet mendore ose emocionale të patrajuara mund të çojnë në izolim gjithnjë e më të madh, keqkuptime, marrëdhënie të prishura, dëmtim të vetes dhe madje vetëvrasje. Këtë e kam përjetuar personalisht, kur vetë im atë vdiq nga kryerja e vetëvrasjes shumë vjet më parë. Vdekja e tij ishte tronditëse dhe ia copëtoi zemrën familjes sime dhe mua. Më janë dashur vite që ta përballoja hidhërimin tim, dhe vetëm kohët e fundit kam kuptuar se të folurit rreth vetëvrasjes në mënyrë të përshtatshme, në fakt, ndihmon për ta parandaluar atë, në vend që ta nxitë.¹⁷ Tani kam diskutuar hapur në lidhje me vdekjen e tim ati me fëmijët e mi dhe e kam dëshmuar shërimin që mund të japë Shpëtimtari në të dyja anët e velit.¹⁸

Me keqardhje, shumë njerëz që vuajnë nga depresioni i thellë e largojnë veten nga bashkëshenjtoret e tyre, sepse ndihen sikur nuk i përshtaten një lloj modeli imagjinar. Ne mund t’i ndihmojmë ata që ta dinë dhe ta ndiejnë se vërtetë e kanë vendin me ne. Është e rëndësishme që të dallojmë se depresioni nuk është rezultati i dobësisë, as nuk është zakonisht rezultat i mëkatit.¹⁹ Ai “rritet kur mbahet i fshehur përbrenda, por zvogëlohet nga ndjeshmëria.”²⁰ Së bashku, ne mund të depërtojmë përmes reve të izolimit dhe stigmatizimit, në mënyrë që barra e turpit të hiqet dhe mrekullitë e shërimit të mund të ndodhin.

Gjatë shërbesës së Tij në vdekshmëri, Jezu Krishti i shëroi të sëmurët dhe të pikëlluarit, por çdo njeri duhej të ushtronte besim tek Ai dhe të vepronte me qëllim që të merrte shërimin e Tij. Disa ecën me kilometra të tëra, të tjerë e shtrinë dorën e tyre që ta preknin

rrobën e Tij dhe të tjerë duhej të mbarëshin për t’u çuar tek Ai me qëllim që të shëroheshin.²¹ Kur vjen puna te shërimi, a nuk kemi të gjithë nevojë për Të me kaq ngulm? “A nuk jemi ne të gjithë lypës?”²²

Le ta ndjekim shtegun e Shpëtimtarit dhe ta rritim dhembshurinë tonë, ta zvogëlojmë prirjen për të gjykuar dhe të ndalojmë së qeni inspektorë të shpirtshmërisë së të tjerëve. Të dëgjuarit me dashuri është një nga dhuratat më të mëdha që mund të japim dhe mund të jemi në gjendje t’i ndihmojmë që t’i mbartim ose t’i ngremë retë e dendura që ua marrin frymën njerëzve tanë të dashur dhe miqve²³, që, nëpërmjet dashurisë sonë, ata të mund ta ndiejnë sërish Frymën e Shenjtë dhe ta kuptojnë dritën që buron nga Jezu Krishti.

Nëse vazhdimisht jeni të rrethuar nga një “mjegull errësire”,²⁴ drejtojueni Atit Qjellor. Asgjë nga ajo që keni përjetuar nuk mund ta ndryshojë të vërtetën e përjetshme, se ju jeni fëmija i Tij dhe se Ai ju do.²⁵ Mos harroni se Krishti është Shpëtimtari e Shëlbuesi juaj dhe se Perëndia është Ati juaj. Ata na kuptojnë. Përfytyrojueni Ata pranë jush, duke ju dëgjuar e duke ju dhënë përkrahje.²⁶ “[Ata] do t’ju ngushëllojnë në pikëllimet tuaja.”²⁷ Bëni gjithçka të mundeni dhe mirëbesoni te hiri shlyes i Zotit!

Shqetësimet tuaja nuk ju përcaktojnë, por mund t’ju rafinojnë.²⁸ Për shkak të një “gjemb[i] në mish”²⁹, ju mund të keni aftësinë që të ndieni më shumë dhembshuri kundrejt të tjerëve. Sipas udhërrëfimit nga Fryma e Shenjtë, tregojeni historinë tuaj me qëllim që të “ndihmo[ni] të dobët, ngri[ni] duart që varen poshtë dhe forco[ni] gjunjët e këputur”.³⁰

Për të gjithë ata nga ne, që për momentin kanë vështirësi ose po

e përkrahin dikë që ka vështirësi, qofshim të gatshëm t'i zbatojmë urdhërimet e Perëndisë në mënyrë që të kemi gjithmonë Shpirtin e Tij me ne!³¹ Le të bëjmë "gjëra... të vogla dhe të thjeshta"³² që do të na japin fuqi shpirtërore. Siç tha Presidentit Rasëll M. Nelson: "Asgjë nuk i hap qiejt ashtu si ndërthurja e pastërtisë më të madhe, bindjes së përpiktë, kërkimit të zellshëm, ushqimit me bollëk me fjalët e Krishtit në Librin e Mormonit dhe kohës së vazhdueshme, të zotuar për punën në tempull dhe punën e historisë familjare".³³

Le të kujtojmë të gjithë se Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti, "[ka marrë] përsipër dobësitë [tona], që zemra e tij të mund të mbushet me mëshirë, sipas mishit, që ai të mund të dijë... sesi të [na] ndihmojë sipas dobësive [tona]".³⁴ Ai erdhi "të lidh[ë] plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, ... për të ngushëlluar tërë ata që pikëllohen; ... për t'u dhënë atyre një diademë në vend të hirit, vajin e gëzimit në vend të zisë, mantelin e lavdërimit në vend të një fryme të ligështuar".³⁵

Unë ju dëshmoj se "n'qoft shi a diell" Zoti do të rrijë me ne, "pikëllim[et] [tona mund] të përfshihe[n] vetëm në gëzimin për Krishtin",³⁶ dhe "ne shpëtohem nëpërmjet hirit, pas gjithçkaje që ne mund të bëjmë".³⁷ Unë dëshmoj se Jezu Krishti do të kthehet në tokë "me shërimin në krahët e tij".³⁸ Në fund, Ai "do të thajë çdo lot nga sytë [tanë]; dhe [brenja] nuk do të jetë më".³⁹ Për të gjithë ata që do të "[vijne] te Krishti dhe [të] përsos[en] në të"⁴⁰, "dielli... nuk do të perëndojë më... sepse Zoti do të jetë drita jo[në] e përjetshme dhe ditët [tona] të zisë do të marrin fund".⁴¹ Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. "Me Mua Rri!" *Himne*, nr. 94.
2. Kur ishim mbi re, nuk mund ta përfytyronim errësirën që ndodhej vetëm pak metra poshtë nesh, dhe kur u mbërthyem nga errësira poshtë, ishte e vështirë ta përfytyroje rrezatimin e diellit që shndriste vetëm pak metra sipër nesh.
3. "Familja: Një Proklamata drejtuar Botës", *Liahona*, maj 2017, f. 145.
4. "Fryma e trupi janë shpirti i njeriut." (Doktrina e Besëlidhje 88:15). "Trupi është tempulli i shpirtit tuaj. Dhe, mënyra si e përdorni trupin tuaj, ndikon shpirtin tuaj." (Rasëll M. Nelson, "Vendime Përjetësie", *Liahona*, nëntor 2013, f. 107).
5. Shih, për shembull, Isaia 65:19; Lluca 7:13; 3 Nefi 17:6-7; Moisiu 7:28. Nëse mësojmë t'i përcaktojmë dhe vlerësojmë emocionet tona, kjo mund të na ndihmojë që t'i përdorim ato në mënyra dobiprurëse për t'u bërë më shumë si Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti.
6. Shih "Sadness and Depression", kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Blogu [faqja personale e internetit] i Hermana Elena Aburtos, hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08. Ajo shkroi gjithashtu: "Ajo sprovë më dha mundësinë ta ushtroj me të vërtetë besimin tim në planin e shpëtimit. Pasi e dija se Ati im Qjellor më desh, dhe se Ai kishte një plan posaçërisht për mua dhe se Krishti e kuptoi saktësisht se çfarë po kaloja." "Perëndia nuk ju bën me turp kur ju mungon një zotësi. Ai është i lumtur kur ju ndihmon të përmirësoheni dhe pendoheni. Ai nuk pret nga ju që të rregulloni gjithçka

- menjëherë. Ju nuk keni përse ta bëni këtë të vetëm" (iwillhealthee.blogspot.com/2018/09).
8. Letërkëmbim vetjak. Ajo shkroi gjithashtu: "Balsami shërues i Shlyerjes së Shpëtimtarit tim ka qenë burimi më i vazhdueshëm i paqes dhe strehë gjatë gjithë udhëtimit tim. Kur ndihem e vetmuar gjatë shqetësimeve të mia, më kujtohet se Ai e ka kaluar tashmë saktësisht atë që po kaloj vetë... Ka qark shumë shpresë të dijenia se trupi im i ardhshëm, i përsosur e i ringjallur nuk do të preket nga ky [pikëllim] shpirtëror."
 9. Shih Russell M. Nelson, "Perfection Pending", *Ensign*, nëntor 1995, f. 86-88; Jeffrey R. Holland, "Be Ye Therefore Perfect—Eventually", *Liahona*, nëntor 2017, f. 40-42; J. Devn Kornish, "A Jam Mjafatueshëm i Mirë? A do t'ia Dal?" *Liahona*, nëntor 2016, f. 32-34; Cecil O. Samuelson, "What Does It Mean to Be Perfect?" *New Era*, janar 2006, f. 10-13.
 10. Është e rëndësishme që të flasim rreth këtyre çështjeve me fëmijët, familjet dhe miqtë tanë në shtëpitë, lagjet dhe komunitetet tona.
 11. Mosia 18:8-9.
 12. Shih Rasëll M. Nelson, "Jezu Krishti – Mësuesi Shërues", *Liahona*, nëntor 2005, f. 85-88, [Konferenca e Përgjithshme, tetor 2005]; Karol M. Stevens, "Mësuesi Shërues", *Liahona*, nëntor 2016, f. 9-12.
 13. Njohuria se si t'i dallojmë shenjat dhe simptomat te vetja dhe të tjerët mund të jetë e dobishme. Ne gjithashtu mund të mësojmë se si t'i zbulojmë modele të pasakta ose të pashëndetshme të të menduarit dhe se si t'i zëvendësojmë ato me më shumë mendime të kthjellëta dhe të shëndetshme.
 14. Depresioni mund të vijë edhe si rezultat i ndryshimeve pozitive në jetë – e tillë si lindja e një fëmije ose një punë e re dhe mund të ndodhë kur gjërat shkojnë mirë në jetën e një njeriu.
 15. Shih "Understanding Stress", *Adjusting to Missionary Life* (2013), f. 5-10.
 16. Shih Xhefri R. Holland, "Si një Vazo e Thyer", *Liahona*, nëntor 2013, f. 40.
 17. Shih Dale G. Renlund, (material filmik) "Understanding Suicide", ChurchofJesusChrist.org; (material filmik) "Talking about Suicide", ChurchofJesusChrist.org; Kenishi Shimokava, "Të Kuptuarit e Vetëvrasjes: Shenjat Paralajmëruese dhe Parandalimi", *Liahona*, tetor 2016, f. 19-23.
 18. "Fillimi i shërimit kërkon besim prej fëmije në faktin e pandryshueshëm që Ati në Qjell ju do dhe ka siguruar një rrugë shërimi. Biri i Tij i Dashur, Jezu Krishti, dha jetën e Tij për të siguruar atë shërim. Por nuk ka ndonjë zgjidhje magjike, as balsam të

NGA LIZA L. HARKNES,
Këshilltare e Parë në Presidencën e Përgjithshme të Fillores

Nderimi i Emrit të Tij

Me identitet dhe përkatësi në besëlidhje, ne thirrëmi me emrin e Jezu Krishtit.

thjeshtë që të japë shërimin, dhe nuk ka as ndonjë shteg të lehtë për tek shërimi i plotë. Kura kërkon besim të thellë tek Jezu Krishti dhe tek aftësia e Tij e pafundme për të shëruar” (“Të Shërojmë Pasojat Shkatërruese të Abuzimit”, *Liahona*, maj 2008, f. 42). Kur ka një problem, ne priremi që ta ndreqim atë. Megjithatë, nuk kemi përse të bëhemi [vetëm ne] ndreqës të vetes ose të të tjerëve. Nuk kemi përse ta bëjmë gjithçka vetë. Në më shumë se një rast në jetën time, u kam kërkuar terapistëve që të më ndihmojnë të përballem me kohë të vështira.

19. Shih Gjoni 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson *Silent Souls Weeping* (2018), f. 197.
21. Shih Mateu 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Marku 1:40–42; 2:3–5; 3 Nefi 17:6–7.
22. Mosia 4:19; shih edhe Xhefri R. Holland, “A Nuk Jemi Ne të Gjithë Lypës?” *Liahona*, nëntor 2014, f. 40–42.
23. Shih Romakëve 2:19; 13:12; shih edhe Jeffrey R. Holland, “Come unto Me” (takim shpirtëror në Universitetin “Brigam Jang”, 2 mars 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Nefi 8:23; shih edhe 1 Nefi 12:4, 17; 3 Nefi 8:22.
25. Shih Psalmeve 82:6; Romakëve 8:16–18; Doktrina e Besëlidhje 24:1; 76:24; Moisiu 1:1–39.
26. Shih *Adjusting to Missionary Life*, 20; shih edhe Mikea 7:8; Mateu 4:16; Lluca 1:78–79; Gjoni 8:12.
27. Jakobi [LiM] 3:1; shih edhe Efesianëve 5:8; Kolosianëve 1:10–14; Mosia 24:13–14; Alma 38:5. Lexojeni bekimin tuaj patriarkal ose kërkonin një bekim priftërie në mënyrë që ta dëgjoni dhe ta kujtoni se sa shumë ju do dhe dëshiron t’ju bekojë Ati Qjellor.
28. Shih 2 Korintasve 4:16–18; Doktrina e Besëlidhje 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Korintasve 12:7.
30. Doktrina e Besëlidhje 81:5; shih edhe Isaia 35:3.
31. Shih Moroni 4:3; Doktrina e Besëlidhje 20:77.
32. Alma 37:6.
33. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 95.
34. Alma 7:12; shih edhe Isaia 53:4; 2 Nefi 9:21; Mosia 14:4.
35. Isaia 61:1–3; shih edhe Lluca 4:18.
36. Alma 31:38; shih edhe Alma 32:43; 33:23.
37. 2 Nefi 25:23.
38. Malakia 4:2; 3 Nefi 25:2.
39. Zbulesa 21:4.
40. Moroni 10:32.
41. Isaia 60:20.

Ndërkohë që prindërit presin të emocionuar lindjen e një fëmije, ata kanë përgjegjësinë e zgjedhjes së një emri për foshnjën e tyre të porsalindur. Ndoshta kur keni lindur ju, keni marrë një emër që është trashëguar në familjen tuaj për breza me radhë. Ose ndoshta, emri që ju kanë vënë, ishte i famshëm në vitin ose zonën në të cilën u lindët.

Profeti Helaman dhe bashkëshortja e tij iu vunë emra me kuptim foshnjave të tyre djem, Nefit dhe Lehit. Helamani më vonë u tha bijve të tij:

“Unë ju dhashë emrat e prindërve tanë të parë . . . që kur ju të kujtoni

emrat tuaj, të mund të kujtoni ata; dhe kur t’i kujtoni ata, ju mund të kujtoni veprat e tyre . . . siç është thënë dhe gjithashtu shkruar, që ato qenë të mira.”

“Prandaj, bijtë e mi, unë do të doja që ju të bëni atë që është e mirë.”¹

Emrat e Nefit dhe Lehit i ndihmuan ata t’i kujtonin veprat e mira të paraardhësve të tyre dhe i nxitën ata të bënin mirë gjithashtu.

Motra, pavarësisht se ku jetojmë, se çfarë gjuhe flasim ose qoftë në jemi 8 apo 108 vjeçe, të gjitha ne kemi të përbashkët një emër të veçantë që ka të njëjtat qëllime.

“Sepse të gjithë [ne] që je[m]i pagëzuar në Krishtin, Krishtin ke[m]i veshur . . . sepse [ne] je[m]i një në Jezu Krishtin.”²

Si anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, “premt[uam] vullnetin tonë për të marrë mbi vete emrin e Krishtit . . . me anë të ordinancës së pagëzimit”.³ Nëpërmjet kësaj besëlidhjeje, ne premtuam që gjithmonë ta kujtojmë Atë, t’i zbatojmë urdhërimet e Tij dhe t’u shërbejmë të tjerëve. Gatishmëria jonë për ta mbajtur këtë besëlidhje ripërtërihet çdo ditë Shabati, kur marrim sakramentin dhe gëzohemi edhe njëherë në bekimin e “ec[jes] në risinë e jetës”.⁴

Emri që na vunë kur lindëm, pasqyron identitetin tonë individual

dhe na siguron vendin brenda familjes tokësore. Sidoqoftë, kur ne u “lindëm sërish” në pagëzim, kuptueshmëria jonë për faktin se kush jemi, u zgjerua. “Për shkak të besëlidhjes që keni bërë, ju do të quheni fëmijët e Krishtit, . . . pasi vini re, . . . ai ju ka lindur juve shpirtërisht; meqë ju thoni se zemrat tua janë ndryshuar nëpërmjet besimit në emrin e tij; prandaj, ju keni lindur prej tij.”⁵

Kështu, me identitet dhe përkatësi në besëlidhje, ne thirrmi me emrin e Jezu Krishtit. Dhe “nuk [ka] asnjë emër tjetër të dhënë, as ndonjë mënyrë tjetër nëpërmjet së cilës shpëtimi mund të vijë te fëmijët e njerëzve, vetëm në dhe nëpërmjet emrit të Krishtit, Zotit të Plotfuqishëm”.⁶

Emri i Jezusit dihej kohë përpara lindjes së Tij. Për Mbretin Beniamin, një engjëll profetizoi: “Dhe ai do të quhet Jezu Krisht, Biri i Perëndisë, . . . dhe nëna e tij do të quhet Maria”.⁷ Vepra e Tij e “dashurisë shëlbuese”⁸ iu bë gjithashtu e ditur fëmijëve të Perëndisë kudo ku ka qenë ungjilli në tokë, nga koha e Adamit dhe Evës, deri në ditët e sotme, që ata të mund “të dinë se cilit burim t’i drejtohen për heqjen e mëkateve të tyre”.⁹

Vitin e kaluar, Presidenti Rasëll M. Nelson, u drejtoi motrave një “lutje profetike për t’i dhënë formë të ardhmes duke ndihmuar që të mblidhet Izraeli i shpërndarë”. Ai na ftoi që ta lexojmë Librin e Mormomit dhe “ta shenjo[jmë] çdo varg që flet për Shpëtimtarin ose i referohet Atij”. Ai kërkoi që të “j[emi] të qëllimshme për të folur për Krishtin, për t’u gëzuar në Krishtin dhe për të predikuar për Krishtin te familjet dhe miqtë [tanë].” Ndoshta keni filluar t’i dalloni frytet e premtimit të tij se “ju dhe ata do të shkoni më pranë Shpëtimtarit. . . . Dhe ndryshime, madje mrekulli, do të fillojnë të ndodhin.”¹⁰

Premtimi ynë që gjithmonë ta kujtojmë Shpëtimtarin, na jep forcë të qëndrojmë për të vërtetën dhe drejtësinë – qofshim në një turmë të madhe apo në vendet tona të veçuara, ku askush nuk na i di veprimet përveçse Perëndisë. Kur e kujtojmë Atë dhe emrin e Tij, të cilin e mbajmë, nuk kemi hapësirë për krahasime vetëdenigruese ose gjykime të ashpra. Me sytë te Shpëtimtari, ne e shohim veten për atë që jemi në të vërtetë – një fëmijë i çmuar i Perëndisë.

Të kujtuarit e besëlidhjeve tona i fashit shqetësimet e botës, e kthen dyshimin te vetja në guxim dhe jep shpresë në kohë sprovash.

Dhe kur pengohemi dhe biem gjatë përparimit tonë nëpër shtegun e besëlidhjes, na duhet vetëm ta kujtojmë emrin e Tij dhe dashamirësinë e Tij kundrejt nesh. “Pasi ai ka gjithë fuqinë, gjithë diturinë dhe gjithë zgjuarsinë; ai kupton të gjitha gjërat dhe është një Qenie e mëshirshme . . .

[për] ata që do të pendohen dhe do të besojnë në emrin e tij.”¹¹ Sigurisht, nuk ka tingull më të ëmbël sesa emri i Jezusit për të gjithë ata që me një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, kërkojnë të “bëj[n]ë më mirë dhe të j[e]në më të mirë”.¹²

Presidenti Nelson dha mësim: “Iku dita kur ju mund të jeni një i krishterë i qetë dhe i rehatuar. Feja juaj nuk nënkupton që vetëm të vini në kishë të dielën. Ajo nënkupton që të vini si një dishepull i vërtetë nga mëngjesi i së dielës deri mbrëmjen e së shtunës. . . . Nuk ekziston diçka e tillë si dishepull me ‘kohë të pjesshme’ i Zotit Jezu Krisht.”¹³

Gatishmëria jonë për ta marrë mbi vete emrin e Krishtit është më shumë se një këmbim formal fjalësh. Nuk është një premtim pasiv apo një shpikje kulturore. Nuk është një rit për ditë të shënuara ose një etiketë emri që e vëmë në veshje. Nuk është një thënie që e vendosim thjesht në një raft ose

e varim në mur. Emri i Tij është një emër që e “ke[m]i veshur”¹⁴, i shkruar në zemrën tonë dhe i “gdhendur mbi pamjen t[onë]”.¹⁵

Flijimi shlyes i Shpëtimtarit duhet të kujtohet, gjithmonë, nëpërmjet mendimeve, veprimeve dhe ndërveprimeve tona me të tjerët. Ai jo vetëm që i kujton *emrat tanë*, por Ai kujtohet për ne gjithmonë. Shpëtimtari shpalli:

“Sepse, a mund të harrojë një grua foshnjën e gjirit, që ajo të mos ketë mëshirë për birin e barkut të saj? Po, ata mund të harrojnë, por unë nuk do të të harroj, O shtëpi e Izraelit.

Vër re, unë të kam gdhendur në pëllëmbët e duarve të mia.”¹⁶

Presidenti Xhorxh Albert Smith dha mësim: “Nderojini emrat që mbani, sepse një ditë do të keni privilegjin dhe detyrimin t’i raportoni . . . Atit tuaj në qiell . . . se çfarë keni bërë me [ata emra].”¹⁷

Ashtu si emrat e zgjedhur me kujdes të Nefit dhe Lehit, a mund të thuhet dhe të shkruhet për ne se jemi dishepuj të vërtetë të Zotit Jezu Krisht? A e nderojmë emrin e Jezu Krishtit që e kemi marrë me vullnet të lirë mbi vete? A jemi edhe “shërbyes

dhe dëshmues”¹⁸ të dashamirësisë së Tij dhe fuqisë së Tij shëlbuese?

Jo shumë kohë më parë, unë po dëgjoja nga Libri i Mormonit. Në kapitullin e fundit të 2 Nefi, unë *dëgjoja* se Nefi thoshte diçka që nuk e kisha *lexuar* kurrë në të njëjtën mënyrë më parë. Gjatë gjithë analitë të tij, ai jep mësim dhe dëshmon për “Shëlbuesin”, “Të Shenjtin e Izraelit”, “Qengjin e Perëndisë” dhe “Mesian”. Por ndërsa e mbyllte rrëfimin e tij, e dëgjoja të thoshte këto fjalë: “Unë ngazëllem në qartësi, unë ngazëllem në të vërtetën, unë ngazëllem në *Jezusin tim*, pasi ai e ka shëlbuar shpirtin tim”.¹⁹ Kur i dëgjoja këto fjalë, zemra m’u ngazëllje dhe desha ta dëgjoja shumë herë. E njoha dhe reagoja ndaj atij vargu ashtu siç e njoh dhe reagoj ndaj vetë emrit tim.

Zoti ka thënë: “Po, i bekuar qoftë ky popull që ka dëshirë të mbajë emrin tim; pasi me emrin tim ata do të quhen; dhe ata janë të mitë”.²⁰

Si anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, e “m[arrshim] mbi vete me kënaqësi emrin e Krishtit”²¹ duke e nderuar emrin e Tij me dashuri, përkushtim dhe vepra të mira. Unë dëshmoj se Ai është

“Qengji. . . [i] Perëndisë, po, madje Biri. . . [i] Atit të Amshuar”.²² Në emrin e fëmijës së Tij të shenjtë, Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Helamani 5:6–7.
2. Galatasve 3:27–28.
3. D. Tod Kristoferson, “Forca e Besëlidhjeve”, *Liahona*, maj 2009, f. 20.
4. Romakëve 6:4.
5. Mosia 5:7.
6. Mosia 3:17.
7. Mosia 3:8.
8. Alma 26:13.
9. 2 Nefi 25:26.
10. Rasëll M. Nelson, “Pjesëmarrja e Motrave në Mbledhjen e Izraelit”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 69.
11. Alma 26:35.
12. Rasëll M. Nelson, “Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë”, *Liahona*, maj 2019, f. 68.
13. Russell M. Nelson, “Disciples of Jesus Christ—Defenders of Marriage” (fjalim hyrës në universitetin “Brigam Jang”, 14 gusht 2014), f. 3, speeches.byu.edu.
14. Galatasve 3:27.
15. Alma 5:19.
16. 1 Nefi 21:15–16.
17. George Albert Smith, “Your Good Name”, *Improvement Era*, mars 1947, f. 139.
18. Veprat e Apostujve 26:16.
19. 2 Nefi 33:6; theksimi i shtuar.
20. Mosia 26:18.
21. Alma 46:15.
22. 1 Nefi 11:21.

PRESIDENCA E PARË

Dallin H. Oaks,
Këshilltar i Parë

Rasëll M. Nelson
President

Henri B. Ajring,
Këshilltar i Dytë

KUORUMI I DYMËDHJETË APOSTUJVE

M. Rasëll Ballard

Xhefri R. Holland

Diter F. Uhtdorf

Dejid A. Bednar

Kuentin L. Kuk

D. Tod Kristoferson

Nil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Geri E. Stivenson

Dejil G. Renland

Gerit W. Gong

Ulises Soares

PRESIDENCA E TË SHTATËDHJETËVE

L. Ulmi Klejton

Patrik Kléron

Karl B. Kuk

Robert C. Gai

Terens M. Vinson

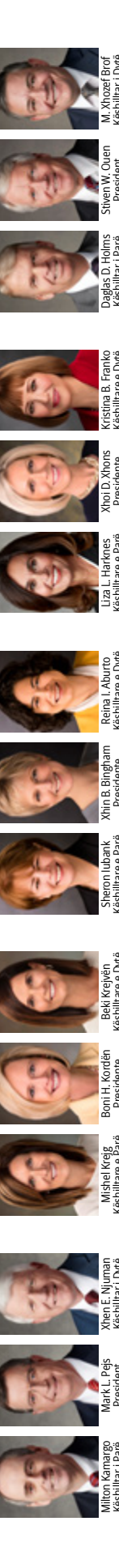
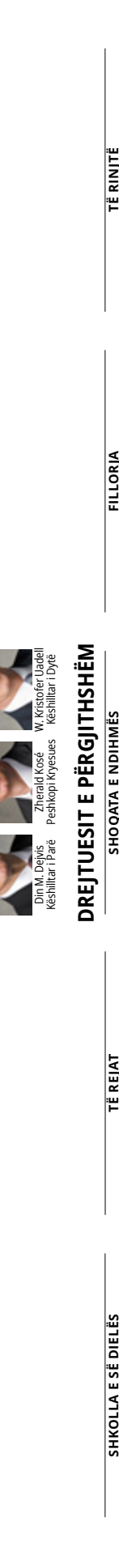
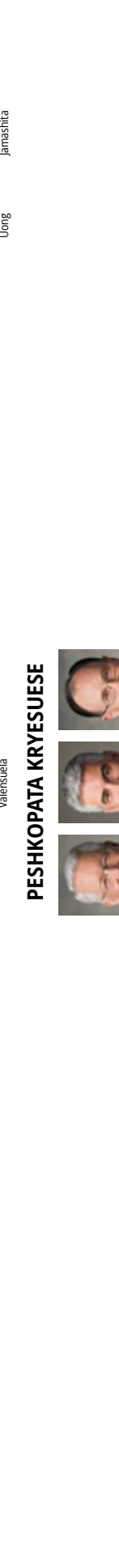
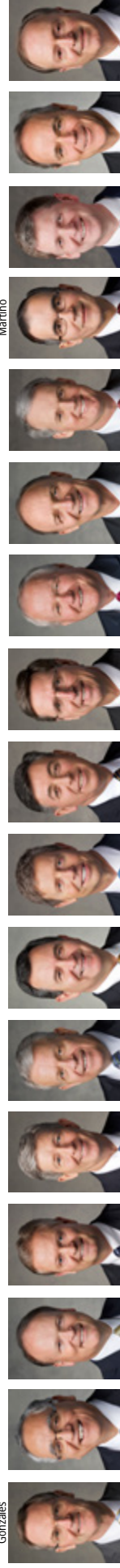
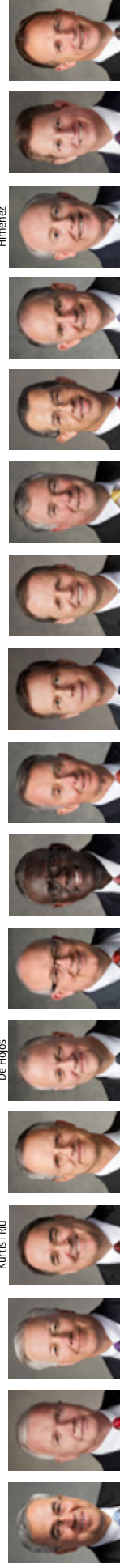
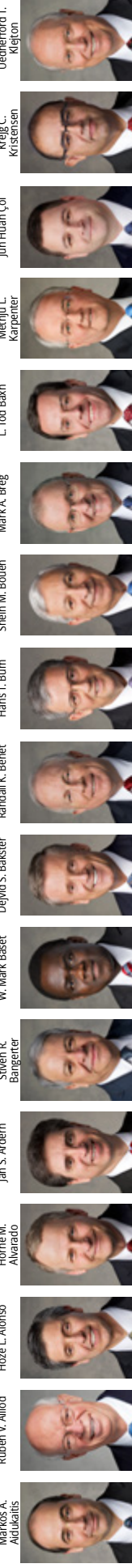
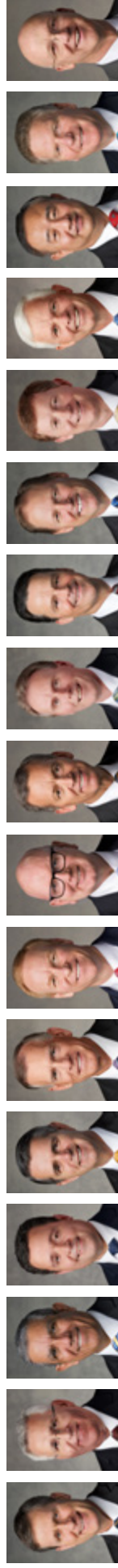
Zhozë A. Telshetra

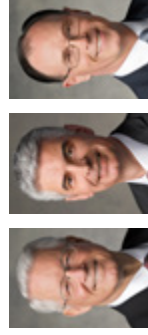
Karllos A. Godoi

AUTORITETET E PËRGJITHSHME TË SHTATËDHJETËT

(sipas rendit alfabetik në anglisht)

PESHKOPATA KRYESUESE

Din M. Dejvis
Këshilltar i Parë

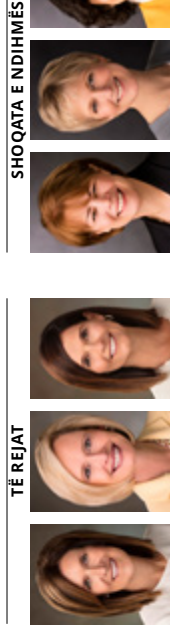

Zherald Kosë
Peshkopi Kryesues

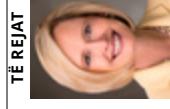

W. Kristofer Uadell
Këshilltar i Dytë

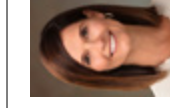
DREJTUESIT E PËRGJITHSHËM

Mistrel Kreig
Këshilltar e Parë

Boni H. Korden
President

Beki Krejven
Këshilltar e Dytë

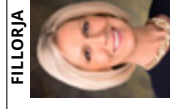
Reina I. Aburto
Këshilltar e Dytë

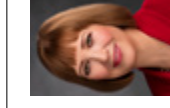
Xhin B. Bingham
President

Sheron Iudark
Këshilltar e Parë

Xhoi D. Xhons
President

Kristina B. Franko
Këshilltar e Dytë

Daglas D. Holms
Këshilltar i Parë

Silven W. Ouen
President

M. Xhoze Brof
Këshilltar i Dytë

SHKOLLA E SË DIELËS

Milton Kamargo
Këshilltar i Parë

Mark L. Pejs
President

Xhen E. Njuman
Këshilltar i Dytë

TË REJAT

SHOQATA E NDIHMËS

FILLORIA

TË RINJTË

NGA BONI H. KORDËN,
Presidente e Përgjithshme e Të Rejave

Bija të Dashura

Në thelb të gjithçkaje që bëjmë tek Të Rejat, është dëshira jonë për t'ju ndihmuar që të fitoni besim të patundur në Zotin Jezu Krisht.

Motrat e mia të dashura, është gëzim të jem me ju! Ne po dëshmojmë një bollëk zbulesë që është sprovues si edhe gjallërues për shpirtin.

Teksa fillojmë, unë do të doja t'ju paraqitja disa mikesh; ato janë të reja të pashoqe prej talenteve, zakoneve dhe rrethanave individuale e familjare. Secila prej tyre, si ju të gjitha, më ka bërë për vete.

Fillimisht, njihuni me Belën. Ajo qëndron e fortë si e vetmja e re në degën e saj në Islandë.

Njihuni me Xhozefinën e përkushtuar nga Afrika, e cila është zotuar sërish që ta studiojë Librin e Mormonit çdo ditë. Ajo po zbulon fuqinë dhe bekimet që vijnë nga ky veprim i thjeshtë, besnik.

Dhe së fundi njihuni me miken time të dashur, Eshtënin, një e re e jashtëzakonshme e cila ndërroi jetë pas një beteje gjashtëvjeçare me kancerin. Dëshmia e saj e fortë për Shlyerjen e Jezu Krishtit ende jehon në zemrën time.

Ju jeni të gjitha të reja të mrekullueshme. Jeni të pashoqe, secila me dhuntitë dhe përvojat e veta, prapëseprapë të ngjashme në një mënyrë të rëndësishme e të përjetshme.

Ju jeni, në mënyrë të mirëfilltë, bijat shpirtërore të Prindërve Qjellorë dhe asgjë nuk mund t'ju veçojë nga

dashuria e Tyre dhe nga dashuria e Shpëtimtarit tuaj.¹ Kur i afroheni më shumë Atij, madje duke hedhur drejt Tij hapa fare të vegjël si të foshnjave, ju do të zbuloni paqen jetëgjatë që zë vend brenda shpirtit tuaj si dishepuille besnike e Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit.

Presidenti Rasëll M. Nelson, profeti ynë shumë i dashur, ka kërkuar që unë të tregoj për disa ndryshime të frymëzuar që do t'ju ndihmojnë ta "zhvillo[ni] potencialin [tuaj] të shenjtë vetjak"² dhe ta rritni ndikimin tuaj të drejtë. Sonte do të flas për katër fusha përshtatjeje.

Tema e Të Rejave

Së pari, në thelb të gjithçkaje që bëjmë tek Të Rejat, është dëshira jonë për t'ju ndihmuar që të fitoni besim të patundur në Zotin Jezu Krisht³ dhe

një dituri të sigurt për identitetin tuaj hyjnor si bijë e Perëndisë.

Sonte do të doja të shpallja një rishikim të temës së Të Rejave. Lutem që do ta ndieni Frymën e Shenjtë që t'ju dëshmojë për të vërtetën e këtyre fjalëve teksa e them temën e re:

Unë jam një bijë e dashur e prindërve qiellorë⁴, me një natyrë hyjnore dhe fat të përjetshëm⁵.

Si dishepulle e Jezu Krishtit⁶, unë përpiqem fort të bëhem si Ai⁷. Unë kërkoj dhe veproj sipas zbulesës vetjake⁸ dhe u jap shërbesë të tjerëve në emrin e Tij të shenjtë⁹.

Unë do të qëndroj si dëshmitare e Perëndisë në të gjitha kohërat dhe në të gjitha gjërat, dhe në të gjitha vendet.¹⁰

Teksa përpiqem fort që të kualifikohem për ekzaltimin¹¹, unë e vlerësoj pa masë dhuratën e pendimit¹² dhe përpiqem të përmirësohem çdo ditë¹³. Me besim¹⁴, unë do ta forcoj shtëpinë dhe familjen time¹⁵, do të bëj e do të mbaj besëlidhje të shenjtë¹⁶ dhe do të marr ordinancat¹⁷ dhe bekimet e tempullit të shenjtë¹⁸.

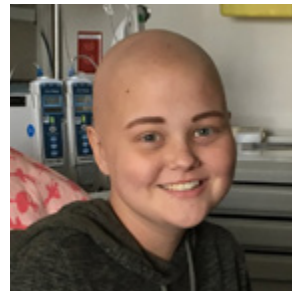
Vini re ndryshimin nga "ne" tek "unë". Këto të vërteta gjejnë zbatim te ju individualisht. Ju jeni një bijë e dashur e Prindërve Qjellorë. Ju jeni një dishepulle që bëni besëlidhje me Shpëtimtarin tonë, Jezu Krishtin. Ju ftoj t'i studioni dhe t'i përsiatni këto fjalë. Unë e di, siç e dini edhe ju, se ju do të

Bela, nga Islanda

Jozefina, nga Afrika

Eshtëni, e cila luftoi me kancerin

tjerët. Me lutje në zemrën tuaj, vazhdoni të ndihmoni dhe të jini ajo forcë për mirë. Ndërsa bëni kështu, jeta juaj do të mbushet me mirësi. Ju do të keni një ndjenjë më të mirë ndaj të tjerëve dhe do të filloni ta kuptoni mirësinë e tyre.

Emrat e Klasave të Të Rejave

Së treti, me këtë organizim të ri të klasave, të gjitha klasat do të quhen me emrin e përbashkët “Të Reja”²⁰. Nuk do t’i përdorim më emrat “Koshere”, “Trëndafile” dhe “Dafina”.

Forcojini Presidencat e Klasave

Fusha e fundit për të cilën dëshiroj të flas, është rëndësia e presidencave të klasave. Pavarësisht se si organizohen klasat e Të Rejave, *çdo klasë duhet të ketë një presidencë klase!*²¹ Është nëpërmjet planit hyjnor që të rejat thirren për të udhëhequr në rininë e tyre.

Roli dhe qëllimi i presidencave të klasave është forcuar dhe është përkufizuar më qartë. Puna e shpëtimit është një nga këto përgjegjësi të rëndësishme, veçanërisht në fushat e dhënies së shërbesës, punës misionare, aktivizimit dhe punës në tempull dhe për historinë familjare.²² Po, kjo është mënyra se si e mbledhim Izraelin²³ – një punë e lavdishme për të gjitha të rejat si anëtare të batalionit të rinisë së Zotit.

Siç e dini, në çdo nivel të Kishës, Zoti thërret presidenca për të udhëhequr njerëzit e Tij. Të reja, të qenit anëtare e një presidencia të klasës mund të jetë mundësia juaj e parë për të marrë pjesë në këtë model të frymëzuar udhëheqjeje. Udhëheqës në moshë madhore, bëjeni përparësi

Kloi

fitoni dëshmi për vërtetësinë e tyre. Të kuptuarit e këtyre të vërtetave do ta ndryshojë mënyrën se si përballeni me sfidat. Njohja e identitetit dhe qëllimit tuaj do t’ju ndihmojë ta përputhni vullnetin tuaj me atë të Shpëtimtarit.

Paqja dhe udhërrëfimi do të jenë tuajt nëse e ndiqni Jezun Krishtin.

Klasat e Të Rejave

Fusha e dytë e ndryshimit ndikon mbi klasat e Të Rejave. Plaku Nil A. Maksuell tha: “Mjaft shpesh ajo që ju nevojitet njerëzve kaq shumë, është të mbrohen nga stuhitë e jetës në shenjtëroren ku të gjithë ndihen se përkasin”¹⁹. Klasat tona duhet të bëhen shenjtërore nga stuhitë, vende të sigurta të dashurisë dhe përkatësisë. Në përpjekje për të ndërtuar unitet më të madh, për të forcuar miqësitë dhe për ta rritur atë ndjenjë të përkatësisë brenda Të Rejave, ne po bëjmë disa përshtatje për strukturën e klasave.

Për më shumë se 100 vjet, të rejat janë ndarë në tri klasa. Duke filluar

menjëherë, ne i ftojmë udhëheqëset e Të Rejave dhe peshkopët që të marrin parasysh me lutje nevojat e secilës së re dhe t’i organizojnë ato në përputhje me rrethanat e veçanta të lagjes. Këtu janë disa shembuj se si mund të duket kjo.

- Nëse keni pak të reja, ju mund të keni një klasë të Të Rejave me të gjitha që mbledhen së bashku.
- Ndoshta ju keni një grup të madh të të rejave të moshës 12 vjeçe dhe më pas një grup të vogël të të rejave që janë më të mëdha në moshë. Ju mund të vendosni të keni dy klasa: Të Rejat 12 vjeçe dhe Të Rejat 13–18 vjeçe.
- Ose nëse keni një lagje të madhe me 60 të reja që marrin pjesë, ju mund të keni gjashtë klasa, një për secilën moshë, të organizuar sipas vitit.

Sido që të jenë organizuar klasat tuaja, ju të reja jeni jetike në ndërtimin e unitetit. Jini një dritë për njerëzit përreth jush. Jini burimi i dashurisë dhe kujdesit që shpresoni ta merrni nga të

thirrjen e presidencave të klasave dhe më pas udhëhiqni krah për krah me to, duke i këshilluar dhe udhërrëfyer që të mund të kenë sukses.²⁴ Çfarëdo niveli të përvojës udhëheqëse që e ka një presidencë klase, fillojeni atje ku janë ato dhe ndihmohjini të zhvillojnë aftësi dhe vetëbesim që do t'i bekojnë ato si udhëheqëse. Qëndrojeni pranë, por mos e merrni drejtimin. Shpirti do t'ju udhërrëfjëj tekta i udhërrëfëni ato.

Për ta ilustruar rolin jetik të prindërve dhe udhëheqësve si këshillues, më lejon të tregoj një histori. Kloi u thirr të shërbente si presidente klase. Udhëheqësi i saj i urtë i priftërisë e nxiti të kërkonte ndihmën e Zotit për rekomandimin e emrave për vajzat në presidencën e saj. Kloi u lut dhe mori zbulesë vërtet shpejt se kë të rekomandonte si këshilltaret e saj. Teksa vazhdoi të përsiaste dhe të lutej për një sekretare, Shpirti në mënyrë të përsëritur ia tërhoqi vëmendjen te një e re që e befaso i – dikush që rrallë vinte në kishë ose aktivitete.

Ngaqë ndihej pak e pasigurt për nxitjen, Kloi foli me nënën e vet, e cila i shpjegoi se një nga mënyrat se si mund të marrim zbulesë është nëpërmjet mendimeve të përsëritura. Me vetëbesimin të ripërtërirë, Kloi e ndjeu se ajo mund ta rekomandonte këtë të re. Peshkopi e dha thirrjen dhe e reja e pranoi. Pasi u veçua, kjo sekretare e këndshme tha: “E pra, nuk e kam ndier kurrë se kisha një vend apo se isha e nevojshme diku. Nuk e ndieja se bëja pjesë. Por me këtë thirrje, ndiej sikur Ati Qijellor ka një qëllim dhe një vend për mua.” Teksa Kloi dhe nëna e saj u larguan nga mbledhja, Kloi iu kthye nënës dhe tha me lot në sy: “Zbulesa është e vërtetë!” Zbulesa funksionon vërtet!

Presidenca të klasave, ju jeni thirrur nga Perëndia dhe ju është dhënë

mirëbesim që të udhëhiqni një grup të bijave të Tij. “Zoti ju njeh. . . Ai ju zgjodhi ju.”²⁵ Ju jeni *veçuar* nga dikush që ka autoritetin e priftërisë; kjo do të thotë që teksa kryeni detyrat e thirrjes suaj, ju ushtroni autoritetin e priftërisë. Ju keni një punë të rëndësishme për të bërë. Jini të ndjeshme ndaj nxitjeve të Frymës së Shenjtë dhe veproni sipas tyre. Kur e bëni këtë, ju mund të shërbëni me vetëbesim, sepse ju nuk shërbëni e vetme!

Presidente të klasave, ne kemi nevojë për urtësinë, mendimin dhe energjinë tuaj në këshillin e ri të lagjes për rininë që Plaku Kuentin L. Kuk e shpalli sot. Ju jeni një pjesë thelbësore e zgjidhjes për të plotësuar nevojat e vëllezërve dhe motrave tuaja.²⁶

Këto ndryshime në organizimin dhe udhëheqjen e klasave do të fillojnë sapo të jenë gati lagjet dhe degët, por duhet të jenë në funksionim më 1 janar 2020.

Motrat e mia të dashura, jap dëshmi se këto përshtatje për të cilat kam folur sot, janë drejtimi i frymëzuar nga Zoti. Teksa i vëmë në jetë me zell këto përshtatje, kurrë mos e harrojmë qëllimin tonë: të forcojmë vendosmërinë tonë për ta ndjekur Jezu Krishtin

dhe t'i ndihmojmë të tjerët që të vijnë tek Ai. Unë dëshmoj se kjo është Kisha e Tij. Sa mirënjohëse jam që Ai na lejon të jemi një pjesë shumë e rëndësishme e veprës së Tij të shenjtë!

Lutem që i njëjti Shpirt që i ka udhërrëfyer këto përshtatje, do t'ju udhërrëfjëj tekta shkoni përpara në shtegun e besëlidhjeve. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Romakëve 8:35–39.
2. Rasëll M. Nelson, “Dëshmitarët/et, Kuorumet e Priftërisë Aarone dhe Klasat e Të Rejave”, *Liahona*, nëntor 2019, f. 39.
3. Shih Fjalët e Urta 3:5–7; Jakobi [LiM] 7:5.
4. Shih Romakëve 8:16–17; Doktrina e Besëlidhje 76:24; “Familja: Një Proklamata drejtuar Botës”, *Liahona*, maj 2017, f. 145.
5. Shih 2 Pjetër 1:3–4; Alma 37:44; Doktrina e Besëlidhje 78:18; “Familja: Një Proklamata drejtuar Botës”.
6. Shih Gjoni 13:14–15, 35.
7. Shih Mateu 22:37–39; 25:40; 3 Nefi 12:48.
8. Shih Gjoni 16:13; 3 Nefi 14:7–8; Moroni 7:13; 10:5; Doktrina e Besëlidhje 8:2; 9:8; 11:13.
9. Shih Mateu 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3 Nefi 26:19.
10. Shih Isaia 43:10; Mosia 18:9; Doktrina e Besëlidhje 14:8.
11. Shih Romakëve 8:17; 2 Nefi 9:18; 31:20; Doktrina e Besëlidhje 84:38; 132:49; Moisiu 1:39.
12. Shih Helamani 12:23; Moroni 10:33; Doktrina e Besëlidhje 58:42.
13. Shih Alma 34:33; Doktrina e Besëlidhje 82:18.
14. Shih Hebrejve 11; 2 Nefi 31:19–20; Alma 32:21.

NGA PRESIDENTI HENRI B. AJRING,
Këshilltar i Dytë në Presidencën e Parë

15. Shih Jozueut 24:15; Doktrina e Besëlidhje 109:8; 132:19.
16. Shih Eksodi 19:5; 1 Nefi 14:14; 2 Nefi 11:5; Doktrina e Besëlidhje 54:6; 66:2; 90:24.
17. Shih Mosia 13:30; Alma 30:3; Doktrina e Besëlidhje 84:20–22; Nenet e Besimit 1:3.
18. Shih Psalmeve 24:3; Isaia 2:3; Ezekiel 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), f. 55.
20. Klasave duhet t’iu referohemi me titullin e përbashkët “Të Rejat”. Për të përcaktuar një klasë të veçantë, përfshini moshën – për shembull, “Të Rejat 12–14 vjeçe”; “Të Rejat 15–18 vjeçe” (shih *Handbook 2: Administering the Church [Manuali 2: Administrimi i Kishës]*, 10.1.5, ChurchofJesusChrist.org).
21. Një presidencë e klasës duhet të thirret për secilën klasë të Të Rejave. Atje ku është e mundur, duhet të thirret një presidencë e plotë, me një presidente, dy këshilltare dhe një sekretare. Nëse nevojitet, mund të thirret një presidencë e pjesshme (shih *Handbook 2 [Manuali 2]*, 10.3.5).
22. Shih *Handbook 2 [Manuali 2]*, 10.3.5.
23. Shih Rasëll M. Nelson, “Shpresa e Izraelit” (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), HopeOfIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
24. Udhëzim shtesë është në dispozicion për udhëheqëset në moshë madhore të Të Rejave te *Handbook 2 [Manuali 2]*, kapitulli 10.
25. Henry B. Eyring, “Rise to Your Call”, *Liahona*, nëntor 2002, f. 76.
26. Nëse keni vetëm një klasë dhe një presidencë klase, e tërë presidenca mund të marrë pjesë në këshillin e lagjes për rininë me presidentët e kuorumeve të Priftërisë Aarone kështu që të ketë një baraspeshim midis të rejave dhe të rinjve (shih te *Handbook 2 [Manuali 2]*, 18.2.9).

Gra në Besëlidhje në Ortakëri me Perëndinë

Bërja një grua në besëlidhje në ortakëri me Perëndinë është mënyra se si bijat e mrekullueshme dhe të mira të Perëndisë përherë janë kujdesur si nëna, kanë udhëhequr e kanë dhënë shërbesë.

Jam mirënjohës për bekimin që t’ju drejtohem juve, bijave në besëlidhje të Perëndisë. Sonte, qëllimi im është që t’ju inkurajoj në shërbimin e madh për të cilin jeni thirrur. Po, çdo bijë e Perëndisë që po e dëgjon zërin tim, ka marrë një thirrje nga Zoti Jezu Krisht.

Thirrja juaj filloi kur u sollët në vdekshmëri, në një vend dhe kohë që u zgjodh për ju nga një Perëndi që ju njeh në mënyrë të përsosur dhe ju

do si bijën e Tij. Në botën e shpirtit, Ai ju njihte dhe ju mësoi, dhe ju vendosi atje ku ju do të kishit mundësinë, të rrallë në historinë e botës, që t’ju ftonin në një vaskë pagëzimi. Atje, ju do të dëgjonit këto fjalë të thëna nga një shërbëtor i thirrur i Jezu Krishtit: “Duke qenë i autorizuar nga Jezu Krishti, unë të pagëzoj në emër të Atit dhe të Birit, dhe të Frymës së Shenjtë. Amen.”¹

Kur dolët nga uji, ju kishit pranuar një thirrje tjetër për të shërbyer. Si një bijë e re në besëlidhje me Perëndinë, ju bëtë një premtim dhe morët një detyrë në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, në të cilën ju u konfirmuat një anëtare në atë kohë. Ju besëlidhët me Perëndinë që të merrnit mbi vete emrin e Jezu Krishtit, t'i zbatonit urdhërimet e Tij dhe t'i shërbenit Atij.

Për secilin/ën që i bën këto besëlidhje, shërbimi të cilin Zoti e thërret atë të kryejë, do t'i përshtatet atij personi në mënyrë të përsosur. Megjithatë, bijat dhe bijtë në besëlidhje me Perëndinë, të gjithë kanë një thirrje të rëndësishme dhe të gëzueshme. Ajo është që t'u shërbejnë të tjerëve në emër të Tij.

Duke u folur motrave, Presidenti Rasëll M. Nelson dha një përmbledhje të mrekullueshme të thirrjes së Zotit për ju, që të bashkoheni me Të në punën e Tij. Presidenti Nelson e përshkroi thirrjen tuaj në këtë mënyrë: "Zoti tha: 'Vepra ime dhe lavdia ime [është] të bëj të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e njeriut.' (Moisiu 1:39.) Pra, bija dhe dishepullja e Tij e përkushtuar mund të thotë me të vërtetë: 'Puna ime dhe lavdia ime është t'i ndihmoj njerëzit e mi të dashur ta arrijnë atë synim qiellor'.

Ta ndihmosh një qenie tjetër njerëzore të arrijë potencialin e vet çelësial është pjesë e misionit hyjnor të gruas. Si nënë, mësuese apo shenjtorë që edukon, ajo i jep trajtë argjilës njerëzore sipas formës së shpresës së saj. Në ortakëri me Perëndinë, misioni i saj hyjnor është t'i ndihmojë frymët të jetojnë dhe shpirtrat të ekzaltohen. Ky është qëllimi i krijimit të saj. Është fisnikëru- es, lartësues dhe ekzaltues."²

Ju nuk mund ta dini kur, ose për sa kohë, misioni juaj vetjak do të përqendrohet te shërbimi në thirrje

të tilla si nënë, udhëheqëse apo motër shërbestare. Zoti, nga dashuria, nuk na e lë neve zgjedhjen e kohës, kohë- zgjatjes ose radhës së detyrave tona. Megjithatë, ju e dini nga shkrimi i shenjtë dhe profetët e gjallë që të gjitha këto detyra do të vijnë, qoftë në këtë jetë apo në tjetrën, për çdo bijë të Perëndisë. Dhe të gjitha ato janë përgatitje për jetën e përjetshme në familje të dashura – "më e madhja nga të gjitha dhuratat e Perëndisë"³.

Ju do të jeni të mençura të bëni çdo përpjekje që të përgatiteni tani me synimin përfundimtar në mendje. Kjo punë bëhet më e lehtë ngaqë secila prej këtyre detyrave kërkon gati të njëjtën përgatitje.

Le ta fillojmë me detyrën për të qenë një motër shërbestare. Qoftë nëse e keni atë detyrë si një vajzë 10-vjeçare

në një familje ku babai ka vdekur, ose si presidente e Shoqatës së Ndihmës qyteti i së cilës u prek nga zjarri kohët e fundit, apo kur jeni në një spital duke u shëruar nga një operacion – ju keni një mundësi për ta përmbyshur thirrjen tuaj nga Zoti për të qenë bija e Tij shërbestare.

Ato situata duken sikur janë detyra shumë të ndryshme të dhënies së shërbesës. Megjithatë, të gjitha ato kërkojnë përgatitjen e një zemre të fuqishme, të dashur, një besim të patrembur se Zoti nuk jep urdhërim pa përgatitur një udhë, dhe një dëshirë për të shkuar e për të bërë në emër të Tij.⁴

Për shkak se ajo që e përgatitur, vajza 10-vjeçare i hodhi krahët rreth nënës së saj të ve dhe u lut që të dinte se si ta ndihmonte familjen e saj. Dhe ajo vazhdon të lutet.

Presidentja e Shoqatës së Ndhimës ishte përgatitur të jepte shërbesë përpara zjarrit të papritur në zonën e saj. Ajo kishte arritur t'i njihte dhe t'i donte njerëzit. Besimi i saj te Jezu Krishti ishte rritur ndër vite ngaqë kishte marrë përgjigje për lutjet e saj që Zoti ta ndihmonte në shërbime të vogla në emër të Tij. Për shkak të përgatitjes së saj të gjatë, ajo ishte e gatshme dhe e etur për t'i organizuar motrat e saj që t'u jepnin shërbesë njerëzve dhe familjeve në pikëllim.

Një motër që po shërohej nga operacioni në një spital, ishte përgatitur që t'u jepte shërbesë pacientëve që ishin si ajo vetë. Ajo kishte kaluar një jetë të tërë duke i dhënë shërbesë në emër të Zotit çdo të huaji sikur ai ose ajo të ishte një fqinj/e dhe një mik/mikeshë. Kur e ndjeu në zemrën e saj thirrjen për të dhënë shërbesë në spital, ajo u shërbeu të tjerëve me aq guxim dhe me një dashuri të tillë sa pacientët e tjerë filluan të shpresonin se ajo nuk do të shërohej shumë shpejt.

Në të njëjtën mënyrë që ju përgatiteni për të dhënë shërbesë, ju mund dhe duhet të përgatiteni për thirrjen tuaj që të jeni një udhëheqëse për Zotin kur ajo të vijë. Kjo do të kërkojë besim te Jezu Krishti, të rrënjësuar në dashurinë tuaj të thellë për shkrimet e shenjta, për t'i udhëhequr njerëzit dhe për ta dhënë mësim fjalën e Tij

pa frikë. Atëherë ju do të jeni të përgatitura për ta pasur Frymën e Shenjtë si shoqëruesin tuaj të vazhdueshëm. Ju do të jeni të etura që të thoni “Do ta bëj unë”, kur këshilltarja juaj në presidencën e Të Rejave të thotë, me panik në zërin e saj: “Motra Alvarez sot është e sëmurë. Kush do ta zhvillojë orën e saj mësimore?”

Kjo kërkon gati të njëjtën përgatitje për ditën e mrekullueshme kur Zoti ju thërret në një detyrë si nënë. Por do të kërkojë gjithashtu një zemër edhe më të dashur sesa ju nevojitej më parë. Do të kërkojë besim te Jezu Krishti përtej atij që ka qenë ndonjëherë më parë në zemrën tuaj. Dhe do të kërkojë aftësi për t'u lutur për ndikimin, drejtimin dhe ngushëllimin e Frymës së Shenjtë përtej asaj që mund të keni ndier se ishte madje e mundur.

Ju me logjikë mund të pyetni se si mund ta dijë një burrë i çfarëdo moshe se për çfarë kanë nevojë nënat. Kjo është një pyetje e vlefshme. Burrat nuk mund të dinë gjithçka, por ne mund të marrim disa mësimë nëpërmjet zbulesës së dhënë nga

Perëndia. Dhe ne gjithashtu mund të mësojmë shumë nëpërmjet vëzhgimit, kur shfrytëzojmë rastin që ta kërkojmë Shpirtin për të na ndihmuar të kuptojmë atë që vëzhgojmë.

Unë e kam vëzhguar Kethlin Xhonson Ajringun gjatë të 57 vjetëve që kemi qenë të martuar. Ajo është nëna e katër djemve dhe dy vajzave. Deri më tani, ajo ka pranuar thirrjen për të pasur një ndikim amësor te më shumë se njëqind pjesëtarë të drejtpërdrejtë të familjes dhe qindra të tjerë të cilët i ka birësuar në zemrën e saj prej nëne.

Ju e kujtoni përshkrimin e përsosur të Presidentit Nelson për misionin hyjnor të një gruaje – përfshirë këtu misionin e saj për të treguar kujdes si të nënës: “Si nënë, mësuese ose shenjtorë që edukon, ajo i jep trajtë argjilës njerëzore sipas formës së shpresës së saj. Në ortakëri me Perëndinë, misioni i saj hyjnor është t'i ndihmojë frymët të jetojnë dhe shpirtat të ekzaltohen. Ky është qëllimi i krijimit të saj.”⁵

Nga ajo që di, bashkëshortja ime, Kethlina, e ka zbatuar atë detyrë, që u është dhënë bijave të Atit tonë. Çelësi

NGA PRESIDENTI DALLIN H. OUKS,
Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë

më duket sikur janë fjalët: “Ajo i jep trajtë argjilës njerëzore sipas formës së shpresës së saj . . . në ortakëri me Perëndinë”. Ajo nuk i detyroi. Ajo iu dha trajtë. Dhe ajo kishte një model për shpresën e saj dhe sipas atij u përpoq t’iu jepte trajtë atyre që i donte dhe për të cilët u kujdes si nënë. Modeli i saj ishte ungjilli i Jezu Krishtit – siç mund ta shihja përmes vëzhgimit plot lutje përgjatë viteve.

Bërja një grua në besëlidhje në ortakëri me Perëndinë është mënyra se si bijat e mrekullueshme dhe të mira të Perëndisë përherë janë kujdesur si nëna, kanë udhëhequr e kanë dhënë shërbesë, duke shërbyer në çfarëdo mënyre dhe vendi që Ai ka përgatitur për to. Premtoj se ju do të gjeni gëzim në udhëtimin tuaj drejt shtëpisë suaj qiellore ndërsa ktheheni tek Ai si një bijë e Perëndisë që i mban besëlidhjet.

Dëshmoj se Perëndia, Ati, jeton dhe Ai ju do. Ai do t’u përgjigjet lutjeve tuaja. Biri i Tij i Dashur udhëheq, në çdo hollësi, Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Presidenti Rasëll M. Nelson është profeti i Tij i gjallë. Dhe Jozef Smithi i pa dhe foli me Perëndinë, Atin, dhe Jezu Krishtin, në një korije pemësh në Palmira të Nju-Jorkut. E di se kjo është e vërtetë. Dëshmoj gjithashtu se Jezu Krishti është Shpëtimtari juaj; Ai ju do. Dhe nëpërmjet Shlyerjes së Tij, ju mund të pastroheni e të lartësoheni në thirrjet e larta e të shenjta që do t’ju vijnë. Unë dëshmoj kështu, në emrin e shenjtit të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 20:73.
2. Russell M. Nelson, “Woman – Of Infinite Worth”, *Ensign*, nëntor 1989, f. 22.
3. Doktrina e Besëlidhje 14:7.
4. Shih 1 Nefi 3:7.
5. Russell M. Nelson, “Woman – Of Infinite Worth”, f. 22.

Dy Urdhërimet e Mëdha

Ne duhet të përpiqemi t’i zbatojmë që të dy urdhërimet e mëdha. Që ta bëjmë këtë gjë, ne ecim nëpër një vijë të hollë ndarëse midis ligjit dhe dashurisë.

Motrat e mia të dashura në ungjillin e Jezu Krishtit, ju përshëndet ju si kujdestaret e caktuara në mënyrë hyjnore për familjen e përjetshme. Presidenti Rasëll M. Nelson na ka mësuar: “Kjo Kishë u rivendos në mënyrë që familjet të mund të krijohen, vulosen dhe ekzaltohen përjetësisht”. Ai mësim ka rrjedhoja të rëndësishme për njerëzit që e përcaktojnë veten si lesbike, gej, biseksuale ose transgjjinorë, zakonisht të njohur si LGBT.² Presidenti Nelson gjithashtu na ka kujtuar se nuk na “duhet të biem dakord gjithmonë me njëri-tjetrin që ta duam njëri-tjetrin”.³ Këto mësimet profetike janë të rëndësishme që diskutimet familjare t’u japin përgjigje pyetjeve të fëmijëve dhe rinisë. Plot lutje kam kërkuar frymëzim që t’i flas këtij publiku, sepse ju ndikoheni në mënyrë të pashoqe nga këto pyetje, të cilat drejtpërsëdrejti ose tërthorazi ndikojnë te çdo familje në Kishë.

I.

Po filloj me ato që Jezusi e dha mësim se ishin dy urdhërimet e mëdha.

“Duaje Zotin, Perëndinë tënde me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde”.

Ky është urdhërimi i parë dhe i madhi.

Dhe i dyti, i ngjashëm me këtë, është: ‘Duaje të afërmin tënd porsivetveten’.⁴

Kjo do të thotë se ne urdhërohemi ta duam çdo njeri, pasi shëmbëlltyra e Jezusit për Samaritanin e mirë na mëson se çdo njeri është i afërmi ynë.⁵ Por zelli ynë për ta zbatuar këtë urdhërim të dytë nuk duhet të shkaktojë

që ne të harrojmë të parin, ta duam Perëndinë me gjithë zemrën, shpirtin dhe mendjen tonë. Ne e tregojmë atë dashuri kur i “zbato[jmë] urdhërimet e [Tij]”⁶. Perëndia na kërkon që t’u bindemi urdhërimeve të Tij, sepse vetëm nëpërmjet asaj bindjeje, përfshirë pendimin, ne mund të kthehemi për të jetuar në praninë e Tij dhe mund të bëhemi të përsosur siç është Ai.

Në bisedën e tij të kohëve të fundit me të rinjtë në moshë madhore të Kishës, Presidenti Rasëll M. Nelson foli për atë që ai e quajti “lidhjen e fuqishme ndërmjet dashurisë së Perëndisë dhe ligjeve të Tij”⁷. Ligjet që gjejnë; zbatim në mënyrën më domethënëse ndaj çështjeve që lidhen me ata që e përcaktojnë veten si LGBT, janë ligji i Perëndisë për martesën dhe ligji shoqëruar i tij për dëlirësinë. Që të dy janë thelbësorë në planin e Atit tonë në Qiell për shpëtimin e fëmijëve të Tij. Siç dha mësim Presidenti Nelson: “Ligjet e Perëndisë nxiten tërësisht nga dashuria e Tij e pafundme për ne dhe nga dëshira

e Tij që ne të bëhemi gjithçka që mund të bëhemi”⁸.

Presidenti Nelson dha mësim: “Shumë shtete . . . e kanë ligjësuar martesën mes të njëjtës gjini. Si anëtarë të Kishës, ne i respektojmë ligjet e tokës . . . , përfshirë martesën civile. Gjithsesi, e vërteta është se në fillim . . . martesë u shugurua nga Perëndia! Dhe deri më sot ajo përkufizohet nga Ai se është midis një burri e një gruaje. Perëndia nuk e ka ndryshuar përkufizimin e *Tij* për martesën.”

Presidenti Nelson vazhdoi: “Perëndia gjithashtu nuk e ka ndryshuar ligjin e Tij për dëlirësinë. Kërkesat për të hyrë në tempull nuk kanë ndryshuar.”⁹

Presidenti Nelson na kujtoi ne të gjithëve se “detyra jonë si Apostuj është të mos japim mësim asgjë tjetër përveç së vërtetës. Ajo detyrë *nuk* [u] jep [Apostujve] autoritetin që ta ndryshojnë ligjin hyjnor.”¹⁰ Prandaj, motrat e mia, udhëheqësit e Kishës gjithmonë duhet të japin mësim rëndësinë e pashoqe të martesës midis një burri e një gruaje dhe ligjin e dëlirësisë që lidhet me të.

II.

Puna e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme përfundimisht lidhet me përgatitjen e fëmijëve të Perëndisë për mbretërinë çelestiale dhe në mënyrën më të veçantë për lavdinë e saj më të lartë, ekzaltimin ose jetën e përjetshme. Ai fat më i lartë është i mundshëm vetëm nëpërmjet martesës për përjetësinë.¹¹ Jeta e përjetshme përfshin fuqitë krijuese të qenësishme në lidhjen e mashkullit dhe të femrës¹² – gjë që zbulesa moderne e përshkruan si “vazhdimësi[në] e farës përherë e përgjithmonë”¹³.

Në bisedën e tij drejtuar të rinjve në moshë madhore, Presidenti Nelson dha mësim: “Veprimi në përputhje me ligjet e Perëndisë do t’ju mbajë të sigurt teksa përparoni drejt ekzaltimit përfundimtar”¹⁴ – kjo është që të bëhemi si Perëndia, me jetën e ekzaltuar dhe potencialin hyjnor të Prindërve tanë Qjellorë. Ky është fati që e dëshirojmë për të gjithë njerëzit që i duam. Për shkak të asaj dashurie, ne nuk mund të lejojmë që dashuria jonë të zëvendësojë urdhërimet, planin dhe veprën e Perëndisë, të cilat e dimë se do t’u sjellin njerëzve që i duam, lumturinë e tyre më të madhe.

Por ka shumë njerëz që i duam, përfshirë disa që e kanë ungjillin e rivendosur, të cilët nuk besojnë tek urdhërimet e Perëndisë rreth martesës dhe ligjit të dëlirësisë ose të cilët zgjedhin të mos i ndjekin ato urdhërime. Po ata?

Doktrina e Perëndisë tregon se ne të gjithë jemi fëmijët e Tij dhe se Ai na ka krijuar që të kemi gëzim.¹⁵ Zbulesa moderne na mëson se Perëndia ka siguruar një plan për një ekzistencë në vdekshmëri, në të cilën të gjithë mund të zgjedhin bindje për t’i kërkuar bekimet e Tij më të larta ose të bëjnë zgjedhje që çojnë drejt njëres prej mbretërive më pak të lavdishme.¹⁶ Për shkak të

dashurisë së madhe të Perëndisë për të gjithë fëmijët e Tij, ato mbretëri më të ulëta janë gjithsesi më të mrekullueshme sesa mund t'i kuptojnë njerëzit e vdekshëm.¹⁷ Shlyerja e Jezu Krishtit e bën gjithë këtë të mundur, sepse Ai "përlëvdon Atin dhe i shpëton gjithë veprat e duarve të tij"¹⁸.

III.

Kam folur për urdhërimin e parë, por çfarë të them për të dytin? Si mund ta zbatojmë urdhërimin për t'i dashur të afërmit tanë? Ne përpiqemi t'i bindim anëtarët tanë se ata që ndjekin mësimet dhe veprimet e lesbikeve, gejeve, biseksualëve ose transgjynorëve duhet të trajtohen me dashurinë që Shpëtimtari ynë na urdhëron ta tregojmë ndaj të gjithë të afërmeve tanë. Si rrjedhojë, kur martesa mes së njëjtës gjini u shpall e ligjshme, Presidenca e Parë dhe Kuorumi i Të Dymbëdhjetë shpalli: "Ungjilli i Jezu Krishtit na mëson t'i duam dhe t'i trajtojmë të gjithë njerëzit me mirësi dhe njerëzi – edhe kur nuk jemi dakord. Ne pohojmë se ata që përfitojnë nga ligjet ose vendimet e gjykatave që autorizojnë martesën mes së njëjtës gjini, nuk duhet të trajtohen pa respekt."¹⁹

Për më tepër, ne kurrë nuk duhet t'i përndjekim ata që nuk kanë të njëjtat besime dhe zotime si ne.²⁰ Është për të ardhur keq që disa njerëz që përballen me këto çështje, vazhdojnë të ndihen si të lënë mënjane dhe të papranuar nga disa anëtarë dhe udhëheqës në familjet, lagjet dhe kunjet tona. Ne të gjithë duhet të përpiqemi fort që të jemi më të mirësjellshëm dhe më të njerëzishëm.

IV.

Për arsye që nuk i kuptojmë, ne kemi sfida të ndryshme në përvojat tona në vdekshmëri. Por vërtet e dimë se Perëndia do ta ndihmojë secilin prej

nesh që t'i mposhtë këto sfida nëse me çiltërsi e kërkojmë ndihmën e Tij. Pas vuajtjes dhe pendimit për shkeljet e ligjeve të Perëndisë që na janë mësuar, ne të gjithë kemi fat një mbretëri lavdie. Gjykimi përfundimtar dhe i fundit do të bëhet nga Zoti, i cili është i vetmi që ka diturinë, urtësinë dhe hirin e kërkuar për ta gjykuar secilin prej nesh.

Ndërkohë, ne duhet të përpiqemi t'i zbatojmë që të dy urdhërimet e mëdha. Që ta bëjmë këtë gjë, ne ecim nëpër një vijë të hollë ndarëse midis ligjit dhe dashurisë – zbatimit të urdhërimeve dhe ecjes në shtegun e besëlidhjeve, ndërkohë që i duam të afërmit tanë përgjatë udhës. Kjo ecje kërkon prej nesh që të kërkojmë frymëzim hyjnor se çfarë të mbështetim dhe çfarë të kundërshtojmë, dhe për mënyrën se si të duam e të dëgjojmë me respekt dhe të japim mësim në këtë proces. Ecja jonë kërkon që ne të mos bëjmë kompromis me urdhërimet, por të tregojmë një përmasë të plotë të të kuptuarit dhe dashurisë. Ecja jonë duhet të tregojë vëmendje ndaj fëmijëve që nuk janë të sigurt për orientimin e tyre seksual, por nuk e nxit etiketimin e parakohshëm ngaqë, në shumicën e fëmijëve, një pasiguri e tillë pakësohet shumë me kalimin e kohës.²¹ Ecja jonë e kundërshton përpjekjen për t'i larguar njerëzit nga shtegu i

besëlidhjeve dhe ia mohon mbështetjen çdokujt që i udhëheq njerëzit larg nga Perëndia. Në gjithë këtë, ne mbajmë mend se Perëndia premtonte shpresë, gëzim dhe bekime përfundimtare për të gjithë ata që i zbatojnë urdhërimet e Tij.

V.

Nënat e baballarët dhe ne të gjithë jemi përgjegjës që t'i japim mësim që të dy urdhërimet e mëdha. Për gratë e Kishës, Presidenti Spenser W. Kimball e përshkroi atë detyrë në këtë profeci të madhërishtme: "Shumica e rritjes së madhe që po i vjen Kishës në ditët e fundit, do të vijë ngaqë shumë prej grave të mira të botës . . . do të tërhiqen në Kishë në numër të madh. Kjo do të ndodhë deri në atë masë që gratë e Kishës të pasqyrojnë drejtësi e aftësi shprehëse në jetën e tyre dhe deri në atë masë që gratë e Kishës të shihen si të dallueshme e të ndryshme . . . nga gratë e botës. . . . Pra do të ndodhë që shembujt e grave të Kishës do të jenë një forcë thelbësore si në rritjen numerike, edhe atë shpirtërore të Kishës në ditët e fundit."²²

Duke folur për atë profeci, Presidenti Rasëll M. Nelson shpalli se "dita të cilën e parashikoi Presidenti Kimball, është sot. Ju jeni gratë që ai parashikoi!"²³ Ne që e dëgjuam atë profeci 40 vjet më parë, nuk e kuptuam se mes njerëzve që

NGA PRESIDENTI RASËLL M. NELSON

gratë e kësaj Kishe mund të shpëtojnë, do të jenë miqtë dhe familjet e tyre të dashura, që aktualisht po ndikohen nga përparësitë e botës dhe mashtrimet djallëzore. Lutja dhe bekimi im është që ju do të jepni mësim dhe veproni që ta përmbushni atë profeci, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Rasëll M. Nelson, “Martesa Çelestiale”, *Liahona*, nëntor 2008, f. 93.
2. Shkronja të tjera të para janë tepër të shumta për t’u përmendur, por këto shkronja kryesore janë të mjaftueshme për këtë bisedë.
3. Rasëll M. Nelson, fjalim në kuvendin vjetor të National Association for the Advancement of Colored People (NAACP), Detroit, Miçigan, 21 korrik 2019.
4. Mateu 22:37–39.
5. Shih Lluca 10:29–37.
6. Gjoni 14:15.
7. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God” (takim shpirtëror në Universitetin “Brigam Jang”, 17 shtator 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God”.
9. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God”.
10. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God”.
11. Shih Doktrina e Besëlidhje 132:7–13.
12. Shih 1 Korintasve 11:11; Doktrina e Besëlidhje 131:1–4.
13. Doktrina e Besëlidhje 132:19.
14. Russell M. Nelson, “The Love and Laws of God”.
15. Shih 2 Nefi 2:25.
16. Shih Doktrina e Besëlidhje 76:71–113.
17. Shih Doktrina e Besëlidhje 76:89.
18. Doktrina e Besëlidhje 76:43; theksimi i shtuar.
19. “Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States”, përfshirje në letrën e Presidencës së Parë, 29 qershor 2015.
20. Shih Dallin H. Oaks, “Dashuria për të Tjerët dhe të Jetuarit me Ndryshimet”, *Liahona*, nëntor 2014, f. 25–28; “Ligji dhe Dashuria”, *Liahona*, nëntor 2009, f. 26–29.
21. Shih, për shembull, Michelle Forcier, “Adolescent Sexuality”, UpToDate, 3 qershor 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), f. 222–223.
23. Rasëll M. Nelson, “Një Lutje drejtuar Motrave të Mia”, *Liahona*, nëntor 2015, f. 96.

Thesaret Shpirtërore

Ndërkohë që ushtroni besim te Zoti dhe te fuqia e priftërisë së Tij, do të rritet aftësia juaj për t’u mbështetur te ky thesar shpirtëror që Zoti e ka vënë në dispozicionin tuaj.

Faleminderit për atë muzikë të mrekullueshme. Teksa ne të gjithë qëndruam në këmbë për të kënduar atë himn ndërmjetës, “T’Falemi, Per’ndi, për Profetin”, më erdhën dy mendime gjithëpushtuese. Një mendim është për Profetin Jozef Smith, profetin e kësaj periudhe ungjillore. Dashuria dhe admirimi im për të rritet për çdo ditë që kalon. Mendimi i dytë më erdhi kur vështrova nga bashkëshortja ime, bijat, mbesat dhe stërmbesat e mia. Ndjeva se do të më pëlqente të shpallja që secila

prej jush jeni pjesë e familjes sime.

Disa muaj më parë, në fund të një sesiioni të dhurimit [indaumentit] në tempull, i thashë bashkëshortes sime, Uendit: “Shpresoj që motrat i kuptojnë thesaret shpirtërore që janë për to në tempull”. Motra, shpesh e gjej veten duke menduar për ju, përfshirë dy muaj më parë kur Uendi dhe unë vizituum Harmoninë në Pensilvani.

Ky ishte udhëtimi ynë i dytë atje. Që të dyja herët u prekëm thellësisht kur ecëm në atë tokë të shenjtë. Ishte

pranë Harmonisë që Gjon Pagëzori iu shfaq Jozef Smithit dhe rivendosi Priftërinë Aarone.

Ishte atje që Apostujt Pjetër, Jakob dhe Gjon u shfaqën për të rivendosur Priftërinë Melkizedeke.

Ishte në Harmoni që Ema Hejl Smithi shërbeu si shkruësja e parë e bashkëshortit të saj, ndërkohë që Profeti përkthente Librin e Mormonit.

Ishte gjithashtu në Harmoni që Jozefi mori një zbulës që shfaqti vullnetin e Zotit për Emën. Zoti e udhëzoi Emën që t'i sqaronte shkrimet e shenjta, të këshillonte Kishën, të merrte Frymën e Shenjtë dhe ta kalonte kohën e saj duke "[mësuar] . . . shumë". Ai gjithashtu e këshilloi Emën që t'i "[linte] mënjatë gjërat e kësaj bote dhe të kërko[n]te" gjërat e një më të mire" dhe të mbahej fort pas besëlidhjeve të saj me Perëndinë. Zoti e përfundoi udhëzimin e Tij me këto fjalë detyruese: "Ky është zëri im për të gjithë"¹.

*Gjithë*ka që ndodhi në këtë zonë, ka rrjedhoja shumë të rëndësishme për jetën *tuaj*. Rivendosja e priftërisë, së bashku me këshillën e Zotit për Emën, mund ta udhërrëfejnë e ta bekojnë secilën prej jush. Dëshiroj fuqishëm që ju të kuptoni se rivendosja e priftërisë është po aq domethënëse për ju si grua sa ç'është për cilindo burrë. Për shkak se Priftëria Melkizedeke është rivendosur, gratë si edhe burrat që i mbajnë besëlidhjet, kanë të drejtë të përdorin "*të gjitha* bekime[t] shpirtërore të kishës"² ose, mund të themi, të gjitha thesaret shpirtërore që Zoti i ka për fëmijët e Tij.

Çdo grua e çdo burrë që bën besëlidhje me Perëndinë dhe i mban ato besëlidhje, dhe që merr pjesë me denjësi në ordinancat e priftërisë, ka të drejtë përdorimi të drejtpërdrejtë të fuqisë së Perëndisë. Ata që e marrin dhurimin në shtëpinë e Zotit, marrin një dhuratë të

fuqisë së priftërisë së Perëndisë në sajë të besëlidhjes së tyre, së bashku me një dhuratë të njohurisë për të ditur se si të mbështeten tek ajo fuqi.

Qiejt janë thjesht po aq të hapur për *gratë* që e kanë marrë dhurimin me fuqinë e Perëndisë që rrjedh prej besëlidhjeve të tyre të priftërisë, sa janë të hapur për burrat që mbajnë priftërinë. Unë lutem që kjo e vërtetë do të shënohet në secilën prej zemrave tuaja, sepse besoj se ajo do ta ndryshojë jetën tuaj. Motra, ju keni të drejtën të mbështeteni lirisht të fuqia e Shpëtimtarit për ta ndihmuar familjen tuaj dhe njerëzit e tjerë që i doni.

Tani, ju mund t'i thoni vetes: "Kjo duket e mrekullueshme, por si ta bëj atë? Si mund të marr nga fuqia e Shpëtimtarit në jetën time?"

Nuk do ta gjeni këtë proces të shpjeguar në ndonjë manual. Fryma e Shenjtë do të jetë kujdestari juaj vetjak, ndërkohë që kërkon të kuptoni se çfarë do të donte Zoti që ju të dini e të bëni. Ky proces nuk është as i shpejtë dhe as i lehtë, por *është* gjallërues nga ana shpirtërore. Çfarë mund të

jetë më emocionuese sesa të punosh me Shpirtin për të kuptuar fuqinë e Perëndisë – fuqinë e priftërisë?

Ajo që *mund* t'ju them, është se e drejta e përdorimit të fuqisë së Perëndisë në jetën tuaj kërkon të njëjtat gjëra që Zoti e udhëzoi Emën dhe secilën prej jush të bëjë.

Pra, ju ftoj që ta studioni me lutje seksionin 25 të Doktrina e Besëlidhjeve dhe të zbuloni atë që Fryma e Shenjtë do t'ju mësojë *juve*. Përpjekja juaj shpirtërore, vetjake do t'ju sjellë gëzim teksa e merrni, kuptoni dhe përdorni fuqinë e cila ju është dhuruar.

Një pjesë e kësaj përpjekjeje do të kërkojë që ju të lini mënjatë shumë gjëra të kësaj bote. Nganjëherë flasim pothuajse të shkujdesur rreth largimit nga bota me grindjen, tundimet e përhapura gjerësisht dhe filozofitë e saj të rreme. Por *në të vërtetë* që ta bëni këtë gjë, kërkon që ju ta shqyrtoni jetën tuaj me përpikëri të madhe dhe rregullisht. Kur e bëni këtë, Fryma e Shenjtë do t'ju nxitë për atë që nuk është më e nevojshme, që nuk është më e denjë për kohën dhe energjinë tuaj.

Kur e largoni përqendrimin tuaj nga shpërqendrimet e botës, disa gjëra që ju duken të rëndësishme tani, do të kenë përparësi më të vogël. Do t'ju nevojitet t'u thoni jo disa gjërave, edhe pse mund të duken të padëmshme. Teksa e filloni dhe e vazhdoni këtë proces të përkushtimit të jetës suaj ndaj Zotit, i cili zgjat gjatë gjithë jetës suaj, do t'ju mahnitin ndryshimet në perspektivën, ndjenjat dhe forcën tuaj shpirtërore.

Tani, një këshillë paralajmëruese. Ka nga ata që do ta nënvleftësojnë aftësinë tuaj për t'i bërë thirrje fuqisë së Perëndisë. Ka disa njerëz që do t'ju bëjnë të dyshonit te vetja juaj dhe ta zvogëlonin shumë aftësinë tuaj të shkëlqyer shpirtërore si një grua e drejtë.

Patjetër, kundërshtari nuk do që ju ta kuptoni besëlidhjen që bëtë kur u pagëzuat ose dhurimin domethënës të diturisë dhe fuqisë që keni marrë ose do të merrni në tempull – në shtëpinë e Zotit. Dhe Satani sigurisht nuk dëshiron që ju të kuptoni se çdo herë që shërbeni dhe adhuroni denjësisht në tempull, ju largoheni të armatosura me

fuqinë e Perëndisë dhe me engjëjt e Tij që “ngarkohen me përgjegjësi për” ju.³

Satani dhe ithtarët e tij vazhdimisht do të sajojnë pengesa përgjatë udhës që të mos ju lejojnë të kuptoni dhuratat shpirtërore me të cilat jeni bekuar dhe mund të bekoheni. Për fat të keq, disa pengesa mund të jenë si rrjedhojë e sjelljes së gabuar të dikujt tjetër. Pikëllohem kur mendoj që ndonjëra prej jush është ndier e pavlerësuar ose që një udhëheqës priftërie nuk e ka besuar atë, ose është keqtrajtuar apo tradhtuar nga një bashkëshort, baba ose nga dikush që mendonte se e kishte mik. Ndiej hidhërim të thellë që ndonjëra prej jush është ndier e mënjeluar, e parespektuar ose e gjykuar gabim. Fyerje të tilla nuk kanë vend në mbretërinë e Perëndisë.

Anasjelltas, më ngrohet zemra kur mësoj për udhëheqës priftërie të cilët me zell kërkojnë pjesëmarrjen e grave në këshillat e lagjeve dhe të kunjeve. Frymëzohem nga çdo bashkëshort i cili tregon se përgjegjësia e tij më e rëndësishme e priftërisë është që të kujdeset për bashkëshorten e tij.⁴ E lavdëroj atë burrë i cili e respekton thellësisht aftësinë e bashkëshortes së tij për të marrë zbulës dhe e çmon atë si një partnere të barabartë në martesën e tyre.

Kur një burrë e kupton madhështinë dhe fuqinë e një gruaje të drejtë, kërkuese, shenjtore të ditëve të mëvonshme që e ka marrë dhurimin në tempull, a është çudi që ai e ndien se duhet të ngrihet në këmbë kur ajo hyn në dhomë?

Që nga zanafilla e kohës, gratë janë bekuar me një busull të pashoqe morale – aftësinë për të dalluar të drejtën nga e gabuara. Kjo dhuratë forcohet tek ato që bëjnë e mbajnë besëlidhje. Dhe pakësohet tek ato që me dëshirë i shpërfillin urdhërimet e Perëndisë.

Me të shpejtë shtoj se nuk i shfaqësoj burrat në asnjë mënyrë nga kërkesa e Perëndisë për ta që gjithashtu të bëjnë dallimin midis së drejtës dhe së gabuarës. Por motrat e mia të dashura, aftësia juaj për ta dalluar të vërtetën nga gabimi, për të qenë ruajtëset e moralshmërisë në shoqëri, është jetike në këto ditë të mëvonshme. Dhe ne varemi nga ju që t'u mësoni të tjerëve të bëjnë të njëjtën gjë. Më lejoni të jem shumë i qartë për këtë: nëse bota e humbet drejtësinë morale të grave të saj, bota nuk do të përmirësohet kurrë.

Ne, shenjtorët e ditëve të mëvonshme nuk jemi prej botës; ne jemi prej Izraelit besëlidhës. Ne jemi thirrur që të përgatitim një popull për Ardhjen e Dytë të Zotit.

Tani, më lejoni të qartësoj disa pika shtesë lidhur me gratë dhe priftërinë. Kur veçoheni për të shërbyer në një thirrje nën drejtimin e dikujt që mban çelësat e priftërisë – të tillë si peshkopi ose presidenti juaj i kunjit – juve ju jepet autoritet priftëror që të funksiononi në atë thirrje.

Në mënyrë të ngjashme, në tempullin e shenjtë ju autorizoheni që të kryeni dhe të kryesoni në ordinaanca priftërie *çdo herë* që e frekuentoni atë. Dhurimi juaj në tempull ju përgatit që ta bëni këtë gjë.

Nëse e keni marrë dhurimin, por nuk jeni të martuara me një burrë që mban priftërinë, dhe dikush ju thotë: “Më vjen keq që nuk e keni priftërinë në shtëpinë tuaj”, ju lutem, kuptojeni se ajo thënie është e pasaktë. Ju mund të mos keni një mbajtës të priftërisë në shtëpinë tuaj, por ju keni marrë dhe keni bërë besëlidhje të shenjta me Perëndinë në tempullin e Tij. Nga ato besëlidhje rrjedh një dhurim i fuqisë së priftërisë së Tij mbi ju. Dhe mbani mend, nëse bashkëshorti juaj do të vdesë, ju do të kryesoni në shtëpinë tuaj.

Si një grua e drejtë shenjtoje e ditëve të mëvonshme që e ka marrë dhurimin, ju flisni dhe jepni mësim me fuqi dhe autoritet nga Perëndia. Qoftë nëpërmjet nxitjes ose bashkëbisedimit, ne kemi nevojë për zërin tuaj që jep mësim doktrinën e Krishtit. Ne kemi nevojë për idetë tuaja në këshillat e familjeve, të lagjeve dhe kunejeve. Pjesëmarrja juaj është thelbësore dhe kurrë dekorative!

Motrat e mia të dashura, fuqia juaj do të rritet kur u shërbeni të tjerëve. Lutjet, agjërimi, koha e shpenzuar me shkrimet e shenjta, shërbimi në tempull dhe puna për historinë tuaj familjare do t'i hapin qiejt për ju.

Ju nxit që t'i studioni me lutje të gjitha të vërtetat që mund të gjeni rreth fuqisë së priftërisë. Mund ta filloni te Doktrina e Besëlidhje me seksionet 84 dhe 107. Këto seksione do t'ju udhëheqin drejt fragmenteve të tjera. Shkrimet e shenjta dhe mësimet nga profetët, shikuesit dhe zbuluesit modernë janë të mbushura me këto të vërteta. Ndërkohë që rritet të kuptuarit tuaj dhe ndërkohë që ushtroni besim te Zoti dhe fuqia e priftërisë së Tij, do të rritet aftësia juaj për t'u mbështetur te ky thesar shpirtëror që Zoti e ka vënë në dispozicion. Teksa e bëni këtë gjë, ju do ta gjeni veten më të aftë për të ndihmuar që të krijoni familje të përjetshme që janë të bashkuara, të vulosura në tempullin e Zotit dhe plot dashuri për Atin tonë Qiellor dhe për Jezu Krishtin.

Të gjitha përpjekjet tona për t'i dhënë shërbesë njëri-tjetrit, për të shpallur ungjillin, për t'i përsosur shenjtorët dhe për t'i shëlbuar të vdekurit puqen në tempull. Tani kemi 166 tempuj anembanë botës dhe më shumë do të ndërtohen.

Siç e dini, Tempulli i Solt-Lejkut, Sheshi i Tempullit dhe sheshi fqinj

pranë Ndërtesës së Zyrrave të Kishës do të rimodelohen në një projekt që do të fillojë në mbarim të këtij viti. Ky tempull i shenjtë duhet të ruhet dhe të përgatitet për të frymëzuar brezat e ardhshëm, sikurse ka ndikuar te ne në këtë brez.

Teksa Kisha rritet, më shumë tempuj do të ndërtohen kështu që më shumë familje të mund të kenë mundësinë për ta marrë atë bekim, më të madhin e të gjitha bekimeve, bekimin e jetës së përjetshme.⁵ Ne e mbajmë një tempull si *strukturën* më të shenjtë në Kishë. Sa herë që njoftohen plane për të ndërtuar një tempull të ri, ai bëhet një pjesë e rëndësishme e historisë sonë. Siç e kemi diskutuar këtu sonte, ju motra jeni jetike për punën e tempullit dhe tempulli është vendi ku ju do të merrni thesaret tuaja më të larta shpirtërore.

Ju lutem të dëgjoni me kujdes dhe nderim pasi tani do të shpall plane për ndërtimin e tetë tempujve të rinj. Nëse lajmëroj për një tempull në një vend që është domethënës për ju, sugjeroj që ju jtheshit ta ulni kokën plot lutje, me mirënjohje në zemrën tuaj. Ne kemi kënaqësinë

të njoftojmë plane për ndërtimin e tempujve në vendndodhjet në vijim: Fritaun, Sierra-Leone; Orem, Jutë; Port-Moresbi, Papua në Guinenë e Re; Bentonvill, Arkanzas; Bakolod, Filipine; MekAllën, Teksas; Koban, Guatemalë; dhe Tejlërsvill, Jutë. Faleminderit, motra të dashura. E vlerësojmë thellësisht pranimin nga ana juaj të këtyre planeve dhe përgjigjen tuaj plot nderim.

Tani, në mbyllje, dëshiroj të lë një bekim mbi ju, që ju të mund ta kuptoni fuqinë e priftërisë që ju është dhuruar, dhe që ju do ta shtoni atë fuqi duke e ushtruar besimin tuaj te Zoti dhe te fuqia e Tij.

Motra të dashura, me respekt dhe mirënjohje të thellë, unë shpreh dashurinë time për ju. Përvëlësisht, unë shpall se Perëndia jeton! Jezusi është Krishti. Kjo është Kisha e Tij. Unë dëshmoj kështu, në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Doktrina e Besëlidhje 25:7-16.
2. Doktrina e Besëlidhje 107:18; theksimi i shtuar.
3. Doktrina e Besëlidhje 109:22.
4. Shih Doktrina e Besëlidhje 131:2-4.
5. Shih Doktrina e Besëlidhje 14:7.

NGA PLAKU GERIT W. GONG,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Përkatësia në Besëlidhje

Të kemi përkatësi me Perëndinë dhe të ecim me njëri-tjetrin në shtegun e Tij të besëlidhjeve, do të thotë të bekohemi nga përkatësia në besëlidhje.

Të dashur vëllezër dhe motra, historia tregon për një fëmijë të Fillores që po mëson të lutet. “Faleminderit për shkronjën A, shkronjën B, . . . shkronjën G.” Lutja e fëmijës vazhdon: “Faleminderit për shkronjat X, Y, Z. I dashur Atë Qjellor, faleminderit për numrin 1, numrin 2.” Mësuesja e Fillores shqetësohet por pret me mençuri. Fëmija thotë: “Faleminderit për numrin 5, numrin 6 – dhe faleminderit për mësuesen time

të Fillores. Ajo është personi i vetëm që më le gjithmonë ta mbaroj lutjen time.”

Ati Qjellor e dëgjon vërtet lutjen e çdo fëmije. Me dashuri të pafundme, Ai na fton të fillojmë të besojmë dhe të kemi përkatësi me anë të besëlidhjes.

Bota është plot me mirazhe, iluzione, dinakëri. Kaq shumë gjëra duken kalimtare dhe sipërfaqësore. Kur i lëmë mënjanë maskat, shtirjet, pëlqimet dhe mospëlqimet që shprehen nga grupe njerëzish në mediat shoqërore, ne dëshirojmë më shumë sesa një luster të shpejtë, lidhje kalimtare apo ndjekjen e interesave vetjakë të botës. Fatmirësisht, ka një mënyrë për t'i mposhtur këto probleme.

Kur ne u qasemi urdhërimeve të mëdha të Perëndisë për ta dashur Atë dhe ata që janë përreth nesh me anë të besëlidhjes, ne e bëjmë atë jo si të huaj apo të ftuar, por si një fëmijë në shtëpinë e Tij.¹ Paradoksi i lashtë është ende i vërtetë. Kur nuk rendim më pas interesave tona vetjake për shkak të përkatësisë në besëlidhje, ne e gjejmë dhe bëhemi vetja jonë më e mirë, e përjetshme² – të lirë, të gjallë, të vërtetë – dhe përcaktojmë se kush janë marrëdhëniet tona më të rëndësishme. Përkatësi në besëlidhje do të thotë t'i bëjmë premtime Perëndisë e njëri-tjetrit dhe t'i mbajmë ato, nëpërmjet ordinancave të shenjta,

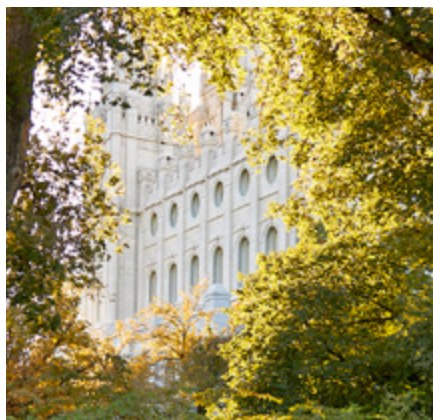
të cilat e ftojnë fuqinë e perëndishmërisë të manifestohet në jetën tonë.³ Kur besëlidhim gjithçka që jemi, ne mund të bëhemi më shumë sesa jemi. Përkatësia në besëlidhje na jep vend, skenar, aftësi për t'u bërë. Kjo prodhon besim për jetën dhe shpëtimin.⁴

Besëlidhjet hyjnore bëhen një burim dashurie për Perëndinë dhe një burim dashurie që rrjedh prej Tij, dhe në këtë mënyrë, për njëri-tjetrin dhe me njëri-tjetrin. Perëndia, Ati ynë Qjellor na do më shumë dhe na njeh më mirë nga sa e duam apo e njohim vetveten. Besimi në Jezu Krisht dhe ndryshimi vetjak (pendimi) sjellin mëshirë, hir, falje. Këto qetësojnë lëndimin, vetminë, padrejtësinë që përjetojmë në vdekshmëri. Duke qenë Perëndi, Ati ynë Qjellor dëshiron që ne të marrim dhuratën më të madhe të Perëndisë – gëzimin e Tij, jetën e Tij të përjetshme.⁵

Perëndia ynë është një Perëndi besëlidhjeje. Nga natyra e Tij, Ai “e mban besëlidhjen dhe tregon mëshirë”⁶. Besëlidhjet e Tij mbeten “përderisa të zgjatë koha ose derisa të qëndrojnë toka, ose përderisa të ketë një njeri mbi faqen e dheut që të shpëtohet”⁷. Ne nuk jemi bërë që të endemi në pasiguri dhe dyshime ekzistenciale, por që të gëzojmë marrëdhënie të dashura të vulosura me besëlidhje, të cilat janë “më [të] fort[a] se zinxhirët e vdekjes”⁸.

Kriteret për ordinancat dhe besëlidhjet e Perëndisë janë universale dhe mundësia për to është individuale. Sipas drejtësisë së Perëndisë, secili individ në çdo vend e në çfarëdo moshe mund të marrë ordinancat shpëtuese. Këtu gjen zbatim liria e zgjedhjes – individët zgjedhin a duan t'i pranojnë ordinancat e ofruara. Ordinancat e Perëndisë japin informacion si tabelat rrugore në shtegun e Tij të besëlidhjeve. Ne e quajmë planin e Perëndisë për t'i sjellë fëmijët e Tij në shtëpi plani i shëlbimit,

plani i shpëtimit, plani i lumturisë. Shëlbimi, shpëtimi, lumturia çelestiale janë të mundura sepse Jezu Krishti “kreu këtë shlyerje të përsosur”⁹.

Të kemi përkatësi me Perëndinë dhe të ecim me njëri-tjetrin në shtegun e Tij të besëlidhjeve, do të thotë të bekohemi nga përkatësia në besëlidhje.

Së pari, përkatësia në besëlidhje përqendrohet te Jezu Krishti si “ndërmjetësi [i] besëlidhjes së re”¹⁰. Të gjitha gjërat mund veprojnë së bashku për të mirën tonë kur “shenjtërohe[m]i në Krisht . . . në besëlidhjen e Atit”¹¹. Çdo bekim i mirë dhe i premtuar u vjen atyre që qëndrojnë besnikë deri në fund. “Gjendje . . . [e] lumtur [e] atyre që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë” do të thotë të jenë të “bekuar në të gjitha gjërat, qoftë tokësore ashtu edhe shpirtërore” dhe të “jetojnë me Perëndinë në . . . lumturi të pafund”¹².

Ndërsa i nderojmë besëlidhjet tona, ndonjëherë mund të kemi ndjesinë se jemi në shoqërinë e engjëjve. Dhe ashtu do të jemi – ata që duam e na bekojnë nga kjo anë e velit, dhe ata që na duan e na bekojnë nga ana tjetër e velit.

Kohët e fundit, unë dhe Motra Gong pamë një nga shembujt më të mirë të përkatësisë në besëlidhje në një dhomë spitali. Një baba i ri kishte dëshpërimisht nevojë për një transplant të veshkave. Familja e tij kishte qarë, kishte agjëruar dhe ishte lutur që ai të merrte një veshkë. Kur erdhi lajmi se sapo ishte vënë në dispozicion një veshkë që mund t’i shpëtonte jetën, bashkëshortja e tij me qetësi tha: “Shpresoj që familja tjetër të jetë mirë”. Të kemi përkatësi me anë të besëlidhjes do të thotë, me fjalët e Apostullit Pal,

“që unë të ngushëllohem bashkë me ju me anë të besimit që e kemi të përbashkët, tuajin dhe timin”¹³.

Përgjatë shtegut të jetës, ne mund ta humbasim besimin në Perëndi, por Ai kurrë nuk e humbet besimin te ne. Me një fjalë, Ai është gjithmonë duke na pritur. Ai na fton të vijmë ose të kthehemi te besëlidhjet që e shenjojnë shtegun e Tij. Ai pret i gatshëm të na përqafojë, edhe kur jemi “ende larg”¹⁴. Kur kërkojmë me një sy besimi model, trajektoren e jetës sonë ose pikat e bashkuara të përvojës sonë, ne mund të shohim mëshirat e Tij të dhembshura dhe inkurajimin e Tij, veçanërisht në sprovat, pikëllimet dhe sfidat tona, si dhe në gëzimet tona. Pavarësisht nga sa shpesh pengohemi ose biem, nëse vazhdojmë të shkojmë drejt Tij, Ai do të na ndihmojë, hap pas hapi.

Së dyti, Libri i Mormonit është një provë që ne mund ta mbajmë në dorën tonë mbi përkatësinë në besëlidhje. Libri i Mormonit është mjete i premtuar për mbledhjen e fëmijëve të Perëndisë, e profetizuar si një besëlidhje e re.¹⁵ Teksa e lexojmë Librin e Mormonit, vetëm dhe me të tjerë, qoftë në heshtje apo me zë të lartë, ne mund ta pyetim Perëndinë “me një zemër të singertë, me qëllim të vërtetë duke pasur besim në Krisht” dhe të marrim me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë sigurinë e Perëndisë se Libri i Mormonit është i vërtetë.¹⁶ Kjo përfshin sigurinë që Jezu Krishti është Shpëtimtari ynë, Jozef Smithi është profeti i Rivendosjes dhe Kisha e Zotit quhet me emrin e Tij – Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.¹⁷

Libri i Mormonit flet me anë të një besëlidhjeje të lashtë e bashkëkohore për ju që jeni bijtë e Lehit, “fëmijë [të] profetëve”¹⁸. Paraardhësit tuaj morën një premtim besëlidhjeje se ju, pasardhësit e tyre, do ta dallonit zërin që

duket sikur flet nga pluhuri në Librin e Mormonit.¹⁹ Ai zë që ndieni ndërkohë që lexoni, dëshmon se jeni “fëmijët e besëlidhjes”²⁰ dhe Jezusi është Bariu juaj i Mirë.

Libri i Mormonit e fton secilin prej nesh, sipas fjalëve të Almës, të hyjë “në një besëlidhje me [Zotin], se [ne] do t’i shërbe[jmë] atij dhe do t’i zbato[jmë] urdhërimet e tij, që ai të mund të derdhë mbi [ne] Shpirtin e tij më me shumicë”²¹. Kur duam të ndryshojmë për mirë – siç e ka thënë një person, “të ndalojmë së qeni të mjerruar dhe të jemi të lumtur nga të qenit të lumtur” – ne bëhemi të hapur ndaj drejtimit, ndihmës e forcës. Ne mund të arrijmë me anë të besëlidhjes që të kemi përkatësi me Perëndinë dhe një bashkësi besimtarësh besnikë dhe të marrim bekimet e premtuara në doktrinën e Krishtit²² – tani.

Autoriteti dhe fuqia e rivendosur e priftërisë për t’i bekuar të gjithë fëmijët e Tij është një aspekt i tretë i përkatësisë në besëlidhje. Në këtë periudhë ungjillore, Gjon Pagëzori dhe Apostujt Pjetri, Jakobi dhe Gjoni kanë ardhur si lajmëtarë të lëvdur nga Perëndia për ta rivendosur autoritetin e Tij të priftërisë.²³ Priftëria e Perëndisë dhe ordinancat e Tij i bëjnë më të çmuara marrëdhëniet në tokë dhe mund të vulosin marrëdhëniet në besëlidhje në qiell.²⁴

Priftëria mund të bekojë me plot kuptimin e fjalës që nga djepi deri në varr – që nga vënia e emrit dhe bekimi i një foshnjëje deri te përkushtimi i një varri. Bekimet e priftërisë shërojnë, ngushëllojnë, këshillojnë. Një baba ishte i zemëruar me të birin, derisa dashuria falëse erdhi kur babai i dha të birit një bekim të dhembshur priftërie. Anëtare e vetme e Kishës në familjen e saj, një e re e dashur ishte e pasigurt rreth dashurisë së Perëndisë për të, derisa ajo mori një bekim të frymëzuar priftërie. Në të gjithë botën, patriarkët

fisnikë përgatiten shpirtërisht për të dhënë bekime patriarkale. Teksa patriarku vendos duart e tij mbi kokën tuaj, ai ndien dhe shpreh dashurinë e Perëndisë për ju. Ai shqipton prejardhjen tuaj në shtëpinë e Izraelit. Ai dëftën bekimet nga Zoti. E matur si zakonisht, bashkëshortja e një patriarku më tregoi se si ajo dhe familja e saj e ftojnë Shpirtin, veçanërisht në ditët kur babi i tyre jep bekime patriarkale.

E fundit, bekimet e përkatësisë në besëlidhje vijnë kur ne e ndjekim profetin e Zotit dhe gëzohemi nga të jetuarit e besëlidhjeve të tempullit, përfshirë martesën. Martesa në besëlidhje bëhet hyjnore dhe e përjetshme teksa çdo ditë zgjedhim lumturinë e bashkëshortit/es dhe të familjes sonë përpara lumturisë sonë. Teksa “unë” bëhet “ne”, ne rritemi së bashku. Ne plakemi së bashku, ne rinohe mi së bashku. Teksa e bekojmë njëri-tjetrin përgjatë një jete ku e harrojmë veten tonë, ne i shohim shpresën dhe gëzimin tonë të shenjtërohen në kohë e përjetësi.

Ndërkohë që situatat janë të ndryshme, kur ne bëjmë gjithçka që mundemi, më të mirën që mundemi, dhe sinjerisht e duam dhe e kërkojmë ndihmën e Tij përgjatë udhës, Zoti do të na udhëheqë, në kohën dhe mënyrën e Tij, me anë të Frymës së Shenjtë.²⁵ Besëlidhjet e martesës janë detyruese me zgjedhjen e

ndërsjellë të atyre që i bëjnë ato – një kujtues i respektit që ka Perëndia dhe ne për lirinë e zgjedhjes dhe për bekimin e pasjes së ndihmës së Tij kur e kërkojmë atë bashkërisht.

Frytet e përkatësisë në besëlidhje përgjatë brezave të familjes ndihen në shtëpitë dhe zemrat tona. Ju lutem, më lejoni ta ilustruj me shembuj vetjakë.

Kur unë dhe Motra Gong ramë në dashuri dhe po shkonim drejt martesës, unë mësova për lirinë e zgjedhjes dhe vendimet. Për një periudhë kohe, ne ishim në shkollë duke studiuar në dy vende të ndryshme, në dy kontinente të ndryshme. Kjo është arsyeja pse mund të them ndershmërisht se mora një doktoratë për marrëdhëniet ndërkombëtare.

Kur pyeta: “Atë Qjellor, a duhet të martohem me Suzanën?” unë ndjeva paqe. Por ishte kur mësova të lutem me qëllim të vërtetë: “Atë Qjellor, unë e dua Suzanën dhe dua të martohem me të. Premtoj se do të jem bashkëshorti dhe babai më i mirë që mund të jem” – kur veprova dhe mora vendimet e mia më të mira, ishte atëherë që erdhën pohimet më të forta.

Tani, pemët familjare, historitë dhe fotografitë e familjeve tona Gong dhe Lindsit në programin FamilySearch, na ndihmojnë të zbulojmë dhe të lidhemi nëpërmjet përvojës së jetuar nga brezat që kanë pasur përkatësi në besëlidhje.²⁶

Për ne, paraardhësit e respektuar përfshijnë:

Stërgjyshen Alis Blauer Bangerter, e cila pati tri propozime për martesë në një ditë, [e] më vonë i kërkoi bashkëshortit të saj që të lidhte një këmbëz te dybeku i saj i gjalpës në mënyrë që ajo të rrihte gjalpë, të thurte dhe të lexonte në të njëjtën kohë.

Stërgjyshin Lui Kuei Çar, i cili i mbajti fëmijët e tij në shpinë dhe gjërat e pakta të familjes së tij në një gomar ndërsa kaluan fushat me lavë në Ishullin e Madh të Havait. Zotimi dhe sakrifica e brezave të familjes Çar e bekojnë familjen tonë sot.

Gjyshen Meri Elis Pauëll Lindsit, e cila mbeti me pesë fëmijë të vegjël kur bashkëshorti dhe djali i saj më i madh ndërruan jetë papritmas vetëm disa ditë njëri pas tjetrit. Si një vejushë për 47 vjet, gjyshja e rriti familjen e saj me dashurinë përkrahëse nga udhëheqësit dhe anëtarët vendorë. Gjatë atyre viteve të gjata, gjyshja i premtoi Zotit se, nëse Ai do ta ndihmonte, ajo nuk do të ankohej kurrë. Zoti e ndihmoi atë. Ajo nuk u ankua kurrë.

Të dashur vëllezër e motra, e dëshmuar nga Fryma e Shenjtë, çdo gjë e mirë dhe e përjetshme është e përqendruar në realitetin e gjallë të Perëndisë, Atit tonë të Amshuar, dhe Birit të Tij, Jezu Krishtit dhe të Shlyerjes së Tij. Zoti ynë, Jezu Krishti, është Ndërmjetësi i besëlidhjes së re. Dëshmimi për Jezu Krishtin është një qëllim i besëlidhjes i Librit të Mormonit.²⁷ Me anë të betimit dhe besëlidhjes, autoriteti i priftërisë së rivendosur të Perëndisë ka për qëllim t’i bekojë të gjithë fëmijët e Perëndisë, përfshirë nëpërmjet martesës në besëlidhje, familjes që vazhdon me breza dhe bekimeve individuale.

Shpëtimtari ynë shpall: “Unë jam Alfa dhe Omega, Krishti Zoti; po madje unë jam ai, fillimi dhe fundi, Shëlbuesi i botës”²⁸.

Alis Blauer Bangerter

Lui Kuei Çar

Meri Elis Pauëll Lindsit

NGA KRISTINA B. FRANKO,
Këshilltare e Dytë në Presidencën e Përgjithshme të Filllores

Duke qenë me ne që nga fillimi,
Ai është me ne, në gjithë përkatësinë
tonë në besëlidhje, deri në fund. Unë
dëshmoj për këtë në emrin e shenjtë
dhe të shenjtëruar të Jezu Krishtit,
amen. ■

SHËNIME

1. Shih Isaac Watts, "My Shepherd Will Supply My Need", *Ensign*, shtator 2015, f. 73.
2. Shih Mateu 10:39.
3. Shih Doktrina e Besëlidhje 84:20.
4. Shih *Lectures on Faith* (1985), f. 69.
5. Shih Doktrina e Besëlidhje 14:7.
6. Doktrina e Besëlidhje 109:1.
7. Moroni 7:36; shih edhe Moroni 7:32.
8. Doktrina e Besëlidhje 121:44.
9. Doktrina e Besëlidhje 76:69.
10. Hebrenjve 12:24; Doktrina e Besëlidhje 76:69; 107:19; shih edhe Përkthimi prej Jozef Smithit, Galatasve 3:20.
11. Moroni 10:33; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 90:24; 98:3.
12. Mosia 2:41.
13. Romakëve 1:12; shih edhe Mosia 18:8–9.
14. Lluca 15:20.
15. Shih faqen e titullit të Librit të Mormonit; Doktrina e Besëlidhje 84:57.
16. Moroni 10:4.
17. Shih 3 Nefi 27:7–8; Doktrina e Besëlidhje 115:3.
18. 3 Nefi 20:25.
19. Shih 2 Nefi 26:16; 33:13.
20. 3 Nefi 20:26.
21. Mosia 18:10.
22. Shih 2 Nefi 31:2, 12–13.
23. Shih Doktrina e Besëlidhje 13; 27:12; shih edhe parathënia për Doktrinën e Besëlidhjet.
24. Shih Doktrina e Besëlidhje 128:8; shih edhe Eksodi 19:5–6; Doktrina e Besëlidhje 84:40. Ata që i mbajnë besëlidhjet me denjësi, bëhen një thesar i çmuar, një mbretëri priftërinjsh, një komb i shenjtë. Besëlidhjet shenjtërojnë. Ata që i mbajnë besëlidhjet, shenjtërohen për Zotin.
25. Shih Doktrina e Besëlidhje 8:2.
26. Brezat mund të mësojnë nga njëri-tjetri, madje ashtu siç çdo brez duhet të mësojë vetë. Shkrimtari i krishterë Soren Kirkegard sugjeron në mënyrë intriguese: "Çfarëdo që një brez mund të mësojë nga tjetri, atë që është me të vërtetë njerëzore, asnjë brez nuk e mëson nga ai i mëparshmi" (*Fear and Trembling*, përkth. Vigilius Haufniensi [2018], f. 117).
27. Shih faqen e titullit të Librit të Mormonit.
28. Doktrina e Besëlidhje 19:1.

Gjetja e Gëzimit të Shpërndarja e Ungjillit

Ne kemi një Atë të dashur në Qiell, i cili po pret që ne të drejtohem tek Ai për ta bekuar jetën tonë dhe jetën e njerëzve rreth nesh.

Një nga këngët e mia të parapëlqyera të Filllores fillon me këto fjalë:

I përkas Kishës së Jezu Krishtit t'Shenjtor'-ve të Ditëve të Mëvonshme.

E di se kush jam.

Di t'Per'ndis' plan.

Me besim do ta ndjek.

Besoj në Shpëtimtarin Jezu Krisht.¹

Çfarë pohimi i thjeshtë e i bukur i të vërtetave që ne besojmë!

Si anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, ne e dimë se kush jemi. Ne e dimë se "Perëndia është Ati i shpirttrave tanë. Ne jemi . . . fëmijët e Tij dhe Ai na do. Ne jetonim [me Të në qiell] përpara se të [vinim në] këtë botë."

Ne e dimë planin e Perëndisë. Ne ishim me Të atje kur Ai na e paraqiti. "I gjithë qëllimi [i Atit tonë në Qiell] – vepra dhe lavdia e Tij – është të bëjë të mundur që secili nga ne të gëzojë të gjitha bekimet e Tij. Ai . . . përgatit[i] një plan të përkryer për të plotësuar qëllimin e Tij. Ne e kuptuam dhe e pranuan këtë plan . . . [të] lumturisë, . . . [të] shëlbimit

dhe . . . [të] shpëtimit" përpara se të vinim në tokë.

"Jezu [Krishti] është qendra e planit të Perëndisë. Me anë të Shlyerjes së Tij, Jezu Krishti përmbushi qëllimin e Atit të Tij dhe bëri të mundur për secilin nga ne [që] të gëzojë pavdekësinë dhe jetën e përjetshme. Satani, ose djalli,

është një armik i planit të Perëndisë” dhe ka qenë [i tillë] që nga fillimi.

“Liria e zgjedhjes, ose aftësia për të zgjedhur, është një nga dhuratat më të mëdha të Perëndisë për fëmijët e Tij. . . . Ne duhet të zgjedhim nëse do të ndjekim Jezun Krishtin ose do të ndjekim Satanin.”²

Këto janë të vërteta të thjeshta që mund t’ua tregojmë të tjerëve.

Më lejoni t’ju tregoj për një rast kur nëna ime i tregoi të vërtetën të tillë të thjeshtë vetëm duke qenë e hapur për të bërë një bashkëbisedim dhe duke e dalluar një mundësi.

Shumë vjet më parë, nëna ime po kthehej në Argjentinë për një vizitë, bashkë me vëllanë tim. Në të vërtetë, nënës sime nuk i ka pëlqyer kurrë që të fluturonte, kështu që ajo i kërkoi njërit prej bijve të mi t’i jepte një bekim për qetësi dhe mbrojtje. Ai u ndje i nxitur ta bekonte gjithashtu gjyshen e tij me udhërrëfim dhe drejtim të veçantë nga Fryma e Shenjtë për të forcuar dhe prekur zemrat e shumë njerëzve që kishin dëshirë ta mësonin ungjillin.

Në aeroportin e Solt-Lejikut, nëna dhe vëllai im takuan një vajzë shtatë

vjeçe, që po kthehej për në shtëpi nga një udhëtim për ski bashkë me familjen e saj. Prindërit e saj e vunë re se ajo po fliste me mamën dhe vëllanë tim për një kohë të gjatë dhe vendosën të bashkoheshin me ta. Ata u paraqitën bashkë me bijën e tyre si Eduardo, Maria Suzana dhe Xhada Pol. Pati një lidhje të natyrshme dhe të ngrohtë me këtë familje të dashur.

Të dyja familjet u emocionuan që po udhëtonin së bashku në të njëjtin fluturim për në Buenos-Ajres në Argjentinë. Teksa bashkëbisedimi i tyre vazhdoi, nëna ime vuri re se deri në atë çast, ata nuk kishin dëgjuar kurrë për Kishën e rivendosur të Jezut Krishtit.

Një nga pyetjet e para që bëri Suzana, ishte: “A do të më tregoni për atë muze të bukur me statujën e artë në majë?”

Mamaja ime shpjegoi se ajo ndërtesë e bukur nuk ishte një muze, por një tempull i Zotit ku ne bëjmë besëlidhje me Perëndinë që të mund të kthehemi të jetojmë me Të një ditë. Suzana i rrëfeu mamasë sime që, përpara udhëtimit të tyre për në Solt-Lejk, ajo ishte lutur për diçka që t’ia forconte shpirtin.

Gjatë fluturimit, mamaja ime shprehu dëshminë e saj të thjeshtë, por të fuqishme për ungjillin dhe e ftoi Suzanën t’i gjente misionarët në qytetin e saj. Suzana e pyeti mamën time: “Si do t’i gjej ata?”

Mamaja ime iu përgjigj: “Nuk mund të mos t’i vësh re; ata janë ose dy të rinj të veshur me këmisha të bardha dhe kollare ose dy të reja të veshura këndshëm dhe ata gjithmonë kanë një etiketë që tregon emrin e tyre dhe gjithashtu ‘Kisha e Jezut Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme’.

Familjet shkëmbyen numrat e telefonit dhe u përshëndetën në aeroportin e Buenos-Ajresit. Suzana, e cila që atëherë është bërë shoqe e mirë me mua, më ka thënë shumë herë se u ndje shumë e trishtuar kur u nda nga mamaja ime në aeroport. Ajo tha: “Mamaja jote rrezatonte. Nuk mund ta shpjegoj, por ajo kishte një shkëlqim mbi të që nuk doja ta lija pas.”

Sapo Suzana u kthye në qytetin e saj, ajo dhe e bija, Xhada, shkuan t’ia tregonin këtë përvojë mamasë së Suzanës, që jetonte vetëm disa blloqe larg shtëpisë së tyre. Teksa po ngisnin makinën, ndodhi që Suzana pa dy të rinj, të cilët po ecnin në rrugë, të veshur ashtu siç ia kishte përshkruar mamaja ime. Ajo e ndaloi makinën në mes të rrugës, doli jashtë dhe i pyeti këta dy të rinj: “A mos jeni vallë nga Kisha e Jezut Krishtit?”

Ata thanë: “Po”.

“Misionarë?” pyeti ajo.

Ata u përgjigjën që të dy: “Po jemi [misionarë]!”

Pastaj ajo tha: “Hipni në makinën time; do të vini në shtëpi që të më jepni mësim”.

Dy muaj më pas, Maria Suzana u pagëzua. Bija e saj, Xhada, gjithashtu u pagëzua kur mbushi nëntë vjeç. Ende po punojmë me Eduardon, të cilin e duam gjithsesi.

Që atëherë, Suzana është bërë një nga misionaret më të shkëlqyera që kam takuar ndonjëherë. Ajo është si bijtë e Mosias, duke sjellë shumë shpirta te Krishti.

Në një nga bashkëbisedimet tona, e pyeta: “Cili është sekreti yt? Si e shpërndan ungjillin tek të tjerët?”

Ajo më tha: “Është shumë e thjeshtë. Çdo ditë, përpara se ta lë shtëpinë, unë lutem, duke i kërkuar Atit Qjellor të më drejtojë te njerëz që kanë nevojë për ungjillin në jetën e tyre. Nganjëherë, marr një Libër të Mormonit për t’ua dhënë atyre ose karta për shpërndarje nga misionarët – dhe kur filloj të flas me dikë, thjesht e pyes nëse ka dëgjuar ndonjëherë për Kishën.”

Suzana tha gjithashtu: “Herë të tjera thjesht buzëqesh kur jam duke pritur trenin. Një ditë, një burrë më pa dhe tha: ‘Për çfarë po buzëqesh?’ Ai më kapi disi në befasi.

Iu përgjigja: ‘Buzëqesh sepse jam e lumtur!’

Ai tha pastaj: ‘Dhe për çfarë je kaq e lumtur?’

Iu përgjigja: ‘Jam anëtare e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve

të Mëvonshme dhe kjo më bën të lumtur. A ke dëgjuar për të?’”

Kur ai tha jo, ajo i dha një kartë për shpërndarje dhe e ftoi të merrte pjesë në shërbimet e së dielës së ardhshme. Të dielën vijuese, ajo e përshëndeti te dera.

Presidenti Dallin H. Oaks dha mësim:

“Ka tri gjëra që të gjithë anëtarët mund t’i bëjnë për të ndihmuar në ndarjen e ungjillit. . .

Së pari, ne mund të lutemi të gjithë për dëshirën që të ndihmojmë në këtë pjesë jetike të punës për shpëtim. . .

Së dyti, ne mund t’i mbajmë urdhërimet. . . . Anëtarët besnikë do të kenë gjithmonë Shpirtin e Shpëtimtarit me ta që t’i udhëzojë ndërsa përpiqen të marrin pjesë në punën e madhe të ndarjes së ungjillit të rivendosur të Jezu Krishtit.

Së treti, ne mund të lutemi për frymëzim mbi atë që *ne* mund të bëjmë . . . për ta ndarë ungjillin me të tjerët . . . [dhe të] lut[emi] me zotim për të vepruar sipas frymëzimit që m[arrim].”³

Vëllezër, motra, fëmijë dhe të rinj e të reja, a mund të jemi si shoqja ime Suzana dhe ta shpërndajmë ungjillin tek të tjerët? A mund ta ftojme një mik/

mikeshë që nuk është i/e besimit tonë, që të vijë në kishë me ne të dielën? Ose ndoshta mund t’ia japim një kopje të Librit të Mormonit një kushëriri/e apo një mik/mikeshe? A mund t’i ndihmojmë të tjerët që të gjejnë paraardhësit e tyre në FamilySearch apo t’u tregojmë të tjerëve atë që kemi mësuar gjatë javës teksa kemi studiuar materialin *Eja, Më Ndiq*? A mund të jemi më shumë si Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti, dhe t’ua tregojmë të tjerëve atë që na sjell gëzim në jetën tonë? Përgjigjja për të gjitha këto pyetje është “po”! Ne mund ta bëjmë këtë!

Në shkrimet e shenjta lexojmë se “anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit dërgohen ‘për të punuar në vreshtin e tij për shpëtimin e shpirtave të njerëzve’ (Doktrina e Besëlidhje 138:56). Kjo punë për shpëtim përfshin punën misionare të anëtarit, mbajtjen e të kthyerve në besim, aktivizimin e anëtarëve më pak aktivë, punën në tempull e për historinë familjare dhe mësimdhënien e ungjillit.”⁴

Miq të mi të dashur, Zoti ka nevojë për ne që ta mbledhim Izraelin. Te Doktrina e Besëlidhje Ai ka thënë: “As mos u shqetësoni që më parë se çfarë

NGA PLAKU DITER F. UHTDORF,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

do të thoni; por mblidhni vazhdimisht si thesar në mendjet tuaja fjalët e jetës dhe do t'ju jepet në çastin e duhur ajo pjesë që do t'i shpërndalet çdo njeriu”⁵.

Përveç kësaj, Ai na ka premtuar:

“Dhe nëse është që ju duhet të punoni gjithë ditët tuaja për t'u shpallur pendim këtyre njerëzve dhe sillni qoftë edhe një shpirt tek unë, sa i madh do të jetë gëzimi juaj me të në mbretërinë e Atit tim!

Dhe tani, nëse gëzimi juaj do të jetë i madh me një shpirt që keni sjellë tek unë në mbretërinë e Atit tim, sa i madh do të jetë gëzimi juaj nëse do të më sillni shumë shpirtra!”⁶

Kënga e Fillores me të cilën fillova, mbyllet me këtë pohim të thellë:

Besoj në Shpëtimtarin Jezu Krisht.

Do t'i jap nderim.

Do bëj që 'është' e drejt';

Drit'n e Tëj do ndjek.

Do shpall t'vërtet'n e Tëj.”⁷

Unë jap dëshmi se këto fjalë janë të vërteta dhe se ne kemi një Atë të dashur në Qjell, i cili po pret që ne të drejtohem tek Ai për ta bekuar jetën tonë dhe jetën e njerëzve rreth nesh. Paçim dëshirën që t'i sjellim te Krishti vëllezërit dhe motrat tona, është lutja ime në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. “Kisha e Jezu Krishtit”, *Libri i Këngëve të Fëmijëve*, f. 48
2. *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service*, bot. i rish. (2018), f. 48.
3. Dallin H. Oaks, “Shpërndarja e Ungjillit të Rivendosur”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 58.
4. *Manuali 2: Administrimi i Kishës*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org; shih edhe L. Whitney Clayton, “The Work of Salvation: Then and Now”, *Liahona*, shtator 2014, f. 23.
5. Doktrina e Besëlidhje 84:85.
6. Doktrina e Besëlidhje 18:15–16.
7. “Kisha e Jezu Krishtit”, f. 48.

Aventura Juaj e Madhërishme

Shpëtimtari na fton, çdo ditë, t'i lëmë mënjanë rehatinë dhe sigurinë tonë dhe të bashkohemi me Të në rrugëtimin e dishepullimit.

Rreth Hobitëve

Një roman i dashur fantazie për fëmijë, i shkruar shumë vite më parë, fillon me fjalinë: “Në një vrimë në tokë, na jetonte një hobit”¹.

Rrëfenja e Bilbo Baginsit flet për një hobit, tejet të zakonshëm dhe aspak të shquar, të cilit i paraqitet mundësia më e shquar – rasti i mrekullueshëm për aventurë dhe premtimi për një shpërbtim të madh.

Problemi qëndron se hobitët me respektin më të madh për veten, nuk duan të kenë të bëjnë fare me aventurat. Jeta e tyre i kushtohet krejt rehatisë. Atyre u pëlqen të hanë gjashtë vakte në ditë atëherë kur mund t'i kenë, dhe t'i kalojnë ditët në kopshtet e tyre, duke shkëmbyer përralla me vizitorët, duke kënduar, duke luajtur në instrumente muzikore dhe duke u prehur në gëzimet e thjeshta të jetës.

Megjithatë, kur Bilbos i paraqiten mundësinë për një aventurë të madhërishme, diçka i vlon thellë në zemër. Ai e kupton që nga fillesa se rrugëtimi do të jetë sfidues. Madje i rrezikshëm. Ka madje dhe një mundësi që ai mund të mos kthehet.

Prapëseprapë, thirrja drejt aventurës i ka depërtuar thellë në zemër. Dhe kështu, ky hobit aspak i shquar, e lë pas rehatinë dhe hyn në shtegun drejt një aventure të madhërishme që do ta çojë atë në gjithë atë rrugë deri “atje dhe në kthim”².

Aventura Juaj

Ndoshta një nga arsyt pse kjo rrëfenjë bën jehonë te kaq shumë njerëz, është sepse ajo është edhe historia jonë.

Shumë, shumë kohë më parë, madje përpara se të lindeshim, në një periudhë të tretur nga koha dhe të mjegulluar në kujtesë, edhe ne na ftuan të nisemi në një aventurë. U propozua nga Perëndia, Ati ynë Qjellor. Pranimi i kësaj aventure do të thoshte ta linim rehatinë dhe sigurinë e pranisë së Tij të afërt. Do të thoshte të vinim në tokë për një rrugëtim të mbushur me rrezik e sprovë të panjohur.

E dinim se nuk do të ishte e lehtë.

Por e dinim gjithashtu që do të merrnim thesare të çmuara, përfshirë një trup fizik, dhe do të përjetonim gëzimet dhe hidhërimet e fuqishme të vdekshmërisë. Do të mësonim të përpiqeshim fort, të kërkonim dhe të luftonim. Do të zbulonim të vërteta mbi Perëndinë dhe veten tonë.

Sigurisht, e dinim që do të bënim shumë gabime përgjatë udhës. Por gjithashtu kishim një premtim: që, për shkak të flijimit të madhërishëm të Jezu Krishtit, ne do të mund të pastroheshim nga shkeljet tona, të rafinoreshim e të dëlirëshim në shpirt dhe një ditë të ringjalleshim e të ribashkoheshim me njerëzit që i duam.

Ne mësuam se sa shumë na do Perëndia. Ai na dha jetë dhe Ai dëshiron që të kemi sukses. Prandaj, Ai përgatiti një Shpëtimtar për ne. “Megjithatë”, tha Ati ynë në Qjell, “ti mund të zgjedhësh vetë, sepse të është dhënë ty.”³

Duhet të ketë pasur pjesë të aventurës në vdekshmëri që i shqetësuan dhe madje i tmerruan fëmijët e Perëndisë, përderisa një numër i madh i vëllezërve dhe motrave tona shpirtërore vendosi kundër saj.⁴

Me anë të dhuratës dhe fuqisë së lirisë morale të zgjedhjes, ne përcaktuam se pa dyshim ia vlenë rreziku për mundësinë e asaj që mund të mësonim dhe të bëheshim në përjetësi.⁵

Dhe kështu, me mirëbesim te premtimet dhe fuqia e Perëndisë dhe Birit të Tij të Dashur, ne e pranuan sfidën.

Unë e pranova.

Dhe po kështu bëtë edhe ju.

Ne ramë dakord ta linim sigurinë e gjendjes sonë të parë dhe të niseshim në vetë aventurën tonë të madhërishme për “atje dhe në kthim”.

Thirrja për në Aventurë

E prapëseprapë, jeta në vdekshmëri ka një mënyrë për të na shpërqendruar, apo jo? Ne priremi ta humbasim nga sytë kërkimin tonë të madhërishëm, duke parapëlqyer rehatinë dhe lehtësinë ndaj rritjes dhe përparimit.

Megjithatë, mbetet diçka e pamohueshme, thellë në zemrën tonë, që ka uri për një qëllim më të lartë e më fisnik. Kjo uri është një arsye pse njerëzit i tërheq ungjilli dhe Kisha e Jezu Krishtit. Ungjilli i rivendosur, në një kuptim, është një përtëritje e thirrjes për aventurë që e pranuan shumë kohë më parë. Shpëtimtari na fton, çdo ditë, t'i lëmë mënjatë rehatinë dhe sigurinë tonë dhe të bashkohemi me Të në rrugëtimin e dishepullimit.

Ka shumë kthesa në këtë rrugë. Ka kodra, lugina dhe rrugë të tërthorta. Madje mund të ketë merimanga, trolle dhe gjithashtu një a dy dragonj metaforikë. Por nëse qëndroni në shteg dhe i mirëbesoni Perëndisë, përfundimisht ju do ta gjeni rrugën drejt fatit tuaj të lavdishëm dhe të kthimit të shtëpia juaj qiellore.

Pra, si ta filloni?

Është mjaft e thjeshtë.

Anojeni Zemrën Tuaj nga Perëndia

Së pari, ju nevojitet të zgjidhni që ta anoni zemrën tuaj nga Perëndia.

Përpikuni fort çdo ditë që ta gjeni Atë. Mësoni ta doni Atë. Dhe pastaj lëreni atë dashuri që t'ju frymëzojë t'i mësoni, t'i kuptoni dhe t'i ndiqni mësimet e Tij dhe mësoni t'i zbatoni urdhërimet e Perëndisë. Ungjilli i rivendosur i Jezu Krishtit na është dhënë në një mënyrë të qartë dhe të thjeshtë sa dhe një fëmijë mund ta kuptojë. Megjithatë ungjilli i Jezu Krishtit ka përgjigjet për pyetjet më të ndërlikuara në jetë dhe ka një thellësi dhe ndërlikim kaq të gjerë saqë, edhe duke e studiuar dhe përsiatur gjithë jetën, ne mezi mund të kuptojmë madje pjesën më të vogël.

Nëse ngurroni në këtë aventurë sepse keni dyshime për aftësinë tuaj, mbajeni mend se dishepullimi nuk është që gjërat të bëhen përsosurisht; është që gjërat të bëhen qëllimisht. Janë zgjedhjet tuaja që tregojnë çfarë jeni në të vërtetë, shumë më tepër se aftësitë tuaja.⁶

Edhe kur dështoni, ju mund të zgjidhni që të mos hiqni dorë, por përkundrazi të zbuloni guximin tuaj, të shkoni përpara dhe të ngriheni. Ky është provimi i madh i rrugëtimin.

Perëndia e di që nuk jeni të përsosur, që do të dështoni me raste. Perëndia nuk ju do më pak kur përleshni me diçka sesa [ju do] kur triumfoni.

Si një prind i dashur, Ai thjesht dëshiron që ju të vazhdoni të përpiqeni me qëllim. Dishepullimi është si të mësoni të luani në piano. Ndoshta gjithçka që mund të bëni në fillim, është të luani një melodi, që mezi dallohet se është ajo, të valsit “Chopsticks”. Por nëse vazhdoni

të ushtroheni, meloditë e thjeshta një ditë do të shndërrohen në sonata, rapso-di dhe koncerte të mahnitshme.

Tani, ajo ditë mund të mos vijë gjatë kësaj jete, por vërtet do të vijë. Gjithçka që Perëndia kërkon, është që ju të vazhdoni të përpiqeni fort me vetëdije.

Ndihmohjini të Tjerët me Dashuri

Ka diçka interesante, thuajse paradoksale të ky shteg që keni zgjedhur: e vetmja mënyrë që ju të përparoni në aventurën tuaj të ungjillit, është t'i ndihmoni edhe të tjerët që të përparojnë.

T'i ndihmojmë të tjerët është shtegu i dishepullimit. Besimi, shpresa, dashuria, dhembshuria dhe shërbimi na rafinojnë si dishepuj.

Nëpërmjet përpjekjeve tuaja për të ndihmuar të varfrin dhe nevojtarin, për t'iu ardhur në ndihmë njerëzve që vuajnë, vetë karakteri juaj dëlirësohet dhe ju fitoni më tepër siguri te vetja.

Por kjo dashuri nuk mund të vijë me pritshmëri për shpërblim. Nuk mund

të jetë ai lloj shërbimi që pret famë, lajkatim apo favorizim.

Dishepujt e vërtetë të Jezu Krishtit e duan Perëndinë dhe fëmijët e Tij pa pritshmëri për diçka në këmbim. Ne i duam ata që na zhgënjejnë, që nuk kanë pëlqim për ne. Madje dhe ata që na tallin, na keqtrajtojnë dhe përpiqen të na lëndojnë.

Kur e mbushni zemrën me dashurinë e pastër të Krishtit, ju nuk lini vend për mllef, gjykim dhe turpërim. Ju i zbatoni urdhërimet e Perëndisë ngaqë ju e doni Atë. Gjatë këtij procesi, ju bëheni ngadalë më shumë si Krishti në mendimet dhe veprimet tuaja.⁷ Dhe cila aventurë mund të jetë më e madhërishme se kjo?

Tregojini Historinë Tuaj

Gjëja e tretë që përpiqemi fort ta zotërojmë në këtë rrugëtim, është që të marrim mbi vete emrin e Jezu Krishtit dhe të mos kemi turp që jemi një anëtar i Kishës së Jezu Krishtit.

Ne nuk e fshehim besimin tonë.

Ne nuk e mbulojmë atë.

Përkundrazi, ne flasim me të tjerët për rrugëtimin tonë në mënyra të zakonshme dhe të natyrshme. Kjo është ajo që bëjnë shokët e shoqet – ata flasin për gjërat që janë të rëndësishme për ta. Gjërat që i kanë për zemër dhe sjellin një ndryshim për ta.

Kjo është ajo që bëni ju. Ju tregoni historitë dhe përvojat tuaja si anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.

Nganjëherë historitë tuaja i bëjnë njerëzit për të qeshur. Nganjëherë i bëjnë të përloten. Nganjëherë ato do t'i ndihmojnë njerëzit që të vazhdojnë me durim, ripërtëritje dhe guxim për t'i bërë ballë edhe një ore, edhe një ditë dhe për të ardhur pak më pranë Perëndisë.

Tregojini përvojat tuaj ballë për ballë, në mediat shoqërore, në grupe, kudo.

Një nga gjërat e fundit që Jezusi u tha dishepujve të Tij, ishte që ata të shkonin në mbarë botën dhe ta tregonin historinë e Krishtit të ringjallur.⁸ Sot edhe ne me gëzim e pranojmë atë porosi të madhërishme.

Çfarë mesazhi të lavdishëm kemi për të treguar: për shkak të Jezu Krishtit, çdo burrë, grua dhe fëmijë mund të kthehet në shtëpi i sigurt, të shtëpia e vet qiellore dhe atje të banojë në lavdi e drejtësi!

Ka edhe më shumë lajme të mira për t'i treguar.

Perëndia i është shfaqur njeriut në ditën tonë! Ne kemi një profet të gjallë.

Më lejoni t'ju kujtoj se Perëndia nuk ka nevojë që ju ta "shitni" ungjillin e rivendosur apo Kishën e Jezu Krishtit.

Ai thjesht pret nga ju që të mos ta fshihni atë nën babune.

Dhe nëse njerëzit vendosin që Kisha nuk është për ta, ai është vendimi i tyre.

Nuk do të thotë që ju keni dështuar. Vazhdoni t'i trajtoni ata me mirësi. Kjo

nuk e përjashton faktin që ju t'i ftoni ata sërish.

Ndryshimi mes kontakteve rastësore shoqërore dhe dishepullimit guximtar, me dhembshuri është – ftesa!

Ne i duam dhe i respektojmë të gjithë fëmijët e Perëndisë, pavarësisht nga pozicioni i tyre në jetë, pavarësisht nga raca apo feja e tyre, pavarësisht nga vendimet e tyre në jetë.

Nga ana jonë, ne do të themi: “Ejani e shihni! Zbulojeni vetë se si ecja në shtegun e dishepullimit do të jetë shpërblyese dhe fisnikëruese.”

Ne i ftojmë njerëzit që të “vijjnë e të ndihmojnë, teksa përpiqemi ta bëjmë botën një vend më të mirë”.

Dhe themi: “Ejani dhe qëndroni! Ne jemi vëllezërit dhe motrat tuaja. Nuk jemi të përsosur. Ne i mirëbesojmë Perëndisë dhe kërkojmë t'i zbatojmë urdhërimet e Tij.

Bashkohuni me ne dhe ju do të na bëni më të mirë. Dhe, gjatë procesit, edhe ju do të bëheni më të mirë. Le ta ndërmarrim së bashku këtë aventura.”

Kur Duhet të Filloj?

Kur miku ynë Bilbo Baginsi e ndjeu thirrjen për aventura t'i zgjohej brenda vetes, ai vendosi të bënte një pushim të mirë gjatë natës, të shijonte një mëngjes të paqme dhe të nisej menjëherë në mëngjes.

Kur Bilboja u zgjua, vuri re se shtëpia ishte rrëmujë dhe thajse u shpërqendrua nga plani i tij fisnik.

Por pastaj, erdhi miku i tij Gandalfi dhe e pyeti: “Kur *ke ndërmend* të vish?”⁹ Që të arrinte shokët e tij, Bilbos i duhej të vendoste vetë se çfarë të bënte.

Dhe kështu, hobiti tejte i zakonshëm dhe aspak i shquar e gjeti veten duke u turrur nga porta e tij kryesore drejt shtegut të aventurës aq shpejt sa harroi kapelën, bastunin dhe shaminë e xhepit. Ai madje e la pa mbaruar mëngjesin e tij të dytë.

Ndoshta këtu ka një mësim edhe për ne.

Nëse ju dhe unë e kemi ndier trazimin që të bashkohemi me aventurën e madhërishtme të të jetuarit dhe të treguarit të asaj që Ati ynë i dashur Qiellor e përgatiti për ne shumë kohë më parë, ju siguroj, sot është dita ta ndjekim Birin e Perëndisë dhe Shpëtimtarin tonë në shtegun e Tij të shërbimit dhe dishepullimit.

Mund ta kalojmë gjithë jetën duke priur për atë çast kur çdo gjë të rregullohet përsosurisht. Por tani është koha të zotohemi plotësisht që ta kërkojmë Perëndinë, t'u japim shërbesë të tjerëve dhe t'ua tregojmë të tjerëve përvojën tonë.

Lërimi pas kapelën, bastunin, shaminë dhe shtëpinë tuaj në rrëmujë.¹⁰

Për ata prej nesh që tashmë po ecin në atë shteg, merrni guxim, ushtron dhembshuri, kini mirëbesim dhe vazhdoni!

Për ata që e kanë lënë shtegun, ju lutem kthehuni, bashkohuni sërish me ne, na bëni më të fortë.

Dhe atyre që nuk kanë filluar ende, përse të vonoheni? Nëse dëshironi të përjetoni mrekullitë e këtij rrugëtimi shpirtëror të madhërishtme, hidhëni çapin drejt vetë aventurës suaj të madhërishtme! Flitni me misionarët. Flitni me miqtë tuaj shenjtorë të ditëve të mëvonshme. Flitni me ta për këtë vepër të mrekullueshme dhe çudi.¹¹

Është koha për të filluar!

Ejani, Bashkohuni me Ne!

Nëse e ndieni se jeta juaj mund të kishte më shumë kuptim, një qëllim më të lartë, lidhje më të forta familjare dhe një lidhje më të ngushtë me Perëndinë, ju lutem, ejani, bashkohuni me ne!

Nëse kërkonin një komunitet njerëzish që po punojnë për t'u bërë vetja e tyre më e mirë, për t'i ndihmuar njerëzit në nevojë dhe për ta bërë këtë botë një vend më të mirë, ejani, bashkohuni me ne!

Ejani dhe shiheni se për çfarë është gjithë ky rrugëtim i mrekullueshëm, i mahnitshëm dhe me aventura.

Përgjatë udhës, ju do të zbuloni vetveten.

Ju do ta zbuloni kuptimin.

Ju do të zbuloni Perëndinë.

Ju do të zbuloni rrugëtimin më të lavdishëm dhe me më shumë aventura në jetën tuaj.

Për këtë dëshmoj në emrin e Shëlbuesit dhe Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. J. R. R. Tolkien, *Bilbo Hobiti* (Shtëpia e Librit dhe Komunikimit, 2005), f. 9.
2. Nëntitulli në anglisht i librit *Bilbo Hobiti*.
3. Moisiu 3:17.
4. Shih Jobit 38:4–7 (bijtë e Perëndisë lëshonin britma gëzimi); Isaia 14:12–13 (“ngre fronin tim përmbi yjet e Perëndisë”); Zbulesa 12:7–11 (u bë luftë në qiell).
5. “Profeti Jozef Smith e përshkroi *lirinë e zgjedhjes* si ‘a[jo] pavarësi [e] lirë [e]’

NGA PLAKU UOLTER F. GONZALES,
i Të Shtatëdhjetëve

Prekja e Shpëtimtarit

*Ndërsa vijmë tek Ai, Perëndia do të na vijë në
ndihmë, qoftë për të na shëruar apo për të na
dhënë forcën që ta përballojmë cilëndo situatë.*

Rreth 2 000 vjet më parë, Shpëtimtari zbriti nga mali pasi kishte dhënë mësim Lumturitë dhe parime të tjera të ungjillit. Teksa po ecte, Atij iu afrua një i sëmurë me lebër. Burri tregoi nderim dhe respekt kur u gjunjëzua përpara Krishtit, duke kërkuar lehtësim për vuajtjet e tij. Kërkesa e tij qe e thjeshtë: “O Zot, po të duash, ti mund të më shërosh”.

Atëherë Shpëtimtari e shtriu dorën e Tij dhe duke e prekur i tha: “Po, unë dua, shërohu”¹.

Ne mësojmë këtu se Shpëtimtari ynë dëshiron gjithmonë të na bekojë. Disa bekime mund të vijnë menjëherë, të tjera mund të duan më shumë kohë dhe disa mund të vijnë madje pas kësaj jete, por bekimet do të vijnë në kohën e duhur.

Ashtu si lebrosi, ne mund të gjejmë forcë dhe ngushëllim në këtë jetë duke e pranuar vullnetin e Tij dhe duke e ditur se Ai dëshiron të na bekojë. Ne mund të gjejmë forcën për t’u përballur me çfarëdo sfide, t’i kapërcejmë tundimet dhe t’i kuptojmë e t’i durojmë rrethanat tona të vështira. Sigurisht, në një nga çastet më dërrmuese të jetës së Tij, forca e Shpëtimtarit për të duruar u thellua kur Ai i tha Atit të Tij: “U bëftë vullneti yt”².

Lebrosi nuk e bëri kërkesën e tij në një mënyrë arrogante ose detyruese. Fjalët e tij shpalosin një qëndrim të përulur, me pritshmëri të larta por edhe me një dëshirë të sinqertë që të bëhej vullneti i Shpëtimtarit. Ky është një shembull i qëndrimit me të cilin ne duhet të vijmë te Krishti. Ne mund të vijmë te Krishti me sigurinë se dëshira e Tij aktualisht është dhe do të jetë gjithmonë më e mira për jetën tonë në vdekshmëri dhe në përjetësi. Ai ka një këndvështrim të përjetshëm që ne nuk

mendjes të cilën qielli ia ka dhuruar me kaq dashamirësi familjes njerëzore si një prej dhuratave të tij më të përzgjedhura’ [Teachings of the Prophet Joseph Smith, përmb. Joseph Fielding Smith (1977), f. 49];

[Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith (2009), f. 368]. Kjo ‘pavarësi [e] lirë [e] mendjes’ ose liria e zgjedhjes, është fuqia që i lejon individët të jenë ‘veprues për veten’ (DeB 58:28). Ajo përfshin si ushtrimin e vullnetit për të zgjedhur mes së mirës dhe së ligës apo niveleve të ndryshme të së mirës ose së ligës, edhe gjithashtu mundësinë për të përjetuar pasojat e asaj zgjedhjeje. Ati Qjellor i do fëmijët e Tij kaq shumë sa që Ai dëshiron që ne të arrijmë potencialin tonë të plotë – të bëhemi ashtu siç është Ai. Në mënyrë që të përparojë, një person duhet të zotërojë aftësinë e lindur që të bëjë zgjedhjen e dëshiruar të tij apo të saj. Liria e zgjedhjes është kaq themelore për planin e Tij për fëmijët e Tij sa që ‘edhe Perëndia nuk mund t’i bëntë njerëzit si veten pa i bërë ata të lirë’ [David O.

McKay, “Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision”, *Deseret News*, 8 qershor 1935, f. 1]” (Byron R. Merrill, “Agency and Freedom in the Divine Plan”, në Roy A. Prete, red., *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History* [2005], f. 162).

6. Në romanin e saj *Harry Potter dhe Dhoma e të fshehtëve*, autorja J. K. Rowling e bën drejtorin e Huguortsit, Urtimorin, që t’i thotë diçka shumë të ngjashme djaloshit Harri Poter. Kjo është një këshillë e mrekullueshme edhe për ne. E kam përdorur në mesazhe më parë dhe mendoj se ia vlen ta përsëritësh.
7. “Shumë të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, por ende nuk është shfaqur ç’do të jemi; por dimë se, kur të shfaqet ai, do të jemi të ngjashëm me të, sepse do ta shohim se si është ai” (1 Gjon 3:2; theksimi i shtuar).

Ndërkohë që një transformim i tillë mund të jetë përtej aftësisë sonë për ta kuptuar, “vetë Fryma i dëshmon frymës sonë se ne jemi bij të Perëndisë.

Dhe nëse jemi bij, jemi dhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit, nëse vuajmë më të dhe lavdohemi me të.

Unë mendoj në fakt, se vuajtjet e kohës së tanishme nuk vlejnë aspak të krahasohen me lavdinë që do të shfaqet në ne” (Romakëve 8:16–18; theksimi i shtuar).

8. Shih Mateu 28:16–20.

9. Tolkien, *Bilbo Hobiti*, f. 45.

10. Shih Lluca 9:59–62.

11. Shih LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, bot. i rishik. (1966).

e kemi. Ne duhet të vijmë te Krishti me një dëshirë të singërtë, që vullneti ynë të shkrihet në vullnetin e Atit, siç u shkri vullneti i Tij.³ Kjo gjë do të na përgatitë për jetën e përjetshme.

Është shumë e vështirë të përfytyrojmë vuajtjen fizike dhe emocionale që rëndonte mbi lebrosin, i cili erdhi te Shpëtimtari. Lebra prek nervat dhe lëkurën, duke shkaktuar shpërfytyrim dhe paaftësi. Përveç kësaj, ajo çonte në stigmatizim të madh shoqëror. Dikush i prekur nga lebra duhej të largohej nga njerëzit e dashur dhe të jetonte i veçuar nga shoqëria. Lebrosët konsideroheshin të papastër, si fizikisht edhe shpirtërisht. Për këtë arsye, ligji i Moisiut kërkonte që lebrosët të vishnin rroba të grisura dhe të bërtitnin: “[I] papastër!”, kur kalonin rrugës.⁴ Të sëmurë e të përçmuar, lebrosët përfundonin duke jetuar në shtëpi ose varre të braktisura.⁵ Nuk është e vështirë të përfytyrosh që lebrosi i cili iu afrua Shpëtimtarit, ishte i rrënuar.

Ndonjëherë – në një mënyrë ose në një tjetër – edhe ne mund të ndihemi të rrënuar, qoftë për shkak të veprimeve tona apo të veprimeve të tjerëve, për shkak të rrethanave që mund t’i kontrollojmë vetë ose jo. Në çaste të tilla, ne mund ta vëmë vullnetin tonë në duart e Tij.

Disa vite më parë, Zulma – bashkëshortja ime, gjysma ime më e mirë, pjesa më e mirë e imja – mori disa lajme të vështira vetëm dy javë përpara dasmës së njërit prej fëmijëve tanë. Ajo

kishte një tumor në njërin nga gjëndrat e pështymës dhe ai po rritej me shpejtësi. Fytyra e saj filloi të ënjtej dhe duhej t’i nënshtrohej menjëherë një operacioni delikat. Mendime të shumta i shkuan në mendje dhe i rënduan në zemër. A ishte tumor malinj? Si do ta merrte veten trupi i saj? A do të mbetej e paralizuar në fytyrë? Sa e madhe do të ishte dhembja? A do të mbetej përherë me shenjë fytyra e saj? A do të shfaqej sërisht tumori pasi ta hiqte? A do të ishte në gjendje që të merrte pjesë në dasmën e djalit tonë? Ndërsa ishte shtrirë në sallën e operimit, ajo u ndje e rrënuar.

Pikërisht në atë çast shumë të rëndësishëm, Shpirti i pëshpëriti asaj se duhej ta pranonte vullnetin e Atit. Më pas ajo vendosi ta vinte mirëbesimin e saj te Perëndia. Ajo ndjeu fuqishëm se sido që të ishte rezultati, vullneti i Tij do të ishte më i miri për të. Shpejt ajo ra në gjumë prej narkozës.

Më vonë, ajo shkroi në mënyrë poetike në ditarin e saj: “Në tryezën e operacionit u përkula para Teje dhe, duke iu dorëzuar vullnetit Tënd, rashë në gjumë. E dija se mund të kisha besim tek Ti, duke e ditur se asgjë e keqe nuk mund të vijë prej Teje.”

Ajo gjeti forcë dhe ngushëllim ngaqë ia dorëzoi vullnetin e saj vullnetit të Atit. Atë ditë, Perëndia e bekoj atë pa masë.

Sido që të jenë rrethanat tona, ne mund ta ushtrojmë besimin tonë që

të vijmë te Krishti dhe të gjejmë një Perëndi që mund t’i mirëbesojmë. Ashtu si shkroi dikur njëri nga fëmijët e mi, Gabrieli:

Sipas profetit, fytyra e Perëndisë shkëlqen më shumë se dielli dhe flokët e Tij janë më të bardhë se bora, dhe zëri i Tij gjëmon si vërshimi i lumit, dhe krahasuar me Të, njeriu është një hiç. . . .

Ndihem i dërrmuar kur kuptoj se edhe unë jam një hiç.

Dhe vetëm atëherë çapitem drejt udhës te një Perëndi, të cilit mund t’i mirëbesoj. Dhe vetëm atëherë e gjej Perëndinë, të cilit mund t’i mirëbesoj.⁶

Një Perëndi të cilit mund t’i mirëbesojmë, e kalit shpresën tonë. Ne mund t’i mirëbesojmë Atij sepse Ai na do dhe dëshiron atë që është më e mirë për ne në çdo rrethanë.

Lebrosi shkoi [te Krishti] për shkak të fuqisë së shpresës. Bota nuk i dha atij zgjidhje dhe madje as ngushëllim. Kështu që, prekja e lehtë e Shpëtimtarit duhet t’i jetë dukur si një përkëdhelje për gjithë shpirtin e tij. Ne vetëm sa mund t’i përfytyrojmë ndjenjat e thella të mirënjohjes që duhet të ketë pasur lebrosi nga prekja e Shpëtimtarit, veçanërisht kur ai dëgjoi fjalët: “Po, unë dua, shërohu”.

Historia pohon se “në atë çast u shërua nga lebra e tij”⁷.

Edhe ne mund ta ndiejmë preken e dorës së dashur dhe shëruese të Shpëtimtarit. Çfarë gëzimi, shprese dhe mirënjohjeje i vjen shpirtit tonë nga dijenia se Ai dëshiron të na ndihmojë që të jemi të pastër! Ndërsa vijmë tek Ai, Perëndia do të na vijë në ndihmë, qoftë për të na shëruar apo për të na dhënë forcën që ta përballojmë cilëndo situatë.

Sido që të jetë, pranimi i vullnetit të Tij – jo i vullnetit tonë – do të na ndihmojë që t'i kuptojmë rrethanat tona. Asgjë e keqe nuk mund të vijë nga Perëndia. Ai e di se çfarë është më e mira për ne. Ndoshta Ai nuk do të na i heqë menjëherë barrët tona. Ndonjëherë Ai mund të bëjë që ato barrë t'i ndiejmë më të lehta, ashtu siç bëri me Almën dhe popullin e tij.⁸ Përfundimisht, për shkak të besëlidhjeve, barrët do të na lehtësohen⁹, ose në këtë jetë ose në Ringjalljen e shenjtë.

Një dëshirë e sinqertë që të bëhet vullneti i Tij, bashkë me një kuptueshmëri për natyrën hyjnore të Shëlbuesit tonë, na ndihmon që të zhvillojmë llojin e besimit që tregoi lebrosi me qëllim që të pastrohej. Jezu Krishti është një Perëndi dashurie, një Perëndi shprese, një Perëndi shërimi, një Perëndi që dëshiron të na bekojë dhe të na ndihmojë të jemi të pastër. Kjo është ajo që Ai dëshironte përpara se të vinte në këtë tokë kur Ai doli vullnetar për të na shpëtuar kur biem në shkelje. Kjo është ajo që Ai dëshironte në Gjetseman kur Ai u përball me dhembjen e paperceptueshme njerëzore gjatë agonisë kur pagoi çmimin për mëkat. Kjo është ajo që Ai dëshiron tani kur lutet në emrin tonë përpara Atit.¹⁰ Kjo është arsyeja pse zëri i Tij jehon ende: "Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t'ju jap çlodhje"¹¹.

Ai mund të na shërojë dhe të na lartësojë shpirtërisht sepse Ai e ka

aftësinë për ta bërë këtë. Ai mori mbi Vete të gjithë dhembjet e trupit dhe të shpirtit, në mënyrë që zemra e Tij të mbushej me mëshirë që të ishte i aftë të na ndihmojë në të gjitha gjërat dhe të na shërojë e lartësojë shpirtërisht.¹² Fjalët e Isaia, siç u cituan nga Abinadi, e shprehin bukur dhe në mënyrë preke:

"Me siguri, ai ka mbajtur brengat tona dhe qe i ngarkuar me dhimbjet tona. . . .

. . . Ai u plagos për shkeljet tona, ai u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi i paqes sonë ishte mbi të; dhe me vurratat e tij, ne u shëruam."¹³

I njëjti koncept na mësohet në këtë poezi:

*"O Zdrukthëtar i Nazaretit,
këtë zemër të thyer që shërim s'ka,
këtë jetë të rrënuar në prag të vdekjes,
O, a mund ta rimëkëmbësh, Zdrukthëtar?"*

*Dhe, me mirësinë e [të gatshmen dorë],
thuret e ëmbla jeta e Tij,
me jetën tonë të rrënuar, derisa bashkë
qëndrojnë,
si "gjithë gjërat të reja" – si një Krijim i Ri.*

*"Brenda zemrës sime, shpirtit të thyer,
dëshirës, ambicjes, shpresës e besimit,
jepu formë deri në përsosje,
Ti, o Zdrukthëtar i Nazaretit!"¹⁴*

Nëse ndieni që në ndonjë mënyrë nuk jeni të pastër, nëse ndiheni të rrënuar, ju lutem dijeni se mund të bëheni të pastër, ju mund të rimëkëmbeni, për shkak se Ai ju do. Mirëbesoni se asgjë e keqe nuk mund të vijë prej Tij.

Për shkak se Ai "zbriti nën gjithçka"¹⁵, Ai e bën të mundur që të gjitha gjërat që janë të rrënuara në jetën tonë, të rimëkëmben dhe kështu ne të mund të paqtohemi me Perëndinë. Nëpërmjet Tij, të gjitha gjërat bashkohen, si ato që

janë mbi dhe ashtu dhe ato që janë në qiejt duke bërë "paqen me anë të gjakut të kryqit të tij"¹⁶.

Le të vijmë te Krishti duke ndërmarrrë të gjithë hapat e nevojshëm. Ndërsa e bëjmë këtë, qoftë qëndrimi ynë i tillë që të themi: "O Zot, po të duash, ti mund të më shërosh". Nëse veprojmë kështu, ne mund të marrim preken shëruese të Mësuesit, së bashku me tinguillin e ëmbël të zërit të Tij: "Po, unë dua, shërohu".

Shpëtimtari është një Perëndi të cilit mund t'i mirëbesojmë. Ai është Krishti, i Vajosuri, Mesia për të cilin dëshmoj, në emrin e Tij të shenjtë, madje Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Mateu 8:2-3.
2. Mateu 26:42.
3. Shih Mosia 15:7.
4. Shih Levitiku 13:45.
5. Shih Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary* (1973), 1:174.
6. Shih edhe Fjalët e Urta 3:5-6; Doktrina e Besëlidhje 110:2-3; Moisiu 1:2-10.
7. Mateu 8:3.
8. Shih Mosia 24:8-15.
9. Shih Mosia 24:13-16.
10. Shih Doktrina e Besëlidhje 45:3-5.
11. Mateu 11:28.
12. Shih Alma 7:12.
13. Mosia 14:4-5.
14. George Blair, "The Carpenter of Nazareth", në Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), f. 22; në Xhefri R. Holland, "Gjëra të Rrënuara për t'u Rimëkëmbur", *Konferenca e Përgjithshme prill 2006*, f. 107-108.
15. Doktrina e Besëlidhje 88:6.
16. Kolosianëve 1:20; shih edhe 2 Korintasve 5:18-20.

NGA PLAKU GERI E. STIVENSON,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Mos më Mashtro

*Ndërsa u bindemi urdhërimeve të Perëndisë,
ne do të drejtohem gjithmonë në udhën e
duhur dhe nuk do të mashtrohem.*

Sot, drejtoj fjalë këshille për cilindo, por *veçanërisht* për ju, brezi i ri – fëmijë të Fillores, të rinj dhe të reja. Profeti i Zotit për kohën tonë, Presidenti Rasëll M. Nelson ka një dashuri të

thellë për ju – kaq shumë sa që u foli shumë prej jush në një transmetim të veçantë të takimit shpirtëror mbarëbotëror për rininë vitin e kaluar, që titullohet “Shpresa e Izraelit”¹. Ne shpesh e dëgjojmë Presidentin Nelson që ju quan pikërisht kështu – “shpresa e Izraelit”, brezi i ri dhe e ardhmja e Kishës së rivendosur të Jezu Krishtit.

Miqte e mi të rinj, do të doja ta filloja duke treguar dy histori familjare.

Dalmati i 102-të

Vite më parë, arrita në shtëpi nga puna dhe shtanga kur pashë bojë të bardhë të spërkatur kudo – përtokë, në derën e garazhit dhe në shtëpinë tonë me tulla të kuqe. E këqyra skenën më nga afër dhe zbulova se boja ishte ende e njomë. Një shteg me bojë drejtonte për tek oborri i pasmë dhe kështu që e ndoqa. Atje, e gjeta tim bir pesëvjeçar me një furçë boje në dorë, duke ndjekur qenin tonë. Labradori ynë i zi dhe i bukur ishte spërkatur thuajse në gjysmën e trupit me bojë të bardhë.

“Çfarë po bën?” e pyeta me një zë kumbues.

Im bir ndaloi, i hodhi sytë nga unë, i hodhi sytë nga qeni, pa furçën e bojës që pikonte bojë, dhe tha: “Unë thjesht dua që ai të duket si qentë me pulla të

zeza te filmi – e di ti, ai filmi me 101 dalmatët”.

Më pëlqente shumë qeni ynë. Mendojta se ishte i përsosur, por atë ditë, im bir kishte një ide të ndryshme.

Kotelja me Vija

Historia ime e dytë përqendrohet te xhaxha Groveri që jetonte në një shtëpi në fshat, larg nga qyteti. Xhaxha Groveri ishte shumë i vjetër në moshë. Ne menduam që bijtë tanë duhet ta takonin përpara se ai të ndërronte jetë. Kështu që, një pasdite, ne udhëtuaam gjatë me makinë deri te shtëpia e tij e përlurur. U ulëm së bashku për vizitë dhe e njohëm atë me bijtë tanë. Pa filluar mirë biseda, dy djemtë e mi të vegjël, ndoshta pesë dhe gjashtë vjeç, dëshironin të dilnin jashtë dhe të luanin.

Xhaxha Groveri, kur e dëgjoi kërkesën e tyre, u përkul duke afruar fytyrën e tij me të tyren. Fytyra e tij ishte kaq e moshuar dhe e panjohur sa që djemtë u frikësuan pak prej tij. Ai u tha atyre me një zë të gërvishur: “Kini kujdes – se ka shumë qelbës përjashta”. Kur e dëgjuam këtë, Lesa dhe unë u alarmuam së tepërmi, ishim të shqetësuar se mos ata spërkateshin nga një qelbës! Djemtë shpejt dolën jashtë për të luajtur ndërsa ne e vazhduam vizitën.

Më vonë, kur hipëm në makinë për të shkuar në shtëpi, i pyeta djemtë: “A patë ndonjë qelbës?” Një nga ata u përgjigj: “Jo nuk pamë asnjë qelbës, por pamë një kotele të zezë me një vijë të bardhë te kurri!”

Mashtuesi i Madh

Këto histori rreth fëmijëve të pafajshëm që zbulojnë diçka rreth jetës dhe realitetit, mund ta bëjnë të buzëqeshë secilin nga ne, por ato ilustrjnë gjithashtu një koncept më të thellë.

Në historinë e parë, djali ynë i vogël kishte një qen të bukur si kafshë

shtëpiake; megjithatë, ai rrëmbeu një kuti me bojë dhe, me një furçë boje në dorë, vendosi ta krijonte vetë realitetin e tij imagjinar.

Tek tregimi i dytë, djemtë ishin lumturisht të pavetëdijshëm për rrezikun me erë të keqe nga një qelbës, me të cilin u përballën. Duke mos qenë në gjendje ta identifikonin siç duhej atë që kishin hasur në të vërtetë, ata rrezikuan që të vuanin disa pasoja fatkeqe. Këto janë tregime për ngatërrimin e identitetit – duke e marrë gjënë e vërtetë për diçka tjetër. Në secilin rast, pasojat ishin të vogla.

Megjithatë, shumë njerëz sot përleshën me të njëjtat probleme në një shkallë shumë më të gjerë. Ata ose nuk janë në gjendje t'i shohin gjërat siç janë në të vërtetë ose janë të pakënaqur nga e vërteta. Për më tepër, ekzistojnë forca që veprojnë sot, të krijuara enkas për të na larguar nga e vërteta absolute. Këto mashtrime dhe gënjeshtër shkojnë përtej ngatërrimit të patëkëq të identitetit dhe shpesh kanë pasoja të tmerrshme e jo të vogla.

Satani, ati i gënjeshtërave dhe mashtruesi i madh, do që ne t'i vëmë në pikëpyetje gjërat ashtu siç janë në të vërtetë dhe, ose t'i shpërfillim të vërtetat e përjetshme, ose t'i zëvendësojmë ato

me diçka që duket më e kënaqshme. “Ai u shpall luftë shenjtoreve të Perëndisë”² dhe ka kaluar mijëvjeçarë duke e llogaritur dhe ushtruar aftësinë për t'i bindur fëmijët e Perëndisë që të besojnë se *e mira është e keqe dhe e keqja është e mirë*.

Ai ka krijuar një nam për veten duke ua mbushur mendjen njerëzve të vdekshëm që qelbësit janë thjesht kotele ose që, po të përdorësh bojën, ti mund ta kthesh një labrador në një dalmat!

Tani le të kthehemi te një shembull pikërisht i këtij parimi që gjendet në shkrimet e shenja kur profeti i Zotit Moisiu u përball personalisht me të njëjtin problem. “Moisiu u çua në një mal tepër të lartë[.] . . ai pa Perëndinë ballë për ballë e foli me të.”³ Perëndia e mësoi Moisiun për identitetin e tij të përjetshëm. Edhe pse Moisiu ishte njeri i vdekshëm dhe i papërsosur, Perëndia dha mësim se Moisiu ishte “në ngjashmërinë e të Vetëmlindurit tim; dhe i Vetëmlinduri im . . . do të jetë Shpëtimtari”⁴.

Për ta përmbledhur, në këtë vegim të mrekullueshëm, Moisiu pa Perëndinë dhe ai mësoi gjithashtu diçka të rëndësishme për veten: ai ishte njëmend një *bir i Perëndisë*.

Dëgjojeni me kujdes atë që ndodhi ndërsa ky vegim i mahnitshëm përfundoi. “Dhe ndodhi që . . . Satani erdhi

ta tundonte”, duke thënë: “Moisi, biri i *njeriut*, adhuromë mua”⁵. Moisiu u përgjigj me guxim: “Kush je *ti*? Sepse, vër re, unë jam një bir i *Perëndisë* në ngjashmërinë e të Vetëmlindurit të tij; dhe ku është lavdia *jote*, që unë të të adhuroj *ty*?”⁶

Me fjalë të tjera, Moisiu tha: “Ti nuk mund të më mashtrosh, pasi unë e di se kush jam. Unë u krijova sipas shëmbëll-tyrës së Perëndisë. Ti nuk e ke dritën dhe lavdinë e Tij. Kështu që, përse duhet të të adhuroj ty apo të bic pre e mashtrimit tënd?”

Tani, kushtojini vëmendje mënyrës se si përgjigjet Moisiu më tej. Ai shpall: “Largohu këtej, Satan; *mos më mashtro*”⁷.

Ka shumë gjëra që mund të mësojmë nga përgjigjja e fuqishme e Moisiut ndaj tundimit nga kundërshtari. Unë ju ftoj të reagoni në të njëjtën mënyrë kur ndiheni të prekur nga tundimi. Urdhërojeni armikun e shpirtit tuaj duke i thënë: “Largohu!” Ti nuk ke lavdi. Mos më tundo apo mos më gënje! Pasi unë e di se jam një fëmijë i Perëndisë. Dhe do t'i thërras gjithmonë Perëndisë tim për ndihmë.”

Kundërshtari, sidoqoftë, nuk i braktis lehtë qëllimet e tij shkatërruese për të na mashtruar dhe poshtëruar. Sigurisht që nuk veproji kështu me Moisiun, por përkundrazi ai dëshironte të bënte që Moisiu ta harronte se kush ishte ai përjetësisht.

Me shpërthimin e një inati prej fëmije, “Satani bërtiti me zë të lartë e ulëriu mbi tokë dhe urdhëroi, duke thënë: Unë jam i Vetëmlinduri, adhuromë mua”⁸.

Le ta shqyrtojmë. A e dëgjuat atë që sapo ai tha? “Unë jam i Vetëmlinduri. Adhuromë *mua*!”

Mashtruesi i madh, zëre se tha: “Mos u shqetëso, nuk do të të bëj keq – nuk jam një qelbës, jam thjesht një kotele e pafajshme bardhë e zi”.

Moisiu pastaj i bëri thirrje Perëndisë dhe mori forcën e Tij hyjnore. Edhe pse kundërshtari u drodh dhe toka u tund, Moisiu *nuk u dorëzua*. Zëri i tij ishte i sigurt dhe i qartë. “Largohu prej meje, Satan”, shpalli ai, “sepse vetëm këtë Perëndi unë do ta adhuroj, i cili është Perëndia i lavdisë”⁹.

Më në fund, ai “u largua . . . nga prania e Moisiut”¹⁰.

Pasi Zoti iu shfaq dhe e bekoj Moisiun për bindjen e tij, Zoti tha:

“Bekuar je ti, Moisi, sepse. . . ti do të bëhesh më i fortë se shumë ujëra. . .

Dhe ja, unë jam me ty, madje deri në fund të ditëve të tua.”¹¹

Rezistenca e Moisiut ndaj kundërshtarit është një shembull i gjallë dhe dritëdhënës për secilin prej nesh, pavarësisht fazës sonë në jetë. Është një mesazh i fuqishëm për ju personalisht – që të dini se çfarë të bëni kur ai përpiket t’ju mashtrrojë. Pasi ju, sikurse Moisiu, jeni bekuar me dhuratën e ndihmës qiellore.

Urdhërimet dhe Bekimet

Si mund ta gjeni këtë ndihmë qiellore, madje ashtu siç e gjeti Moisiu, dhe të mos mashtroheni apo t’i dorëzoheni tundimit? Një kanal i pastër për ndihmë hyjnore u rivërtetua në këtë periudhë ungjillore nga Vetë Zoti kur Ai shpalli: “Prandaj unë, Zoti, duke e ditur fatkeqësinë që do të vinte mbi banorët e tokës, thirra shërbëtorin tim, Joseph Smith të Riun dhe i fola atij nga qielli e i dhashë urdhërime”¹². Duke përdorur fjalë më të thjeshta, ne mund të themi se Zoti, i cili e njeh “mbarimin që nga fillimi”¹³, i di vështirësitë e pashembullta të kohës sonë. Prandaj, Ai ka siguruar një udhë që ne t’u bëjmë ballë sfidave dhe tundimeve, shumë nga të cilat vijnë si rrjedhojë e drejtpërdrejtë e ndikimeve mashtruese të kundërshtarit dhe sulmeve të tij.

Udha është e thjeshtë. Nëpërmjet shërbëtorëve të Tij, Perëndia na flet ne, fëmijëve të Tij, dhe na jep urdhërime. Ne mund ta rishprehim vargun që sapo citova, që të thotë: “Unë, Zoti, . . . thirra shërbëtorin tim [Presidentin Rasëll M. Nelson] dhe i fola atij nga qielli e i dhashë urdhërime”. A nuk është kjo një e vërtetë e lavdishme?

Unë jap dëshmi solemne se Zoti i foli me të vërtetë Jozef Smithit nga qielli, duke filluar me Vegimin e Parë të madhërishtë. Ai gjithashtu i flet Presidentit Nelson në kohën tonë. Unë dëshmoj se Perëndia u foli profetëve në epokat e kaluara dhe u dha atyre urdhërime të hartuara për t’i udhëhequr fëmijët e Tij drejt lumturisë në këtë jetë dhe drejt lavdisë në jetën tjetër.

Perëndia vazhdon t’i japë urdhërimet profetit tonë të gjallë sot. Ka një mori shembujsh; një baraspeshë më e përqendruar te shtëpia, e përkrahur nga Kisha për udhëzimin e ungjillit, zëvendësimi i vizitave mësimore dhe të shtëpisë me dhënien e shërbesës, përshtatje për procedurat dhe ordinancat e tempullit dhe programin e ri për Fëmijët dhe Rininë. Mrekullohem nga mirësia dhe dhembshuria e një Ati të dashur Qjellor dhe Birit të Tij, Jezu Krishtit, të cilët e rivendosën Kishën e Shpëtimtarit në tokë edhe njëherë dhe kanë thirrur një profet në kohën tonë. Rivendosja e ungjillit të Jezu Krishtit i

kundërpërgjigjet kohëve të vështira me plotësinë e kohërave.

Ligësia Kurrë Nuk ka Qenë Lumturi

Bindja ndaj urdhërimeve që i janë dhënë profetit tonë, është një çelës jo vetëm për shmangien e ndikimit të mashtruesit, por edhe për përjetimin e gëzimit dhe lumturisë që zgjat. Kjo formulë hyjnore është mjaft e thjeshtë: drejtësia ose bindja ndaj urdhërimeve sjell bekime dhe bekimet sjellin lumturi ose gëzim në jetën tonë.

Megjithatë, në të njëjtën mënyrë se si kundërshtari u përpoq ta mashtronte Moisiun, ai kërkon t’ju punojë edhe juve. Ai gjithmonë është shtirur sikur është diçka që nuk është. Ai përpiket gjithmonë ta fshehtë se kush është në të vërtetë. Ai pretendon se bindja do ta bëjë jetën tuaj të mjerueshme dhe se do t’ju vjedhë lumturinë.

A mund të sillni ndërmend disa nga dredhitë e tij për të mashtruar? Për shembull, ai i maskon pasojat shkatërruese të drogave ose pijeve të paligjshme dhe në vend të saj sugjeron se ato do të sjellin kënaqësi. Ai na zhyt në elemente të shumta negative që mund të ekzistojnë në mediat shoqërore, përfshirë krahasimet molisëse dhe realitetin e idealizuar. Përveç këtyre, ai i kamuflon përmbajtjet e tjera të errëta, dëmtuese që gjenden në internet, të tilla si pornografia, sulmet e hapura ndaj të tjerëve nëpërmjet ngacmimeve në internet dhe mbjellja e lajmeve të pavërteta që na shkaktojnë dyshim dhe frikë në zemrat e mendjet tona. Ai pëshpërit me dinakëri: “Thjesht më ndiq dhe sigurisht që do të jesh i lumtur”.

Fjalët e shkruara kaq shekuj më parë nga një profet i Librit të Mormonit, janë veçanërisht me vend për kohën tonë: “Ligësia kurrë nuk ka qenë lumturi”¹⁴. I dallofshim mashtrimet e Satanit ashtu siç ato janë! U bëfshim ballë dhe i dallofshim gënjeshttrat dhe ndikimet e

NGA PRESIDENTI RASËLL M. NELSON

atij që kërkon të na shkatërrojë shpirtin dhe të na vjedhë gëzimin tonë të tanishëm dhe lavdinë e ardhshme!

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ne duhet të vazhdojmë të jemi besnikë dhe syçelë, pasi kjo është e vetmja mënyrë se si ta dallojmë të vërtetën dhe ta dëgjojmë zërin e Zotit nëpërmjet shërbëtorëve të Tij. “Pasi Shpirti flet të vërtetën dhe nuk gënjen. . . . Këto gjëra janë shfaqur te ne qartësisht, për shpëtimin e shpirtrave tanë. . . . Pasi Perëndia gjithashtu ua tregoi ato profetëve të kohëve të vjetra.”¹⁵ Ne jemi shenjtoret e Perëndisë së Gjithëfuqishëm, shpresa e Izraelit. A do të ngurrojmë? “A do i shmangemi luftës? Jo! . . . Zoti urdh[ë]ron, zemrën dhe dor[ë]n, besnik’ t’vërtet’ do qëndrojm’ gjithmonë.”¹⁶

Unë jap dëshminë time për të Shenjtin e Izraelit – madje për emrin e Jezu Krishtit. Unë dëshmoj për dashurinë, të vërtetën dhe gëzimin e Tij të përhershëm që janë bërë të mundura me anë të flijimit të Tij të pafundmë dhe të përjetshëm. Ndërsa u bindemi urdhërimeve të Tij, ne do të drejtohem gjithmonë në udhën e duhur dhe nuk do të mashtrohemi. Në emrin e shenjtë të Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Rasëll M. Nelson, “Shpresa e Izraelit” (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
2. Doktrina e Besëlidhje 76:29.
3. Moisiu 1:1–2.
4. Moisiu 1:6.
5. Moisiu 1:12; theksimi i shtuar.
6. Moisiu 1:13; theksimi i shtuar.
7. Moisiu 1:16; theksimi i shtuar.
8. Moisiu 1:19.
9. Moisiu 1:20.
10. Moisiu 1:22.
11. Moisiu 1:25–26.
12. Doktrina e Besëlidhje 1:17.
13. Abraham 2:8.
14. Alma 41:10; theksimi i shtuar.
15. Jakobi [LiM] 4:13.
16. “T’vërtet’ Ndaj Besimit”, *Himne* nr. 162.

Urdhërimi i Dytë i Madh

Gëzimi ynë më i madh vjen ndërsa i ndihmojmë vëllezërit dhe motrat tona.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, faleminderit për gjithçka që po bëni për të ndihmuar të mblihdet Izraeli në të dyja anët e velit, për t’i forcuar familjet tuaja dhe për ta bekuar jetën e njerëzve që janë në nevojë. Faleminderit që jetoni si pasues të vërtetë të Jezu Krishtit.¹ Ju i njihni dhe doni shumë t’u bindeni dy urdhërimeve të Tij të mëdha, për ta dashur Perëndinë dhe për t’i dashur të afërmit tuaj.²

Gjatë gjashtë muajve të fundit, Motra Nelson dhe unë kemi takuar mijëra shenjtore ndërsa kemi udhëtuar në Amerikën Qendrore dhe Jugore, në ishujt e Paqësorit dhe në qytete të ndryshme në Shtetet e Bashkuara.

Kur udhëtojmë, shpresa jonë është të ndërtojmë besimin *tuaj*. Prapëseprapë, ne gjithmonë kthehemi me besimin *tonë* të forcuar nga anëtarët dhe miqtë që takojmë. A mund të tregoj për tri çaste domethënëse nga përvojat tona më të fundit?

Në maj, Motra Nelson dhe unë udhëtuan me Plakun Gerit W. Gong dhe Motrën Suzana Gong për në Paqësorin Jugor. Ndërkohë që ishim në Okland të Zelandës së Re, patëm nderin të takoheshim me imamë nga dy xhami në Krajstçerç të Zelandës së Re, ku vetëm dy muaj më parë, adhures të pafajshëm ishin qëlluar me armë në një akt dhune të tmerrshme.

Ndërsa ishin në Okland të Zelandës së Re, Presidenti dhe Motra Nelson u takuan me imamët e dy xhamive në Krajstçerç të Zelandës së Re.

Ne u shprehëm keqardhjen tonë këtyre vëllezërve të një besimi tjetër dhe ripohuam zotimin tonë të përbashkët për lirinë fetare.

Ne gjithashtu u ofruam punë vullnetare dhe ndihmë financiare modeste për të rindërtuar xhamitë e tyre. Takimi ynë me këta udhëheqës myslimanë ishte i mbushur me shprehje të dhembshura vëllazërie.

Në gusht, së bashku me Plakun Kuentin L. Kuk dhe Motrën Meri Kuk, Motra Nelson dhe unë u takuam me individë në Buenos-Ajres të Argjentinës – shumica prej tyre jo të besimit tonë – jeta e të cilëve ka ndryshuar nga karriget me rrota, të cilat u janë siguruar atyre nëpërmjet Latter-day Saint Charities [Shoqatës sonë Bamirëse të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme]. Ne u frymëzuam teksa ata shprehën mirënjohje plot gëzim për aftësinë e sapogjetur që të lëviznin sërish.

Një çast i tretë i çmuar ndodhi vetëm disa javë më parë këtu në Solt-Lejk-Siti. Erdhi nga një letër unike që mora për ditëlindjen time nga një e re, të cilën do ta quaj Meri – mosha 14 vjeçe.

Meri shkroi për gjërat që unë dhe ajo i kishim të përbashkëta: “Ju keni 10 fëmijë. Ne jemi 10 fëmijë. Ju flisni gjuhën mandarine. Shtatë nga fëmijët në familjen time, përfshirë dhe mua, u birësuan nga Kina, kështu që gjuha mandarine është gjuha jonë e parë. Ju jeni kirurg zemre. Motra ime ka bërë dy [operacione] me zemër të hapur. Juve ju pëlqen kisha dyorëshe. Neve na pëlqen kisha dyorëshe. Ju keni tonin e përsosur në të kënduar. Edhe vëllai im ka një ton të përsosur në të kënduar. Ai është i verbër si unë.”

Fjalët e Merit më prekën thellë, duke nxjerrë në pah jo vetëm shpirtin e saj të madh, por edhe përkushtimin e nënës dhe të babait të saj.

Shenjtorët e ditëve të mëvonshme, ashtu si me pasuesit e tjerë të Jezu

Krishtit, janë gjithmonë duke kërkuar mënyra për t’i ndihmuar, për t’i lartësuar dhe për t’i dashur të tjerët. Ata që janë të gatshëm të quhen populli i Zotit, “j[anë] të gatshëm të mba[jnë] barrat e njëri-tjetrit . . . të vajto[jnë] me ata që vajtojnë . . . dhe të ngushëllo[jnë] ata që kanë nevojë të ngushëllohen”³.

Ata vërtet përpiqen t’i jetojnë urdhërimin e parë dhe të dytë të madh. Kur e duam *Perëndinë* me gjithë zemrën tonë, Ai i kthen zemrat tona drejt mirëqenies së të tjerëve në një cikël të bukur, të virtytshëm.

Do të ishte e pamundur të llogaritet sasia e shërbimit që japin shenjtorët e ditëve të mëvonshme anembanë botës çdo ditë të çdo viti, por është e mundur të llogaritet e mira që bën Kisha si organizatë për të bekuar burrat

e gratë – djemtë e vajzat – të cilët kanë nevojë për një dorë ndihmëtare.

Programi humanitar i Kishës filloi në vitin 1984. Më pas u mbajt një agjërim në mbarë Kishën për mbledhjen e fondeve për të ndihmuar njerëzit që po vuatin nga një thatësi shkatërruese në Afrikën Lindore. Anëtarët e Kishës dhuruan 6,4 milionë dollarë në atë ditë të vetme agjërimi.

Me titullin Plak në atë kohë, M. Rasëll Ballard dhe Vëllai Glen L. Pejs u dërguan në Etiopi për të vlerësuar se si mund të përdorëshin më së miri ato fonde të përkushtuara. Kjo përpjekje dëshmoi se ishte fillimi i asaj që më vonë do të njihej si Latter-day Saint Charities [Shoqata Bamirëse e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme].

Që nga ajo kohë, Latter-day Saint Charities [Shoqata Bamirëse e

Shenjtoreve të Ditëve të Mëvonshme] ka siguruar më shumë se *dy miliardë* dollarë ndihmë për t'ju gjendur pranë njerëzve nevojtarë anembanë botës. Kjo ndihmë u ofrohet marrësve, pavarësisht nga përkatësia e tyre fetare, kombësia, raca, orientimi seksual, gjinia apo bindjet politike.

Kjo nuk është e gjitha. Për të ndihmuar anëtarët e Kishës së Zotit që po vuajnë, ne e duam dhe e jetojmë ligjin e lashtë të agjërimit.⁴ Ne nuk hamë që të ndihmojmë të tjerët të cilët janë të uritur. Një ditë çdo muaj, ne nuk hamë ushqim dhe e dhurojmë koston e atij ushqimi (dhe më shumë) për të ndihmuar njerëzit nevojtarë.

Nuk do ta harroj kurrë vizitën time të parë në Afrikën Perëndimore në vitin 1986. Në mbledhjet tona erdhi një numër shumë i madh shenjtorësh. Megjithatë ata kishin pak për sa u përket pasurive materiale, shumica erdhën të veshur me rroba të bardha akull.

E pyeta presidentin e kunjit se si kujdesej për anëtarët që kishin aq pak. Ai u përgjigj se peshkopët e tyre i njihnin

mirë njerëzit e tyre. Nëse anëtarët mund të përballonin dy vakte në ditë, nuk kishte nevojë për ndihmë. Por nëse mund të përballonin vetëm një vakt ose më pak – madje edhe me ndihmën e familjes – peshkopët siguronin ushqim, të financuar nga ofertat e agjërimit. Pastaj ai shtoi këtë fakt të jashtëzakonshëm: kontributet e tyre të ofertës së agjërimit zakonisht i *tejkalonin* shpenzimet e tyre. Më pas teprica e ofertave të agjërimit u dërgohej njerëzve *gjetkë*, nevojat e të cilëve i tejkalonin nevojat e këtyre. Ata shenjtore të paepur afrikane më dhanë një mësim të madh rreth fuqisë së *ligjit* dhe *frymës* së agjërimit.

Si anëtarë të Kishës, ne ndiejmë një lidhje të ngushtë me ata që vuajnë në çfarëdo mënyre.⁵ Si bij dhe bija të Perëndisë, të gjithë ne jemi vëllezër e motra. Ne ia vëmë veshin këshillës së Dhiatës së Vjetër: “Hapja me bujari dorën tënde vëllait tënd, të varfrit tënd dhe nevojtarit në vendin tuaj”⁶.

Ne gjithashtu përpiqemi fort për t'i jetuar mësimet e Zotit Jezu Krisht, siç shënohen te Mateu 25:

“Sepse pata uri dhe më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe më pritët,

isha i zhveshur dhe më veshët, isha i sëmurë dhe ju më vizitonit. . . .

. . . Sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua.”⁷

Më lejoni të përmend vetëm disa shembuj se si i ndjek Kisha këto mësimet të Shpëtimtarit.

Për të ndihmuar në lehtësimin e urisë, Kisha ka në funksion 124 shtëpi të ruajtjes së peshkopëve anembanë botës. Nëpërmjet tyre, gati 400 000 kërkesa për ushqime u jepen çdo vit individëve në nevojë. Në vendet ku nuk ekziston shtëpia e ruajtjes [së peshkopit], peshkopët dhe presidentët e degëve tërheqin nga fondet e ofertave të agjërimit të Kishës për të siguruar ushqim e furnizime për anëtarët e tyre nevojtarë.

Sidoqoftë, sfida e urisë shkon përtej kufijve të Kishës. Ajo po rritet anembanë botës. Një raport i kohëve të fundit i Kombeve të Bashkuara tregoi se numri i njerëzve të kequshqyer në botë tani i kalon 820 milionë njerëz – ose pothuajse një në nëntë veta prej banorëve të tokës.⁸

Çfarë statistike rrëqethëse! Sa mirënjohës jemi për kontributet tuaja. Falë bujarisë tuaj zemërgjerë, miliona njerëz në të gjithë botën do të marrin ushqimin që nevojitet së tepërmi, veshje, strehim të përkohshëm, karrige me rrota, ilaçe, ujë të pastër dhe shumë më tepër.

Shumë sëmundje në të gjithë botën shkaktohen prej ujit të papastër. Deri më tani, nisma humanitare e Kishës ka ndihmuar në sigurimin e ujit të pastër në qindra komunitete në 76 vende.

Një projekt në Luputa të Republikës Demokratike të Kongos, është një shembull i shkëlqyer. Me një popullsi që i tejkalon 100 000 njerëz, qyteti

nuk kishte ujë të rrjedhshëm. Qytetarëve iu duhej të ecin në largësi të mëdha për burime uji të pijshëm. Një burim malor u zbulua 29 kilometra larg, por banorët e qytetit nuk mund ta përdorin atë ujë rregullisht.

Kur misionarët tanë humanitarë mësuan për këtë sfidë, ata punuan me udhëheqësit e Luputës duke u dhënë furnizime me materiale dhe duke bërë trajnime se si ta çonin me tubacione ujin në qytet. Banorët e Luputës shpenzuan *tre vjet* duke gërmuar një kanal një metër të thellë përmes shkëmbinjve dhe xhunglës. Duke punuar së bashku, dita e lumtur më në fund erdhi kur uji i freskët e i pastër ishte në dispozicion për të gjithë njerëzit në atë qytet.

Kisha ndihmon gjithashtu refugjatët, qofshin ata nga konfliktet civile, nga shkatërrimet e natyrës apo nga përndjekja fetare. Më shumë se 70 milionë njerëz janë shpërngulur tashmë nga shtëpitë e tyre.⁹

Vetëm në vitin 2018, Kisha siguroi furnizime të ngutshme për refugjatët në 56 vende. Përveç kësaj, shumë anëtarë të Kishës e japin vullnetarisht kohën e tyre për t'i ndihmuar refugjatët që të përfshihen në komunitete të reja. E falënderojmë secilin prej jush që bën një përpjekje për të ndihmuar ata që po përpiqen të krijojnë shtëpi të reja.

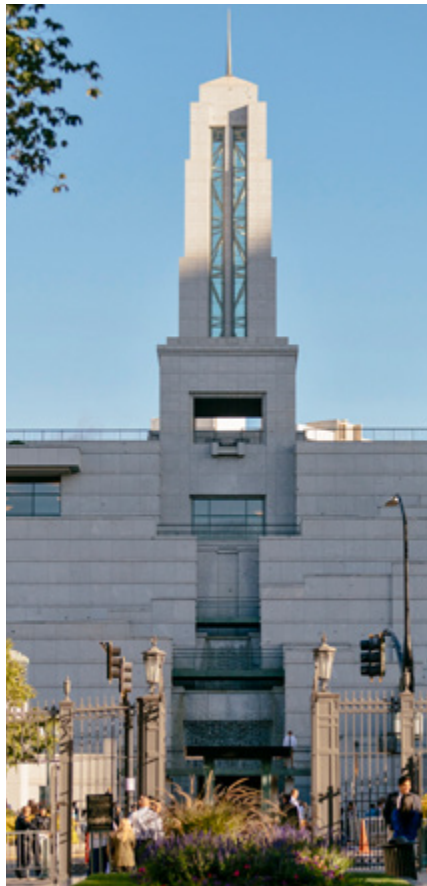
Nëpërmjet dhurimeve bujare në dyqanet e Deseret Industries në Shtetet e Bashkuara, miliona kilogramë veshje mbledhen dhe seleksionohen çdo vit. Ndërkohë që peshkopët vendorë e përdorin këtë sasi të madhe veshjesh dhe të mirash të tjera për t'i ndihmuar anëtarët në nevojë, pjesa më e madhe u dhurohet organizatave të tjera bamirëse të cilat i shpërndajnë artikujt anembanë botës.

Dhe vetëm vitin e kaluar, Kisha siguroi programin e kujdesit për sytë për më shumë se 300 000 njerëz në 35

vende, kujdesin për të porsalindurit për mijëra nëna e foshnja në 39 vende dhe karrige me rrota për më shumë se 50 000 njerëz që jetojnë në dhjetëra vende.

Kisha është e mirënjohur për faktin se është ndër të parat që reagon kur godet tragjedia. Madje *përpara* se një uragan të godasë, udhëheqësit dhe personeli i Kishës në vendet e prekura po hartojnë plane për mënyrën se si do t'u ofrojnë furnizime ndihmash dhe ndihmë vullnetare atyre që do të preken.

Vetëm vitin e kaluar, Kisha vuri në zbatim më shumë se 100 projekte për lehtësimin nga katastrofat në të gjithë botën, duke ndihmuar viktimat e uraganeve, zjarreve, përmytjeve, tërmete

dhe fatkeqësive të tjera. Kurdoherë që është e mundur, anëtarët e Kishës sonë të veshur me jelekët e verdhë të Duarve Ndhimtare mobilizohen në një numër të madh për të ndihmuar ata që janë prekur nga katastrofa. Ky lloj shërbimi, i dhënë nga kaq shumë prej jush, është vetë thelbi i dhënies së shërbesës.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, veprimtaritë që kam përshkruar, janë thjesht një pjesë e vogël e programit të mirëqenies dhe humanitar të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme i cili po rritet.¹⁰ Dhe *ju* jeni ata që e bëni të gjithë këtë të mundur. Për shkak të jetës suaj shembullore, zemrave tuaja bujare dhe duarve tuaja ndihmëtare, nuk është çudi që shumë komunitete dhe udhëheqës qeveritarë po i lavdërojnë përpjekjet tuaja.¹¹

Që kur u bëra President i Kishës, jam mahnitur se sa presidentë, kryeministra dhe ambasadorë më kanë falënderuar sinqerisht për ndihmën tonë humanitare ndaj njerëzve të tyre. Dhe ata kanë shprehur gjithashtu mirënjohje për forcën që anëtarët tanë besnikë i sjellin vendit të tyre si qytetarë besnikë e kontribues.

Unë jam mrekulluar gjithashtu kur udhëheqës botërorë janë takuar me Presidencën e Parë duke shprehur *shpresën e tyre* që Kisha të themelohet në vendet e tyre. Përse? Ngaqë ata e dinë se shenjtorët e ditëve të mëvonshme do të ndihmojnë për ndërtimin e familjeve dhe të komuniteteve të forta, duke e bërë jetën më të mirë për të tjerët *kudo* ku ata jetojnë.

Pavarësisht se ku jetojnë, anëtarët e Kishës kanë ndjenja të forta për atësinë e Perëndisë dhe vëllazërinë midis njerëzve. Pra, gëzimi *ynë* më i madh vjen ndërsa i ndihmojmë vëllezërit dhe motrat tona, pavarësisht se ku jetojmë në këtë botë të mrekullueshme.

NGA PRESIDENTI HENRI B. AJRING,
Këshilltar i Dytë në Presidencën e Parë

Dhënia e ndihmës ndaj të tjerëve – bërja e një përpjekjeje të ndërgjegjshme për t’u kujdesur për të tjerët po aq ose *më shumë* sesa kujdesemi për veten tonë – është gëzimi ynë. Veçanërisht, mund të shtoj, kur nuk është e volitshme dhe kur na nxjerr nga zona jonë e rehatisë. *Të jetuarit* e atij urdhërimi të dytë të madh është *çelësi* për t’u bërë një dishepull i vërtetë i Jezu Krishtit.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ju jeni shembuj të gjallë të fryteve që vijnë nga ndjekja e mësimave të Jezu Krishtit. Ju falënderoj! Ju dua!

Unë e di se Perëndia jeton. Jezusi është Krishti. Kisha e Tij është rivendosur në këto ditë të mëvonshme për të përmbushur qëllimet e saj hyjnore. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Moroni 7:48.
2. Shih Mateu 22:37–39; Lluca 10:27.
3. Mosia 18:8–9.
4. Shih Isaia 58:3–12.
5. Në fillim të historisë së Kishës, pionierët e guximshëm ishin gjithashtu të urit, të pastrehë dhe të sulmuar.
6. Ligji i Përtërirë 15:11.
7. Mateu 25:35–36, 40.
8. Shih Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, f. 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Shih “Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response”, faqja e internetit të Komisionerit të Lartë të Kombeve të Bashkuara për Refugjatët, 19 qershor 2019, unhcr.org/en-us.
10. Për informacion shtesë mbi përpjekjet humanitare të Kishës, ju lutem shihni ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; facebook.com/LatterDaySaintCharities; JustServe.org.
11. “Pamfleti më i efektshëm që do të mbajmë, do të jetë mirësia e vetë jetës dhe shembullit tonë” (Gordon B. Hinckley, “Find the Lambs, Feed the Sheep”, *Liahona*, qershor 1999, f. 121).

Shenjtëria dhe Plani i Lumturisë

Lumturia më e madhe vjen nga shenjtëria më e madhe vetjake.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, jam lutur për fuqinë që t’ju ndihmoj në kërkimin tuaj vetjak për lumturinë. Disa mund të ndihen që tani të lumtur mjaftueshëm, e megjithatë askush nuk do ta refuzojë ofertën për më shumë lumturi. Gjithkush do të ishte i etur të pranonte një ofertë të garantuar për lumturi të pareshtur.

Kjo është ajo që Ati Qiellor; Biri i Tij i Dashur, Jezu Krishti dhe Fryma e Shenjtë i kanë dhënë çdo fëmijë shpirtëror të Atit Qiellor që jeton tani, që do të jetojë ose që ka jetuar ndonjëherë në këtë botë. Ajo ofertë ndonjëherë quhet plani i lumturisë. U quajt kështu nga profeti Alma ndërsa ai e mësoi të birin, i cili kishte ngecur në mjerimin e mëkatit. Alma e dinte se ligësia nuk mund të ishte kurrë lumturi për birin e tij – ose për cilindo fëmijë të Atit Qiellor.¹

Ai e mësoi birin e tij se rritja në shenjtëri ishte i vetmi shteg drejt lumturisë. Ai e bëri të qartë se shenjtëria më e madhe bëhet e mundur nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit që na pasturon dhe na përsos.² Vetëm nëpërmjet besimit në Jezu Krisht, pendimit të vazhdueshëm dhe mbajtjes së besëlidhjeve, jemi në gjendje ta pretendojmë lumturinë e

pareshtur që të gjithë jemi të etur ta përjetojmë dhe ta ruajmë.

Lutja ime për sot është që të mund t’ju ndihmoj ta kuptoni se lumturia më e madhe vjen nga shenjtëria më e madhe vetjake, në mënyrë që të veproni sipas asaj bindjeje. Më pas unë do të tregoj atë që di vetë rreth asaj që mund të bëjmë për t’u kualifikuar për atë dhuratë të bërjes edhe më të shenjtë.

Shkrimet e shenjta na mësojnë se midis gjërave të tjera, ne mund të shenjtërohemi ose të bëhemi më

të shenjtë kur ushtrojmë besim në Krisht³, e shfaqim bindjen tonë⁴, pendohemi⁵, sakrifikojmë për Të⁶, marrim ordinancat e shenjta dhe i mbajmë besëlidhjet me Të.⁷ Procesi i kualifikimit për dhuratën e shenjtërisë kërkon përlulësi⁸, butësi⁹ dhe durim.¹⁰

Një përvojë rreth dëshirës për më shumë shenjtëri e pata në Tempullin e Solt-Lejkut. Hyra në tempull për herë të parë pa më thënë shumë se çfarë të prisja. Kisha parë fjalët në ndërtesë: “Shenjtëri Zotit” dhe “Shtëpia e Zotit”. Kisha një ndjesi të madhe padurimi. E megjithatë, e vrava mendjen a isha i përgatitur për të hyrë.

Nëna dhe babai im kaluan përpara meje ndërsa hymë në tempull. Na kërkuan që të tregonim rekomandimet tona, për të vërtetuar denjësinë tonë.

Prindërit e mi e njihnin personin tek tryeza e rekomandimeve. Kështu që u zgjatën një çast në bisedë me të. Unë hyra i vetëm në një hapësirë të madhe ku gjithçka shndriste nga bardhësia. Vështrova tavanin që ishte aq lart sipër meje sa m’u duk si një qiell i hapur. Në atë çast, një mbresë

e qartë më erdhi sikur kisha qenë atje më parë.

Por atëherë, dëgjova një zë shumë të butë – nuk ishte zëri im. Fjalët e shprehura butësisht ishin këto: “Ti nuk ke qenë kurrë më parë këtu. Ti po kujton një çast përpara se të lindeshe. Ti ishe në një vend të shenjtë si ky. Ti ndjeve se Shpëtimtari shpejt do të vinte në vendin ku ti qëndrove. Dhe ti ndjeve lumturi për shkak se prisje me padurim që ta shihje Atë.”

Ajo përvojë në Tempullin e Solt-Lejkut zgjati vetëm një çast. Por kujtimi i saj ende më sjell paqe, gëzim dhe lumturi të qetë.

Unë mora shumë mësimë atë ditë. Një mësim ishte që Fryma e Shenjtë flet me një zë të vogël e të qetë. Mund ta dëgjoj Atë kur kam paqe shpirtërore në zemrën time. Ai sjell një ndjenjë lumturie dhe sigurie që po bëhem më i shenjtë. Dhe kjo gjithmonë më sjell lumturinë që ndjeva në ato çaste të para në një tempull të Perëndisë.

Ju e keni vërejtur në vetë jetën tuaj dhe jetën e të tjerëve mrekullinë e lumturisë që vjen nga rritja e shenjtërisë,

duke u bërë më shumë si Shpëtimtari. Javët e fundit, kam qenë pranë shtratit të njerëzve që mund të përballeshin me vdekjen me besim të plotë te Shpëtimtari dhe me pamje të lumtur.

Një prej tyre ishte një burrë i rrethuar nga familja e tij. Ai dhe bashkëshortja e tij po bisedonin qetësisht ndërsa hymë im bir dhe unë. I njihja prej shumë vitesh. E kisha parë Shlyerjen e Jezu Krishtit që të vepronte në jetën e tyre dhe në jetën e pjesëtarëve të familjes së tyre.

Ata kishin zgjedhur së bashku t’u jepnin fund trajtimeve mjekësore që i zgjatnin jetën atij. Kishte një ndjenjë të qetë ndërsa ai na fliste neve. Ai buzëqeshi ndërsa shprehu mirënjohje për ungjillin dhe ndikimet e tij pas-truese tek ai dhe te familja të cilën e donte. Ai foli për vitet e tij të lumtura të shërbimit në tempull. Me kërkesën e këtij burri, im bir ia vajosi kokën me vaj të përkushtuar. Unë ia vulosa vajosjen. Ndërsa po e bëja këtë, pata një mbresë të qartë për t’i thënë se ai së shpejti do ta shihte Shpëtimtarin e tij, ballë për ballë.

I premtova që ai do të ndiente lumturi, dashuri dhe miratimin e Shpëtimtarit. Ai buzëqeshi ngrohtësisht ndërsa u largua. Fjalët e tij të fundit për mua ishin: “Thuaji Kethit që e kam për zemër”. Bashkëshortja ime, Kethlina, prej shumë vitesh kishte nxitur breza në familjen e tij që ta praninin ftesën e Shpëtimtarit që të vinin tek Ai, të bënin dhe të mbanin besëlidhjet e shenjtë dhe në këtë mënyrë të kualifikoheshin për lumturinë që vjen si pasojë e asaj lumturie të shenjtë.

Ai vdiq disa orë më vonë. Pak javë pas varrimit, vejusha e tij na solli një dhuratë bashkëshortes sime dhe mua. Ajo buzëqeshte ndërsa bisedonim. Buzagaz ajo tha: “Prisja që të ndihesha e trishtuar dhe e vetmuar. Ndihej kaq e lumtur. A mendoni se kjo është diçka e mirë?”

Duke e ditur se sa shumë e dashuronte bashkëshortin e saj dhe se si të dy ata arritën ta njihnin, ta donin dhe t’i shërbenin Zotit, i thashë se ndjenjat e saj të lumturisë ishin një dhuratë e premtuar për shkak se, nëpërmjet shërbimit të saj besnik, ajo ishte bërë më e shenjtë. Shenjtëria e saj e kishte kualifikuar për atë lumturi.

Disa nga ju që dëgjoni sot, mund të jeni duke pyetur veten: “Përse unë nuk e ndiej paqen dhe lumturinë e premtuar ndaj atyre që kanë qenë besnikë? Kam qenë besnik gjatë disa fatkeqësive të tmerrshme, por nuk ndiej lumturi.”

Edhe Profeti Jozef Smith u përball me këtë sprovë. Ai u lut për prehje kur u burgos në një burg të Libertisë në Misuri. Ai kishte qenë besnik ndaj Zotit. Ai ishte rritur në shenjtëri. E megjithatë ai ndjeu që lumturi i ishte mohuar.

Zoti i mësoi atij mësimin e durimit që të gjithëve do të na duhet në disa raste dhe ndoshta për periudha të gjata, gjatë provës sonë në vdekshmëri. Këtu kemi mesazhin e Zotit ndaj profetit të Tij besnik që po vuante:

“Në qoftë se ti do të hidhesh në gropë apo në duart e vrasësve dhe vendimi me vdekje jepet mbi ty, në qoftë se do të hidhesh në thellësi, në qoftë se dallgët e trazuara komplotojnë kundër teje, në qoftë se erërat e forta bëhen armiku yt, në qoftë se qiejt mbledhin errësirë dhe gjithë elementet ndërthuren për të penguar rrugën; dhe, mbi të gjitha, në qoftë se edhe grykat e feritit do ta shqyejnë gojën për ty, dije, biri im, se gjithë këto gjëra do të të japin përvojë dhe do të jenë për të mirën tënde.

Biri i Njeriut ka zbritur nën këto të gjitha. A je ti më i madh se ai?

Si rrjedhim, qëndro në udhën tënde dhe priftëria do të mbetet me ty; sepse kufijtë e tyre janë caktuar, ata s’mund të kalojnë. Ditët e tua njihen dhe vitet e tua s’do të numërohen më pak; si rrjedhim, mos ki frikë se ç’mund të bëjë njeriu, sepse Perëndia do të jetë me ty përherë e përgjithmonë.”¹¹

Ai ishte i njëjti mësim udhëzues që Zoti i dha Jobit, i cili pagoi një çmim të rëndë për ta lejuar Shlyerjen që ta bënte atë më të shenjtë. Ne e dimë se Jobi ishte i shenjtë, sipas fjalëve paraqitëse që kemi për të: “Në vendin e Uzit ishte një njeri i quajtur Job. Ky njeri ishte i ndershëm dhe i drejtë, kishte frikë nga Perëndia dhe i largohej së keqes.”¹²

Më pas Jobi e humbi pasurinë e vet, familjen e vet dhe madje shëndetin e vet. Ju mund të kujtoni që Jobi dyshoi

se shenjtëria e tij më madhe, e fituar nëpërmjet fatkeqësive më të mëdha, e kishte kualifikuar atë për lumturi më të madhe. Jobit i dukej sikur shenjtëria e tij i kishte sjellë mjerim.

E megjithatë, Zoti i dha Jobit të njëjtin mësim korrigjues që i dha Jozef Smithit. Ai e la Jobin ta shihte situatën e tij zemërcopëtuese me sy shpirtërorë. Ai tha:

“Mirë, pra, ngjishe brezin si një trim; unë do të të pyes dhe ti do të më përgjigjesh.

Ku ishe kur unë hidhja themelet e tokës? Thuaje, në rast se ke aq zgjuars.

Kush ka vendosur përmasat e saj, në rast se e di, ose kush ka vënë mbi të litarin për ta matur?

Ku janë vendosur themelet e saj, ose kush ia vuri gurin qoshes,

kur yjet e mëngjesit këndonin të gjithë së bashku dhe tërë bijtë e Perëndisë lëshonin britma gëzimi?”¹³

Pastaj, pasi Jobi u pendua që i thirrri Perëndisë padrejtësisht, Jobi u lejua që t’i shihte sprovat e tij në një mënyrë më të lartë dhe më të shenjtë. Ai ishte penduar.

“Atëherë Jobi iu përgjigj Zotit dhe tha:

E pranoj që mund të bësh gjithçka, dhe që asnjë nga planet e tua nuk mund të pengohet.

Kush është ai që, pa pasur gjykim, errëson mendjen tënde? Prandaj thashë gjëra që nuk i kuptoja, gjëra shumë të larta për mua që nuk i njihja.

Dëgjomë, pra, dhe unë do të flas; unë do të të bëj pyetje dhe ti do të më përgjigjesh.

Veshi im kishte dëgjuar të flitej për ty por tani syri im të sheh.

Prandaj ndiej neveri ndaj vetes dhe pendohem mbi pluhurin dhe hirin.”¹⁴

Pasi Jobi u pendua dhe kështu u bë më i shenjtë, Zoti e bekoj atë përtëj gjithçkaje që kishte humbur. Por

ndoshta bekimi më i madh për Jobin ishte që qe rritur në shenjtëri nëpërmjet fatkeqësive dhe pendimit. Ai ishte kualifikuar që të kishte lumturi më të madhe gjatë ditëve që kishte ende për të jetuar.

Shenjtëria më e madhe nuk do të vijë thjesht duke e kërkuar atë. Ajo do të vijë duke bërë atë çka është e nevojshme që Perëndia të na ndryshojë.

Presidenti Rasëll M. Nelson, ka dhënë atë që mua më duket këshilla më e mirë mbi mënyrën se si të përparojmë përgjatë shtegut të besëlidhjes drejt shenjtërisë më të madhe. Ai e tregoi rrugën kur këshilloi:

“Përjetoheni fuqinë forcuese të pendimit të përditshëm – të bërjes dhe të të qenit pak më i mirë çdo ditë.

Kur zgjedhim të pendohemi, ne zgjedhim të ndryshojmë! Ne e lejojmë Shpëtimtarin që të na shndërrojë në variantin më të mirë të vetes sonë. Ne zgjedhim të rritemi shpirtërisht dhe të marrim gëzim – gëzimin e shëlbimit tek Ai. Kur zgjedhim të pendohemi, ne zgjedhim të bëhemi më shumë si Jezu Krishti!”

Presidenti Nelson vazhdoi duke na dhënë këtë inkurajim lidhur me

përpjekjet tona për t’u bërë më të shenjtë: “Zoti nuk pret përsosuri prej nesh në këtë pikë. . . . Por Ai vërtet pret që ne të bëhemi gjithnjë e më të pastër. Pendimi i përditshëm është shtegu drejt pastërtisë.”¹⁵

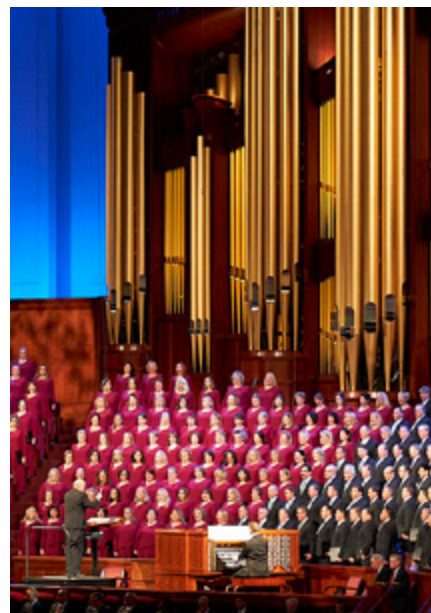
Presidenti Dallin H. Oaks gjithashtu, në një bisedë më të hershme në konferencë, më ndihmoi ta kuptoja më qartë se si rritemi në shenjtëri dhe si mund ta dimë që jemi duke përparuar drejt saj. Ai tha: “Si e arrijmë ne shpirtshmërinë? Si ta arrijmë atë nivel shenjtërie ku mund të kemi shoqërimin e vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë? Si të arrijmë t’i shohim dhe t’i vlerësojmë gjërat e kësaj bote me këndvështrimin e të përjetshmes?”¹⁶

Përgjigja e Presidentit Oaks fillon me besim më të madh te Jezu Krishti si Shpëtimtari ynë i dashur. Kjo na shtyn që të kërkojmë falje çdo ditë dhe ta kujtojmë Atë çdo ditë duke i zbatuar urdhërimet e Tij. Ai besim më i madh te Jezu Krishti vjen ndërsa ne ushqehemi çdo ditë me fjalën e Tij.

Himni “Më Shum’ Shenjtëri m’Jep”, sugjeron një mënyrë që të lutemi për ndihmë për t’u bërë më shumë të shenjtë. Autori urtësisht sugjeron se shenjtëria që kërkojmë, është një dhuratë nga një Perëndi i dashur, që jepet me kalimin e kohës, pas gjithçkaje që mund të bëjmë. Strofën e fundit e mbani mend:

*Më shum’ dëlir’si m’jep,
Më shum’ më jep forc’.
Më shum’ mall për shtëpin’,
Më shum’ i panjoll’.
Më shum’ i denj’ t’jetoj,
Më shum’ pran’ mbret’ris’.
Më shum’ i bekuar –
Më shum’ si Ti Zot.*¹⁷

Cilatdo qofshin rrethanat tona vetjake, kudo qofshim në shtegun e besëlidhjes drejt shtëpisë, marrshin

përgjigje lutjet tona për më shumë shenjtëri! Unë e di se teksa ajo që kërkojmë na jepet, lumturia jonë do të rritet. Mund të vijë me ngadalë, por do të vijë. Unë e kam atë sigurim nga një Atë i dashur Qjellor dhe Biri i Tij i Dashur, Jezu Krishti.

Unë dëshmoj se Jozef Smithi ishte një profet i Perëndisë, se Presidenti Rasëll M. Nelson është profeti ynë i gjallë sot. Perëndia Ati jeton dhe na do. Ai dëshiron që ne të kthehemi në shtëpi tek Ai si familje. Shpëtimtari ynë i dashur na fton që ta ndjekim Atë gjatë udhëtimit tonë për atje. Ata e kanë përgatitur udhën. Në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Alma 41:10.
2. Shih Alma 42:4–16.
3. Shih Veprat e Apostujve 26:18; Ethëri 4:7.
4. Shih Doktrina e Besëlidhje 88:34.
5. Shih 3 Nefi 27:19–20.
6. Shih Doktrina e Besëlidhje 132:50.
7. Shih Doktrina e Besëlidhje 97:8.
8. Shih Helamani 3:35.
9. Shih Doktrina e Besëlidhje 101:1–5.
10. Shih 1 Gjon 3:2–3; Doktrina e Besëlidhje 112:13.
11. Doktrina e Besëlidhje 122:7–9.
12. Jobit 1:1.
13. Jobit 38:3–7.
14. Jobit 42:1–6.
15. Rasëll M. Nelson, “Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë”, *Liahona*, maj 2019, f. 67, 68.
16. Dallin H. Oaks, “Spirituality”, *Ensign*, nëntor 1985, f. 63.
17. “Më Shum’ Shenjtëri m’Jep”, *Himne*, nr. 69.

PLAKU HANS T. BUM,
i Të Shtatëdhjetëve

Të Dimë, Të Duam dhe Të Rritemi

*Arritshim të gjithë ta kuptojmë pjesën tonë në
këtë punë të madhërishtme të dhënies së shërbesës
në mënyrë që të bëhemi më shumë si Ai!*

Në vitin 2016, The Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit] erdhi për vizitë në Hollandë dhe Belgjikë. Dhe duke qenë se isha i përfshirë në atë ngjarje emocionuese, pata mundësinë ta shijoja dy herë shfaqjen e tyre.

Gjatë shfaqjes së tyre po mendoja se çfarë sipërmarrjeje e hatashme ishte ta lëvizje një kor të asaj përmase. Mendja më shkoi te gongu i madh, i cili ishte i vështirë dhe me siguri i kushtueshëm për t'u transportuar në krahasim me violinën, trumbetën ose instrumente të tjera të cilat mund t'i mbash lehtësisht në krah. Por, kur e pashë përfshirjen reale të këtij gongu [në shfaqje], e kuptova se atij i ranë vetëm pak herë, ndërsa instrumentet e tjera më të vogla u përfshinë gjatë pjesës më të madhe të koncertit. Mendova se pa tingullin e gongut shfaqja nuk do të ishte njësoj dhe prandaj duhej bërë përpjekja për ta lëvizur këtë gong të madh deri matanë oqeanit.

Nganjëherë mund të ndihemi se jemi si ai gong, të mirë vetëm aq sa për të pasur një pjesë të vogël në shfaqje.

Por më lini t'ju them se tingulli juaj përbën të gjithë ndryshimin.

Na nevojiten të gjitha instrumentet. Disa nga ne mësojnë me lehtësi dhe dalin shumë mirë në shkollë, ndërkohë që të tjerët kanë talente artistike. Disa projektojnë dhe ndërtojnë gjëra ose përkujdesen, i mbrojnë ose u japin mësim të tjerëve. Ne të gjithë jemi të

nevojshëm për t'i sjellë ngjyra dhe kuptim kësaj bote.

Unë do të doja t'ua drejtoja këtë mesazh atyre që ndiejnë se nuk kanë asgjë për të dhënë ose besojnë se janë të parëndësishëm ose pa ndikim për këdo, të tjerëve, të cilët mund të ndihen sikur kanë kapur majën dhe kujtudo që është në mes të këtyre dy gjendjeve.

Kudo qofshin në shtegun e jetës, disa nga ju mund të ndihen aq të mbingarkuar sa që nuk e marrin fare në konsideratë veten në atë shteg. Dëshiroj t'ju ftoj të dilni nga errësira në dritë. Drita e ungjillit do t'ju japë ngrohtësi dhe shërim e do t'ju ndihmojë ta kuptoni se cilët jeni në të vërtetë dhe cili është qëllimi juaj në jetë.

Disa prej nesh janë endur nëpër shtigje të ndaluara, duke u përpjekur të gjejnë lumturi atje.

Një Atë i dashur Qiellor na fton të ecim në shtegun e dishepullimit dhe të kthehemi tek Ai. Ai na do me dashuri të përsosur.¹

Cila është mënyra [për ta bërë këtë]? Mënyra është ta ndihmojmë njëri-tjetrin për ta kuptuar se cilët jemi duke i dhënë shërbesë njëri-tjetrit.

Për mua, dhënia e shërbesës është ushtrimi i dashurisë hyjnore.² Në atë mënyrë ne krijojmë një mjedis ku edhe dhënësit, edhe marrësit i vjen një dëshirë për t'u penduar. Me fjalë të tjera, ne ndryshojmë drejtim dhe i afrohemi më shumë dhe bëhemi më shumë si Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti.

Për shembull, nuk ka nevojë që vazhdimisht t'i themi bashkëshortit/ese fëmijëve tanë mënyrën si mund të përmirësohen; ata e dinë atë tashmë. Falë krijimit të këtij mjedisi dashurie, ata do të fuqizohen për të bërë ndryshimet e nevojshme në jetën e tyre dhe për t'u bërë njerëz më të mirë.

Në këtë mënyrë pendimi bëhet një proces i përditshëm përmirësimi që

mund të përfshijë ndjesën për sjellje jo të duhura. Më kujtohen dhe ende përjetoj situata ku kam qenë i shpejtë për të gjykuar ose i ngathët për të dëgjuar. Dhe në mbarim të ditës, gjatë lutjes sime vetjake, e ndieja këshillën dashamirëse nga qielli për t'u penduar e për t'u bërë më i mirë. Mjedisi me dashuri i krijuar së pari nga prindërit, vëllai dhe motrat e mia dhe më vonë nga bashkëshortja, fëmijët dhe miqtë e mi, më ka ndihmuar të jem një njeri më i mirë.

Ne të gjithë e dimë se në ç'drejtim mund të bëjmë më mirë. Nuk ka nevojë t'ia kujtojmë herë pas here njëri-tjetrit, por është nevoja ta duam dhe t'i japim shërbesë njëri-tjetrit dhe, duke bërë kështu, të sigurojmë një klimë gatishmërie për të ndryshuar.

Në po këtë mjedis, ne po mësojmë se cilët jemi me të vërtetë dhe cili do të jetë roli ynë në këtë kapitull të fundit të historisë së botës përpara Ardhjes së Dytë të Shpëtimtarit.

Nëse po pyetni veten për pjesën tuaj, do të doja t'ju ftoja të gjenit një vend ku mund të jeni vetëm dhe t'i kërkonit Atit Qiellor që t'ju bëjë të ditur se çfarë pjese të luani. Përgjigjja me gjasë do të vijë gradualisht dhe më pas më qartë kur t'i kemi ngulur këmbët më fort në shtegun e besëlidhjes dhe të dhënies së shërbesës.

Ne po përjetojmë disa nga të njëjtat vështirësi me të cilat u ballafaqua Jozef Smithi kur "ishte në mes të një lufte fjalësh dhe ngatërrese opinionesh". Sikurse e lexojmë në vetë rrëfimin e tij, ai shpesh tha me vete: "Çfarë duhet të bëhet? Cili nga të gjitha grupet ka të drejtë; ose, a janë që të gjithë së bashku gabim? Në qoftë se ndonjëri prej tyre kishte të drejtë, cili është ai dhe si do ta njoh unë atë?"³

Me njohurinë që gjeti te Letra e Jakobit, e cila shpall: "Në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë

nga Perëndia, që u jep të gjithëve pa kursim dhe pa qortuar, dhe atij do t'i jepet"⁴, Jozefi arriti në vendosmërinë për të 'kërkuar' nga Perëndia"⁵.

Më tej lexojmë se "ishte hera e parë në jetën e tij që kishte bërë një përpjekje të tillë, sepse në mes të gjithë shqetësimeve të [tij], [ai] kurrë nuk kishte bërë përpjekje për t'u lutur me zë"⁶.

Dhe kështu, për ne mund të jetë hera e parë që i drejtohem Bërësit tonë në një mënyrë që nuk e kemi bërë kurrë më parë.

Për shkak të përpjekjes së Jozefit, Ati Qiellor dhe Biri i Tij, Jezu Krishti, iu shfaqën atij, duke e thirrur në emër dhe si rrjedhojë ne kemi një kuptueshmëri shumë më të qartë për faktin se cilët jemi dhe që kemi vërtet rëndësi.

Më tutje lexojmë se në vitet e brishta të adoleshencës, Jozefi ishte "i përndjekur prej atyre që duhej të kishin qenë miqtë e [tij] dhe t[a] kishin trajtuar me mirësi"⁷. Dhe kështu, ne mund të presim njëfarë kundërshtimi teksa bëjmë një jetë dishepullimi.

Nëse aktualisht ndieni se nuk jeni në gjendje të jeni pjesë e orkestrës dhe shtegu i pendimit ju duket i vështirë, ju lutem, dijeni se nëse ngulmojmë në të, barra do të na hiqet nga supet dhe do të ketë dritë sërish. Ati Qiellor kurrë nuk do të na braktisë kur ne zgjatem drejt Tij. Mund të rrëzohemi e të ngrihem dhe Ai do të na ndihmojë ta shkundim pluhurin nga gjunjët.

Disa nga ne janë të plagosur, por kuptia e ndihmës së shpejtë e Zotit ka fasha që janë aq të mëdha sa të na i mbulojnë të gjitha plagët.

Kështu është ajo dashuri, ajo dashuri e përsosur, që ne e quajmë edhe "dashuria e pastër e Krishtit"⁸, e cila na nevojitet në shtëpitë tona ku prindërit u japin shërbesë fëmijëve dhe fëmijët prindërve. Nëpërmjet asaj dashurie, zemrat do të na ndryshojnë dhe do të na lindë dëshira për të bërë vullnetin e Tij.

Është ajo dashuri që nevojitet në të gjitha marrëdhëniet tona me njëri-tjetrin si fëmijë të Atit tonë Qiellor dhe si anëtarë të Kishës së Tij, që do të na mundësojë t'i përfshijmë të gjitha instrumentet muzikore në orkestrat

NGA PRESIDENTI M. RASËLL BALLARD,
President Veprues i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

tona, në mënyrë që të jemi në gjendje të interpretojmë me lavdi me koret engjëjllore të qiellit kur Shpëtimtari të vijë përsëri.

Është ajo dashuri, ajo dritë që nevojitet të shndrijë e të na ndriçojë çka kemi përreth teksa vazhdojmë jetën tonë të përditshme. Njerëzit do ta vënë re dritën dhe do të tërhiqen prej saj. Ky është lloji i punës misionare që do t'i tërheqë të tjerët që të *"vijjnë e . . . të shohin, do vijjnë e . . . të ndihmojnë, dhe . . . të vijjnë e . . . të qëndrojnë"*⁹. Ju lutem, kur ta kemi marrë dëshminë tonë rreth kësaj pune të madhërishtme dhe pjesën tonë në të, le të gëzohemi së bashku me profetin tonë të dashur, Jozef Smith, i cili shpalli: "Sepse unë kisha parë një vegim; unë e dija atë dhe e dija se Perëndia e dinte atë dhe nuk mund ta mohoja"¹⁰.

Ju dëshmoj se unë e di se kush jam dhe e di se cilët jeni ju. Ne të gjithë jemi fëmijë të një Ati Qiellor i cili na do. Dhe Ai nuk na dërgoi këtu që të dështojmë, por që të kthehemi me lavdi tek Ai. Arritshim të gjithë ta kuptojmë pjesën tonë në këtë punë të madhërishtme të dhënies së shërbesës, që të bëhemi më shumë si Ai, kur Shpëtimtari të vijë përsëri, është lutja ime në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih D. Tod Kristoferson, "Qëndroni në Dashurinë Time", Ensign ose *Liahona*, nëntor 2016, f. 48.
2. Shih Russell M. Nelson, "Divine Love", *Liahona*, shkurt 2003, f. 12–17.
3. Joseph Smith – Historia 1:10.
4. Jakob [Bibël] 1:5; shih edhe Joseph Smith – Historia 1:11.
5. Joseph Smith – Historia 1:13.
6. Joseph Smith – Historia 1:14.
7. Joseph Smith – Historia 1:28.
8. Moroni 7:47.
9. Diter F. Uhtdorf, "Puna Misionare: Shprehja e Asaj që Keni në Zemër", *Liahona*, maj 2019, f. 17.
10. Joseph Smith – Historia 1:21–25.

T'i Japim Shpirtit Tonë Kontroll mbi Trupin Tonë

Një nga gjërat më të rëndësishme që mund të mësojmë në këtë jetë, është se si të nxjerrim në pah natyrën tonë të përjetshme e shpirtërore dhe t'i vëmë nën kontroll dëshirat tona të liga.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, teksa po afrohej konferenca e përgjithshme e tetorit vitin e kaluar, e përgatita bisedën time të konferencës për të theksuar 100-vjetorin e vegimit për botën e shpirttrave, që iu dha Presidentit Jozef F. Smith më 3 tetor 1918.

Disa ditë pasi e kisha dorëzuar bisedën time për përkthim, shoqja ime e dashur, e përjetshme, Barbara, e përfundoi kohën e provës së saj në vdekshmëri dhe kaloi në botën e shpirttrave.

Ndërsa ditët janë shndërruar në javë, më pas në muaj dhe tani, një vit që nga

ikja e Barbarës, shikoj që vetë unë e vlerësoj më plotësisht këtë shkrim të shenjtë: “Jeto së bashku në dashuri, kështu që ti duhet të vajtosh për humbjen e atyre që vdesin”¹. Unë dhe Barbara u bekuam që të “jet[onim] së bashku në dashuri” për 67 vjet. Por kam mësuar në një mënyrë shumë reale se çfarë do të thotë të “vajto[jmë] për humbjen” e njerëzve që i duam. O, sa e dua dhe më mungon!

Mendoj që shumica prej nesh nuk arrijnë ta vlerësojnë plotësisht atë që bëjnë të tjerët për ne, derisa ata ndërrojnë jetë. E dija që Barbara ishte përherë e zënë me punë, por nuk i kuptoja plotësisht kërkesat e vazhdueshme të familjes, Kishës dhe komunitetit për kohën e saj. Kishte çdo ditë përpjekje të përkushtuara, të përsëritura me mijëra herë përgjatë viteve, të cilat bënë që familja jonë të vazhdonte të funksiononte. Dhe pavarësisht gjithçkaje, askush në familjen tonë nuk e dëgjoi ndonjëherë atë ta ngrinte zërin apo të thoshte një fjalë të ashpër.

Gjatë vitit të kaluar një mori kujtimesh vërshuan në mendjen time. Kam menduar për zgjedhjen e vështirë fizike që bëri ajo për të qenë nënë e shtatë fëmijëve. Të qenit shtëpiake ishte e vetmja karrierë që deshi ndonjëherë dhe ajo ishte në çdo aspekt një profesioniste e përsosur.

Shpesh e kam pyetur veten se si e ndiqte ajo ecurinë time dhe të fëmijëve tanë. Vetëm përgatitja e vakteve ishte një detyrë vërtet e frikshme, për të mos përmendur veprimtari të tilla si larja e pirgjeve me rroba që familja jonë krijonte çdo javë, dhe veshja e fëmijëve me këpucë e rroba në madhësinë e duhur. Ne të gjithë i drejtoheshim asaj për një mori çështjesh të tjera që ishin të rëndësishme për ne. Dhe për shkak se ato ishin të rëndësishme për ne, ato ishin gjithashtu të rëndësishme për të. Ajo ishte, me një fjalë, e mrekullueshme

– si grua, si nënë, si mike, si fqinjë dhe si bijë e Perëndisë.

Tani që ajo ka kaluar në jetën tjetër, jam i lumtur që zgjodha të ulesha pranë saj kur kthehesha në shtëpi nga zyra gjatë muajve të fundit të jetës së saj, për t’ia mbajtur dorën teksa shikonim fundin e disa prej filmave muzikorë të saj të parapëlqyer – herë pas here, sepse sëmundja e Alzheimerit nuk e lejonte të mbante mend se i kishte parë ato filma vetëm një pasditë më parë. Kujtimet e atyre çasteve të veçanta kur i mbanim duart të lidhura së bashku, tani janë shumë të çmuara për mua.

Vëllezër e motra, ju lutem, mos e humbisni mundësinë për t’i vështruar me dashuri pjesëtarët e familjes suaj.

Fëmijë e prindër, afrojuni njëri-tjetrit dhe shprehini dashurinë dhe vlerësimin tuaj. Ashtu si unë, disa prej jush mund të zgjohen një ditë për të zbuluar se ka kaluar koha për një komunikim kaq të rëndësishëm. Jetoni çdo ditë së bashku me zemra të mbushura me mirënjohje, kujtime të mira, shërbim dhe shumë dashuri.

Gjatë vitit të kaluar, kam përsiatur me më shumë qëllim sesa ndonjëherë më parë lidhur me planin e Atit tonë Qiellor. Kur po mësonte të birin, Kori-antonin, Alma e përmendi atë si “planin e madh të lumturisë”².

Fjala që vazhdon të më vijë në mendje tani kur e marr në shqyrtim planin, është “ribashkim”. Është një

plan, i hartuar nga Ati ynë i dashur në Qiell, që ka në qendër të tij mundësitë madhështore dhe të lavdishme të ribashkimit familjar – për t'i ribashkuar përjetësisht bashkëshortët e bashkëshortet, prindërit e fëmijët, brez pas brezi në vatrën familjare të Perëndisë.

Ky mendim më sjell ngushëllim dhe sigurinë se do të jem përsëri me Barbarën. Megjithatë ajo vuajti fizikisht nga fundi i jetës së vet, shpirti i saj ishte i fortë, fisnik dhe i kulluar. Ajo ishte e përgatitur në të gjitha gjërat, kështu që, kur të vijë dita, ajo mund të qëndrojë para “shufrës së kënaqshme të Perëndisë”³, plot vetëbesim dhe siguri të paqte. Por ja ku jam, për dy ditë do të bëhem 91 vjeç dhe ende e pyes veten: “A jam gati? A po bëj gjithçka që më nevojitet të bëj që të mund ta mbaj edhe një herë dorën e saj?”

Siguria më e thjeshtë, themelore e jetës është kjo: Ne të gjithë do të vdesim. Pavarësisht nëse vdesim të moshuar apo të rinj, me lehtësi apo vështirësi, të pasur apo të varfër, plot dashuri apo të vetmuar, askush nuk i shpëton vdekjes.

Disa vjet më parë, Presidenti Gordon B. Hinkli tha diçka që është veçanërisht domethënëse rreth kësaj: “Sa e ëmbël është siguria, sa ngushëlluese është paqja që vjen nga dija se, në qoftë se ne bëjmë martesë të drejtë dhe

jetojmë me drejtësi, marrëdhënia jonë do të vazhdojë, pavarësisht nga siguria e vdekjes dhe kalimi i kohës”⁴.

Unë sigurisht që u martova me njeriun e duhur. Për këtë nuk mund të ketë dyshim. Por kjo nuk është e mjaftueshme, sipas Presidentit Hinkli. Unë gjithashtu duhet të jetoj në mënyrën e duhur.⁵

Sot, “të jetuarit në mënyrën e duhur” mund të jetë një koncept mjaft pështjellues, veçanërisht nëse shpenzoni shumë kohë në mediat shoqërore, ku çdokush mund të shpallë të vërteta reale apo koncepte të rreme për Perëndinë dhe planin e Tij për fëmijët e Tij. Fatmirësisht, anëtarët e Kishës kanë parime përjetësisht të vërteta të ungjillit, që të dinë se si të jetojnë në mënyrë që të mund të jenë më të përgatitur kur [të vijë koha] të vdesin.

Vetëm disa muaj përpara se të lindja, gjyshi im, i cili ishte Apostull, Plaku Melvin J. Ballard, dha një bisedë që, për disa njerëz, kapi thelbin e asaj që do të thotë të jetosh në mënyrën e duhur. E titulluar “Lufta për Shpirtin”, biseda e tij u përqendrua te beteja e vazhdueshme midis trupit tonë fizik dhe shpirtit tonë të përgjeshëm.

Ai tha: “Konflikti më i madh që çdo burrë apo grua do të ketë ndonjëherë, . . . do të jetë beteja që ka pasur

me veten”, duke shpjeguar se Satani “armiku i shpirtit tanë”, na sulmon nëpërmjet “epsheve, orekseve, ambicieve të mishit”⁶. Pra, beteja kryesore është midis natyrës sonë hyjnore e shpirtërore dhe njeriut të natyrshëm prej mishi. Vëllëzër e motra, mbani mend, ne mund të marrim ndihmë shpirtërore nëpërmjet ndikimit të Frymës së Shenjtë që mund t’ju “mësojë çdo gjë”⁷. Ndihma mund të vijë gjithashtu nëpërmjet fuqisë dhe bekimeve të priftërisë.

Tani, pyes: “Si po e lufton betejën secili prej jush?”

Presidenti Dejvid O. Mek-Kei tha: “Ekzistenca tokësore e njeriut nuk është veçse një provë nëse ai do t’i përqendrojë përpjekjet e tij, mendjen e tij, shpirtin e tij, te gjërat që kontribuojnë në rehatinë dhe të kënaqurit e natyrës së tij fizike, apo nëse ai do ta vendosë si qëllimin e jetës së tij përvetësimin e cilësive shpirtërore”⁸.

Kjo betejë midis natyrës sonë prej mishi dhe natyrës sonë shpirtërore nuk është një gjë e re. Në predikimin e tij të fundit drejtuar popullit të vet, mbreti Benjamin dha mësim se “njeriu i natyrshëm është një armik ndaj Perëndisë dhe ka qenë që nga rënia e Adamit dhe do të jetë gjithmonë e përgjithmonë, nëse ai nuk dëgjon thirrjet e Frymës së Shenjtë dhe nuk zhvesh njeriun e natyrshëm dhe nuk bëhet një shenjtor nëpërmjet shlyerjes së Krishtit Zot”⁹.

Apostulli Pal dha mësim se “ata që rendin pas mishit, e çojnë mendjen te gjërat e mishit; por ata që rendin pas Shpirtit, te gjërat e Shpirtit.

Pasi, të kesh një mendje të kontrolluar nga mishi është vdekje; por të kesh një mendje të kontrolluar nga shpirti është jetë dhe paqe.”¹⁰

Duket qartë për mua se një nga gjërat më të rëndësishme që mund të mësojmë në këtë jetë, është se si të nxjerrim në pah natyrën tonë të përgjeshme

e shpirtërore dhe t'i vëmë nën kontroll dëshirat tona të liga. Kjo nuk duhet të jetë kaq e vështirë. Mbi të gjitha, shpirti ynë, që ka ekzistuar për më shumë kohë se trupi ynë fizik, ka qenë tashmë i suksesshëm në zgjedhjen e së drejtës mbi të ligën në mbretërinë paratokësore. Para se të formohej kjo tokë, ne jetuam në botën e shpirtrave si bij dhe bija të Prindërve Qjellorë, të cilët na donin dhe vazhdojnë të na duan tani.

Dhe po, në atë mbretëri paratokësore na u desh të merrnim vendime dhe të bënim zgjedhje që e ndryshojnë jetën. Çdo person që ka jetuar ndonjëherë ose do të jetojë ndonjëherë në këtë planet, mori një vendim thelbësor që të zgjidhte ta pranonte planin e Atit Qjellor për shpëtimin tonë. Kështu që të gjithë ne erdhëm në tokë me një të kaluar të një natyre shpirtërore e të suksesshme dhe një fati të përjetshëm.

Mendoni rreth kësaj për një çast. Kjo është ajo që ju dhe unë jemi në të vërtetë dhe që keni qenë gjithmonë: një bir ose bijë e Perëndisë, me rrënjë shpirtërore në përjetësi dhe një të ardhme të tejmbushur me mundësi të pafundme. Ju jeni – fillimisht, kryesisht dhe gjithmonë – një qenie shpirtërore. Dhe kështu, kur zgjedhim ta vendosim natyrën tonë prej mishi përpara natyrës sonë shpirtërore, ne po zgjedhim diçka që është në kundërshtim me veten tonë reale, të vërtetë, të mirëfilltë shpirtërore.

Prapë, nuk ka dyshim se mishi dhe prirjet tokësore e ndërlikojnë vendim-marrjen. Me një vel harrese të vendosur midis botës shpirtërore paratokësore dhe kësaj bote në vdekshmëri, ne mund të mos i japim rëndësi marrëdhënies sonë me Perëndinë dhe natyrës sonë shpirtërore dhe natyra jonë prej mishi mund t'i japë përparësi *asaj që duam pikërisht tani*. Të mësojmë të zgjedhim gjërat e Shpirtit mbi gjërat e mishit, është një nga arsyet kryesore pse kjo

përvojë tokësore është pjesë e planit të Atit Qjellor. Është gjithashtu arsyeja pse plani është ndërtuar mbi themelin e fortë, të sigurt të Shlyerjes së Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit, në mënyrë që mëkatet tona, përfshirë gabimet që bëjmë kur i hapim udhë mishit, të mund të kapërcehen nëpërmjet pendimit të vazhdueshëm dhe ne mund të jetojmë të përqendruar shpirtërisht. Tani është koha për t'i vënë nën kontroll orekset tona trupore që të përputhen me doktrinën shpirtërore të Krishtit. Kjo është arsyeja pse ne nuk duhet ta shtyjmë ditën e pendimit tonë.¹¹

Pendimi, pra, bëhet një armë e pazëvendësueshme në betejën tonë kundrejt vetvetes. Pikërisht në konferencën e fundit të përgjithshme, Presidenti Rasëll M. Nelson e përmendi këtë betejë dhe na kujtoi se “kur zgjedhim të pendohemi, ne zgjedhim të ndryshojmë! Ne e lejojmë Shpëtimtarin që të na shndërrojë në variantin më të mirë të vetes sonë. Ne zgjedhim të

rritemi shpirtërisht dhe të marrim gëzim – gëzimin e shëlbimit tek Ai. Kur zgjedhim të pendohemi, ne zgjedhim të bëhemi më shumë si Jezu Krishti!”¹²

Çdo natë, teksa shqyrtoj ditën time në lutje me Atin tim në Qjell, kërkoj të falem nëse bëra ndonjë gjë të gabuar dhe premtoj të përpiqem që të jem më i mirë të nesërmen. Besoj se ky pendim i rregullt, i përditshëm e ndihmon shpirtin tim që t'i kujtojë trupit tim se kush e ka përgjegjësinë për mua.

Një burim tjetër është mundësia e përjavshme që ne të gjithë kemi për ta rifreskuar veten tonë shpirtërisht duke marrë sakramentin në kujtim të Shlyerjes dhe të dashurisë së përsosur që Zoti dhe Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti, ka për ne.

Vëllezër e motra, ju inkurajoj ta ngadalësoni pak hapin dhe të mendoni se ku jeni tani me nënshtrimin e natyrës suaj prej mishi dhe fuqizimin e natyrës suaj hyjnore e shpirtërore, kështu që kur të vijë koha, ju të mund të kaloni në botën e shpirtrave për një ribashkim të gëzueshëm me njerëzit tuaj të dashur – për të cilin unë dëshmoj dhe lutem përlulisht në emrin e shenjtë të Zotit Jezu Krisht, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 42:45.
2. Alma 42:8.
3. Jakobi [LiM] 6:13.
4. *Mësime të Presidentëve të Kishës: Gordon B. Hinkli* (2016), f. 162.
5. Zoti zbuloi se ne duhet të jetojmë në përputhje me besëlidhjet tona me qëllim që të marrim bekimet e premtuara (shih Doktrina e Besëlidhje 82:10; 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, “Struggle for the Soul” (fjalim dhënë në Tabernakullin e Solt-Lekjut, 5 maj 1928).
7. Gjoni 14:26.
8. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), f. 14.
9. Mosia 3:19.
10. Romakëve 8:5–6.
11. Shih Alma 34:33.
12. Rasëll M. Nelson, “Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë”, *Liahona*, maj 2019, f. 67.

PLAKU PITER M. XHONSON,
i Të Shtatëdhjetëve

Fuqi për të Mposhtur Kundërshtarin

Si gjejmë paqe, si kujtohemi kush jemi dhe si i mposhtim tri mënyrat e trysnisë nga kundërshtari?

Vëllezër dhe motra, ju falënderoj për gjithçka që bëni për t'u bërë vetë e për të ndihmuar të tjerët të bëhen pasues të vërtetë të Jezu Krishtit dhe të gëzojnë bekimet e tempullit të shenjtë. Ju faleminderit për mirësinë tuaj. Ju jeni të mrekullueshëm; ju jeni të bukur.

Lutja ime është që ne ta njohim ndikimin *pohues* të Frymës së Shenjtë ndërsa arrijmë të kuptojmë plotësisht që jemi fëmijë të Perëndisë. “Familja: Një Proklamata drejtuar Botës” deklaroi: “Të gjitha qeniet njerëzore – meshkuj dhe femra, janë krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë. Secili është një bir ose bijë shpirtërore e dashur e prindërve qiellorë dhe, si i tillë, secili ka një natyrë dhe destinacion hyjnor.”¹ Ne jemi “shpirtra të zgjedhur të cilët u ruajtë[m] që të vini[m] në plotësinë e kohëve për të marrë pjesë në ngritjen e themeleve të veprës së madhe të ditëve të mëvonshme”². Presidenti Rasëll M. Nelson deklaroi: “Ju morët mësim në botën e shpirtrave që të përgatiteshit për çdo gjë dhe gjithçka që do të hasnit gjatë kësaj pjese të mëvonshme në këto ditë të mëvonshme (shih DeB 138:56). Ato mësimet qëndrojnë brenda jush!”³

Ju jeni bij e bija të zgjedhur të Perëndisë. Ju e keni fuqinë për ta mposhtur kundërshtarin. Kundërshtari, gjithsesi, e di se cilët jeni. Ai është në dijeni për trashëgiminë tuaj hyjnore dhe përpiqet ta kufizojë potencialin tuaj tokësor dhe qiellor duke përdorur tri mënyra:

- Mashtrimin
- Shpërqendrimin
- Shkurajimin

Mashtrimi

Kundërshtari e përdori mjetin e mashtrimit në ditët e Moisiut. Zoti i shpalli Moisiut:

“Dhe, vër re, ti je biri im; . . .

Unë kam një punë për ty, . . . dhe ti je në ngjashmërinë e të Vetëmlindurit tim.”⁴

Pak pas këtij vegimi të lavdishëm, Satani u orvat ta mashtronte Moisiun. Fjalët që përdori janë interesante: “Moisi, biri i njeriut, adhuromë mua”⁵. Mashtrimi nuk ishte vetëm në ftesën për të adhuruar Satanin, por gjithashtu në mënyrën se si ai e përshkroi Moisiun si bir të njeriut. Kujtoni, Zoti sapo i pati treguar Moisiut se ai ishte bir i Perëndisë, i krijuar në ngjashmërinë e të Vetëmlindurit.

Kundërshtari ishte i paeur në përpjekjen e vet për të mashtruar Moisiun, por Moisiu i bëri ballë, duke thënë: “Largohu prej meje, Satan, sepse vetëm këtë Perëndi unë do ta adhuroj, i cili është Perëndia i lavdisë”⁶. Moisiu solli ndërmend se cili ishte – një bir i Perëndisë.

Fjalët e Zotit për Moisiun gjejnë zbatim për ju dhe për mua. Ne jemi krijuar në shëmbëlltyrën e vetë Perëndisë dhe Ai ka një punë për ne që ta bëjmë. Kundërshtari përpiqet të mashtrtojë duke na bërë të harrojmë cilët jemi vërtet. Nëse nuk e kuptojmë se cilët jemi, atëherë është e vështirë të dallojmë se cilët mund të bëhemi.

Shpërqendrimi

Kundërshtari gjithashtu përpiqet të na largojë nga Krishti dhe shtegu i Tij i besëlidhjeve. Plaku Ronald A. Rasband tregoi sa vijon: “Plani i kundërshtarit është që të na shpërqendrojë nga dëshmitë shpirtërore, ndërsa dëshira e Zotit

është të na ndriçojë e të na përfshijë në punën e Tij”⁷.

Në kohën tonë, ka shumë shpërqendrime, përfshirë Twitter-in, Facebook-un, lojëra në realitet virtual dhe shumë të tjera. Këto përparime teknologjike janë mahnitëse, por nëse nuk jemi të kujdes-shëm, ato mund të na shpërqendrojnë nga përmbushja e potencialit tonë hyjnor. Përdorimi i tyre siç duhet mund të na japë fuqinë e qiellit dhe të na lejojë të dëshmojmë mrekulli ndërsa përpikemi ta mbledhim Izraelin e shpërndarë në të dyja anët e velit.

Le të jemi të kujdesshëm dhe jo rastësorë në përdorimin nga ana jonë të teknologjisë.⁸ Vazhdimisht kërkoni mënyra se si teknologjia mund të na afrojë më shumë të Shpëtimtari dhe të na lejojë të plotësojmë punën e Tij ndërsa përgatitemi për Ardhjen e Tij të Dytë.

Shkurajimi

Së fundi, kundërshtari dëshiron që ne të bëhemi të shkurajuar. Ne mund të shkurajohemi kur e krahasojmë veten me të tjerët ose ndiejmë se nuk po jetojmë sipas pritshmërive, përfshirë tonat.

Kur fillova programin tim të doktoraturës, u ndjeva i shkurajuar. Programi pranonte vetëm katër studentë atë vit dhe studentët e tjerë ishin të shkëlqyer. Ata kishin rezultate provimi më të larta dhe përvojë më të madhe pune në poste kryesuese administrimi dhe ata demonstironin vetëbesim në aftësitë e tyre. Pas dy javëve të mia të para në program, ndjenjat e shkurajimit dhe dyshimit filluan të ndikonin, thuajse duke më pushtuar.

Vendosa që nëse do ta mbaroja këtë program katërvjeçar, duhej ta përfundoja leximin e Librit të Mormonit çdo semestër. Çdo ditë ndërsa lexoja, e dalloja deklaratën e Shpëtimtari se Fryma e Shenjtë do të më mësonte çdo gjë dhe do të sillte në kujtesën time të

gjitha gjërat.⁹ Më siguroi përsëri se cili jam si bir i Perëndisë, më rikujtoi të mos e krahasoj veten me të tjerët dhe më dha vetëbesimin në rolin tim hyjnor për të pasur sukses.¹⁰

Miqte e mi të dashur, ju lutem, mos lejoni askënd t’ju vjedhë lumturinë. Mos e krahasoni veten me të tjerët. Ju lutem, mbajini mend fjalët plot dashuri të Shpëtimtari: “Unë po ju lë *pagën*, po ju jap *pagën* time: unë po jua jap, po jo si e jep bota; Zemra juaj mos u *tronditë* dhe mos u frikësoftë”¹¹.

Atëherë si e bëjmë ne këtë? Si e gjejmë këtë paqe, si kujtohemi se kush jemi dhe si i mposhtim tri mënyrat e trysnisë nga kundërshtari?

Së pari, mbajeni mend se urdhërimi i parë dhe i madh është ta duam Perëndinë me gjithë zemrën, fuqinë, mendjen dhe forcën tonë.¹² Gjithçka që bëjmë, duhet të jetë e nxitur nga dashuria jonë për Atë dhe për Birin e Tij. Kur e rritim dashurinë tonë për Ta duke i zbatuar urdhërimet e Tyre, aftësia jonë për ta dashur veten dhe për të dashur të tjerët

do të rritet. Ne do të fillojmë t’i shërbejmë familjes, miqve dhe fqinjëve, sepse do t’i shohim ata sikurse i sheh Shpëtimtari – si bij dhe bija të Perëndisë.¹³

Së dyti, lutuni Atit në emër të Jezu Krishtit çdo ditë, çdo ditë, çdo ditë.¹⁴ Është nëpërmjet lutjes që ne mund ta ndiejmë dashurinë e Perëndisë dhe ta tregojmë dashurinë tonë për Të. Nëpërmjet lutjes ne shprehim mirënjohje dhe kërkojmë forcën dhe kurajën për t’ia nënshtruar vullnetin tonë atij të Perëndisë dhe të udhëhiqemi e drejtohem në të gjitha gjërat.

Unë ju inkurajoj t’i “*lut[e]ni* Atit me gjithë fuqinë e zemrës suaj, që të mbushemi me këtë dashuri . . . që ju të mund të bëheni bijtë [dhe bijat] e Perëndisë; që kur ai të shfaqet, ne të jemi si ai”¹⁵.

Së treti, lexojeni dhe studiojeni Librin e Mormonit çdo ditë, çdo ditë, çdo ditë.¹⁶ Studimet e mia të Librit të Mormonit priren të shkojnë më mirë kur lexoj me një pyetje në mendje. Kur lexojmë me një pyetje në mendje, ne

mund të marrim zbulës dhe të dallojmë se Profeti Jozef Smith tha një të vërtetë kur deklaroi: “Libri i Mormonit [është] më i sakti nga ndonjë libër mbi tokë . . . dhe se një njeri do t’i afrohet më shumë Perëndisë duke iu bindur porosive të tij, se nga ndonjë libër tjetër”¹⁷. Libri i Mormonit përmban fjalët e Krishtit dhe na ndihmon të kujtojmë se cilët jemi.

Së fundi, plot lutje merrni sakramentin çdo javë, çdo javë, çdo javë. Është nëpërmjet besëlidhjes dhe ordinancave të priftërisë, përfshirë sakramentin, që fuqia e perëndishmërisë shfaqet në jetën tonë.¹⁸ Plaku Dejvid A. Bednar dha mësim: “Ordinanca e sakramentit është një ftesë e shenjtë dhe e përsëritur për t’u penduar sinqerisht dhe për t’u ripërtërirë shpirtërisht. Veprimi i marrjes së sakramentit, në vetvete, nuk na pastron nga mëkatet. Por ndërsa përgatitemi në mënyrë të ndërgjegjshme dhe marrim pjesë në këtë ordinancë të shenjtë me një zemër të thyer e shpirt të penduar, atëherë premtimi është që ne mund të kemi gjithmonë Shpirtin e Zotit me ne.”¹⁹

Kur e marrim me përlulësi sakramentin, ne kujtojmë vuajtjen e Jezusit në atë kopsht të shenjtë, të quajtur Gjetseman dhe flijimin e Tij në kryq. Ne i shprehim mirënjohje Atit për dërgimin e Birit të Tij të Vetëmlindur, Shëlbuesit tonë, dhe tregojmë gatishmërinë tonë për të zbatuar urdhërimet e Tij dhe që gjithmonë ta kujtojmë Atë.²⁰ Ka një

ndriçim shpirtëror që shoqërohet nga sakramenti – ai është vetjak, ai është i fuqishëm dhe ai është i nevojshëm.

Miq të mi, unë ju premtoj se ndërsa përpigemi fort ta duam Perëndinë me gjithë zemrën tonë, lutemi në emër të Jezu Krishtit, e studiojmë Librin e Mormonit dhe marrim plot lutje sakramentin, ne do të kemi aftësinë, me fuqinë e Zotit, që t’i mposhtim praktikatat *mashtroese* të kundërshtarit, t’i zvogëlojmë *shpërqendrimet* që e kufizojnë potencialin tonë hyjnor, dhe t’i bëjmë ballë *shkurajimit* që e mpak

aftësinë tonë për të ndier dashurinë e Atit tonë Qjellor dhe Birit të Tij. Ne do të arrijmë ta kuptojmë *plotësisht* se cilët jemi si bij dhe bija të Perëndisë.

Vëllezër dhe motra, unë ju shpreh dashurinë time dhe ju deklaroj dëshminë time që unë e di se Ati Qjellor jeton dhe Jezusi është Krishti. Unë i dua Ata. Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është mbretëria e Perëndisë në tokë. Ne kemi një *detyrë hyjnore* për ta mbledhur Izraelin dhe për ta përgatitur botën për Ardhjen e Dytë të Mesias. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. “Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës”, *Liahona*, maj 2017, f. 145.
2. Doktrina e Besëlidhje 138:53; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 138:54–56.
3. Rasëll M. Nelson, “Qëndroni si Mijëvjeçaristë të Vërtetë”, *Liahona*, tetor 2016, f. 48.
4. Moisiu 1:4, 6.
5. Moisiu 1:12.
6. Moisiu 1:20; shih edhe Moisiu 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, “Në Mënyrë që të Mos Harroni”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 115.
8. Shih Beki Krejvën, “Të Qenit i Kujdesshëm Kundrejt të Qenit Rastësor”, *Liahona*, maj 2019, f. 9–11.
9. Shih Gjoni 14:26.
10. Roli ynë hyjnor për të pasur sukses është të fitojmë jetë të përzetshme pavarësisht nëse dikush fiton diçka që bota e sheh si sukses në përpjekjet tokësore. Fryma e Shenjtë na kujton për rolin tonë hyjnor dhe se cilët mund të bëhemi ndërsa qëndrojmë në shtegun e besëlidhjeve dhe mposhtim, me fuqinë e Zotit, tundimet e kundërshtarit.
11. Gjoni 14:27; theksimi i shtuar.
12. Shih Mateu 22:37–38.
13. Shih Gjoni 3:16; 1 Gjoni 4:19; Mosia 2:17.
14. Shih 3 Nefi 18:18–21.
15. Moroni 7:48; theksimi i shtuar.
16. Shih Kevin W. Pirson, “Qëndroni Afër Pemës”, *Liahona*, maj 2015, f. 114–116.
17. Parathënia për Librin e Mormonit.
18. Shih Doktrina e Besëlidhje 84:20–21.
19. Dejvid A. Bednar, “Gjithmonë Mbani një Heqje të Mëkateve Tuaja”, *Liahona*, maj 2016, f. 61–62.
20. Shih Moroni 4:2–3; 5:1–2; Doktrina e Besëlidhje 20:76–79. Ju lutem, vini re që ne jetojmë në një kohë kur kemi dëshpërimisht nevojë që Shpirti i Tij të jetë me ne gjithmonë.

NGA PLAKU ULISES SOARES,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Ta Marrim Kryqin Tonë

Të merrni mbi vete kryqin tuaj dhe të ndiqni Shpëtimtarin do të thotë të vazhdoni me besim në shtegun e Zotit dhe të mos kënaqeni në zakonet e botës.

Të dashur vëllezër dhe motra, kemi marrë mësim të mrekullueshme nga udhëheqësit tanë gjatë këtyre dy ditëve të fundit. Unë ju dëshmoj se, nëse përpigemi fort t'i zbatojmë në jetën tonë këto mësim të frymëzuara e të kohës, Zoti, nëpërmjet hirit të Tij, do ta ndihmojë secilin prej nesh të marrë kryqin e tij dhe do t'i bëjë barrët tona të lehta.¹

Ndërsa ishte në afërsi të Cezaresë së Filipit, Shpëtimtari u zbuloi dishepujve të Tij se çfarë do të vuante në duart e pleqve, krerëve të priftërinjve dhe skribëve në Jerusalemin. Ai u dha mësim konkretisht atyre rreth vdekjes së Tij dhe Ringjalljes së lavdishme.² Në atë kohë, dishepujt e Tij nuk e kuptuan plotësisht misionin e Tij hyjnor në tokë. Vetë Pjetri, kur e dëgjoi se çfarë pati thënë Shpëtimtari, e mori Atë nënqam dhe e qortoi, duke i thënë: "O Zot, të shpëtoftë Perëndia; kjo nuk do të të ndodhë kurrë"³.

Për t'i ndihmuar dishepujt e Tij që ta kuptonin se përkushtimi ndaj punës së Tij përfshin nënshtrimin dhe vuajtjen, Shpëtimtari shpalli me forcë:

"Në qoftë se dikush don të vijë pas meje, ta mohojë vetveten, ta marrë kryqin e vet dhe të më ndjekë.

Sepse ai që do të dojë ta shpëtojë jetën e vet, do ta humbasë; por ai që do ta humbasë jetën e vet për hirin tim, do ta gjejë atë.

Ç'përfitim ka njeriu nëse fiton gjithë botën dhe pastaj e humb shpirtin e vet? Ose çfarë do të japë njeriu si shkëmbim të shpirtit të vet?"⁴

Me këtë deklaratë, Shpëtimtari theksoi se të gjithë ata që janë të gatshëm ta ndjekin Atë duhet ta mohojnë vetveten dhe të kontrollojnë dëshirat, orekset dhe pasionet e tyre, duke sakrifikuar çdo gjë, madje vetë jetën nëse nevojitet, duke qenë tërësisht të nënshtruar ndaj vullnetit të Atit – njësoj sikurse Ai bëri.⁵ Ky është, në fakt, çmimi që duhet paguar për shpëtimin e një shpirti. Jezusi, qëllimisht dhe në mënyrë metaforike, e përdori simbolin e kryqit për t'i ndihmuar dishepujt e Tij të kuptonin më mirë se çfarë do të thoshte vërtet sakrificë dhe përkushtim ndaj kauzës së Zotit. Figura e kryqit njihej mirë nga dishepujt e Tij dhe banorët e Perandorisë Romake sepse romakët i detyronin viktimat e kryqëzimit ta mbanin publikisht kryqin e vet ose shtyllën e kryqit për te vendi ku do të bëhej ekzekutimi i tyre.⁶

Vetëm pas Ringjalljes së Shpëtimtarit ndodhi që mendjet e dishepujve u hapën për të kuptuar gjithçka që ishte shkruar rreth Tij⁷ dhe çfarë do t'u kërkohej atyre nga ajo kohë e në vijim.⁸

Në të njëjtën mënyrë, të gjithë ne, vëllezër dhe motra, duhet t'i hapim mendjet dhe zemrat tona që ta kuptojmë më plotësisht rëndësinë e marrjes mbi vete të kryqit tonë dhe të ndjekjes së Tij. Ne mësojmë nga shkrimet e shenjta se ata që duan ta marrin mbi vete kryqin e tyre, e duan Jezun Krishtin në mënyrë të tillë që i mohojnë vetes gjithë paperëndishmërinë e çdo lakmi të botës dhe i zbatojnë urdhërimet e Tij.⁹

Vendosmëria jonë për të mos bërë asgjë që është në kundërshtim me vullnetin e Perëndisë dhe për të sakrifikuar gjithçka që na kërkohet të japim dhe të përpigemi fort që të ndjekim mësimet e Tij, do të na ndihmojë të durojmë në shtegun e ungjillit të Jezut Krishtit – madje përballë vuajtjes, dobësisë së shpirtit tonë ose trysnisë

shoqërore dhe filozofive të botës, që i kundërshtojnë mësimet e Tij.

Për shembull, për ata që nuk e kanë gjetur ende shokun/qen e përjetshme dhe mund të ndihen të vetmuar e pa shpresë ose për ata që janë shkukurëzuar dhe ndihen të braktisur e të harruar, unë ju siguroj se pranimi i ftesës së Shpëtimtarit për të marrë mbi vete kryqin tuaj dhe për ta ndjekur Atë do të thotë të vijoni me besim në shtegun e Zotit, duke mbajtur një model dinjiteti, dhe jo duke u kënaqur në zakonet e botës, që përfundimisht do ta heqin shpresën tonë nga dashuria dhe mëshira e Perëndisë.

Të njëjtat parime zbatohen për ata prej jush që po përjetojnë tërheqje ndaj së njëjtës gjini dhe ndihen të shkurajuar e pa shpresë. Dhe mundet për këtë arsye disa nga ju po ndieni se ungjilli i Jezu Krishtit nuk është më për ju. Nëse është kështu, unë dua t'ju siguroj se ka gjithnjë shpresë në Perëndinë, Atin, dhe në planin e Tij të lumturisë, në Jezu Krishtin dhe në flijimin e Tij shlyes dhe në të jetuarit e urdhërimeve të Tyre të dashura. Në urtësinë, fuqinë, drejtësinë dhe mëshirën e Tij të përsosur, Zoti mund të na vulosë si të Tijtë, që ne të mund të sillemi në praninë e Tij dhe të kemi shpëtim të përjetshëm, nëse jemi të paepur dhe të palëvizshëm në zbatimin

e urdhërimeve¹⁰ dhe të jemi gjithmonë plot me vepra të mira.¹¹

Për ata që kanë kryer mëkate të rënda, pranimi i po kësaj ftese do të thotë, ndër të tjera, ta përluani veten përpara Perëndisë, të këshilloheni me udhëheqësit e duhur të Kishës dhe të pendoheni e t'i braktisni mëkatet tuaja. Ky proces bekon gjithashtu të gjithë ata që po luftojnë kundër varësive dobësuese, përfshirë opiumet, drogat, alkoolin dhe pornografinë. Ndërmarrja e këtyre hapave ju sjell më afër Shpëtimtarit, i cili mundet t'ju çlirojë përfundimisht nga faji, pikëllimi dhe skllavëria shpirtërore e fizike. Për më tepër, ju mund të kërkonit gjithashtu mbështetjen e familjes, të miqve dhe profesionistëve kompetentë mjekësorë e këshillues.

Ju lutem, mos hiqni dorë kurrë pas dështimeve të njëpasnjëshme dhe ta konsideroni veten të paafte për të braktisur mëkatet dhe për të mposhtur varësinë. Do të jetë më keq për ju të ndaloni së përpjekuri e pas kësaj të vazhdoni në dobësi dhe mëkat! Gjithmonë përpiquni fort të bëni më të mirën tuaj, duke treguar me veprat tuaja dëshirën për të pastruar brendësinë e enës, sikurse u dha mësim nga Shpëtimtari.¹² Ndonjëherë zgjidhjet për disa sfida vijnë pas muajsh e muajsh përpjekjesh të vazhdueshme. Premtimi që gjendet

në Librin e Mormonit se ne "shpëtohemi nëpërmjet hirit, pas gjithçkaje që ne mund të bëjmë"¹³, vlen edhe për këto rrethana. Ju lutem, mbani mend se dhurata e hirit të Shpëtimtarit "nuk është domosdoshmërisht e kufizuar në kohë të 'pas' gjithçkaje që mund të bëjmë. Ne mund ta marrim hirin e Tij përpara, gjatë dhe pas kohës kur bëjmë përpjekjet tona vetjake."¹⁴

Unë dëshmoj se ndërsa përpiqemi vazhdimisht fort që t'i kapërcejmë sfidat tona, Perëndia do të na bekojë me dhuratat e besimit për t'u shëruar dhe të bërjes së mrekullive.¹⁵ Ai do të bëjë për ne atë që ne nuk jemi në gjendje ta bëjmë vetë.

Veç kësaj, për ata që ndihen keq, të inatosur, të fyer, apo të mbërthyer në pikëllime për diçka që mendojnë se nuk e meritojnë, të marrim kryqin tonë dhe të ndjekim Shpëtimtarin do të thotë të përpiqemi t'i lëmë mënjatë këto ndjenja e të kthehemi nga Zoti, që Ai të mund të na çlirojë nga kjo gjendje mendore e të na ndihmojë të gjejmë paqe. Fatkeqësisht, nëse kapemi pas këtyre ndjenjave dhe emocioneve negative, ne mund ta gjejmë veten duke jetuar pa ndikimin e Shpirtit të Zotit në jetën tonë. Ne nuk mund të pendohemi për njerëz të tjerë, por ne mund t'i falim ata – duke refuzuar që të mbahemi peng nga ata që na kanë lënduar.¹⁶

Shkrimet e shenjta japin mësim se ka një rrugëdalje nga këto situata – duke e ftuar Shpëtimtarin që të na ndihmojë ta zëvendësojmë zemrën tonë prej guri me një zemër të re.¹⁷ Që të ndodhë kjo, nevojitet të vijmë përpara Zotit me dobësitë tona¹⁸ dhe t'i përgjrohemi për ndihmën e faljen e Tij¹⁹, veçanërisht gjatë çastit hyjnor kur marrim sakramentin çdo të diel. Zgjedhshim të kërkojmë ndihmën e Tij dhe të bëjmë një hap të rëndësishëm e të vështirë duke i falur ata që na kanë lënduar, në mënyrë që plagët tona të mund të fillojnë të shërohen. Ju premtoj se duke e bërë këtë, netët tuaja do të jenë plot lehtësim, që vjen nga një mendje në paqe me Zotin.

Ndërsa ishte në burgun e Libertisë në vitin 1839, Profeti Jozef Smith u shkroi anëtarëve të Kishës një letër që përmban profeci, që janë po aq të zbatueshme në të gjitha këto rrethana e situata. Ai shkroi: “Të gjitha fronet dhe zotërimet, principatat dhe fuqitë do të zbulohen e do të shpallen mbi ata që kanë duruar me besnikëri për ungjillin e Jezu Krishtit”²⁰. Prandaj, vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ata që marrin mbi vete emrin e Shpëtimtarit, duke mirëbesuar në premtimet e Tij dhe duke ngulmuar deri në fund, do të shpëtohen²¹ dhe mund të jetojnë me Perëndinë në një gjendje lumturie të pafund.²²

Të gjithë përballemi me rrethana të vështira në jetën tonë që na bëjnë të ndihemi të mërzitur, pa ndihmë, pa shpresë dhe ndonjëherë madje të dobësuar. Disa nga këto ndjenja mund të na bëjnë ta pyetim Zotin: “Përse po i përjetoj këto situata?” ose “Përse nuk janë plotësuar pritshmëritë e mia? Në fund të fundit, unë po bëj çdo gjë në fuqinë time për ta marrë kryqin tim dhe për ta ndjekur Shpëtimtarin!”

Miq të mi të dashur, ne duhet të kujtojmë se marrja e kryqit tonë mbi

vete përfshin të jesh i përlulur dhe t'i mirëbesosh Perëndisë dhe urtësisë së Tij të pafund. Ne duhet të pranojmë se Ai është në dijeni për secilin prej nesh dhe për nevojat tona. Është gjithashtu e nevojshme të pranohet fakti se koha e Zotit është e ndryshme nga e jona. Ndonjëherë ne kërkojmë një bekim dhe vendosim një kufi kohor që Zoti ta përbushë atë. Ne nuk mund ta kushtëzojmë besnikërinë tonë ndaj Tij duke i vënë Atij një afat kohor për përgjigjet ndaj dëshirave tona. Kur e bëjmë këtë, ne ngajmë me neftët mosbesues të kohëve të lashta, që tallnin vëllezërit e tyre duke thënë se kishte kaluar koha që të përbusheshin fjalët e thëna nga Samuel Lamaniti, duke krijuar pështjellim ndër ata që besonin.²³ Ne duhet t'i mirëbesojmë Zotit aq sa të jemi të qetë dhe ta dimë që Ai është Perëndi, që Ai i di të gjitha gjërat dhe që Ai është në dijeni për secilin prej nesh.²⁴

Kohët e fundit pata rastin që të jepja shërbesë të një motër e ve e quajtur Franka Kalamasi, e cila vuan nga një sëmundje rraskapitëse. Motra Kalamasi ishte pjesëtarja e parë e familjes së saj

Motra Franka Kalamasi me katër fëmijët e saj në tempull.

që u bashkua me Kishën e rivendosur të Jezu Krishtit. Edhe pse bashkëshorti i saj nuk u pagëzua kurrë, ai pranoi të takohej me misionarët dhe shpesh merrte pjesë në mbledhjet e Kishës. Pavarësisht nga këto rrethana, Motra Kalamasi qëndroi besnike dhe i rriti katër fëmijët e saj në ungjillin e Jezu Krishtit. Një vit pas vdekjes së bashkëshortit të saj, Motra Kalamasi i çoi fëmijët e saj në tempull dhe ata morën pjesë në ordianca të shenjta dhe u vulosën së bashku si familje. Premtimet e shoqëruara me këto ordianca i sollën asaj shumë shpresë, gëzim dhe lumturi, të cilat e ndihmuan t'i duronte sprovat e jetës.

Kur filluan të shfaqen simptomat e para të sëmundjes, peshkopi i dha asaj një bekim. Në atë kohë ajo i tha peshkopit të saj se ishte gati ta pranonte vullnetin e Zotit, duke shprehur besimin e saj për t'u shëruar si dhe besimin e saj për ta duruar sëmundjen e saj deri në fund.

Gjatë vizitës sime, ndërsa mbaja dorën e Motrës Kalamasi dhe duke parë në sytë e saj, unë pashë një shkëlqim engjëllor që rrezatonte nga brendësia e saj – që pasqyronte besimin e saj në planin e Perëndisë dhe shkëlqimin e përkryer të shpresës së saj për dashurinë e Atit dhe për planin e Tij për të.²⁵ Unë ndjeva vendosmërinë e saj të patundur për të duruar në besimin e saj deri në fund duke marrë kryqin e saj, me gjithë sfidat që po haste. Jeta e kësaj motre është një dëshmi për Krishtin, një shpallje e besimit dhe përkushtimit të saj ndaj Tij.

Vëllezër dhe motra, unë dua t'ju dëshmoj juve se marrja mbi vete e kryqit tonë dhe ndjekja e Shpëtimtarit kërkojnë prej nesh që të ndjekim shembullin e Tij dhe të përpiqemi fort të bëhemi si Ai²⁶, duke u bërë ballë me durim rrethanave të jetës, duke

NGA PLAKU NIL L. ANDERSEN,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

mohuar dhe përbuzur orekset e njeriut natyror dhe duke pritur për Zotin. Psalmisti shkroi:

“Ki besim të madh te Zoti; ji i fortë, ki zemër; ki besim të madh te Zoti”²⁷.

“Ai është ndihma jonë dhe mburoja jonë.”²⁸

Jap dëshmi se ndjekja e gjurmëve të Mësuesit tonë dhe pritja e Atij që është shëruesi më i mirë i jetës sonë, do të sigurojnë prehje për shpirtin tonë dhe do t’i bëjnë barrët tona të durueshme e të lehta.²⁹ Për këto gjëra unë dëshmoj në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Mateu 11:29–30; Jakobi [Bibla] 2:24; 2 Nefi 25:23.
2. Shih Mateu 16:21.
3. Mateu 16:22.
4. Mateu 16:24–26.
5. Shih Gjoni 6:38.
6. Shih Gjoni 19:16–17.
7. Shih Marku 16:17–20; Lluca 24:36–53.
8. Shih Mateu 28:19–20.
9. Shih Përkthimi prej Joseph Smith-it, Mateu 16:25–29 (Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta); shih gjithashtu Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Epshe”, “Njeri i Natyrshëm”; “Epshe”, “Lig (i), Ligësi”; scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
10. Shih Alma 1:25.
11. Shih Mosia 5:15.
12. Shih Alma 60:23.
13. 2 Nefi 25:23.
14. Shih Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life’s Experiences* [1989], f. 155–156.
15. Shih Doktrina e Besëlidhje 46:19, 21.
16. Shih Neal A. Maxwell, “Repentance”, *Ensign*, nëntor 1991, f. 32.
17. Shih Ezekiel 18:31; 36:26.
18. Shih Ethëri 12:27.
19. Shih 1 Nefi 7:21.
20. Doktrina e Besëlidhje 121:29.
21. Shih 3 Nefi 27:6.
22. Shih Mosia 2:41.
23. Shih 3 Nefi 1:4–7.
24. Shih Doktrina e Besëlidhje 101:16.
25. Shih 2 Nefi 31:20.
26. Shih Mateu 5:48; 3 Nefi 12:48; 27:27.
27. Psalmeve 27:14.
28. Psalmeve 33:20.
29. Shih Mateu 11:30; Mosia 24:14.

Fryti

Mbajini sytë dhe zemrat tuaja vazhdimisht të përqendruara te Shpëtimtari Jezu Krisht dhe te gëzimi i përhershëm që vjen vetëm nëpërmjet Tij.

E di se çfarë po mendoni! Edhe vetëm një bisedë dhe do të dëgjojmë nga Presidenti Nelson. Duke shpresuar që t’ju mbaj të vëmendshëm për disa minuta, teksa presim për profetin tonë të dashur, kam zgjedhur një çështje mjaft tërheqëse: tema ime është fryti.

Me ngjyrën, përbërjen dhe ëmbëlsinë e frutave të pyllit, bananeve, shalqinjve dhe mangove, apo të frutave më ekzotike si kivano apo shegë, frutat prej kohësh kanë qenë një specialitet i dëshiruar por edhe i shtrenjtë për t’u ngrënë.

Gjatë shërbesës së Tij tokësore, Shpëtimtari i krahasoi frutat e mira me frytet e gjërave me vlerë tokësore. Ai tha: “Ju do t’i njihni ata nga frytet e tyre”¹. “Kështu çdo dru i mirë jep fryte të mira.”² Ai na nxiti të mbledhim “frytin për jetën e përhershme”³.

Në një ëndërr plot gjallëri, që ne e dimë mirë nga Libri i Mormonit, profeti Lehi e gjen veten në “një vend të shkretët, të errët dhe të zymtë”. Ka ujë të fëlliqur, mjegull errësire, udhë të panjohura dhe shtigje të ndaluara, si

Gjatë shërbesës së Tij tokësore, Shpëtimtari i krahasoi frutat e mira me gjërat me vlerë të përhershme.

edhe një shufër të hekurt⁴ përgjatë një shtegu të ngushtë e të ngushtuar që çon drejt një peme të bukur plot me “frut[ën që e] bë[n] dikë të lumtur”. Duke kujtuar ëndrrën, Lehi thotë: “Hëngra nga fruti i saj, . . . ishte më i ëmbël se gjithçka që kisha shijuar ndo njëherë më parë. . . . [Dhe] ma mbushi shpirtin tim me një gëzim jashtëzakonisht të madh.” *Kjo* frutë ishte “[më e] dëshiruesh[me se] çdo frut[ë] tjetër”⁵.

Kuptimi i Pemës dhe i Frytit

Çfarë simbolizon kjo pemë me frytin e saj më të çmuar? Ajo përfaqëson “dashurin[ë e] Perëndisë”⁶ dhe shpall planin e mrekullueshëm të Atit tonë Qjellor për shëlbimin. “Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.”⁷

Ky fryt i çmuar simbolizon bekimet e mahnitshme të Shlyerjes së pakrahësueshme të Shpëtimtarit. Jo vetëm që do të jetojmë përsëri pas vdekshmërisë sonë, por nëpërmjet besimit tonë te Jezu Krishti, pendimit tonë dhe zbatimit të urdhërimeve, ne mund të marrim falje për mëkatet tona dhe një ditë mund të qëndrojmë të pastër e të kulluar përpara Atit tonë dhe Birit të Tij.

Marrja e frytit të pemës simbolizon gjithashtu se ne i marrim vullnetarisht ordinancat dhe besëlidhjet e ungjillit të rivendosur – pagëzimin, marrjen e dhuratës së Frymës së Shenjtë dhe hyrjen në shtëpinë e Zotit që ta marrim si dhurim fuqinë nga lart. Nëpërmjet hirit të Jezu Krishtit dhe nderimit të besëlidhjeve tona, ne marrim premtimin e pamatshëm të të jetuarit me familjet tona të drejta gjatë gjithë përjetësisë.⁸

S’është çudi që engjëlli e përshkroi frytin si “më [i] gëzueshm[i] për shpirtin”⁹. Ashtu është vërtet!

Sfida që të Qëndrojmë të Vërtetë

Siç e kemi mësuar të gjithë, edhe pas shijimit të frytit të çmuar të ungjillit të rivendosur, qëndrimi me vërtetësi dhe besnikëri ndaj Zotit Jezu Krisht ende nuk bëhet me lehtësi. Siç është thënë shumë herë në këtë konferencë, ne vazhdojmë të ndeshemi me shpërqendrimet dhe mashtrimet, pështjellim dhe trazirë, joshje dhe tundime që përpiqen të na i largojnë zemrat tona nga Shpëtimtari dhe gëzimet e bukuritë që i kemi përjetuar gjatë ndjekjes së Tij.

Për shkak të kësaj vështirësie, ëndrra e Lehit sjell edhe një paralajmërim! Në anën tjetër të lumit është një ndërtesë e madhe me njerëz të të gjitha moshave duke treguar me gisht, duke i ngacmuar dhe duke i shpotitur pasuesit e drejtë të Jezu Krishtit.

Njerëzit në ndërtesë po i tallin dhe po i përqeshin ata që i zbatojnë urdhërimet, duke shpresuar që ta zhvlerësojnë dhe vënë në lojë besimin e tyre te Jezu Krishti dhe tek ungjilli i Tij. Dhe për shkak të sulmeve gojore të dyshimit e përçmimit, të hedhura drejt besimtarëve, disa prej atyre që e kanë shijuar frytin,

fillojnë të ndihen të turpëruar për ungjillin që e kanë përqaftuar. Joshjet e rreme të botës i tërheqin ata; ata largohen nga pema e nga fryti dhe, sipas fjalëve të shkrimit të shenjtë, “larg[ohen] nëpër shtigje të ndaluara dhe humb[asi]n”¹⁰.

Në botën tonë sot, grupet e punëtorëve të ndërtimit të kundërshtarit po punojnë jashtë orarit, duke e shtuar me të shpejtë ndërtesën e gjerë dhe të madhe. Zgjerimi është përhapur në anën tjetër të lumit, duke shpresuar që të përfshijë shtëpitë tona, ndërkohë që njerëzit që tregojnë me gisht dhe tallin, ulërijnë ditë e natë me megafonat e tyre të internetit.¹¹

Presidenti Nelson shpjegoi: “Kundërshtari po i katërfishon përpjekjet e tij për t’i shkatërruar dëshmitë dhe për ta vonuar punën e Zotit”¹². Le t’i kujtojmë fjalët e Lehit: “Ne nuk ua vumë veshin”¹³.

Edhe pse nuk nevojitet të kemi frikë, ne duhet të jemi vigjilentë. Nganjëherë gjëra të vogla mund ta rrënojnë baraspeshimin tonë shpirtëror. Ju lutem, mos i lejoni pyetjet tuaja, fyerjet e të tjerëve, miqtë jobesimtarë apo gabimet dhe

Siç e kemi mësuar të gjithë, edhe pas shijimit të frytit të çmuar të ungjillit të rivendosur, qëndrimi me vërtetësi dhe besnikëri ndaj Zotit Jezu Krisht ende nuk bëhet me lehtësi.

zhgënjimet fatkeqe që t'ju largojnë nga bekimet e ëmbla, të pastra dhe që të kënaqin shpirtin, të cilat vijnë nga fryti i çmuar i pemës. Mbajini sytë dhe zemrat tuaja vazhdimisht të përqendruara te Shpëtimtari, Jezu Krishti, dhe te gëzimi i përhershëm që vjen vetëm nëpërmjet Tij.

Besimi i Xhejsën Hollit

Në qershor, bashkëshortja ime, Kethi, dhe unë morëm pjesë në shërbesën mortore të Xhejsën Hollit. Në kohën kur ndërroi jetë, ai ishte 48 vjeç dhe po shërbente si president i një kuorumi të pleqve.

Këto janë fjalët e Xhejsënit rreth një ngjarjeje që ia ndryshoi jetën:

“[Kur isha 15 vjeç], unë [pata] një aksident gjatë zhytjes në ujë. . . [Theva] qafën dhe u paralizova nga gjoksi e poshtë. Humba kontrollin e plotë të këmbëve dhe kontroll të pjesshëm të kraheve. Nuk mund të ecja më, të qëndroja në këmbë . . . ose të ushqehesha vetë. Mezi mund të merrja frymë ose flisja.”¹⁴

“I dashur Atë [në Qiell], iu përgjyeroja atij, ‘po të mund të kisha të paktën duart e mia, e di se mund t’ia dilja mbanë. Të lutem, Atë, të lutem. . .

. . . Mbajni këmbët, Atë; vetëm [të lutem që] t’i përdor duart e mia.”¹⁵

Xhejsëni kurrë nuk i përdori më duart e tij. A mund t’i dëgjoni zërat nga ndërtesa e gjerë? “Xhejsën Holl, Perëndia nuk i dëgjon lutjet e tua! Nëse Perëndia është një Perëndi i dashur, si mund të të lërë Ai në këtë gjendje? Përse të kesh

besim te Krishti?” Xhejsën Holli i dëgjoi zërat e tyre, por nuk ua vuri veshin. Përkundrazi ai u ushqye me bollëk nga fryti i pemës. Besimi i tij te Jezu Krishti u bë i palëkundshëm. Ai mori një diplomë universitare dhe u martua në tempull me Kolet Kolmanin, të cilën ai e përshkroi si personin më të dashur në jetën e tij¹⁶. Pas 16 vjetësh martese, një mrekulli tjetër, u lind biri i tyre i shtrenjtë, Kolmani.

Si e shtuan ata besimin e tyre? Koleta shpjegoi: “Mirëbesuam në planin e Perëndisë. Na dha shpresë. E dinim se Xhejsëni [në një ditë të ardhshme] do të shërohej. . . Ne e dinim se Perëndia na dha një Shpëtimtar, flijimi shlyes i të cilit na aftëson që të mund të shohim përpara kur do të donim të dorëzoheshim.”¹⁷

Kur foli në shërbesën mortore të Xhejsënit, Kolmani 10-vjeçar tha që babai i mësoi se “Ati Qjellor [ka] një plan për ne, se jeta në tokë do të ishte e shkëlqyer dhe ne mund të jetonim në familje. . . Por . . . do të na duhej të kalonim përmes gjërave të vështira dhe ne do të bënim gabime.”

Kolmani vazhdoi: “Ati Qjellor dërgoi Birin e Tij, Jezusin, në tokë. Qe detyra e Tij që të ishte i përsosur. Të shëronte njerëz. T’i donte ata. Dhe më pas të vuante për të gjitha dhembjet, hidhërimet dhe mëkatet tona. Pastaj Ai vdiq për ne.” Më pas Kolmani shtoi: “Ngaqë e bëri këtë, Jezusi e di se si ndihem unë tani.

Tri ditë pasi Jezusi vdiq, Ai . . . erdhi në jetë sërish me trupin e Tij të përsosur. Kjo është e rëndësishme për mua pasi unë e di se . . . trupi [i babit] tim do të jetë i përsosur dhe ne do të jemi së bashku si familje.”

Kolmani e mbylli duke thënë: “Çdo natë që kur isha foshnjë, babi im më thoshte: ‘Babi të do, Ati Qjellor të do dhe ti je djalë i mirë’.”¹⁸

Gëzimi Vjen për Shkak të Jezu Krishtit

Presidenti Rasëll M. Nelson e përshkroi përse familja Holl ndien gëzim e shpresë. Ai tha:

“Gëzimi që ndiejmë, ka të bëjë pak me rrethanat e jetës sonë dhe ka të bëjë plotësisht me përqendrimin e jetës sonë.

Xhejsëni, Kolmani dhe Koleta Holli

Kur përqendrimi i jetës sonë është te plani i Perëndisë për shpëtim . . . dhe te Jezu Krishti e ungjilli i Tij, ne mund të ndiejmë gëzim pavarësisht nga ajo që po ndodh – apo nuk po ndodh – në jetën tonë. Gëzimi vjen prej Tij dhe për shkak të Tij. Ai është burimi i të gjithë gëzimit. . . .

Nëse i mbajmë sytë nga bota . . . , ne kurrë nuk do ta njohim gëzimin. . . . [Gëzimi] është dhurata që vjen nga të përpjekurit e qëllimshëm për të jetuar një jetë të drejtë, siç na u mësuara nga Jezu Krishti.”¹⁹

Një Premtim kur Ktheheni

Nëse keni qenë pa frytin e pemës për ca kohë, ju lutem, dijeni se krahët e Shpëtimtarit janë gjithmonë të shtrira drejt jush. Plot dashuri Ai na bën thirrje: “Pendoh[uni] dhe [ejani] tek unë”²⁰. Fryti i Tij është i bollshëm dhe i gjindshëm në çdo stinë. Nuk mund të blihet me para dhe nuk i mohohet askujt që e dëshiron sinqerisht.²¹

Nëse dëshironi të ktheheni te pema dhe të shijoni frytin përsëri, fillojeni duke iu lutur Atit tuaj Qjellor. Besoni te Jezu Krishti dhe fuqia e flijimit të Tij shlyes. Ju premtoj se kur shikoni te Shpëtimtari “në çdo mendim”²², fryti i pemës do të jetë juaji përsëri, i këndshëm për shijen tuaj, i gëzueshëm për shpirtin tuaj, “më i madhi nga të gjitha dhuratat e Perëndisë”²³.

Si sot tri javë më parë, unë e pashë gëzimin e frytit të Shpëtimtarit duke u shpalosur, teksa Kethi dhe unë morëm pjesë në përkushtimin e Tempullit të Lisbonës në Portugal. Të vërtetat e ungjillit të rivendosur iu hapën Portugalisë në vitin 1975 kur u bënë mundur liria fetare. Shumë shenjtore fisnike që e shijuan së pari frytin kur nuk kishte as bashkësi, as godina fetare dhe as tempull më pranë se 1 600 kilometra, u ngazëllyen me ne që fryti i çmuar i

pemës është tani në shtëpinë e Zotit në Lisbonë të Portugalisë. Sa i nderoj dhe i respektoj këta shenjtore të ditëve të mëvonshme që i kanë mbajtur zemrat e tyre të ngulitura te Shpëtimtari!

Shpëtimtari tha: “Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë”²⁴.

Duke u folur këtë mëngjes anëtarëve të Kishës anëmbanë botës, Presidenti Nelson tha: “Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ju jeni shembuj të gjallë të fryteve që vijnë nga ndjekja e mësimëve të Jezu Krishtit”. Pastaj shtoi: “Ju falënderoj! Ju dua!”²⁵

Ne të duam, Presidenti Nelson.

Unë jam dëshmitar okular i fuqisë së zbulesës që qëndron mbi Presidentin tonë të dashur. Ai është profeti i Perëndisë. Si Lehi i lashtë, Presidenti Rasëll M. Nelson na bën thirrje neve dhe gjithë familjes së Perëndisë që të vijmë e ta marrim frytin e pemës. Paçim përlulesinë dhe forcën për ta ndjekur këshillën e tij!

Me përlulesi dëshmoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë. Dashuria e Tij,

fuqia e Tij dhe hiri i Tij i sjellin të gjitha gjërat me vlerë jetëgjatë. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Mateu 7:16.
2. Mateu 7:17.
3. Gjoni 4:36.
4. Në fillim të janarit 2007, si anëtar i Presidencës së Të Shtatëdhjetëve, teksa po përgatitesha për një fjalim në një takim shpirtëror tek Universiteti “Brigam Jang” që do të jepej më 4 mars 2007, e pyeta Plakun Dejvid A. Bednar se çfarë po përgatiste për fjalimin e tij më 4 shkurt 2007 përpara po të njëjtit publik. Unë mbeta i befasuar kur ai u përgjigj se biseda e tij ishte rreth mbajtjes fort te shufra e hekurt. Ky ishte pikërisht titulli që kisha zgjedhur për bisedën time. Pasi ia treguam tekstin tonë njëri-tjetrit, kuptuam se mënyrat tona të trajtimit ishin të ndryshme. Biseda e tij, e titulluar “A Reservoir of Living Water” [“Një Rezervuar me Ujë të Gjallë”], theksonte shufrën e hekurt ose fjalën e Perëndisë, si element gjithëpërfshirës në shkrimet e shenjta. Në bisedën e tij ai pyeti: “A po i lexojmë, studiojmë dhe kërkojmë ju dhe unë shkrimet e shenjta çdo ditë, në një mënyrë që na aftëson për t’u mbajtur fort te shufra e hekurt?” (speeches.byu.edu).
5. Me pas, vetëm një javë pas bisedës sime me Plakun Bednar, Presidenti Bojd K. Paker mbajti një fjalim në një takim shpirtëror të

UBJ-së, të titulluar “Ëndrra e Lehit dhe Ju”. Presidenti Paker e theksoi shufrën e hekurt si zbulesa dhe frymëzimi vetjak që na vjen nëpërmjet Frymës së Shenjtë. Ai tha: “Nëse mbaheni te shufra, ju mund ta *ndieni* udhën tuaj përpara me anë të dhuratës së Frymës së Shenjtë. . . . Kapuni fort pas shufrës së hekurt dhe mos e lëshoni. Nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, ju mund ta *ndieni* udhën tuaj gjatë gjithë jetës” (16 janar 2007, speeches.byu.edu).

Tema ime, “Mbahuni Fort te Fjalët e Profetëve” në mars 2007 ishte për shufrën e hekurt si përfaqësuese e fjalëve të profetëve të gjallë (4 mars 2007, speeches.byu.edu).

Lidhja e këtyre tri bisedave nuk ishte një rastësi. Dora e Zotit po vepronte ndërkohë që tri biseda, të përgatitura për të njëjtin publik, përcaktuan tri drejtime të shufrës së hekurt ose të fjalës së Perëndisë: 1) shkrimet e shenjta, ose fjalët e profetëve të lashtë; 2) fjalët e profetëve të gjallë; dhe 3) fuqinë e Frymës së Shenjtë. Kjo ishte një përvojë e rëndësishme mësimi për mua.

5. Shih 1 Nefi 8:4–12.

6. 1 Nefi 11:25.

7. Gjoni 3:16.

8. Shih Dejvid A. Bednar, “Ëndrra e Lehit: Duke u Mbajtur me Vendosi mëri te Shufra”, *Liahona*, tetor 2011, f. 32–37.

9. 1 Nefi 11:23.

10. 1 Nefi 8:28.

11. Shih Boyd K. Packer, “Lehi’s Dream and You” (takim shpirtëror i Universitetit “Brigam Jang”, 16 janar 2007), speeches.byu.edu.

12. Rasëll M. Nelson, “Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë”, *Liahona*, maj 2019, f. 68.

13. 1 Nefi 8:33.

14. Stephen Jason Hall, “The Gift of Home”, *New Era*, dhjetor 1994, f. 12.

15. Stephen Jason Hall, “Helping Hands”, *New Era*, tetor 1995, f. 46, 47.

16. Letërkëmbim vetjak i dërguar Plakut Andersen nga Kolette Hall.

17. Letërkëmbim vetjak i dërguar Plakut Andersen nga Kolette Hall.

18. Bisedë shërbese mortore nga Coleman Hall, e treguar Plakut Andersen nga Kolette Hall.

19. Rasëll M. Nelson, “Gëzimi dhe Mbijetesa Shpirtërore”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 82, 84.

20. 3 Nefi 21:6.

21. Shih 2 Nefi 26:25, 33.

22. Doktrina e Besëlidhje 6:36.

23. 1 Nefi 15:36.

24. Gjoni 15:5.

25. Rasëll M. Nelson, “Urdhërimi i Dytë dhe i Madh”, *Liahona*, nëntor 2019, f. 100.

Fjala e Mbylljes

Denjësia vetjake kërkon një kthim të plotë në besim të mendjes dhe të zemrës për të qenë më shumë si Zoti.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ndërsa vijmë në fundin e kësaj konference historike, ne e falënderojmë Zotin që ka frymëzuar mesazhet dhe muzikën që na kanë lartësuar. Ne vërtet kemi shijuar një banket shpirtëror.

Ne e dimë se ungjilli i rivendosur i Jezu Krishtit do t’u sjellë shpresë dhe gëzim njerëzve që do ta dëgjojnë dhe do t’ia vënë veshin doktrinës së Tij. Ne e dimë gjithashtu që çdo shtëpi mund të bëhet një shenjtërore e vërtetë besimi, ku paqja, dashuria dhe Shpirti i Zotit të mund të banojnë.

Sigurisht, guri i çmuar kurorëzues i Rivendosjes është tempulli i shenjtë. Ordinancat dhe besëlidhjet e shenjta të tij janë shumë të rëndësishme për përgatitjen e një populli që është gati ta mirëpresë Shpëtimtarin në Ardhjen e Tij të Dytë. Tani ne kemi 166 tempuj të përkushtuar dhe të tjerë po ndërtohen.

Një shtëpi e hapur do të mbahet përpara përkushtimit të secilit tempull të ri dhe të restauruar. Shumë miq jo të besimit tonë do të marrin pjesë në vizita në ata tempuj dhe do të mësojnë diçka mbi bekimet e tempullit. Dhe disa nga këta vizitorë do të preken shpirtërisht që të dinë më shumë. Disa do të pyetin sinqerisht se si mund të kualifikohen për bekimet e tempullit.

Si anëtarë të Kishës, na nevojitet të jemi të përgatitur që t’u përgjigjemi pyetjeve të tyre. Ne mund të shpjegojmë se bekimet e tempullit janë në dispozicion për secilin njeri dhe për të gjithë njerëzit që do të përgatiten.

Por përpara se të mund të hyjnë në një tempull të përkushtuar, ata kanë nevojë të kualifikohen. Zoti dëshiron që të gjithë fëmijët e Tij të marrin bekimet e përjetshme që janë në dispozicion në tempullin e Tij. Ai ka udhëzuar se çfarë duhet të bëjë secili person që të kualifikohet për të hyrë në shtëpinë e Tij të shenjtë.

Një vend i mirë ku ne ta fillojmë një mundësi të tillë mësimdhënieje, është të tërheqim vëmendjen te fjalët e gdhendura në pjesën e jashtme të tempullit: “Shenjtëri Zotit: Shtëpia e Zotit”. Mesazhi i Presidentit Henri B. Ajring sot dhe shumë të tjerë na kanë frymëzuar që të bëhemi më të shenjtë. Secili tempull është një vend i shenjtë; secili pjesëmarrës në tempull përpigjet fort që të bëhet më i shenjtë.

Të gjitha kërkesat për të hyrë në tempull lidhen me shenjtërinë vetjake. Për ta vlerësuar atë gatishmëri, secili person që dëshiron të gëzojë bekimet e tempullit, do të ketë dy intervista: së pari me një peshkop, këshilltar peshkopi ose president dege; së dyti me një president kunji ose misioni apo me njërin nga këshilltarët e tij. Në këto intervista, do të bëhen disa pyetje.

Kohët e fundit, disa prej këtyre pyetjeve janë redaktuar për t'i qartësuar. Dëshiroj t'i rishikoj ato për ju tani:

1. A keni besim dhe një dëshmi për Perëndinë, Atin e Përjetshëm; Birin e Tij, Jezu Krishtin; dhe Frymën e Shenjtë?
2. A keni një dëshmi për Shlyerjen e Jezu Krishtit dhe për rolin e Tij si Shpëtimtari dhe Shëlbuesi juaj?
3. A keni një dëshmi për Rivendosjen e ungjillit të Jezu Krishtit?
4. A e mbështetni Presidentin e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme si profet, shikues dhe zbulues dhe si të vetmin njeri në

tokë të autorizuar që t'i ushtrojë të gjithë çelësat e priftërisë?

A i mbështetni anëtarët e Presidencës së Parë dhe të Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve si profetë, shikues e zbulues?

A i mbështetni Autoritetet e tjera të Përgjithshme dhe udhëheqësit vendorë të Kishës?

5. Zoti ka thënë se gjithçka duhet të “bëhet . . . në pastërti” përpara Tij (Doktrina e Besëlidhje 42:41).
A përpigjeni fort për pastërti morale në mendimet dhe sjelljen tuaj?
A i bindeni ligjit të dëlirësisë?
6. A i ndiqni mësimet e Kishës së Jezu Krishtit në sjelljen tuaj më vete dhe publike me pjesëtarët e familjes suaj dhe të tjerët?
7. A përkrahni ose nxitni ndonjë mësim, praktikë ose doktrinë në kundërshtim me ato të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme?
8. A përpigjeni fort ta mbani të shenjtë ditën e Shabatit, si në shtëpi edhe në Kishë; të merrni pjesë në mbledhjet tuaja; të përgatiteni për sakramentin dhe ta merrni me denjësi atë; dhe ta jetoni jetën tuaj në harmoni me ligjet dhe urdhërimet e ungjillit?
9. A përpigjeni fort të jeni i/e ndershëm/e në gjithçka bëni?
10. A jeni pagues/e i/e së dhjetës së plotë?
11. A e kuptoni dhe i bindeni Fjalës së Urtësisë?
12. A keni ndonjë detyrim financiar ose detyrime të tjera ndaj një bashkëshorti/eje të mëparshëm/me apo ndaj fëmijëve?
Nëse po, a jeni i/e rregullt në përmbushjen e këtyre detyrimeve?
13. A i mbani besëlidhjet që bëtë në tempull, përfshirë mbajtjen e veshjeve të brendshme të tempullit siç u udhëzuat te dhurimi?

14. A ka mëkate të rënda në jetën tuaj që nevojitet të zgjidhen me autoritetet e priftërisë si pjesë e pendimit tuaj?
15. A e konsideroni veten të denjë për të hyrë në shtëpinë e Zotit dhe për të marrë pjesë në ordinancat e tempullit?

Nesër, këto pyetje të rishikuara për rekomandim tempulli, do t'u shpërndahen udhëheqësve të Kishës në mbarë botën.

Përveç përgjigjes me ndershmëri ndaj këtyre pyetjeve prej tij/saj, nënkuptohet që çdo pjesëmarrës/e në tempull në moshë madhore do t'i mbajë veshjet e brendshme, të shenja të priftërisë poshtë veshjeve të tij/saj të zakonshme. Kjo është simbolikë e një zotimi të brendshëm për t'u përpjekur fort çdo ditë që të bëhemi më shumë si Zoti. Kjo gjithashtu na kujton të mbetemi besnikë çdo ditë ndaj besëlidhjeve të bëra dhe të ecim çdo ditë në shtegun e besëlidhjeve në një mënyrë më të lartë e më të shenjtë.

Tani, vetëm për një çast, dëshiroj t'u flas të rinjve e të rejave tona. Ne ju nxitim që të kualifikoheni për rekomandime tempulli me përdorim të kufizuar. Juve do t'ju bëhen vetëm ato pyetje që gjejnë zbatim për ju në përgatitjen tuaj për ordinancat e pagëzimeve dhe konfirmimeve me mëkëmbës. Ne jemi shumë mirënjohës për denjësinë dhe gatishmërinë tuaj që të merrni pjesë në atë

punë të shenjtë në tempull. Ne ju falënderojmë!

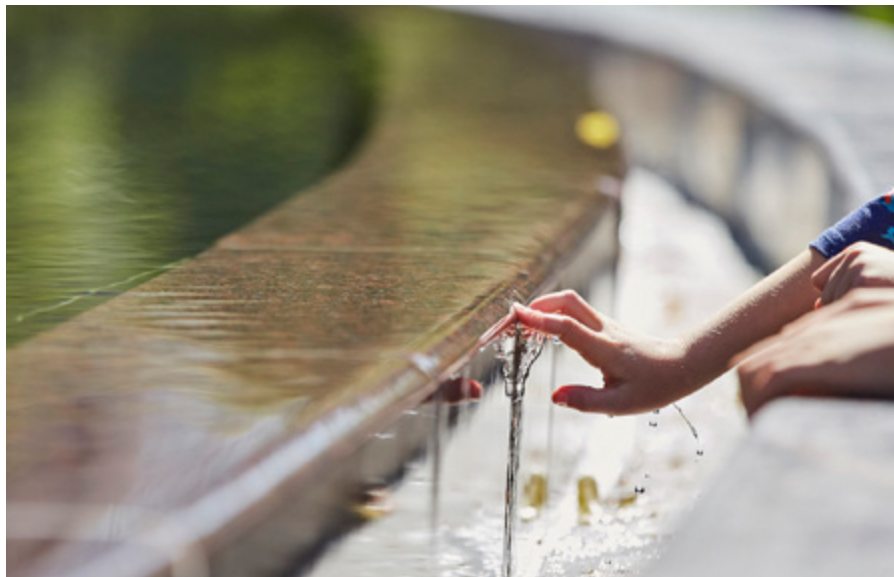
Denjësia vetjake për të hyrë në shtëpinë e Zotit kërkon shumë përgatitje shpirtërore vetjake. Por me ndihmën e Zotit, asgjë s'është e pamundur. Nga disa anë, është më e lehtë të bësh një tempull sesa të bësh një popull të përgatitur për një tempull. Denjësia vetjake kërkon një kthim të plotë në besim të mendjes dhe të zemrës për të qenë më shumë si Zoti, për të qenë një qytetar i ndershëm, për të qenë një shembull më i mirë dhe për të qenë një njeri më i shenjtë.

Unë dëshmoj se një punë e tillë përgatitore sjell bekime të panumërta në këtë jetë dhe bekime të papërfytyrueshme për jetën që do të vijë, përfshirë vazhdimësinë e njësisë suaj familjare në mbarë përjetësinë “në një gjendje lumturie të pafund”¹.

Tani dëshiroj të kthehem te një temë tjetër: te planet për vitin e ardhshëm. Në pranverën e vitit 2020 do të bëhen saktësisht 200 vjet që kur Jozef Smithi përjetoi teofaninë [shfaqjen e Perëndisë te njeriu], që ne e njohim si Vegimi i Parë. Perëndia, Ati, dhe Biri i Tij i Dashur, Jezu Krishti, iu shfaqën Jozefit, një të riu 14-vjeçar. Ajo ngjarje shënoi fillimin e Rivendosjes së ungjillit të Jezu Krishtit në plotësinë e tij, saktësisht siç u paratha në Biblën e Shenjtë.²

Pastaj erdhën një varg vizitash nga lajmëtarë qiellorë, përfshirë Moronin, Gjon Pagëzorin dhe Apostujt e hershëm Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin. Të tjerë vijuan, përfshirë Moisiun, Eliasin dhe Elijan. Secili solli autoritet hyjnor për të bekuar edhe një herë fëmijët e Perëndisë në tokë.

Mrekullisht, ne kemi marrë gjithashtu Librin e Mormonit – Një Dëshmi Tjetër e Jezu Krishtit, një shkrim i shenjtë shoqëruar për Biblën e Shenjtë. Zbulesat e botuara te Doktrina

e Besëlidhje dhe Perla me Vlerë të Madhe gjithashtu e kanë pasuruar së tepërmi kuptueshmërinë tonë për urdhërimet e Perëndisë dhe të vërtetën e përrjetshme.

Janë rivendosur çelësat dhe detyrat e priftërisë, përfshirë detyrat e Apostullit, Të Shtatëdhjetit, patriarkut, priftit të lartë, plakut, peshkopit, priftit, mësuesit dhe dhjakut. Dhe gratë që e duan Zotin, shërbejnë trimërisht në Shoqatën e Ndihmës, Fillore, Të Rejat, Shkollën e së Dieles dhe thirrje të tjera në Kishë – të gjitha pjesë jetike të Rivendosjes së ungjillit të Jezu Krishtit në plotësinë e tij.

Pra, viti 2020 do të përcaktohet si viti i dyqindvjeçarit. Konferenca e përgjithshme prillin e ardhshëm do të jetë e ndryshme nga cilado konferencë e mëparshme. Në gjashtë muajt e ardhshëm, unë shpresoj se çdo anëtar dhe çdo familje do të përgatitet për një konferencë të pashoqe që do të kremtojë pikërisht themelet e ungjillit të rivendosur.

Ju mund të dëshironi ta filloni përgatitjen tuaj duke e lexuar rishtas rrëfimin e Jozef Smithit për Vegimin e Parë siç është shënuar te Perla me Vlerë të Madhe. Kursi ynë i studimit për vitin e ardhshëm në programin *Eja, Më Ndiq*, është Libri i Mormonit. Ju mund të dëshironi të përsiateni për pyetje të rëndësishme, të tilla si: “Si do të ndryshonte jeta ime nëse njohuria ime e

fituar nga Libri i Mormonit do të hiqej befaz?” ose “Çfarë ndryshimi sollën për mua dhe njerëzit e mi të dashur ngjarjet që pasuan Vegimin e Parë?” Gjithashtu, materialet filmike të Librit të Mormonit që po vihen në dispozicion tani, ju mund të dëshironi t'i bëni pjesë të studimit tuaj vetjak dhe familjar.

Përzgjidhni pyetjet tuaja vetjake. Hartojeni planin tuaj vetjak. Zhyteni veten në dritën e lavdishme të Rivendosjes. Teksa i bëni këto, konferenca e përgjithshme prillin e ardhshëm do të jetë jo vetëm e shënuar; ajo do të jetë e paharrueshme.

Tani në mbyllje, ju lë dashurinë time dhe bekimin tim që secili prej jush të mund të bëhet më i lumtur dhe më i shenjtë për çdo ditë që kalon. Ndërkohë, ju lutem, jini të sigurt se zbulesa vazhdon në Kishë dhe do të vazhdojë nën drejtimin e Zotit derisa “qëllimet e Perëndisë të përmbushen dhe Jehova i Madh të thotë se puna u krye”³.

Kështu ju bekoj, duke e ripohuar dashurinë time për ju, me dëshminë time se Perëndia jeton! Jezusi është Krishti! Kjo është Kisha e Tij dhe ne jemi populli i Tij. Në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Mosia 2:41.
2. Shih Isaia 2:2; 29; Ezekiel 37:15–20, 26–28; Daniel 2:44; Amos 3:7; Veprat e Apostujve 3:21; Efesianëve 1:10; Zbulesa 14:6.
3. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 147.

U Përditësuan Pyetjet e Rekomandimit dhe Lajme për Tempuj të Tjerë

Gjatë konferencës së përgjithshme të tetorit 2019 u paraqitën nga Presidenti Rasëll M. Nelson përditësime të pyetjeve për intervistë për rekomandimin e tempullit (shihni faqen 121). Standardet e tempullit mbeten të njëjta, por disa prej pyetjeve janë riformuluar për të qenë më të qarta. Udhëheqësit e caktuar të Kishës duhet të kenë marrë një letër nga Presidenca e Parë, të datës 6 tetor 2019, e cila përfshin pyetjet e përditësuara.

Presidenti Nelson gjithashtu njoftoi planet për tetë tempuj të rinj (shihni faqen 79). Tempujt e rinj do të jenë në: Fritaun, Sierra-Leone; Port-Moresbi, Papua në Guinenë e Re; Bentonville, Arkanzas, SHBA; Bakolod, Filipine; Mek-Allën, Teksas, SHBA; Koban, Guatemalë; Orem, Jutë, SHBA dhe Tejlërsvill, Jutë, SHBA.

Që prej konferencës së përgjithshme të prillit 2019, tempujt janë përkushtuar në Kinshasë, Republika Demokratike e Kongos; Lisbonë, Portugali; Port-o-

-Prens, Haiti dhe Fortalezë, Brazil dhe janë ripërkushtuar tempujt në Okland, Kaliforni, SHBA; Memfis, Tenesi, SHBA; Frankfurt, Gjermani; Oklahoma-Siti, Oklahomë, SHBA; dhe në Ralli, Karolina e Veriut, SHBA.

Filluan gërmimet për tempujt në Zhigo, Guam; Praija, Kepi i Gjellbër; San-Huan, Porto-Riko; Lima, Peru (Los Olivos); Belem, Brazil dhe u përzgjedhën troje për tempujt në Okland, Zelandë e Re; Lejton, Jutë, SHBA dhe Saratoga-Springs, Jutë, SHBA.

U bënë publike planet për restaurimin e Tempullit të Solt-Lejkut, i cili do të mbyllet në dhjetor dhe do të rihapet në vitin 2024, dhe të Tempullit të Seint-Xhorxhit, Jutë, i cili do të mbyllet në nëntor 2019 dhe do të rihapet në vitin 2022. ■

*Për më shumë informacion rreth tempujve, shkoni te **temples.ChurchofJesusChrist.org**.*

Kisha Përshtat Rregulloren për Dëshmimin e Ordinancave

Në një mbledhje të udhëheqjes në konferencën e përgjithshme ku Autoritetet e Përgjithshme dhe Drejtuesit e Përgjithshëm të Kishës marrin udhëzime nga Presidenca e Parë, Presidenti Rasëll M. Nelson njoftoi përshtatje procedurale në rregulloren e Kishës lidhur me atë se cilët mund të shërbejnë si dëshmitarë në pagëzime dhe vulosje.

Një letër e Presidencës së Parë, e datës 2 tetor 2019, jep me hollësi përshtatjet:

“Sipas ftesës nga autoritetet kryesuese:

1. Cilido anëtar/e që mban një rekomandim tempulli aktual, përfshirë një rekomandim me përdorim të kufizuar, mund të shërbejë si dëshmitar/e për një pagëzim me mëkëmbës.
2. Cilido anëtar/e që e ka marrë dhurimin, me një rekomandim tempulli aktual, mund të shërbejë si dëshmitar/e për një vulosje të gjallësh ose me mëkëmbës.
3. Cilido anëtar/e i/e pagëzuar i/e Kishës, përfshirë fëmijë dhe të rinj e të reja, mund të shërbejë si dëshmitar/e i/e pagëzimit të një personi të gjallë.” ■

Nga e majta: Tempulli i Fortalezës, Brazil; Tempulli i Lisbonës, Portugali; Tempulli i Kinshasës, Republika Demokratike e Kongos dhe Tempulli i Port-o-Prensit, Haiti

Udhëheqësit Paraqitin Përpyjekjen e Re Fëmijët dhe Rinia

Programi Fëmijët dhe Rinia do të vihet në zbatim në janar të 2020-ës për t'i ndihmuar të rinjtë dhe të rejtat që ta ndjekin Shpëtimtarin ndërkohë që rriten nga ana shpirtërore, shoqërore, fizike dhe intelektuale. Për fjalimet në këtë revistë që diskutojnë mbi programin Fëmijët dhe Rinia, shihni faqet 40 dhe 53.

“Koha ka ardhur për një metodë të re, të hartuar për të ndihmuar fëmijët dhe rininë e sotme anëmbanë botës”, tha Presidenti Rasëll M. Nelson në një transmetim të veçantë më 29 shtator 2019.

“Në vend që t’ju japim shumë detyra specifike”, u tha ai fëmijëve dhe rinisë, “ne ju ftojmë të keshilloheni me Zotin se si të mund të rriteni në një mënyrë të baraspeshuar. Do të jetë shpërblyese dhe argëtuese, por gjithashtu do të kërkojë përpjekje nga ana juaj. Do t’ju nevojitet të kërkonit zbuluesë vetjake. Do t’ju nevojitet të zgjidhni për veten tuaj se si të veproni rreth saj. Ndonjëherë Shpirti mund t’ju nxitë të bëni gjëra që janë të vështira. Unë mendoj se ju jeni të aftë për t’u përballur me këtë sfidë. Ju mund të bëni gjëra të vështira.”

Presidenti Nelson tha gjithashtu se prindërit duhet të luajnë një rol thelbësor. “Ju lutem, ndërtoni marrëdhënie të forta me fëmijët dhe të rinjtë e të rejtat tuaja”, tha ai. “Udhëheqësit në kishë mund të ndihmojnë, por këta janë fëmijët tuaj. Asnjë nuk mund të ketë ndikim më të madh në suksesin e tyre sesa ju. Jepuni atyre dashuri, kurajë dhe këshillë, por bëjini ballë tundimit që ta bëni ju vetë në vend të tyre. Ata do të bëjnë më të mirën ndërsa ushtrojnë lirinë e tyre të zgjedhjes.”

Kjo këshillë është dhe për udhëheqësit/et dhe mësuesit/et tanë të mrekullueshëm të fëmijëve dhe të rinjve e të rejtave”, vazhdoi Presidenti Nelson. “Ne kemi nevojë t’i lemë të rinjtë dhe të rejtat të udhëheqin, veçanërisht ata që janë thirrur dhe veçuar për të shërbyer në presidencat e klasave dhe të kuorumeve. Autoriteti i priftërisë do t’u jetë deleguar atyre. Ata do të mësojnë se si të marrin frymëzim për të udhëhequr klasat ose kuoromet e tyre.”

Në të njëjtën paraqitje, Presidenti M. Rasëll Ballard, Presidenti Veprues i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve,

paraqiti objektivin e programit Fëmijët dhe Rinia: “Për të forcuar besimin e brezit të ri në Jezu Krishtin dhe për t’i ndihmuar fëmijët, të rinjtë e të rejtat dhe familjet e tyre të përparojnë përgjatë shtegut të besëlidhjeve ndërsa përballen me sfidat e jetës”¹. Ai tha se “t’i ndihmohet fëmijët dhe rininë për të fituar një dëshmi për Jezu Krishtin, do t’i bekojë ata dhe të gjithë ne gjatë gjithë jetës sonë”.

Pasi të rinjtë dhe të rejtat e pranishme në transmetim u bashkuan në një vepërimitari për të demonstruar përdorimin e *Udhëzuesit Parashtrues për Fëmijët dhe*

Rininë, Presidenti Ballard tha: “Ky është vetëm fillimi. Sot, ne sapo e filluam në këtë veprimtari. Kjo është diçka që do të vazhdojë në familjet tuaja dhe ndërsa punoni së bashku. Ju ftojme ta vazhdoni veprimtarinë. . . . Prindër, ju lutemi, vazhdojeni këtë në shtëpi.” Ai theksoi se “ky është një program i përqendruar te shtëpia, i përkrahur nga Kisha” dhe se “familjet janë të përfshira së bashku në këtë program. Kjo është ajo që do ta bëjë atë kaq të mrekullueshëm.”

Në shumë zona të botës, prindërit dhe udhëheqësit gjithashtu morën udhëzuesin e tyre vetjak parashtrues. Zona të tjera do ta kenë programin Fëmijët dhe Rinia të përkthyer në gjuhët e tyre më vonë gjatë vitit 2020.

Të mësuarit e ungjillit, shërbimi e aktivitetet dhe zhvillimi vetjak (përfshirë vendosjen dhe arritjen e synimeve) do të jenë pjesët kyç të programit Fëmijët dhe Rinia dhe rinia duhet të udhëheqë në planifikim. Fëmijët dhe të rinjtë e të rejtat kërkojnë zbuluesë vetjake ndërsa përparojnë përgjatë shtegut të besëlidhjeve, me përkrahjen e familjes, të udhëheqësve dhe të të tjerëve. Presidenti Ballard vuri në dukje se programi Fëmijët dhe Rinia është një përpjekje mbarëbotërore dhe, si rrjedhim, përshtatet sipas “vendit se ku jetoni dhe rrethanave tuaja familjare”.

Hollësi dhe burime shtesë do të sigurohen gjatë një transmetimi Ballë për Ballë për fëmijët dhe rininë, më 17 nëntor 2019, ku i pranishëm do të jetë Plaku Gerit W. Gong, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve. Ftohen të marrin pjesë fëmijët, të rinjtë e të rejtat nga ata që mbushin moshën 8 vjeç e deri tek ata që mbushin moshën 18 vjeç gjatë vitit 2020, prindërit e tyre, udhëheqëset e Të Rejave, këshilluesit e Priftërisë Aarone dhe udhëheqëset e Fillores. Dorëzojini Plakut Gong pyetjet tuaja rreth programit Fëmijët dhe Rinia te [facetoface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.facetoface.churchofjesuschrist.org). Pas ngjarjes së drejtpërdrejtë, e cila do të transmetohet në 18 gjuhë, materiali filmik do të arkivohet në mënyrë që të mund të transmetohet në internet ose të shkarkohet në çfarëdo kohe. ■

Shihni [ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org) si edhe [ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org) për informacion shtesë, përfshirë informacionin rreth ngjarjes Ballë për Ballë.

SHËNIM

1. *Fëmijët dhe Rinia e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme: Një Udhëzues Parashtrues për Prindërit dhe Udhëheqësit* (2019), f. 1.

Konferencat e FSY-së do të Përkrahin Programin Fëmijët dhe Rinia

Si pjesë e përpjekjeve të Kishës për të bashkërenduar programet e saj për fëmijët dhe rininë anembanë botës, duke filluar nga viti 2020, kunjet në Shtetet e Bashkuara dhe Kanada do të financojnë konferenca dyvjeçare For the Strength of Youth (FSY) [Për Forcën e Rinisë (PFR)].

Konferencat e FSY-së janë mbajtur jashtë Shteteve të Bashkuara dhe Kanadasë për më shumë se një dekadë dhe do të vazhdojnë si në të shkuarën.

Informacion shtesë do të sigurohet gjatë ngjarjes Ballë për Ballë më 17 nëntor 2019. ■

Ndryshime Organizative Përqendrohen mbi Forcimin e Rinisë

Si pjesë e përpjekjes për t'u mundësuar më tej të rinjve dhe të rejave të Kishës që të arrijnë potencialin e tyre hyjnor, në konferencën e përgjithshme të tetorit 2019 u njoftuan nga Presidenti Rasëll M. Nelson përshtatje në organizatat e Të Rinjve dhe Të Rejave (shihni faqen 38) dhe u shpjeguan nga Plaku Kuentin L. Kuk i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve (shihni faqen 40) dhe nga Motra Boni H. Kordën, Presidente e Përgjithshme e Të Rejave (shihni faqen 67).

Këto ndryshime theksojnë se “përgjegjësia e parë dhe më e rëndësishme e [peshkopit] është që të kujdeset për të rinjtë dhe të rejtat në lagjen e tij”, tha Presidenti Nelson. Ndryshimet përfshijnë ndërprerjen e funksionimit të presidencave të Të Rinjve në lagje. Peshkopata, si presidenca e Priftërisë Aarone, do të ndihmohet nga këshillues të kuorumeve dhe në disa raste nga specialistë. Presidentja e Të Rejave në lagje do t'i raportojë drejtpërdrejtë peshkopit.

Presidencat e kuorumeve dhe të klasave do të përqendrohen te puna për shpëtim, duke përfshirë punën misionare nga anëtarët, mbajtjen e të kthyerve në besim, aktivizimin, punën në tempull dhe për historinë familjare, si dhe mësimdhënien e ungjillit. Presidentët e kuorumeve dhe presidentet e klasave planifikojnë dhe drejojnë mbledhjet e së dielës, projektet e shërbimit dhe aktivitetet e tjera.

Aktivitetet për rininë nuk quhen më “Të Përbashkëta”, por mund të quhen “aktivitetet e Të Rejave”, “aktivitetet e

kuorumeve të Priftërisë Aarone” ose “aktivitetet e rinisë”. Buxhetet e lejuara për aktivitetet e rinisë duhet të ndahen në përpjesëtime të barabarta, përkatësisht sipas numrit të të rinjve dhe të të rejave në secilën organizatë.

Tema e Të Rejave është rishikuar dhe numri i klasave të Të Rejave duhet organizuar sipas numrit të të rejave dhe nevojave të tyre. Klasat do të quhen “Të Rejat”, ndjekur nga mosha e të rejave në klasë, e tillë si “Të Rejat 12–14 Vjeçe”, ose thjesht “Të Rejat” nëse mbledhen të gjitha moshat bashkë. Emrat e klasave “Kosheret”, “Trëndafilat” dhe “Dafinat” nuk do të përdoren më.

Një anëtar i këshillit të lartë të kunjit do të shërbejë si Presidenti i Të Rinjve të kunjit dhe presidenca e Të Rinjve të kunjit do të shërbejë në komitetin e kunjit për Priftërinë Aarone dhe Të Rejat, së bashku me presidencën e Të Rejave të kunjit, këshilltarin e lartë të caktuar për Të Rejat dhe këshilltarin e lartë të caktuar për Filloren.

Në ndryshimet e tjera, Shoqatës së Ndihmës, Të Rejave, Të Rinjve, Filllores dhe Shkollës të së Dielës do t'u drejtohem si “organizata” në vend të termit “organizata ndihmëse” dhe udhëheqësve mbarëbotërorë të Kishës do t'u drejtohem si “Drejtues të Përgjithshëm” dhe udhëheqësve në nivelin vendor do t'u drejtohem përkatësisht si “drejtues kunji” dhe “drejtues lagjeje”. ■

Katër Mënyra për t'u Përgatitur për Prillin e Vitit 2020

Viti 2020 do të shënojë 200 vjetorin e Vegimit të Parë, i cili ndodhi në pranverën e 1820-ës. Në përputhje me këtë, Presidenti Rasëll M. Nelson njoftoi se konferenca e ardhshme në prill “do të kremtojë pikërisht themelet e ungjillit të rivendosur” (shihni faqen 122).

Ai e nxit çdo anëtar dhe familje që të përgatiten për këtë “konferencë unike” dhe sugjeroi mënyra të mundshme për ta bërë këtë:

1. Lexojeni sërish rrëfimin e Jozef Smithit të Vegimit të Parë.
2. Ndërsa studioni manualin *Eja, Më Ndiq* në 2020-ën, përsiatini pyetjet rreth njohurisë së fituar dhe beki-meve të marra për shkak të Librit të Mormonit.
3. Merrni parasysh përdorimin e materialeve të reja filmike të Librit të Mormonit gjatë studimit individual dhe familjar.
4. Përzgjidhni pyetjet tuaja vetjake dhe hartoni planin tuaj vetjak për t'u “zhytur vetë në dritën e lavdishme të Rivendosjes”.

“Teksa i bëni këto”, tha Presidenti Nelson, “konferenca e përgjithshme prillin e ardhshëm do të jetë jo vetëm e shënuar, ajo do të jetë e paharrueshme”. ■

Eja, Më Ndiq

Të Mësojmë nga Mesazhet e Konferencës së Përgjithshme

Mësimet e profetëve të gjallë dhe udhëheqësve të tjerë të përgjithshëm të Kishës na sigurojnë udhërrëfim të frymëzuar ndërsa synojmë që të marrim pjesë në punën e Zotit. Të dielën e dytë dhe të katërt të çdo muaji, presidentat e kuorumit dhe të Shoqatës së Ndhmës për zgjedhin një mesazh të konferencës për ta diskutuar, bazuar në nevojat e anëtarëve dhe udhërrëfimin nga Shpirti. Me raste, edhe peshkopi ose presidenti i kunjit mund të sugjerojë një mesazh. Në përgjithësi, udhëheqësit duhet ta vënë theksin te mesazhet nga anëtarë të Presidencës së Parë dhe të Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve. Megjithatë, mund të diskutohet çfarëdo mesazhi nga konferenca më e fundit.

Udhëheqësit dhe mësuesit duhet të gjejnë mënyra për t'i nxitur anëtarët që ta lexojnë mesazhin e përzgjedhur përpara mbledhjes.

Për më tepër informacion rreth mbledhjeve të kuorumit të pleqve dhe të Shoqatës së Ndhmës, shihni *Handbook 2: Administering the Church* [Manuali 2: Administrimi i Kishës], 7.8.1, 9.4.1, ChurchofJesusChrist.org.

Planifikimi për Mësimdhënien

Pyetjet vijuese mund t'i ndihmojnë mësuesit ndërsa planifikojnë të përdorin një mesazh nga konferenca e përgjithshme për ta dhënë mësim.

1. Çfarë dëshiron folësi që të kuptojmë ne? Çfarë parimesh të ungjillit po jep mësim ai apo ajo? Si gjen zbatim kjo në kuorumin tonë apo Shoqatën e Ndhmës?
2. Çfarë shkrimesh të shenjta përdori folësi për ta mbështetur mesazhin e tij apo të saj? A ka shkrime të tjera të shenjta që mund t'i lexojmë, të cilat do të na e thellonin kuptueshmërinë? (Ju mund të gjeni disa te poshtëshënimet e mesazheve ose tek Udhëzuesi Tematik.)
3. Çfarë pyetjesh mund të bëj që do t'i ndihmonin anëtarët ta përsiatnin mesazhin? Çfarë pyetjesh do t'i ndihmojnë ata që ta kuptojnë rëndësinë e mesazhit në jetën e tyre, në familjet e tyre dhe në punën e Zotit?
4. Çfarë mund të bëj tjetër për ta ftuar Shpirtin në mbledhjet tona? Çfarë mund të përdor për ta rritur nivelin e diskutimit, përfshirë histori, analogji, muzikë dhe vepra arti? Çfarë përdori folësi?
5. A bëri folësi ndonjë ftesë? Si mund t'i ndihmoj anëtarët që ta ndiejnë dëshirën për të vepruar sipas atyre ftesave?

Ide për Veprimtari

Ka shumë mënyra për t'i ndihmuar anëtarët që të mësojnë nga mesazhet e konferencës së përgjithshme. Ja tek janë disa shembuj; ju mund të keni ide të tjera që do të funksionojnë më mirë në kuorumin tuaj ose Shoqatën tuaj të Ndihmës.

- ***Diskutoni në grupe.***

Ndajini anëtarët në grupe të vogla dhe caktojini secilit grup një pjesë të ndryshme nga mesazhet e konferencës për ta lexuar e diskutuar. Pastaj kërkojini secilit grup të tregojë një të vërtetë që e mësoan. Ose mund të formoni grupe që kanë studiuar pjesë të ndryshme, dhe lërin t'ia tregojnë njëri-tjetrit atë që kanë mësuar.

- ***Përgjigjuni pyetjeve.***

Ftojini anëtarët që t'u përgjigjen pyetjeve si ato në vijim rreth mesazhit të konferencës: Çfarë të vërtetash të ungjillit gjejmë në këtë mesazh? Si mund t'i vëmë në zbatim këto të vërteta? Çfarë ftesash dhe bekimesh të premtuara u dhanë? Çfarë na mëson ky mesazh rreth punës që Perëndia do që ne të bëjmë?

- ***Shpërndajini citimet tek të tjerët.***

Ftojini anëtarët që të shpërndajnë te të tjerët citime nga mesazhi i konferencës, që i frymëzojnë ata për t'i përbushur përgjegjësitë e tyre në punën e shpëtimit. Nxitini ata që të marrin parasysh se si mund t'i shpërndajnë këto citime për të bekuar dikë, përfshirë njerëzit e dashur dhe ata të cilëve u japin shërbesë.

- ***Jepni mësim me sende.***

Paraprakisht, ftojini disa anëtarë që të sjellin objekte nga shtëpia që mund t'i përdorin për të dhënë mësim rreth mesazhit të konferencës. Gjatë mbledhjes, kërkojuni anëtarëve që të shpjegojnë se si lidhen ato objekte me mesazhin.

- ***Përgatiteni një mësim që ta jepni në shtëpi.***

Kërkojuni anëtarëve që të punojnë në dyshe për të planifikuar një mësim për mbrëmjen në shtëpi, të bazuar te mesazhi i konferencës. Si mund ta bëjmë mesazhin që të ketë më shumë të bëjë me familjet tona? Si mund t'ua shpërndajmë këtë mesazh njerëzve, të cilëve u japim shërbesë?

- ***Tregoni përvoja.***

Lexoni së bashku disa thënie nga mesazhi i konferencës. Kërkojuni anëtarëve që të tregojnë shembuj nga shkrimet e shenjta dhe nga jeta e tyre, të cilët e ilustrjnë ose e përforcojnë doktrinën që na mësohet në këto thënie.

- ***Mësoni rreth një shkrimi të shenjtë.***

Ftojini anëtarët që të lexojnë një shkrim të shenjtë të përmendur në mesazhin e konferencës. Kërkojuni atyre që të diskutojnë se si i ndihmojnë mësimet në mesazh për t'i kuptuar më mirë shkrimet e shenjta.

- ***Gjeni një përgjigje.***

Përpara se të filloni, krijoni disa pyetje, përgjigjet e të cilave mund të gjenden duke përdorur mesazhin e konferencës. Përqendrohuni te pyetjet që nxitin mendim të thellë ose zbatim të parimeve të ungjillit (shih *Mësimdhënia sipas Mënyrës së Shpëtimtarit*, f. 31–32). Më pas lejoni që anëtarët të përzgjedhin një pyetje dhe t'i gjejnë përgjigjet te mesazhi. Ftojini ata që t'i diskutojnë përgjigjet e tyre në grupe të vogla.

- ***Gjeni një frazë.***

Ftojini anëtarët që të kërkojnë mesazhin e konferencës, duke kërkuar fraza që janë kuptimplote për ta. Kërkojuni atyre t'i thonë frazat dhe atë që mësojnë prej tyre. Si na ndihmojnë këto mësimet për ta përbushur punën e Zotit?

- ***Krijoni diçka.***

Ftojini anëtarët që të bëjnë një afishe ose libërshenjues që përfshin një thënie të shkurtër frymëzuese nga mesazhi i konferencës. Jepuni atyre një mundësi për ta treguar atë që krijuan. ■

**Krishti në Rrugën
për në Jerusaleëm,
nga Michael Coleman**

*“Guri i çmuar kurorëzues i Rivendosjes është tempulli i shenjtë. Ordinancat dhe besëlidhjet e shenjta të tij
janë shumë të rëndësishme për përgatitjen e një populli që është gati ta mirëpresë Shpëtimtarin në Ardhjen e Tij
të Dytë. . . .*

. . . Secili tempull është një vend i shenjtë; secili pjesëmarrës në tempull përpiqet fort që të bëhet më i shenjtë.”

Presidenti Rasëll M. Nelson, “Fjala e Mbylljes”, f. 120, 121.

“Viti 2020 do të përcaktohet si viti i dyqindvjeçarit. Konferenca e përgjithshme prillin e ardhshëm do të jetë e ndryshme nga çdo konferencë e mëparshme”, tha Presidenti Rasëll M. Nelson gjatë sesionit përmbyllës të Konferencës së Përgjithshme Gjysmëvjetoje të 189-të të Kishës. “Në gjashtë muajt e ardhshëm, unë shpresoj se çdo anëtar dhe çdo familje do të përgatitet për një konferencë të pashoqe që do të kremtojë pikërisht themelet e ungjillit të rivendosur. . . .”

“. . . Teksa i bëni këto, konferenca e përgjithshme prillin e ardhshëm do të jetë jo vetëm e shënuar, ajo do të jetë e paharrueshme.”

Për ide mbi mënyrën se si të përgatiteni
për konferencën e përgjithshme të prillit 2020,
shihni faqet 122 dhe 126.